Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

L 150

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

61 metai
2018 m. birželio 14 d.

Turinys

I *Teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

★ **2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/848 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007** 1

DIREKTYVOS

★ **2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/849, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių, 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų** [1] 93

★ **2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/850, kuria iš dalies keičiama Direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų** [1] 100

★ **2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/851, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB dėl atliekų** [1] 109

★ **2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/852, kuria iš dalies keičiama Direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų** [1] 141

[1] Tekstas svarbus EEE.

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

SPRENDIMAI

★ **2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2018/853, kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1257/2013, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 94/63/EB ir 2009/31/EB bei Tarybos direktyvų 86/278/EEB ir 87/217/EEB nuostatos dėl aplinkos srities ataskaitų teikimo procedūrinių taisyklių ir panaikinama Tarybos direktyva 91/692/EEB** 155

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/848

2018 m. gegužės 30 d.

dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) ekologinė gamyba yra bendra ūkio valdymo ir maisto gamybos sistema, kurioje derinama geriausia aplinkos ir klimato srities praktika, didelė biologinė įvairovė, gamtos išteklių išsaugojimas ir aukštų gyvūnų gerovės standartų bei aukštų gamybos standartų taikymas, atsižvelgiant į vis daugėjančių vartotojų paklausą produktams, pagamintiems naudojant natūralias medžiagas ir procesus. Todėl ekologinės gamybos vaidmuo visuomenėje yra dvejopas: viena vertus, ją vykdant kuriama ekologiškų produktų vartojimo paklausai patenkinti skirta konkreti rinka, ir, kita vertus, kuriamos visuomenei prieinamos gėrybės, kuriomis prisidedama prie aplinkos apsaugos, gyvūnų gerovės ir kaimo plėtros;

(2) aukštų sveikatos, aplinkos ir gyvūnų gerovės standartų laikymasis gaminant ekologiškus produktus yra neatsiejama aukštos tų produktų kokybės dalis. Kaip pažymima 2009 m. gegužės 28 d. Komisijos komunikate dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos, ekologinė gamyba – tai Sąjungos žemės ūkio produktų kokybės sistemų dalis kartu su geografinėmis nuorodomis ir garantuotais tradiciniais gaminiais, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1151/2012 ([4]), ir atokiausių Sąjungos regionų gaminiais, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 228/2013 ([5]). Šia prasme pagal bendrą žemės ūkio politiką (BŽŪP) ekologine gamyba siekiama tų pačių tikslų, kurie būdingi visoms Sąjungos žemės ūkio produktų kokybės sistemoms;

(3) visų pirma, ekologinės gamybos politikos tikslai yra įtvirtinti BŽŪP tiksluose užtikrinant, kad ūkininkai, kurie laikosi ekologinės gamybos taisyklių, gautų deramą grąžą. Be to, augant ekologiškų produktų vartojimo paklausai, sukuriamos sąlygos toliau plėtoti ir plėsti tų produktų rinką, kartu didinant ekologine gamyba užsiimančių ūkininkų grąžą;

([1]) OL C 12, 2015 1 15, p. 75.
([2]) OL C 19, 2015 1 21, p. 84.
([3]) 2018 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.
([4]) 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012 12 14, p. 1).
([5]) 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 228/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006 (OL L 78, 2013 3 20, p. 23).

(4) be to, ekologinė gamyba – tai sistema, kurią taikant į BŽŪP įtraukiami aplinkosaugos reikalavimai ir skatinama tvari žemės ūkio produktų gamyba. Dėl šitos priežasties į BŽŪP įtrauktos ekologinės gamybos finansinio rėmimo priemonės (tai konkrečiai padaryta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1307/2013 ([1])); jos ypač sustiprintos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1305/2013 ([2]) reformavus teisinę kaimo plėtros politikos sistemą;

(5) ekologinė gamyba taip pat padeda siekti Sąjungos aplinkos politikos tikslų, visų pirma nustatytųjų Komisijos 2006 m. rugsėjo 22 d. komunikate „Dirvožemio teminė apsaugos strategija“, 2011 m. gegužės 3 d. komunikate „Mūsų gyvybės draudimas – mūsų gamtos turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.“ ir 2013 m. gegužės 6 d. komunikate „Žalioji infrastruktūra (GI) – Europos gamtinio kapitalo didinimas“ bei tokiuose aplinkos srities teisės aktuose kaip Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ([3]), 2001/81/EB ([4]), 2009/128/EB ([5]) ir 2009/147/EB ([6]) bei Tarybos direktyvos 91/676/EEB ([7]) ir 92/43/EEB ([8]);

(6) atsižvelgiant į Sąjungos ekologinės gamybos politikos tikslus, tai politikai įgyvendinti nustatyta teisine sistema turėtų būti siekiama užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir tinkamą ekologiškų produktų vidaus rinkos veikimą, išsaugoti ir pateisinti vartotojų pasitikėjimą produktais, kurie paženklinti kaip ekologiški, ir sudaryti sąlygas, kad šią politiką būtų galima plėtoti atsižvelgiant į gamybos ir rinkos pokyčius;

(7) 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikate „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ išdėstyti strategijos „Europa 2020“ politiniai prioritetai, be kita ko, yra sukurti žiniomis ir inovacijomis grindžiamą konkurencingą ekonomiką, skatinti didelio užimtumo ekonomiką, kurioje užtikrinama socialinė ir teritorinė sanglauda, taip pat remti perėjimą prie tausiai išteklius naudojančios ir mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos. Todėl ekologinės gamybos politikoje veiklos vykdytojams turėtų būti numatytos tinkamos priemonės, kurios padėtų geriau identifikuoti jų produktus bei skatinti tuos produktus vartoti ir kartu saugotų veiklos vykdytojus nuo nesąžiningos praktikos;

(8) ekologinio ūkininkavimo sektorius Sąjungoje per pastaruosius metus sparčiai vystėsi – plėtėsi ne tik ekologiniam ūkininkavimui naudojami plotai, bet ir ūkių bei bendras Sąjungoje registruotų ekologine gamyba užsiimančių veiklos vykdytojų skaičius;

(9) atsižvelgiant į dinamišką ekologinės gamybos sektoriaus raidą, Tarybos reglamente (EB) Nr. 834/2007 ([9]) nurodyta, kad reikės atlikti Sąjungos ekologinės gamybos taisyklių peržiūrą atsižvelgiant į tų taisyklių taikymo patirtį. Iš Komisijos atliktos tokios peržiūros rezultatų matyti, kad ekologinę gamybą reglamentuojanti Sąjungos teisinė sistema turėtų būti patobulinta ir į ją įtrauktos taisyklės, atitinkančios didelius vartotojų lūkesčius ir garantuojančios deramą aiškumą tiems, kam jos skirtos. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 834/2007 turėtų būti panaikintas ir pakeistas nauju reglamentu;

(10) iš iki šiol įgytos patirties taikant Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 matyti, kad reikia patikslinti, kokiems produktams taikomas šis reglamentas. Reglamentas turėtų būti taikomas pirmiausia žemės ūkio kilmės produktams, įskaitant akvakultūros ir bitininkystės produktus, kaip išvardyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) I priede. Be to, reglamentas turėtų būti taikomas maistui ar pašarams naudoti skirtiems perdirbtiems žemės ūkio produktams, nes pateikiant rinkai tokius produktus kaip ekologiškus sukuriama svarbi žemės ūkio produktų realizavimo rinka ir užtikrinama, kad vartotojams būtų matomas žemės ūkio produktų, iš kurių gaunami perdirbti produktai, ekologiškumas. Taip pat šis reglamentas turėtų būti taikomas tam tikriems kitiems produktams, su

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013 12 20, p. 608).

([2]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

([3]) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

([4]) 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/81/EB dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų (OL L 309, 2001 11 27, p. 22).

([5]) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo (OL L 309, 2009 11 24, p. 71).

([6]) 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

([7]) 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (91/676/EEB) (OL L 375, 1991 12 31, p. 1).

([8]) 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

([9]) 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (OL L 189, 2007 7 20, p. 1).

žemės ūkio produktais susijusiems panašiais glaudžiais ryšiais kaip ir perdirbti maistui ar pašarams naudoti skirti žemės ūkio produktai, nes tie kiti produktai arba sudaro svarbią žemės ūkio produktų realizavimo rinką, arba yra gamybos proceso sudedamoji dalis. Galiausiai, į šio reglamento taikymo sritį turėtų būti įtraukta jūros druska ir kitos maistui ir pašarams naudoti skirtos druskos, nes jos gali būti gaminamos taikant natūralius gamybos metodus, o jų gamyba padeda vystyti kaimo vietoves, todėl atitinka šio reglamento tikslus. Aiškumo sumetimais tokie kiti SESV I priede neišvardyti produktai turėtų būti išvardyti šio reglamento priede;

(11) siekiant papildyti arba iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([1]) nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(12) siekiant atsižvelgti į naujus gamybos metodus, naują medžiagą arba tarptautinius įsipareigojimus, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl kitų, glaudžiai su žemės ūkiu susijusių produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, sąrašo išplėtimo;

(13) į šio reglamento taikymo sritį įtraukti, tačiau laukinių gyvūnų medžioklės ar žvejybos kilmės produktai neturėtų būti laikomi ekologiškais, nes neįmanoma kontroliuoti viso jų gamybos proceso;

(14) dėl viešojo maitinimo veiklos vietinio pobūdžio valstybių narių taikomos priemonės ir privačios šios srities sistemos laikomos tinkamomis bendrosios rinkos veikimui užtikrinti. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas viešojo maitinimo įstaigų jų patalpose paruoštam maistui ir todėl neturėtų būti pažymėtas ar reklamuojamas naudojant Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipą;

(15) remiantis mokslinių tyrimų projektų rezultatais, ekologiško maisto rinkai itin svarbus vartotojų pasitikėjimas. Nepatikimos taisyklės ilgainiui gali pakirsti visuomenės pasitikėjimą ir sukelti rinkos nepakankamumą. Todėl darnus ekologinės gamybos vystymas Sąjungoje turėtų būti grindžiamas patikimomis gamybos taisyklėmis, suderintomis Sąjungos lygiu ir atitinkančiomis veiklos vykdytojų ir vartotojų lūkesčius, susijusius su ekologiškų produktų kokybe ir atitiktimi šiame reglamente nustatytiems principams ir taisyklėms;

(16) šis reglamentas turėtų būti taikomas nedarant poveikio susijusiems teisės aktams, visų pirma teisės aktams, susijusiems su maisto grandinės sauga, gyvūnų sveikata ir gerove, augalų sveikata, augalų dauginamąja medžiaga, ženklinimu ir aplinka;

(17) šiuo reglamentu turėtų būti suteiktas pagrindas darniam ekologinės gamybos vystymuisi ir jos teigiamam poveikiui aplinkai, kartu užtikrinant veiksmingą ekologiškų produktų vidaus rinkos veikimą ir sąžiningą konkurenciją, padedant ūkininkams gauti teisingas pajamas, užtikrinant vartotojų pasitikėjimą, apsaugant vartotojų interesus ir skatinant plėtoti trumpąsias platinimo grandines ir vietos gamybą. Tie tikslai turėtų būti pasiekti laikantis ekologinei gamybai taikomų bendrųjų bei specialiųjų principų ir bendrųjų bei išsamiųjų gamybos taisyklių;

(18) atsižvelgiant į ekologinės gamybos sistemų ypatumus, augalų veislės turėtų būti parenkamos daugiausia dėmesio skiriant agronominiam našumui, genetinei įvairovei, atsparumui ligoms, ilgaamžiškumui ir prisitaikymui prie įvairių vietos dirvožemio bei klimato sąlygų ir atsižvelgiant į natūralias kryžminimo kliūtis;

(19) laikoma, kad neatitikties ekologinės gamybos taisyklėms pavojus didesnis vienetų, kurie nėra valdomi pagal tas taisykles, turinčiose žemės ūkio valdose. Todėl po atitinkamo perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio

([1]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

kiekviena žemės ūkio valda Sąjungoje, siekianti pereiti prie ekologinės gamybos, turėtų būti visapusiškai valdoma laikantis ekologinei gamybai taikomų reikalavimų. Vis dėlto, laikantis tam tikrų sąlygų, veiklą vykdyti turėtų būti leidžiama valdoms, kuriose yra vienetų, valdomų tiek pagal ekologinės gamybos taisykles, tiek pagal neekologinės gamybos taisykles, įskaitant visų pirma aiškaus ir veiksmingo ekologinės gamybos, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologinės gamybos vienetų ir tuose vienetuose pagamintų produktų atskyrimo sąlygą;

(20) kadangi ekologinėje gamyboje turėtų būti ribojamas išorės medžiagų naudojimas, turėtų būti identifikuoti tam tikri tikslai, kuriais produktai ir medžiagos yra dažnai naudojami gaminant žemės ūkio produktus arba perdirbtus žemės ūkio produktus. Įprasto naudojimo tais tikslais atvejais turėtų būti leidžiama produktus ar medžiagas naudoti tik tuomet, kai tai leidžiama pagal šį reglamentą. Tačiau toks leidimas turėtų galioti tik tol, kol toks išorės medžiagų naudojimas neekologinėje gamyboje nėra draudžiamas pagal Sąjungos teisę ar Sąjungos teise pagrįstą nacionalinę teisę. Ekologinėje gamyboje turėtų būti leidžiama naudoti augalų apsaugos produktuose esančius arba juos sudarančius produktus ar medžiagas, kurie nėra veikliosios medžiagos tol, kol juos leidžiama naudoti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 ([1]) ir kol valstybės narės pagal tą reglamentą nedraudžia nei tų augalų apsaugos produktų pateikti rinkai, nei jų naudoti;

(21) kai visoje valdoje arba jos dalyse yra ketinama gaminti ekologiškus produktus, joms turėtų būti taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis, kurio metu jos būtų valdomos pagal ekologinės gamybos taisykles, tačiau gaminti ekologiškų produktų negalėtų. Pateikti produktus rinkai kaip ekologiškus turėtų būti leidžiama tik pasibaigus perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiui. Tas laikotarpis neturėtų prasidėti, kol ūkininkas ar veiklos vykdytojas, auginantis dumblius ar akvakultūros gyvūnus, nepraneša apie perėjimą prie ekologinės gamybos valstybės narės, kurioje ta valda yra, kompetentingoms institucijoms ir tokiu būdu jam nepradedama taikyti kontrolės sistema, kurią valstybės narės turi sukurti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/625 ([2]) ir pagal šį reglamentą. Kompetentingos institucijos turėtų galėti atgaline data pripažinti laikotarpius prieš pranešimo pateikimo dieną tik kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpius, jei valdai ar atitinkamoms jos dalims buvo taikomos iš Sąjungos fondų lėšų remiamos agrarinės aplinkosaugos priemonės arba tai yra natūralios gamtinės zonos arba žemės ūkio paskirties žemės plotai, kuriuose bent trejų metų laikotarpiu nebuvo naudoti ekologinėje gamyboje draudžiami naudoti produktai ar medžiagos;

(22) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, kiek tai susiję su ekologine gamyba ir prisitaikymu prie techninės pažangos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl papildomų taisyklių dėl valdų padalijimo į ekologinės gamybos, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologinės gamybos vienetus;

(23) jonizuojančiosios spinduliuotės, gyvūnų klonavimo ir dirbtinai išvestų poliploidinių gyvūnų arba genetiškai modifikuotų organizmų (GMO), taip pat produktų, pagamintų iš GMO arba naudojant GMO, naudojimas yra nesuderinamas su ekologinės gamybos koncepcija ir vartotojų ekologiškų produktų suvokimu. Todėl ekologinėje gamyboje toks naudojimas turėtų būti uždraustas;

(24) kad būtų padedama laikytis šio reglamento ir lengviau užtikrinti atitiktį jam, veiklos vykdytojai turėtų kiekviename gamybos, paruošimo ir platinimo etape imtis prevencinių priemonių, kad, atitinkamais atvejais, užtikrintų biologinės įvairovės išsaugojimą ir dirvožemio kokybę, kenkėjų bei ligų prevenciją ir kontrolę ir neigiamo poveikio aplinkai bei gyvūnų ir augalų sveikatai išvengimą. Atitinkamais atvejais jie taip pat turėtų imtis proporcingų

([1]) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantis Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

([2]) 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas) (OL L 95, 2017 4 7, p. 1).

atsargumo priemonių, kurias jie gali kontroliuoti, kad išvengtų taršos produktais ar medžiagomis, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje pagal šį reglamentą, ir išvengtų ekologiškų produktų, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų ir neekologiškų produktų susimaišymo;

(25) perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu pagaminti produktai negali būti pateikiami rinkai kaip ekologiški produktai. Siekiant išvengti rizikos, kad vartotojai susipainios ir bus suklaidinti, tais produktais taip pat neturėtų būti prekiaujama kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais, išskyrus augalų dauginamąją medžiagą, augalinės kilmės maisto produktus ir augalinės kilmės pašarų produktus, kurių sudėtyje yra tik viena žemės ūkio kultūrų sudedamoji dalis, visais atvejais laikantis sąlygos, kad buvo laikytasi bent 12 mėnesių trukmės perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio iki derliaus;

(26) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie techninės pažangos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti perėjimo prie ekologinės gamybos taisykles kitoms gyvūnų rūšims;

(27) siekiant suderinti ekologinės gamybos tikslus ir principus bei užtikrinti, kad jų būtų laikomasi, turėtų būti nustatytos išsamios gamybos taisyklės, reglamentuojančios augalinių produktų, gyvulininkystės produktų ir akvakultūros produktų gamybą, įskaitant laukinių augalų ir dumblių rinkimo taisykles, taip pat perdirbto maisto ir pašarų bei vyno ir mielių, naudojamų kaip maistas ar pašarai, gamybą;

(28) kadangi ekologinė augalinių produktų gamyba grindžiama augalų mityba, pirmiausia per dirvos ekosistemą, augalai turėtų būti auginami ant gyvo dirvožemio arba gyvame dirvožemyje, susiliečiančiame su podirvio ir pamatinės uolienos sluoksniais. Taigi, hidroponinis auginimas neturėtų būti leidžiamas, kaip ir augalų auginimas konteineriuose, maišuose ar lysvėse, kuriose šaknys nesusiliečia su gyvuoju dirvožemiu;

(29) tačiau turėtų būti leidžiama tam tikra kultivavimo praktika, kuri nebūtų susijusi su dirvožemiu, pavyzdžiui, daigintų sėklų gamyba ar cikorijų auginimas ir dekoratyvinių augalų ir prieskoninių žolių auginimas vazonuose, kurie vartotojams ir parduodami vazonuose, kuriems su dirvožemiu susietos augalininkystės principas nepritaikytas arba kurių atžvilgiu nėra rizikos, kad vartotojas bus klaidinamas dėl gamybos metodo. Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos ekologinei gamybai ankstesniu augalų augimo etapu, taip pat turėtų būti leidžiama konteineriuose auginti sėjinukus ir sodinukus siekiant juos vėliau persodinti;

(30) su žeme susietos augalininkystės ir augalų mitybos visų pirma per dirvožemio ekosistemą principas buvo nustatytas Reglamentu (EB) Nr. 834/2007. Tačiau kai kurie veiklos vykdytojai išplėtojo ekonominę veiklą augindami augalus nuo dirvožemio atskirtose talpose ir savo nacionalinių valdžios institucijų buvo sertifikuoti kaip ekologiški pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007. 2017 m. birželio 28 d. pagal įprastą teisėkūros procedūrą buvo pasiektas susitarimas, kad ekologinė gamyba turėtų būti grindžiama augalų mityba visų pirma per dirvožemio ekosistemą ir turėtų būti susieta su dirvožemiu, o augalų auginimas nuo dirvožemio atskirtose talpose nuo tos dienos nebeturėtų būti leidžiamas. Siekiant veiklos vykdytojams, kurie iki tos dienos yra išplėtoję tokią ekonominę veiklą, suteikti galimybę prisitaikyti, jiems turėtų būti leidžiama gamybos plotus, jei jie iki tos dienos jų nacionalinių valdžios institucijų buvo sertifikuoti kaip ekologiški pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007, išlaikyti dar dešimties metų laikotarpiu, pradedant nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos. Remiantis valstybių narių Komisijai pateikta informacija, iki 2017 m. birželio 28 d. tokia veikla Sąjungoje buvo leidžiama tik Suomijoje, Švedijoje ir Danijoje. Dėl nuo dirvožemio atskirtų talpų naudojimo ekologinėje gamyboje Komisija turėtų pateikti ataskaitą, kuri turėtų būti paskelbta po penkerių metų po šio reglamento taikymo pradžios dienos;

(31) ekologinės augalinių produktų gamybos srityje turėtų būti naudojami tokie gamybos metodai, kuriais užtikrinama aplinkos taršos prevencija arba ta tarša kuo labiau sumažinama;

(32) neekologinis žemės ūkis turi daugiau išorinių būdų prisitaikyti prie aplinkos, kad pasiektų optimalų kultūrų augimą, o ekologinės augalų produktų gamybos sistemoms reikia augalų dauginamosios medžiagos, kuri galėtų prisitaikyti prie atsparumo ligoms, įvairių vietos dirvožemio bei klimato sąlygų ir prie specifinės ekologiniame žemės ūkyje naudojamos kultivavimo praktikos, kuria prisidedama prie ekologinės gamybos sektoriaus vystymosi. Todėl svarbu gaminti ekologišką augalų dauginamąją medžiagą, kuri būtų tinkama ekologiniam žemės ūkiui;

(33) dirvožemio tvarkymui ir tręšimui reglamentuoti turėtų būti nurodyti ekologinės augalinių produktų gamybos srityje leidžiami auginimo būdai ir nustatytos trąšų bei dirvožemio gerinimo priemonių naudojimo sąlygos;

(34) augalų apsaugos produktų naudojimas turėtų būti labai ribojamas. Pirmenybė turėtų būti teikiama priemonėms, kuriomis kenkėjų ir piktžolių daromos žalos prevencija užtikrinama taikant su augalų apsaugos produktų naudojimu nesusijusius metodus, pavyzdžiui, sėjomainą. Kenkėjai ir piktžolės turėtų būti kontroliuojami siekiant nuspręsti, ar intervencijos priemonių taikymas ekonomiškai ir ekologiškai pateisinamas. Tačiau naudoti tam tikrus augalų apsaugos produktus turėtų būti leidžiama, jeigu tokiais metodais nėra užtikrinama derama apsauga ir tik jeigu tie augalų apsaugos produktai patvirtinti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009, įvertinus ir nustačius, kad jie atitinka ekologinės gamybos tikslus ir principus, įskaitant atvejus, kai tuos produktus leista naudoti taikant ribojamąsias naudojimo sąlygas, ir atitinkamai patvirtinus juos pagal šį reglamentą;

(35) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl tam tikrų nukrypti leidžiančių nuostatų, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologinės augalų dauginamosios medžiagos naudojimo, žemės ūkio valdų valdytojų susitarimų, papildomų kenkėjų ir piktžolių valdymo priemonių ir papildomų išsamių taisyklių bei kultivavimo praktikos, taikomų konkretiems augalams ir augalinei produkcijai;

(36) moksliniai tyrimai Sąjungoje dėl augalų dauginamosios medžiagos, kuri neatitinka veislės apibūdinimo vienodumo požiūriu, rodo, kad galima tokios įvairios medžiagos naudojimo nauda, ypač susijusi su ekologine gamyba, pavyzdžiui, norint sumažinti ligų plitimą, pagerinti atsparumą ir padidinti biologinę įvairovę;

(37) todėl ekologinėje gamyboje turėtų būti galima naudoti augalų dauginamąją medžiagą, nepriklausančią veislei, bet priklausančią vieno botaninio taksono, pasižyminčio didele genetine ir fenotipine atskirų dauginamųjų vienetų įvairove, augalų grupei.

Dėl tos priežasties veiklos vykdytojams turėtų būti leidžiama prekiauti ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga nesilaikant superelitinės, elitinės ir sertifikuotos medžiagos kategorijoms taikomų registracijos ir sertifikavimo reikalavimų arba kitoms kategorijoms taikomų reikalavimų, nustatytų Tarybos direktyvose 66/401/EEB ([1]), 66/402/EEB ([2]), 68/193/EEB ([3]), 98/56/EB ([4]), 2002/53/EB ([5]), 2002/54/EB ([6]), 2002/55/EB ([7]), 2002/56/EB ([8]), 2002/57/EB ([9]), 2008/72/EB ([10]) ir 2008/90/EB ([11]) arba pagal tas direktyvas priimtuose aktuose.

Ta prekyba turėtų būti vykdoma pranešus tose direktyvose nurodytoms atsakingoms įstaigoms ir po to, kai Komisija bus priėmusi suderintus reikalavimus tokiai medžiagai su sąlyga, kad ji atitinka tuos reikalavimus;

(38) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus, kuriais būtų nustatytos tam tikros taisyklės dėl konkrečių genčių ar rūšių ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamosios medžiagos gamybos ir pardavimo;

(39) Siekiant patenkinti ekologiškų produktų gamintojų poreikius, paskatinti mokslinius tyrimus ir išvesti ekologinei gamybai tinkamas ekologiškas veisles, atsižvelgiant į specifinius ekologinio žemės ūkio poreikius ir tikslus, tokius kaip didesnė genetinė įvairovė, atsparumas ligoms arba jų toleravimas, prisitaikymas prie įvairių vietos dirvožemio

([1]) 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla (OL 125, 1966 7 11, p. 2298).
([2]) 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla (OL 125, 1966 7 11, p. 2309).
([3]) 1968 m. balandžio 9 d. Tarybos direktyva 68/193/EEB dėl prekybos vynmedžių dauginimo medžiaga (OL L 93, 1968 4 17, p. 15).
([4]) 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/56/EB dėl prekybos dekoratyvinių augalų dauginamąja medžiaga (OL L 226, 1998 8 13, p. 16).
([5]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo (OL L 193, 2002 7 20, p. 1).
([6]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/54/EB dėl prekybos runkelių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 12).
([7]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 33).
([8]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/56/EB dėl prekybos sėklinėmis bulvėmis (OL L 193, 2002 7 20, p. 60).
([9]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 74).
([10]) 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/72/EB dėl prekybos daržovių dauginamąja ir sodinamąja medžiaga, išskyrus sėklą (OL L 205, 2008 8 1, p. 28).
([11]) 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2008/90/EB dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais (OL L 267, 2008 10 8, p. 8).

ir klimato sąlygų, reikėtų surengti laikiną eksperimentą pagal direktyvas 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB, 2002/53/EB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB, 2008/72/EB ir 2008/90/EB. Tas laikinas eksperimentas turėtų būti vykdomas septynerių metų laikotarpiu su pakankamu augalų dauginamosios medžiagos kiekiu ir apie jį kasmet turėtų būti teikiamos ataskaitos. Jis turėtų padėti nustatyti kriterijus, susijusius su tos medžiagos požymių apibūdinimu, taip pat jos gamybos ir pardavimo sąlygas;

(40) kadangi gyvulininkystės produktų gamyba visuomet susijusi su žemės ūkio paskirties žemės tvarkymu, nes auginamiems augalams tręšti naudojamas mėšlas, gyvulininkystės produktų gamyba, išskyrus bitininkystę, neturint žemės turėtų būti draudžiama. Renkantis veisles reikėtų skatinti atsižvelgti į požymius, kurie svarbūs ekologiniam žemės ūkiui, pavyzdžiui, į didelį genetinės įvairovės lygį, gebėjimą prisitaikyti prie vietos sąlygų ir atsparumą ligoms;

(41) ne visada galima gauti pakankamai daug ir kokybiškų ekologiškai augintų gyvūnų, kad būtų patenkinti ūkininkų, kurie nori suformuoti bandą ar pulką pirmą kartą arba padidinti ūkinių gyvūnų skaičių ar juos atnaujinti, poreikiai. Todėl tam tikromis sąlygomis turėtų būti galima neekologiškai išaugintus gyvūnus įvesti į ekologinės gamybos vienetą;

(42) gyvūnai turėtų būti šeriami pagal ekologinės gamybos taisykles pagamintomis pašarinėmis žaliavomis (pageidautina, kad tos žaliavos būtų pagamintos tame pačiame ūkininko ūkyje), atsižvelgiant į gyvūnų fiziologinius poreikius. Tačiau tam tikromis sąlygomis ūkininkams turėtų būti suteikta galimybė taip pat naudoti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarus, pagamintus jų pačių valdoje. Be to, siekiant patenkinti pagrindinius ūkinių gyvūnų mitybos poreikius, aiškiai nustatytomis sąlygomis ūkininkams turėtų būti leidžiama naudoti tam tikras mikrobinės ar mineralinės kilmės pašarines žaliavas arba tam tikrus pašarų priedus ir pagalbines perdirbimo medžiagas;

(43) gyvūnų sveikatos valdymas turėtų būti pirmiausia grindžiamas ligų profilaktika. Be to, turėtų būti taikomos specialios valymo ir dezinfekcijos priemonės. Profilaktinis chemiškai susintetintų alopatinių vaistų, įskaitant antibiotikus, naudojimas ekologinėje gamyboje neturėtų būti leidžiamas. Kai gyvūnui dėl ligos ar sužeidimo būtinas skubus gydymas, tokie vaistai turėtų būti naudojami tik tiek, kiek tikrai būtina, kad gyvūno būklė vėl būtų gera. Tokiais atvejais, siekiant garantuoti vartotojams ekologinės gamybos atitiktį reikalavimams, oficiali išlauka po tokių vaistų naudojimo, kaip nurodyta atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose, turėtų būti dvigubai ilgesnė nei įprasta išlauka ir ne trumpesnė kaip 48 valandos;

(44) ekologiškai auginamų ūkinių gyvūnų laikymo sąlygos ir auginimo praktika turėtų patenkinti gyvūnų elgsenos poreikius ir turėtų užtikrinti aukštą gyvūnų gerovės lygį, kuris tam tikrais aspektais turėtų būti griežtesnis nei Sąjungos gyvūnų gerovės standartai, paprastai taikomi gyvulininkystės produktų gamybai. Daugeliu atveju ūkiniai gyvūnai turėtų nuolatos turėti galimybę ganytis diendaržiuose, kuriuose jie galėtų judėti. Visais gyvūnų gyvenimo etapais turėtų būti vengiama kančios, skausmo ir baimės arba tokią būseną patirti gyvūnai turi kuo mažiau. Gyvūnus pririšti ir luošinti, pavyzdžiui, trumpinti avių uodegas, apipjaustyti snapus, jei tai daroma per pirmąsias tris gyvenimo dienas, ir šalinti ragų užuomazgas, turėtų būti galima tik jei tai leidžia kompetentingos institucijos ir tik tam tikromis sąlygomis;

(45) kadangi labiausiai išvystyta yra galvijų, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų, elninių šeimos gyvūnų ir kiaulių, taip pat naminių paukščių, triušių ir bičių ekologinė gamyba, šioms rūšims turėtų būti taikomos papildomos išsamios gamybos taisyklės. Tų rūšių atžvilgiu būtina, kad Komisija nustatytų tam tikrus tų gyvūnų gamybai svarbius reikalavimus, kaip antai gyvūnų laikymo tankis, laikymo vietų mažiausias paviršius ir jų charakteristikos bei techniniai reikalavimai. Kitoms rūšims tokie reikalavimai turėtų būti nustatyti, kai toms rūšims pradedamos taikyti papildomos išsamios gamybos taisyklės;

(46) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie technninės pažangos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, susijusių su gyvūnų kilme, sumažinimo, dėl organinio azoto ribos, susijusios su bendru gyvūnų laikymo tankiu, dėl bičių kolonijų maitinimo, dėl priimtinų bitynų dezinfekavimo būdų, kovos su *Varroa destructor* metodų ir būdų, taip pat dėl išsamių gyvulininkystės produktų gamybos taisyklių kitoms rūšims;

(47) šis reglamentas grindžiamas naujosios bendros žuvininkystės politikos tikslais akvakultūros srityje; akvakultūrai tenka svarbus vaidmuo užtikrinant tvarų ilgalaikį aprūpinimą maistu, taip pat ekonomikos augimą ir užimtumą, be to, visame pasaulyje didėjant maisto iš vandens gyvūnų ir augalų produktų paklausai, akvakultūra mažina neigiamą poveikį laukiniams žuvų ištekliams. 2013 m. balandžio 29 d. Komisijos komunikate „Tvarios ES akvakultūros plėtros strateginės gairės“ nurodyti pagrindiniai iššūkiai, su kuriais susiduria Sąjungos akvakultūros sektorius, ir to sektoriaus augimo galimybės. Tame komunikate teigiama, kad ekologinės akvakultūros sektorius yra itin perspektyvus sektorius, ir atkreipiamas dėmesys į ekologinio sertifikavimo teikiamus konkurencinius pranašumus;

(48) ekologinė akvakultūra yra santykinai nauja ekologinės gamybos sritis, palyginti su ekologiniu žemės ūkiu, kur ūkiai jau yra sukaupę daug patirties. Kadangi vartotojų susidomėjimas ekologiškais akvakultūros produktais didėja, tikėtina, kad vis daugiau akvakultūros produktų gamybos vienetų pereis prie ekologinės gamybos. Tai padės sukaupti daugiau patirties, techninių žinių ir daryti didesnę pažangą, ekologinė akvakultūra bus tobulinama ir į tuos patobulinimus turėtų būti atsižvelgta gamybos taisyklėse;

(49) ekologinė akvakultūra turėtų būti grindžiama ekologinės gamybos vienetuose augintų jauniklių veisimu. Ne visada galima gauti pakankamai daug ir kokybiškų ekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų veisimo ar tolesnio auginimo tikslais, kad būtų patenkinti veiklos vykdytojų, auginančių akvakultūros gyvūnus, poreikiai. Tam tikromis sąlygomis turėtų būti galima laisvėje sugautus arba neekologiškai išaugintus akvakultūros gyvūnus įvesti į ekologinės gamybos vienetą;

(50) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl akvakultūros gyvūnų pašarų ir tų gyvūnų veterinarinio gydymo ir dėl išsamių motininių bandų valdymo, veisimo ir jauniklių auginimo sąlygų;

(51) siekiant užtikrinti, kad perdirbti produktai atitiktų ekologinės gamybos taisykles, ekologišką maistą ar pašarus gaminantys veiklos vykdytojai turėtų laikytis atitinkamų procedūrų, pagrįstų sistemingu svarbiausių perdirbimo etapų nustatymu. Perdirbti ekologiški produktai turėtų būti gaminami taikant perdirbimo metodus, kuriais būtų užtikrinama, kad visuose ekologinės gamybos etapuose būtų išlaikoma produkto ekologinės charakteristikos ir savybės;

(52) turėtų būti numatytos nuostatos dėl perdirbto ekologiško maisto ir pašarų sudėties. Visų pirma toks maistas ir pašarai turėtų būti gaminami daugiausia iš ekologiškų žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių arba iš kitų, į šio reglamento taikymo sritį patenkančių sudedamųjų dalių, kurios yra ekologiškos, numatant ribotą galimybę naudoti tam tikras neekologiškas žemės ūkio kilmės sudedamąsias dalis, nurodytas šiame reglamente. Be to, gaminant perdirbtą ekologišką maistą ir pašarus turėtų būti leidžiama naudoti tik tam tikrus pagal šį reglamentą leidžiamus produktus ir medžiagas;

(53) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl atsargumo ir prevencinių priemonių, kurių turi imtis veiklos vykdytojai, gaminantys perdirbtą maistą ar pašarus, dėl produktų ir medžiagų, kuriuos leidžiama naudoti gaminant perdirbtą maistą, rūšies ir sudėties, taip pat sąlygų, kuriomis juos galima naudoti, ir dėl žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių procentinės dalies apskaičiavimo, įskaitant ekologinėje gamyboje leidžiamų naudoti maisto priedų, kurie apskaičiuojant procentinę dalį, kurią reikia pasiekti, kad tą produktą prekiniame pavadinime būtų galima apibūdinti kaip ekologišką, yra vertinami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys, nurodymą;

(54) ekologiniam vynui turėtų būti taikomos atitinkamos taisyklės dėl perdirbto ekologiško maisto. Vis dėlto vynas yra specifinė ir svarbi ekologiškų produktų kategorija, todėl konkrečiai ekologiškam vynui turėtų būti nustatytos papildomos išsamios gamybos taisyklės. Ekologiškas vynas turėtų būti gaminamas tik iš ekologiškų žaliavų ir turėtų būti leidžiama į jį pridėti tik tam tikrų pagal šį reglamentą leidžiamų produktų ir medžiagų. Gaminant ekologišką vyną turėtų būti draudžiama naudoti tam tikrus vynininkystės metodus, procesus ir apdorojimo būdus. Kitus metodus, procesus ir apdorojimo būdus turėtų būti leidžiama naudoti aiškiai nustatytomis sąlygomis;

(55) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus, kuriais būtų nustatyta papildoma draudžiama vynininkystės praktika, procesai bei apdorojimo būdai ir iš dalies keičiamas leidžiamos vynininkystės praktikos, procesų bei apdorojimo būdų sąrašas;

(56) iš pradžių pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 mielės nebuvo laikomos žemės ūkio kilmės sudedamąja dalimi, todėl vertinant ekologiškų produktų sudėtyje esančias žemės ūkio kilmės sudedamąsias dalis į mieles nebuvo atsižvelgiama. Tačiau Komisijos reglamentu (EB) Nr. 889/2008 [1] numatyta prievolė nuo 2013 m. gruodžio 31 d. mieles ir mielių produktus laikyti ekologinėje gamyboje naudojamomis žemės ūkio kilmės sudedamosiomis

[1] 2008 m. rugsėjo 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 889/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklinimo ir kontrolės (OL L 250, 2008 9 18, p. 1).

dalimis. Atitinkamai, nuo 2021 m. sausio 1 d., gaminant ekologiškas mieles, kurios bus naudojamos kaip maistas ir pašarai, turėtų būti naudojami tik ekologiškai pagaminti substratai. Be to, gaminant mieles, mielių ruošinius ir mišinius turėtų būti leidžiama naudoti tik tam tikrus produktus ir medžiagas;

(57) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie techninės pažangos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl papildomų išsamių mielių gamybos taisyklių;

(58) šiuo reglamentu turėtų būti suderintos ekologinės gamybos taisyklės Sąjungoje visiems į jo taikymo sritį patenkantiems produktams ir nustatytos išsamios gamybos taisyklės skirtingoms produktų kategorijoms, tačiau kai kurias gamybos taisykles, pavyzdžiui, papildomas išsamias gamybos taisykles kitoms gyvūnų rūšims ar produktams, kurie nepatenka į kategorijas, kurioms šiame reglamente nustatytos išsamios gamybos taisyklės, bus galima priimti tik vėliau. Tais atvejais, kai Sąjungos lygmeniu tokių gamybos taisyklių nustatyta nėra, valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti savo nacionalinei gamybai skirtas nacionalines taisykles su sąlyga, kad tos taisyklės neprieštarauja šiam reglamentui. Tačiau valstybės narės neturėtų tų nacionalinių taisyklių taikyti kitose valstybėse narėse gaminamiems ar parduodamiems produktams, jei tie produktai atitinka šio reglamento reikalavimus. Tais atvejais, kai tokių nacionalinių išsamių gamybos taisyklių nėra, veiklos vykdytojai, rinkai pateikdami produktus, pažymėtus ekologinės gamybos terminais, turėtų bent jau laikytis bendrųjų gamybos taisyklių ir ekologinės gamybos principų tiek, kiek juos galima taikyti atitinkamiems produktams;

(59) siekiant atsižvelgti į poreikį ateityje parengti specialiąsias gamybos taisykles produktams, kurių gamyba nepriskirta nė vienai šiame reglamente nustatytų specialiųjų gamybos taisyklių kategorijai, taip pat siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą, atitiktį šiam reglamentui, o vėliau prisitaikymą prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus, kuriais nustatomos išsamios tokių produktų gamybos taisyklės, taip pat taisyklės dėl įpareigojimo pereiti prie tokių produktų ekologinės gamybos;

(60) ekologinės gamybos taisyklių išimtis taikyti turėtų būti leidžiama tik susidarius katastrofinėms aplinkybėms. Siekiant sudaryti sąlygas tęsti arba atnaujinti ekologinę gamybą susidarius tokioms aplinkybėms, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus, kuriais būtų nustatyti įvertinimo, ar padėtis priskirtina katastrofinėms aplinkybėms, kriterijai, taip pat specialiosios taisyklės, įskaitant galimas nuo šio reglamento nukrypti leidžiančias nuostatas, kaip valstybės narės turėtų elgtis tokių katastrofinių aplinkybių atveju, ir kuriais būtų nustatyti stebėsenos ir ataskaitų teikimo reikalavimai tokiais atvejais;

(61) tam tikromis sąlygomis ekologiški produktai, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai ir neekologiški produktai gali būti surenkami ir vežami vienu metu. Siekiant tvarkymo metu tinkamai atskirti ekologiškus, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškus produktus ir išvengti bet kokio jų susimaišymo, reikėtų nustatyti specialias nuostatas;

(62) siekiant garantuoti ekologinės gamybos atitiktį reikalavimams, taip pat, kad būtų prisitaikoma prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl pakavimo ir ekologiškų produktų vežimo taisyklių;

(63) tam tikrų produktų ar medžiagų kaip veikliųjų medžiagų, naudotinų augalų apsaugos produktuose, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1107/2009, trąšų, dirvožemio gerinimo priemonių, maistingųjų medžiagų, įvairios kilmės gyvūnų mitybos neekologiškų komponentų, pašarų priedų, pagalbinių perdirbimo medžiagų ir valymo bei dezinfekcijos produktų naudojimas ekologinėje gamyboje turėtų būti kuo labiau apribotas ir grindžiamas specialiomis šiame reglamente nustatytomis sąlygomis. Tokio paties požiūrio turėtų būti laikomasi perdirbto ekologiško maisto gamyboje naudojant produktus ir medžiagas kaip maisto priedus ir pagalbines perdirbimo medžiagas ir naudojant neekologiškas žemės ūkio kilmės sudedamąsias dalis. Todėl turėtų būti apibrėžtas galimas tokių produktų ir medžiagų naudojimas ekologinės gamybos srityje apskritai ir perdirbto ekologiško maisto gamybos srityje konkrečiai, laikantis šiame reglamente nustatytų principų ir tam tikrų kriterijų;

(64) siekiant užtikrinti kokybę, atsekamumą ir atitiktį šiam reglamentui ekologinės gamybos srityje apskritai ir perdirbto ekologiško maisto gamybos srityje konkrečiai, taip pat užtikrinti, kad būtų prisitaikoma prie technikos raidos, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl leidimų naudoti produktus ir medžiagas ekologinės gamybos srityje apskritai ir perdirbto ekologiško maisto gamybos srityje konkrečiai išdavimo papildomų kriterijų, taip pat dėl tokių leidimų atšaukimo kriterijų;

(65) siekiant užtikrinti galimybę gauti žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių, kai nėra pakankamo kiekio tokių sudedamųjų dalių ekologiško atitikmens, perdirbto ekologiško maisto gamybai, valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę leisti tam tikromis sąlygomis ir ribotą laikotarpį naudoti neekologiškas žemės ūkio kilmės sudedamąsias dalis;

(66) siekiant skatinti ekologinę gamybą ir patenkinti patikimų duomenų poreikį, reikia rinkti ir ūkininkams ir veiklos vykdytojams skleisti informaciją bei duomenis apie ekologiškos ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamosios medžiagos, ekologiškai augintų gyvūnų ir ekologinės akvakultūros gyvūnų jauniklių prieinamumą rinkoje. Tuo tikslu valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teritorijose būtų įdiegtos reguliariai atnaujinamos duomenų bazės ir sistemos, kuriose pateikiama tokia informacija, o Komisija turėtų tokią informaciją skelbti viešai;

(67) siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi ekologinės gamybos reikalavimų, ir kad vartotojai pasitikėtų šiuo gamybos metodu, būtina, kad veiklos vykdytojai informuotų kompetentingas institucijas arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijas arba kontrolės įstaigas apie įtariamus neatitikties šiam reglamentui atvejus, kai šis įtarimas pagrįstas arba jo negalima pašalinti, susijusius su jų pagamintais, paruoštais, importuotais arba iš kitų veiklos vykdytojų gautais produktais. Toks įtarimas gali kilti, be kita ko, dėl produkto ar medžiagos, kurių neleidžiama naudoti gamyboje, buvimo produkte, kurį ketinama naudoti arba juo prekiauti kaip ekologišku arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktu. Veiklos vykdytojai turėtų informuoti kompetentingas institucijas, kai jie gali pagrįsti įtariamą neatitiktį, arba kai jie tokio įtarimo negali pašalinti. Tokiais atvejai, atitinkami produktai neturėtų būti pateikti rinkai kaip ekologiški arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai tol, kol įtarimo negalima pašalinti. Veiklos vykdytojai turi bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijomis ar kontrolės įstaigomis nustatant ir tikrinant tokios neatitikties priežastis;

(68) siekiant išvengti ekologinės gamybos taršos produktais ar medžiagomis, kurių Komisija neleidžia tam tikrais tikslais naudoti ekologinėje gamyboje, veiklos vykdytojai turėtų imtis proporcingų ir tinkamų priemonių, kurias jie gali kontroliuoti, kad nustatytų tokios taršos riziką ir jos išvengtų. Tokios priemonės turėtų būti reguliariai peržiūrimos ir prireikus koreguojamos;

(69) siekiant, kad visoje Sąjungoje būtų laikomasi suderinto požiūrio dėl priemonių, kurių reikia imtis įtariamos neatitikties atveju, ypač kai įtarimas kyla dėl neleidžiamų produktų ir medžiagų buvimo ekologiškuose ar perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktuose, ir siekiant išvengti netikrumo veiklos vykdytojams, kompetentingos institucijos arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos turėtų atlikti oficialų tyrimą pagal Reglamentą (ES) 2017/625, kad patikrintų atitiktį ekologinės gamybos reikalavimams. Konkrečiu įtariamos neatitikties neleidžiamų produktų ar medžiagų buvimo atveju tyrimas turėtų nustatyti tokių produktų ar medžiagų šaltinį ir priežastį, siekiant įsitikinti, kad veiklos vykdytojai laikosi ekologinės gamybos reikalavimų, ir konkrečiai – nenaudojo ekologinėje gamyboje neleidžiamų produktų ir medžiagų ir ėmėsi proporcingų ir tinkamų atsargumo priemonių, kad išvengtų ekologiškos gamybos taršos tokiais produktais ir medžiagomis. Tokie tyrimai turėtų būti proporcingi įtariamos neatitikties atžvilgiu ir todėl turėtų būti užbaigti kuo greičiau, per pagrįstą laiką, atsižvelgiant į produkto ilgaamžiškumą ir atvejo sudėtingumą. Jie galėtų apimti bet kokius oficialios kontrolės metodus ir būdus, kurie laikomi tinkamais, kad veiksmingai ir be reikalo nedelsiant pašalintų arba patvirtintų neatitikties įtarimą šio reglamento reikalavimams, be kita ko, naudojant bet kokią svarbią informaciją, kuri leistų pašalinti arba patvirtinti bet kokį neatitikties įtarimą neatliekant patikrinimo vietoje;

(70) valstybės narės ir Komisija turėtų toliau stebėti produktų ar medžiagų, kurių neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, aptikimo produktuose, kuriais prekiaujama kaip ekologiškais arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais, atvejus ir priemones, kurių imamasi tuo atžvilgiu. Todėl po ketverių metų nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų pateikti ataskaitą, grindžiamą valstybių narių surinkta informacija apie atvejus, kai buvo tirti ekologinėje gamyboje neleidžiami produktai ir medžiagos. Prireikus kartu su tokia ataskaita galėtų būti pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, siekiant tolesnio derinimo;

(71) jei tokio tolesnio derinimo nėra, valstybės narės, kurios yra išplėtojusios metodus, kaip išvengti, kad produktais, kuriuose yra tam tikras lygis produktų ar medžiagų, kurių neleidžiama tam tikrais tikslais naudoti ekologinėje gamyboje, nebūtų prekiaujama kaip ekologiškais arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais, turėtų turėti galimybę toliau taikyti tuos metodus. Tačiau siekiant užtikrinti laisvą ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų judėjimą Sąjungos vidaus rinkoje, taikant tokius metodus neturėtų būti draudžiama, nustatoma apribojimų ar kliudoma produktus, pagamintus kitose valstybėse narėse laikantis šio reglamento, pateikti rinkai. Todėl tokie metodai turėtų būti taikomi tik valstybių narių, pasirinkusių toliau taikyti tuos metodus, teritorijoje gaminamiems produktams. Valstybės narės, nusprendusios naudotis šia galimybe, turėtų nedelsdamos informuoti Komisiją;

(72) be pareigų, susijusių su priemonėmis, kurių turi imtis veiklos vykdytojai, gaminantys, ruošiantys, importuojantys ar naudojantys ekologinius ar perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus, ir kompetentingos institucijos arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos, nustatytos šiame reglamente, kad išvengtų ekologinių ar perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų taršos produktais ar medžiagomis, kurių neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę savo teritorijoje imtis kitų atitinkamų priemonių, kad užkirstų kelią nenumatytam produktų ir medžiagų, kurių neleidžiama naudoti ekologiniame žemės ūkyje, buvimui. Valstybės narės, nusprendusios naudotis šia galimybe, turėtų nedelsdamos informuoti Komisiją ir kitas valstybes nares;

(73) žemės ūkio produktų ir maisto produktų ženklinimui turėtų būti taikomos bendrosios taisyklės, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1169/2011 ([1]), ir visų pirma nuostatos, kuriomis siekiama užkirsti kelią ženklinimui, dėl kurio vartotojai galėtų susipainioti ar jie galėtų būti klaidinami. Be to, šiame reglamente turėtų būti numatytos specialiosios ekologiškų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų ženklinimą reglamentuojančios nuostatos. Jomis turėtų būti apsaugomi veiklos vykdytojų interesai, susiję su tinkamu jų produktų identifikavimu rinkoje ir su sąžiningos konkurencijos sąlygomis, taip pat vartotojų interesai, kad jie galėtų rinktis produktus pamatuotai;

(74) todėl turėtų būti užtikrinta, kad ekologiškiems produktams žymėti vartojami terminai, nepriklausomai nuo vartojamos kalbos, visoje Sąjungoje būtų apsaugoti nuo jų vartojimo neekologiškiems produktams ženklinti. Tokia apsauga taip pat turėtų būti taikoma įprastiems šių terminų vediniams arba mažybinėms jų formoms, nesvarbu, ar jie vartojami atskirai, ar junginiuose;

(75) perdirbtas maistas turėtų būti ženklinamas kaip ekologiškas, tik jei visos ar beveik visos žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys yra ekologiškos. Siekiant skatinti ekologiškų sudedamųjų dalių naudojimą, taip pat turėtų būti galima ekologinę gamybą nurodyti tik perdirbto maisto sudedamųjų dalių sąraše, kai tenkinamos tam tikros sąlygos, visų pirma jei tas maisto produktas atitinka tam tikras nustatytas ekologinės gamybos taisykles. Be to, turėtų būti nustatytos specialiosios ženklinimo nuostatos, kad veiklos vykdytojams būtų suteikta galimybė nurodyti ekologiškas sudedamąsias dalis, panaudotas produktuose, kuriuos daugiausiai sudaro medžioklės arba žvejybos kilmės sudedamoji dalis;

(76) perdirbti pašarai turėtų būti ženklinami kaip ekologiški, tik jei visos ar beveik visos žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys yra ekologiškos;

(77) siekiant aiškumo vartotojams visoje Sąjungos rinkoje, turėtų būti privalomas Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipo naudojimas visiems Sąjungoje pagamintiems ekologiškiems fasuotiems maisto produktams žymėti. Taip pat turėtų būti įmanoma savanoriškai naudoti tą logotipą Sąjungoje pagamintiems ekologiškiems iš anksto nefasuotiems produktams ir iš trečiųjų valstybių importuojamiems ekologiškiems produktams, taip pat informavimo ir švietimo tikslais. Turėtų būti nustatytas Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipo pavyzdys;

(78) tačiau, siekiant nesuklaidinti vartotojų dėl viso produkto ekologiško pobūdžio, tikslinga riboti to logotipo naudojimą, žymint juo tik tuos produktus, kuriuose yra vien (arba beveik vien) ekologiškos sudedamosios dalys. Todėl neturėtų būti leidžiama jo naudoti ženklinant perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus ar perdirbtus produktus, kurių mažiau nei 95 % žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių masės sudaro ekologiškos sudedamosios dalys;

([1]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

(79) siekiant išvengti galimos painiavos vartotojams dėl to, ar produktas kilęs iš Sąjungos ar ne, visais Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipo naudojimo atvejais vartotojai turėtų būti informuojami apie vietą, kurioje buvo užaugintos produkto sudėtyje esančios žemės ūkio žaliavos. Todėl ekologinės akvakultūros produktų etiketėje turėtų būti leidžiama daryti nuorodą ne į žemės ūkį, o į akvakultūrą;

(80) kad vartotojams būtų aiškiau ir siekiant užtikrinti, kad jiems būtų teikiama tinkama informacija, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus, kuriais būtų nustatomos papildomos ekologiškų produktų ženklinimo taisyklės, iš dalies keičiamas šiame reglamente išdėstytas su ekologine gamyba susijusių terminų sąrašas ir Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas ir su juo susijusios taisyklės;

(81) tam tikri produktai ar medžiagos, naudojami augalų apsaugos produktuose arba kaip trąšos, neturėtų patekti į šio reglamento taikymo sritį ir todėl jiems apskritai neturėtų būti taikomos šio reglamento taisyklės, įskaitant taisykles dėl ženklinimo. Vis dėlto, kadangi tie produktai ir medžiagos yra svarbūs ekologiniame žemės ūkyje, o leidimas juos naudoti ekologinėje gamyboje nustatomas pagal šį reglamentą, ir kadangi praktikoje atsirado tam tikro netikrumo dėl jų ženklinimo, visų pirma kiek tai susiję su ekologine gamyba susijusių terminų naudojimu, turėtų būti patikslinta, kad, kai tokius produktus ar medžiagas leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal šį reglamentą, juos galima atitinkamai ir ženklinti;

(82) ekologinė gamyba yra patikima, tik jei visais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais užtikrinama veiksminga patikra ir kontrolė;

(83) siekiant užtikrinti atitiktį šiame reglamente nustatytoms taisyklėms, veiklos vykdytojams turėtų būti nustatyti specialieji reikalavimai. Visų pirma, turėtų būti numatytos nuostatos, pagal kurias kompetentingoms valdžios institucijoms būtų pranešama apie veiklos vykdytojų veiklą ir taikoma sertifikavimo sistema, naudojama veiklos vykdytojams, kurie laikosi ekologinę gamybą ir ekologiškų produktų ženklinimą reglamentuojančių taisyklių, identifikuoti. Tos nuostatos iš esmės taip pat turėtų būti taikomos atitinkamų veiklos vykdytojų subrangovams, nebent tokia subrangos veikla būtų visiškai įtraukta į pagrindinę subrangos veiklą užsakiusio veiklos vykdytojo veiklą ir būtų kontroliuojama tame kontekste. Sertifikavimo sistemos skaidrumas turėtų būti užtikrinamas, reikalaujant, kad valstybės narės viešai skelbtų veiklos vykdytojų, kurie pranešė apie savo veiklą, sąrašus ir mokesčius, kurie gali būti renkami už ekologinę gamybą reglamentuojančių taisyklių laikymosi kontrolę;

(84) nedidelės mažmeninės prekybos parduotuvės, kuriose parduodami tik fasuoti ekologiški produktai, kelia palyginti nedaug rizikos, kad nebus laikomasi ekologinės gamybos taisyklių, ir jos neturėtų susidurti su neproporcinga našta, norėdamos prekiauti ekologiškais produktais. Todėl joms neturėtų būti taikomi pranešimo ir sertifikavimo įpareigojimai, tačiau joms ir toliau turėtų būti taikoma oficiali kontrolė vykdoma siekiant patikrinti, kaip laikomasi ekologinę gamybą ir ekologiškų produktų ženklinimą reglamentuojančių taisyklių. Lygiai taip pat, nedidelėms mažmeninės prekybos parduotuvėms, kuriose parduodami nefasuoti ekologiški produktai, turėtų būti taikoma oficiali kontrolė, bet siekiant sudaryti palankesnes sąlygas prekybai ekologiškais produktais, valstybės narės turėtų turėti galimybę tokioms parduotuvėms netaikyti įpareigojimo sertifikuoti savo veiklą;

(85) Sąjungos smulkiems ūkininkams ir veiklos vykdytojams, auginantiems dumblius ar akvakultūros gyvūnus, individualiai tenka palyginti didelės su ekologiniu sertifikavimu susijusių tikrinimų išlaidos ir administracinė našta. Siekiant sumažinti tikrinimų ir sertifikavimo išlaidas bei susijusią administracinę naštą, sustiprinti vietos tinklus, paskatinti kurti geresnes realizavimo rinkas ir užtikrinti, kad konkurencijos sąlygos nesiskirtų nuo trečiųjų valstybių veiklos vykdytojams sudarytų sąlygų, turėtų būti leidžiama taikyti grupinio sertifikavimo sistemą. Dėl tos priežasties turėtų būti numatyta ir apibrėžta „veiklos vykdytojų grupės“ sąvoka; taip pat turėtų būti nustatytos taisyklės, kuriomis atsižvelgiama į smulkiųjų ūkininkų ir veiklos vykdytojų poreikius bei išteklių naudojimo pajėgumus;

(86) siekiant užtikrinti ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo veiksmingumą, efektyvumą ir skaidrumą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl reikalavimų, kad veiklos vykdytojai arba veiklos vykdytojų grupės registruotų duomenis, ir dėl atitikties sertifikato modelio;

(87) siekiant užtikrinti, kad veiklos vykdytojų grupės būtų sertifikuojamos veiksmingai ir efektyviai, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl veiklos vykdytojų grupių atskirų narių atsakomybės, dėl kriterijų, kuriais remiantis nustatomas jų narių artumas geografiniu požiūriu, ir dėl jų vidaus kontrolės sistemos struktūros ir veikimo;

(88) siekiant patikrinti, kaip laikomasi ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo taisyklių, ekologinei gamybai taikoma oficiali kontrolė ar vykdoma kita oficiali veikla pagal Reglamentą (ES) 2017/625. Vis dėlto, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, ekologinei gamybai turėtų būti taikomos ne tik tame reglamente nustatytos taisyklės, bet ir papildomos taisyklės dėl oficialios kontrolės ir kompetentingų institucijų ir, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijų bei kontrolės įstaigų, veiksmų, dėl veiksmų, kurių turi imtis veiklos vykdytojai ir veiklos vykdytojų grupės, dėl tam tikrų oficialios kontrolės užduočių arba tam tikrų užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, pavedimo ir jų priežiūros, taip pat dėl veiksmų, kurių reikia imtis įtariamos arba nustatytos neatitikties atveju, įskaitant draudimą prekiauti produktais kaip ekologiškais arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais, jei nustatyta neatitiktis daro poveikį tų produktų atitikčiai reikalavimams;

(89) siekiant užtikrinti, kad jų teritorijose būtų laikomasi vienodo požiūrio, tik kompetentingos institucijos turėtų galėti pateikti priemonių, taikomų įtarus arba nustačius neatitiktį, katalogą;

(90) šiame reglamente turėtų būti nustatytos nuostatos dėl kompetentingų institucijų, kontrolės institucijų, kontrolės įstaigų ir tam tikrų kitų įstaigų keitimosi tam tikra aktualia informacija ir tokių institucijų ir įstaigų veiksmų, kurios papildytų nustatytąsias Reglamente (ES) 2017/625;

(91) siekiant remti oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuria siekiama patikrinti atitiktį šiam reglamentui, vykdymą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl konkrečių kriterijų ir sąlygų, taikomų oficialios kontrolės, kuria siekiama užtikrinti atsekamumą visais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais, vykdymui, taip pat dėl atitikties šiam reglamentui ir dėl papildomų elementų, į kuriuos turi būti atsižvelgiama nustatant neatitikties tikimybę, remiantis praktine patirtimi;

(92) siekiant remti oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuria siekiama patikrinti atitiktį šiam reglamentui, vykdymą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl oficialios kontrolės užduočių ir užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, pavedimo kontrolės įstaigoms sąlygų, kurios papildytų šiame reglamente nustatytas sąlygas;

(93) iš susitarimų dėl ekologiškų produktų importo į Sąjungą pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 įgyvendinimo patirties matyti, kad tuos susitarimus reikia persvarstyti, kad būtų atsižvelgta į vartotojų lūkesčius tam, kad importuoti ekologiški produktai atitiktų tokius pat griežtus standartus kaip ir Sąjungos standartai, taip pat kad būtų sudarytos geresnės Sąjungos ekologiškų produktų pateikimo tarptautinei rinkai sąlygos. Be to, būtina aiškiau išdėstyti taisykles, taikytinas ekologiškų produktų eksportui, visų pirma nustatyti ekologinio eksporto sertifikatus;

(94) reikėtų dar labiau sustiprinti nuostatas, kuriomis reglamentuojamas importas produktų, kurie atitinka Sąjungos gamybos ir ženklinimo taisykles bei dėl kurių kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos, kurias Komisija pripažino vykdyti trečiosiose valstybėse ekologinės gamybos kontrolę ir sertifikavimą, kontroliavo veiklos vykdytojus. Siekiant užtikrinti, kad Komisijos vykdomos kontrolės įstaigų priežiūros sąlygos būtų vienodos, visų pirma turėtų būti nustatyti reikalavimai, susiję su akreditacijos įstaigomis, akredituojančiomis kontrolės įstaigas reikalavimus atitinkančių ekologiškų produktų importo į Sąjungą tikslais. Be to, siekiant padidinti kontrolės institucijų ir atitinkamai kontrolės įstaigų priežiūros efektyvumą, būtina numatyti, kad Komisija turėtų galimybę palaikyti tiesioginį ryšį su trečiosiose valstybėse veikiančiomis akreditacijos įstaigomis ir kompetentingomis institucijomis. Iš trečiųjų valstybių arba tam tikrų atokiausių Sąjungos regionų, kuriuose yra specifinės klimato ir vietos sąlygos, importuojamų produktų atveju tikslinga numatyti, kad Komisija galėtų suteikti specialius leidimus naudoti produktus ir medžiagas ekologinėje gamyboje;

(95) turėtų būti išsaugota galimybė Sąjungos rinkai pateikti ekologiškus produktus, kurie neatitinka Sąjungos ekologinės gamybos taisyklių, bet yra kilę iš trečiųjų valstybių, kurių ekologinės gamybos ir kontrolės sistemos pripažintos lygiavertėmis Sąjungos ekologinės gamybos ir kontrolės sistemoms. Tačiau trečiųjų valstybių lygiavertiškumo pripažinimas, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 834/2007, turėtų būti suteikiamas tik pagal tarptautinį Sąjungos ir tų trečiųjų valstybių susitarimą, pagal kurį taip pat būtų siekiama abipusio lygiavertiškumo pripažinimo Sąjungos naudai;

(96) trečiosios valstybės, pripažintos lygiavertiškumo nustatymo tikslais pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007, ir toliau pagal šį reglamentą turėtų išsaugoti pripažinimą ribotos trukmės laikotarpiu, kurio reikia siekiant užtikrinti sklandų

perėjimą prie pripažinimo pagal tarptautinį susitarimą sistemos, jei tos valstybės ir toliau užtikrina, kad jų ekologinės gamybos ir kontrolės taisyklės būtų lygiavertės atitinkamoms galiojančioms Sąjungos taisyklėms, ir jei jos tenkina visus reikalavimus, susijusius su Komisijos vykdoma jų pripažinimo priežiūra. Ta priežiūra visų pirma turėtų būti grindžiama metinėmis ataskaitomis, kurias tos pripažintos trečiosios valstybės siunčia Komisijai;

(97) patirtis, įgyta taikant sistemą, pagal kurią kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos Komisijos pripažįstamos vykdyti kontrolę ir išduoti sertifikatus trečiosiose valstybėse, kad būtų galima importuoti lygiaverčių garantijų suteikiančius produktus, rodo, kad tų institucijų ir įstaigų taikomos taisyklės skiriasi ir jas sunkiai būtų galima laikyti lygiavertėmis atitinkamoms Sąjungos taisyklėms. Be to, tai, kad daugėja kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų taikomų standartų, trukdo Komisijai tinkamai vykdyti priežiūrą. Todėl ta lygiavertiškumo pripažinimo sistema turėtų būti panaikinta. Tačiau toms kontrolės institucijoms ir kontrolės įstaigoms turėtų būti skirta pakankamai laiko, kad jos galėtų pasiruošti pripažinimo Sąjungos taisykles atitinkančių produktų importo tikslais įgijimui. Be to, naujosios taisyklės dėl kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimo reikalavimus atitinkančių produktų importo tikslais turėtų jau būti taikomos nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, kad Komisija galėtų pasiruošti tokių kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimui nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos;

(98) bet kokio produkto, importuoto į Sąjungą pagal šiame reglamente numatytus importo susitarimus, pateikimas rinkai kaip ekologiško turėtų būti grindžiamas reikalavimu turėti informacijos, kuri padėtų užtikrinti produkto atsekamumą maisto grandinėje;

(99) siekiant užtikrinti sąžiningą veiklos vykdytojų konkurenciją, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl dokumentų, skirtų trečiųjų valstybių muitinėms, visų pirma ekologinių eksporto sertifikatų;

(100) siekiant užtikrinti kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimo ir priežiūros procedūros, susijusios su reikalavimus atitinkančių ekologiškų produktų importu, skaidrumą, ir importuojamų produktų kontrolės veiksmingumą, efektyvumą bei skaidrumą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimo, susijusio su šio reglamento reikalavimus atitinkančių ekologiškų produktų importu, papildomų kriterijų, taip pat tokio pripažinimo panaikinimo papildomų kriterijų, dėl Komisijos pripažintų kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų priežiūros vykdymo, taip pat dėl kontrolės ir kitos veiklos, kurią tuo tikslu turi vykdyti kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos;

(101) tais atvejais, kai nustatomi sunkūs arba pakartotiniai pažeidimai, susiję su pagal šį reglamentą nustatytu sertifikavimu arba kontrole bei veikla, ir kai atitinkama kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija, reaguodama į Komisijos prašymą, laiku nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų, turėtų būti nedelsiant atšauktas tos kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos pripažinimas;

(102) siekiant užtikrinti trečiųjų valstybių, kurios pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 pripažintos lygiavertiškumo nustatymo tikslais, sąrašo tvarkymą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl informacijos, kurią turi siųsti tos pripažintos trečiosios valstybės ir kuri reikalinga jų pripažinimo priežiūrai vykdyti ir Komisijai tokią priežiūrą vykdant;

(103) turėtų būti numatytos nuostatos siekiant užtikrinti, kad ekologiškų produktų, kurie atitinka šį reglamentą ir kuriems taikyta kontrolė vienoje valstybėje narėje, judėjimas negalėtų būti ribojamas kitoje valstybėje narėje;

(104) siekiant gauti patikimos informacijos šiam reglamentui įgyvendinti, valstybės narės Komisijai turėtų reguliariai teikti reikiamą informaciją. Siekiant aiškumo ir skaidrumo, valstybės narės turėtų nuolat atnaujinti kompetentingų institucijų, kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų sąrašus. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų sąrašai būtų viešai prieinami visuomenei, o Komisija turėtų juos skelbti;

(105) atsižvelgiant į leidžiančių nukrypti nuostatų dėl neekologiškos augalų dauginamosios medžiagos, neekologiškai užaugintų naminių paukščių ir neekologiškai užaugintų ūkinių gyvūnų naudojimo veisimo sumetimais laipsnišką panaikinimą, Komisija turėtų įvertinti tokios medžiagos prieinamumą ekologiška forma Sąjungos rinkoje. Tuo tikslu, remdamasi per duomenų bazę ir valstybių narių įdiegtas sistemas surinktais duomenimis apie ekologiškos medžiagos prieinamumą, Komisija, praėjus penkeriems metams nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos, turėtų pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie tokios medžiagos prieinamumą ir priežastis, lemiančias galimas ribotas ekologine gamyba užsiimančių veiklos vykdytojų galimybes jos gauti;

(106) atsižvelgiant į leidžiančių nukrypti nuostatų dėl neekologiškų baltyminių pašarų naudojimo naminių paukščių ir kiaulių mitybai laipsnišką panaikinimą, remdamasi valstybių narių kasmet teikiamais duomenimis apie ekologiškų tokių baltyminių pašarų atitikmenų prieinamumą Sąjungos rinkoje, Komisija, praėjus penkeriems metams nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos, turėtų pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie tokių ekologiškų baltyminių pašarų prieinamumą ir priežastis, lemiančias galimas ribotas ekologine gamyba užsiimančių veiklos vykdytojų galimybes jų gauti;

(107) siekiant, kad būtų atsižvelgiama į ekologiškos augalų dauginamosios medžiagos, ekologiškai auginamų gyvūnų ir ekologiškų baltyminių pašarų naminiams paukščiams ir kiaulėms prieinamumo rinkoje raidą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl leidžiančių nukrypti nuostatų ir leidimų, susijusių su neekologiškos augalų dauginamosios medžiagos, neekologiškai auginamų gyvūnų ir neekologiškų baltyminių pašarų naminiams paukščiams ir kiaulėms naudojimu, galiojimo nutraukimo arba pratęsimo;

(108) būtina nustatyti priemones, kurios užtikrintų, kad būtų sklandžiai pradėta taikyti ekologiškų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų importą į Sąjungą reglamentuojanti teisinė sistema, pakeista šiuo reglamentu;

(109) be to, turėtų būti nustatytas kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 lygiavertiškumo nustatymo tikslais suteikto pripažinimo galiojimo pabaigos terminas, taip pat turėtų būti nustatytos nuostatos, reglamentuojančios padėtį iki jų pripažinimo galiojimo pabaigos. Taip pat turėtų būti numatytos nuostatos dėl trečiųjų valstybių pripažinimo lygiavertiškumo nustatymo tikslais paraiškų, kurios pateiktos pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 ir dar nebaigtos nagrinėti šio reglamento įsigaliojimo dieną;

(110) siekiant užtikrinti kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų, kurios pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 pripažintos lygiavertiškumo nustatymo tikslais, sąrašo tvarkymą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl informacijos, kurią tos kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos turėtų siųsti jų pripažinimo priežiūros tikslais, ir dėl tos Komisijos vykdomos priežiūros;

(111) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas baigti nagrinėti trečiųjų valstybių paraiškas gauti pripažinimą lygiavertiškumo nustatymo tikslais, kurių nagrinėjimas dar nebaigtas šio reglamento įsigaliojimo dieną, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl procedūrinių taisyklių, reikalingų svarstant dar nebaigtas nagrinėti trečiųjų valstybių paraiškas;

(112) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl dokumentų, kurie turi būti pateikti siekiant, kad ankstesnis laikotarpis būtų pripažintas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio dalimi; dėl minimalaus laikotarpio, kurio turi būti laikomasi motinos pienu žindomų gyvūnų maitinimo atveju, ir tam tikrų techninių taisyklių, reglamentuojančių ūkinių gyvūnų laikymo sąlygas ir auginimo praktiką; dėl išsamių konkrečioms dumblių ir akvakultūros gyvūnų rūšims arba rūšių grupėms taikomų taisyklių dėl gyvūnų laikymo tankio ir dėl konkrečių auginimo ir atskyrimo sistemų charakteristikų; dėl perdirbant maisto ar pašarų produktus leidžiamų naudoti gamybos būdų, dėl leidimų produktams ir medžiagoms, kurie gali būti naudojami ekologinėje gamyboje apskritai ir konkrečiai perdirbto ekologiško maisto gamyboje suteikimo ir panaikinimo ir dėl procedūrų, kurių turi būti laikomasi išduodant leidimus tiems produktams ir medžiagoms ir sudarant tokių produktų ir medžiagų sąrašus, taip pat, atitinkamais atvejais, tokius produktus apibūdinant, nustatant reikalavimus dėl jų sudėties ir jų naudojimo sąlygas;

(113) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl techninių sąlygų, taikytinų kuriant ir prižiūrint duomenų bazes, į kurias įtraukiama turima ekologiška arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamoji medžiaga, gauta taikant ekologinės gamybos metodą, dėl techninių sąlygų, taikytinų kuriant ir prižiūrint sistemas, skirtas pateikti duomenis apie ekologišką arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamąją medžiagą arba ekologiškai auginamus gyvūnus, arba ekologinės akvakultūros gyvūnų jauniklius, taip pat dėl specifikacijų, taikytinų tuo tikslu atliekamam duomenų rinkimui; dėl tvarkos, taikytinos veiklos vykdytojų dalyvavimui tose sistemose, ir dėl informacijos, kurią valstybė narė turi teikti apie nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo reikalavimo naudoti ekologišką augalų dauginamąją medžiagą, ekologiškai augintus gyvūnus ir ekologiškus pašarus, ir apie tam tikrų ekologiškų produktų prieinamumą rinkoje, elementų;

(114) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių, kurių veiklos vykdytojai turi imtis ir kurias jie turi peržiūrėti, siekdami nustatyti ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų užteršimo neleidžiamais produktais ir medžiagomis riziką ir jos išvengti; dėl procedūrinių veiksmų, kurių turi būti imamasi įtariamos neatitikties atveju, ir atitinkamų dokumentų; dėl neleistinų produktų ir medžiagų buvimo aptikimo ir vertinimo metodikos ir dėl informacijos, kurią valstybės narės turi perduoti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pranešdamos tyrimo siekiant nustatyti neleistinų produktų ar medžiagų buvimą rezultatus, elementų ir formato;

(115) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl tam tikrų perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų ženklinimui ir reklamai taikomų išsamių reikalavimų; dėl praktinių sąlygų, susijusių su nuorodų į kontrolės institucijų bei kontrolės įstaigų kodus bei vietos, kurioje užaugintos žemės ūkio žaliavos, nuorodos naudojimu, pateikimu, sandara ir dydžiu, taip pat su kodų priskyrimu kontrolės institucijoms ir kontrolės įstaigoms ir vietos, kurioje užaugintos žemės ūkio žaliavos, nuoroda;

(116) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl išsamių reikalavimų ir specifikacijų, susijusių su pranešimų apie veiklą, kuriuos kompetentingoms institucijoms turi teikti veiklos vykdytojai arba veiklos vykdytojų grupės, forma ir techninėmis priemonėmis; dėl tokių veiklos vykdytojų arba veiklos vykdytojų grupių sąrašų paskelbimo tvarkos; dėl mokesčių, kurie gali būti imami už kontrolę, paskelbimo procedūrų ir tvarkos; dėl išsamių reikalavimų ir specifikacijų, susijusių su veiklos vykdytojams ir veiklos vykdytojų grupėms skirtų sertifikatų forma ir jų išdavimo techninėmis priemonėmis; dėl veiklos vykdytojų grupės sudėties ir dydžio; dėl atitinkamų dokumentų ir duomenų registravimo sistemų; dėl vidaus atsekamumo sistemos ir veiklos vykdytojų sąrašo ir dėl keitimosi informacija tarp veiklos vykdytojų grupių ir kompetentingų institucijų, kontrolės institucijų ar kontrolės įstaigų ir tarp valstybių narių ir Komisijos;

(117) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl minimalios visos oficialios kontrolės procentinės dalies, kurią turi sudaryti patikrinimai, atliekami iš anksto neįspėjus, ir minimalios papildomos kontrolės procentinės dalies, minimalaus mėginių, kurie turi būti paimti, skaičiaus ir minimalaus veiklos vykdytojų, kurie turi būti patikrinti veiklos vykdytojų grupėje, skaičiaus; dėl duomenų, kuriais įrodoma, kad laikomasi reikalavimų, būtinų deklaracijų ir kitų pranešimų, reikalingų vykdyti oficialią kontrolę; dėl atitinkamų praktinių priemonių siekiant užtikrinti reikalavimų laikymąsi; dėl vienodos tvarkos, taikytinos tais atvejais, kai kompetentingos institucijos turi imtis priemonių įtariamos arba nustatytos neatitikties atveju; dėl informacijos, kuri turi būti pateikta įtariamos arba nustatytos neatitikties atveju, tokios informacijos gavėjų ir procedūrų, įskaitant kompiuterinės sistemos, naudojamos tokiai informacijai teikti, funkcijas;

(118) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl trečiųjų valstybių išduotų patikrinimo sertifikatų turinio; dėl tokių sertifikatų išdavimo procedūros ir jų tikrinimo; dėl tokių sertifikatų išdavimo techninių priemonių; dėl kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų, turinčių kompetenciją vykdyti kontrolę ir išduoti ekologinį sertifikatą trečiosiose valstybėse, pripažinimo arba tokio pripažinimo atšaukimo, tų kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų sąrašo sudarymo; dėl taisyklių, kuriomis būtų užtikrinta, kad įtariamos arba nustatytos neatitikties, kuri visų pirma daro poveikį importuojamų ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, atveju būtų taikomos priemonės; dėl trečiųjų valstybių, pripažintų pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalį, sąrašo sudarymo ir to sąrašo keitimo ir dėl taisyklių, kuriomis būtų užtikrinta, kad įtariamos arba nustatytos neatitikties, kuri visų pirma daro poveikį iš tų valstybių importuojamų ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, atveju, būtų taikomos priemonės;

(119) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl sistemos, naudotinos perduodant informaciją, kurios reikia šiam reglamentui įgyvendinti ir tam įgyvendinimui stebėti, informacijos, kuri turi būti perduodama, elementų ir datos, iki kurios ta informacija turi būti perduota, ir dėl kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų, pripažintų pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalį, sąrašo sudarymo ir to sąrašo keitimo;

(120) Komisijai suteikiamais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([1]);

(121) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su nesąžininga praktika arba praktika, kuri yra nesuderinama su ekologinės gamybos principais ir taisyklėmis, vartotojų pasitikėjimo apsauga arba sąžiningos veiklos vykdytojų konkurencijos apsauga, yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti siekiant užtikrinti, kad įtariamos arba nustatytos neatitikties atveju, už kuriuos atsakingos pripažintos kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, būtų taikomos priemonės;

([1]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(122) turėtų būti numatyta galimybė po šio reglamento taikymo pradžios datos pabaigti produktų, kurie pagaminti pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 iki tos datos, atsargas;

(123) kadangi šio reglamento tikslų, visų pirma užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir tinkamą ekologiškų produktų vidaus rinkos veikimą, taip pat užtikrinti, kad vartotojai pasitikėtų tais produktais ir Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipu, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl poreikio suvienodinti ekologinės gamybos taisykles tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(124) tikslinga numatyti šio reglamento taikymo pradžios dieną, kad veiklos vykdytojams būtų suteikta galimybė prisitaikyti prie naujų reikalavimų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomi ekologinės gamybos principai ir taisyklės, kuriomis reglamentuojama ekologinė gamyba, susijęs sertifikavimas ir nuorodų į ekologinę gamybą naudojimas ženklinant ir reklamuojant produktus, taip pat kontrolę reglamentuojančios taisyklės, papildančios Reglamente (ES) 2017/625 nustatytas taisykles.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas toliau nurodytiems žemės ūkio, įskaitant akvakultūrą ir bitininkystę, kilmės produktams, išvardytiems SESV I priede, ir naudojant tuos produktus gautiems produktams, kai tokie produktai gaminami, ruošiami, ženklinami, platinami, pateikiami rinkai arba importuojami į Sąjungą ar eksportuojami iš Sąjungos arba juos ketinama gaminti, ruošti, ženklinti, platinti, pateikti rinkai, importuoti į Sąjungą arba eksportuoti iš Sąjungos:

a) gyviems ar neperdirbtiems žemės ūkio produktams, įskaitant sėklas ir kitą augalų dauginamąją medžiagą;

b) maistui skirtiems perdirbtiems žemės ūkio produktams;

c) pašarams.

Šis reglamentas taip pat taikomas tam tikriems kitiems su žemės ūkiu glaudžiai susijusiems šio reglamento I priede išvardytiems produktams, kai jie gaminami, ruošiami, ženklinami, platinami, teikiami rinkai, importuojami į Sąjungą ar iš jos eksportuojami arba kuriuos ketinama gaminti, ruošti, ženklinti, platinti, teikti rinkai, importuoti į Sąjungą ar eksportuoti iš jos.

2. Šis reglamentas taikomas visiems veiklos vykdytojams, dalyvaujantiems bet kuriame 1 dalyje nurodytų produktų gamybos, paruošimo ir platinimo etape.

3. Viešojo maitinimo veiklai, kurią vykdo viešojo maitinimo įstaiga, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies d punkte, šis reglamentas netaikomas, išskyrus šios dalies nuostatas.

Valstybės narės gali taikyti nacionalines taisykles arba, jeigu tokių nėra, privačius produktų, gaunamų vykdant viešojo maitinimo veiklą, gamybos, ženklinimo ir kontrolės standartus. Ženklinant, pristatant ar reklamuojant tokius produktus arba reklamuojant viešojo maitinimo įstaigą Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas nenaudojamas.

4. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio susijusiems Sąjungos teisės aktams, visų pirma maisto grandinės saugos, gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų dauginamosios medžiagos srityse, išskyrus atvejus, kai nurodyta kitaip.

5. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio kitiems konkretiems Sąjungos teisės aktams dėl produktų pateikimo rinkai ir, visų pirma, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) Nr. 1308/2013 ([1]) bei Reglamentui (ES) Nr. 1169/2011.

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

6. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas I priede pateiktas produktų sąrašas, jį papildant kitais produktais arba iš dalies keičiant tuos papildomai įtrauktus įrašus. Į tą sąrašą galima įtraukti tik produktus, kurie yra glaudžiai susiję su žemės ūkio produktais.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. ekologinė gamyba – šio reglamento reikalavimus atitinkančių gamybos metodų naudojimas, įskaitant 10 straipsnyje nurodytą perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpį, visais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais;

2. ekologiškas produktas – produktas, pagamintas ekologinės gamybos metodais, išskyrus 10 straipsnyje nurodytu perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu pagamintus produktus. Laukinių gyvūnų medžioklės arba žvejybos produktai ekologiškais produktais nelaikomi;

3. žemės ūkio žaliava – žemės ūkio produktas, su kuriuo nebuvo atliekamas joks konservavimo arba perdirbimo veiksmas;

4. prevencinės priemonės – priemonės, kurių kiekvienu gamybos, paruošimo ir platinimo etapu turi imtis veiklos vykdytojai, siekiant užtikrinti biologinės įvairovės išsaugojimą ir dirvožemio kokybę, kenkėjų bei ligų prevenciją ir kontrolę, ir priemones, skirtas išvengti neigiamo poveikio aplinkai, gyvūnų ir augalų sveikatai;

5. atsargumo priemonės – priemonės, kurių kiekvienu gamybos, paruošimo ir platinimo etapu turi imtis veiklos vykdytojai, siekiant išvengti taršos produktais ar medžiagomis, kurių neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal šį reglamentą, ir siekiant išvengti ekologiškų produktų susimaišymo su neekologiškais produktais;

6. perėjimas prie ekologinės gamybos – perėjimas nuo neekologinės prie ekologinės gamybos per nustatytą laikotarpį, kuriuo taikomos šio reglamento nuostatos dėl ekologinės gamybos;

7. perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktas – produktas, pagamintas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu, nurodytu 10 straipsnyje;

8. valda – visi gamybos vienetai, veikiantys vienoje valdymo sistemoje, kurių tikslas yra gaminti 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus gyvus ar neperdirbtus žemės ūkio produktus, įskaitant akvakultūros ir bitininkystės produktus, arba I priede išvardytus produktus, kurie nėra eteriniai aliejai ir mielės;

9. gamybos vienetas – visas valdos turtas, pavyzdžiui, pirminės gamybos patalpos, žemės sklypai, ganyklos, diendaržiai, ūkinių gyvūnų laikymo pastatai arba jų dalys, aviliai, žuvų tvenkiniai, dumblių ir akvakultūros gyvūnų atskyrimo sistemos ar vietos, auginimo vienetai, kranto arba jūros dugno plotai, kuriuose leidžiama vykdyti akvakultūros veiklą, ir augalų, augalininkystės, dumblių ir gyvūninių produktų, žaliavų laikymo patalpos ir bet kokios kitos susijusios pagalbinės priemonės, valdomi kaip aprašyta 10, 11 arba 12 punkte;

10. ekologinės gamybos vienetas – gamybos vienetas, kuris, išskyrus 10 straipsnyje nurodytu perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu, valdomas laikantis ekologinei gamybai taikomų reikalavimų;

11. perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetas – gamybos vienetas, 10 straipsnyje nurodytu perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu valdomas laikantis reikalavimų, taikytinų ekologinei gamybai; jį gali sudaryti žemės sklypai arba kitas turtas, kuriems 10 straipsnyje nurodytas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis prasideda skirtingu metu;

12. neekologinės gamybos vienetas – gamybos vienetas, valdomas nesilaikant reikalavimų, taikytinų ekologinei gamybai;

13. veiklos vykdytojas – fizinis arba juridinis asmuo, atsakingas už tai, kad kiekvienu jo kontroliuojamu gamybos, paruošimo ir platinimo etapu būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų;

14. ūkininkas – žemės ūkio veiklą vykdantis fizinis ar juridinis asmuo arba tokių fizinių ar juridinių asmenų grupė, nepriklausomai nuo nacionalinės teisės aktais tai grupei ir jos nariams suteikto teisinio statuso;

15. žemės ūkio paskirties žemės plotas – žemės ūkio paskirties žemės plotas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies e punkte;

16. augalai – augalai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 3 straipsnio 5 punkte;

17. augalų dauginamoji medžiaga – augalai ir visos augalų dalys, įskaitant sėklas, bet kuriame augimo etape, iš kurių galima išauginti visą augalą arba kurie tam skirti;

18. ekologiška įvairiarūšė medžiaga – vieno žemiausios iš žinomų kategorijų botaninio taksono augalų grupė, kuri:

    a) turi bendras fenotipines charakteristikas;

    b) pasižymi didele genetine ir fenotipine atskirų dauginamųjų vienetų įvairove, todėl tą augalų grupę sudaro visa medžiaga, o ne keli vienetai;

    c) nėra veislė, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 5 straipsnio 2 dalyje ([1]);

    d) nėra veislių mišinys ir

    e) pagaminta laikantis šio reglamento;

19. ekologinei gamybai tinkama ekologiška veislė – veislė, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 5 straipsnio 2 dalyje, kuri:

    a) pasižymi didele genetine ir fenotipine atskirų dauginamųjų vienetų įvairove; ir

    b) yra ekologiškos selekcijos veiklos, kaip nurodyta šio reglamento II priedo I dalies 1.8.4 punkte, rezultatas;

20. motininis augalas – identifikuotas augalas, iš kurio naujiems augalams dauginti paimama augalų dauginamoji medžiaga;

21. karta – augalų grupė, sudaranti vieną pakopą augalų kilmės eilėje;

22. augalinių produktų gamyba – žemės ūkio kultūrų produktų gamyba, įskaitant laukinių augalų rinkimą komerciniais tikslais;

23. augaliniai produktai – augaliniai produktai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 3 straipsnio 6 punkte;

24. kenkėjas – kenkėjas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 ([2]) 1 straipsnio 1 dalyje;

25. biodinaminiai preparatai – mišiniai, kurie tradiciškai naudojami vykdant biodinaminį ūkininkavimą;

26. augalų apsaugos produktai – Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 2 straipsnyje nurodyti produktai;

27. gyvulininkystės produktų gamyba – naminių arba prijaukintų sausumos gyvūnų (įskaitant vabzdžius) produktų gamyba;

28. stoginė – lauke esanti papildoma neizoliuota naminiams paukščiams skirto pastato dalis su stogu, kurios ilgiausioje pusėje paprastai yra vielinė tvora arba tinklas ir kurioje vyrauja lauko sąlygos, naudojamas natūralus ir, kur reikia, dirbtinis apšvietimas, o grindys pakreiktos;

29. vištaitės – ne vyresni kaip 18 savaičių *Gallus gallus* rūšies gyvūnai;

30. vištos dedeklės – ne jaunesni kaip 18 savaičių *Gallus gallus* rūšies gyvūnai, auginami vartoti skirtiems kiaušiniams dėti;

31. naudingas plotas – naudingas plotas, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 1999/74/EB ([3]) 2 straipsnio 2 dalies d punkte;

32. akvakultūra – akvakultūra, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1380/2013 ([4]) 4 straipsnio 1 dalies 25 punkte;

33. akvakultūros produktai – akvakultūros produktai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 4 straipsnio 1 dalies 34 punkte;

([1]) 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, 1994 9 1, p. 1).

([2]) 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB (OL L 317, 2016 11 23, p. 4).

([3]) 1999 m. liepos 19 d. Tarybos direktyva 1999/74/EB, nustatanti būtiniausius dedeklių vištų apsaugos standartus (OL L 203, 1999 8 3, p. 53).

([4]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 22).

34. uždaras recirkuliacinis akvakultūros įrenginys – akvakultūros veiklai uždaroje aplinkoje skirtas įrenginys sausumoje arba laive, kuriame vyksta vandens recirkuliacija ir kuris veikia tik nuolatos iš išorės gaudamas energijos, reikalingos akvakultūros gyvūnų aplinkai stabilizuoti;

35. atsinaujinančiųjų išteklių energija – energija, gaunama iš atsinaujinančiųjų neiškastinių energijos išteklių, pavyzdžiui, vėjo, saulės, geoterminių reiškinių, bangų, potvynių, krintančio ar tekančio vandens, sąvartynų dujų, nuotekų valymo įrenginių dujų ir biodujų;

36. veisykla – vieta, kurioje veisiami, išsirita ir ankstyvuoju gyvenimo etapu auginami akvakultūros gyvūnai, visų pirma pelekinės žuvys, moliuskai ir vėžiagyviai;

37. augykla – vieta, kurioje po veisyklos etapo iki užaugimo etapo taikoma tarpinė akvakultūros auginimo sistema. Augyklos etapas baigiasi pasibaigus pirmajam auginimo ciklo trečdaliui, išskyrus tuos atvejus, kai auginami tokių rūšių gyvūnai, kurie turi pereiti virtimo rituoliais etapą;

38. vandens tarša – tarša, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 33 punkte ir Direktyvos 2008/56/EB ([1]) 3 straipsnio 8 punkte, telkiniuose, kuriems taikomos tos direktyvos;

39. polikultūra – akvakultūros kontekste vykdomas dviejų ar daugiau paprastai skirtingiems mitybos lygmenims priklausančių rūšių auginimas tame pačiame kultūros vienete;

40. auginimo ciklas – akvakultūros gyvūno arba dumblio gyvenimo trukmė nuo pradinio gyvenimo etapo (akvakultūros gyvūnų atveju – apvaisintų kiaušinėlių) iki jo sugavimo arba surinkimo;

41. vietinės rūšys – akvakultūros rūšys, kurios pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 708/2007 ([2]) 3 straipsnio atitinkamai 6 ir 7 punktus nelaikomos svetimomis arba nevietinėmis, taip pat to reglamento IV priede išvardytos rūšys;

42. veterinarinis gydymas – visas per konkrečios ligos pasireiškimą taikomas gydymo vaistais ar profilaktinio gydymo kursas;

43. veterinarinis vaistas – veterinarinis vaistas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/82/EB ([3]) 1 straipsnio 2 punkte;

44. paruošimas – ekologiškų produktų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų konservavimo ar perdirbimo veiksmai arba bet koks kitas veiksmas, atliekamas su neperdirbtu produktu nepakeičiant pirminio produkto, pavyzdžiui, skerdimas, pjaustymas, valymas arba malimas, taip pat su ekologine gamyba susijusio pakavimo, ženklinimo arba ženklinimo pakeitimo veiksmai;

45. maistas – maistas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 ([4]) 2 straipsnyje;

46. pašaras – pašaras, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 4 punkte;

47. pašarinės žaliavos – pašarinės žaliavos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2009 ([5]) 3 straipsnio 2 dalies g punkte;

48. pateikimas rinkai – pateikimas rinkai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 8 punkte;

49. atsekamumas – galimybė visuose gamybos, paruošimo ir platinimo etapuose atsekti maisto produktą, pašarą ar bet kurį 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą produktą ir bet kurią medžiagą, skirtą dėti į maistą arba kuri turėtų būti dedama į maistą, pašarą arba į bet kurį 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą produktą;

50. gamybos, paruošimo ir platinimo etapai – visi etapai, pradedant pirmine ekologiško produkto gamyba ir baigiant jo saugojimu, perdirbimu, vežimu, pardavimu arba tiekimu galutiniam vartotojui, įskaitant, atitinkamais atvejais, ženklinimo, reklamos, importo, eksporto ir subrangos veikla;

([1]) 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

([2]) 2007 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 708/2007 dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje (OL L 168, 2007 6 28, p. 1).

([3]) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1).

([4]) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

([5]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantis Direktyvas 79/373/EEB, 80/511/EEB, 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p. 1).

51. sudedamoji dalis – sudedamoji dalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies f punkte, arba ne maisto produktų atveju – bet kokia medžiaga arba produktas, naudojamas produktų gamybai arba paruošimui, kurio vis dar yra galutiniame produkte, net pakitusiu pavidalu;

52. ženklinimas – visi su produktu susiję žodžiai, išsami informacija, prekių ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, paveikslėliai arba simboliai, pateikti ant tokio produkto pakuotės, arba prie jo pridedamame ar jį nurodančiame dokumente, pranešime, etiketėje, žiede ar lankelyje;

53. reklama – produktų pristatymas visuomenei bet kokiomis priemonėmis, išskyrus etiketę, kuriuo siekiama arba kuriuo galima paveikti ir formuoti požiūrį, įsitikinimus bei elgseną ir taip tiesiogiai ar netiesiogiai skatinti pirkti produktus;

54. kompetentingos institucijos – kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2017/625 3 straipsnio 3 punkte;

55. kontrolės institucija – ekologinės gamybos kontrolės institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2017/625 3 straipsnio 4 punkte, arba institucija, pripažinta Komisijos arba Komisijos pripažintos trečiosios valstybės pripažinta vykdyti ekologiškų produktų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų importo į Sąjungą kontrolę trečiosiose valstybėse institucija;

56. kontrolės įstaiga – įgaliotoji įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2017/625 3 straipsnio 5 punkte, arba įstaiga, Komisijos arba jos pripažintos trečiosios valstybės pripažinta vykdyti ekologiškų produktų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų importo į Sąjungą kontrolę trečiosiose valstybėse įstaiga;

57. neatitiktis – neatitiktis šiam reglamentui arba neatitiktis pagal šį reglamentą priimtiems deleguotiesiems ar įgyvendinimo aktams;

58. genetiškai modifikuotas organizmas arba GMO – genetiškai modifikuotas organizmas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/18/EB ([1]) 2 straipsnio 2 punkte, kuris nėra gaunamas tos direktyvos I.B priede nurodytais genetinės organizmų modifikacijos metodais;

59. iš GMO pagamintas (produktas) – iš GMO gautas visas produktas arba jo dalis, kurie nėra visiškai pagaminti iš GMO ir kurių sudėtyje nėra GMO;

60. naudojant GMO pagamintas (produktas) – produktas, kurį gaminant GMO panaudotas kaip paskutinis gyvas organizmas, tačiau kurio sudėtyje nėra GMO ir kuris nėra pagamintas iš GMO;

61. maisto priedas – maisto priedas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 ([2]) 3 straipsnio 2 dalies a punkte;

62. pašarų priedai – pašarų priedai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1831/2003 ([3]) 2 straipsnio 2 dalies a punkte;

63. dirbtinė nanomedžiaga – dirbtinė nanomedžiaga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2283 ([4]) 3 straipsnio 2 dalies f punkte;

64. lygiavertiškumas – tų pačių tikslų ir principų laikymasis taikant taisykles, kuriomis užtikrinamas toks pats atitikties reikalavimams lygis;

65. pagalbinė perdirbimo medžiaga – pagalbinė perdirbimo medžiaga, kaip apibrėžta, maisto atveju, Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 3 straipsnio 2 dalies b punkte, ir, pašarų atveju, Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 2 straipsnio 2 dalies h punkte;

66. maisto fermentas – maisto fermentas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1332/2008 ([5]) 3 straipsnio 2 dalies a punkte;

67. jonizuojančioji spinduliuotė – jonizuojančioji spinduliuotė, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 2013/59/Euratomas ([6]) 46 punkte;

([1]) 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/220/EEB (OL L 106, 2001 4 17, p. 1).

([2]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).

([3]) 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje (OL L 268, 2003 10 18, p. 29).

([4]) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2283 dėl naujų maisto produktų, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 ir panaikinantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 258/97 ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1852/2001 (OL L 327, 2015 12 11, p. 1).

([5]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 83/417/EEB, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, Direktyvą 2000/13/EB, Tarybos direktyvą 2001/112/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 258/97 (OL L 354, 2008 12 31, p. 7).

([6]) 2013 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva 2013/59/Euratomas, kuria nustatomi pagrindiniai saugos standartai siekiant užtikrinti apsaugą nuo jonizuojančiosios spinduliuotės apšvitos keliamų pavojų ir panaikinamos direktyvos 89/618/Euratomas, 90/641/Euratomas, 96/29/Euratomas, 97/43/Euratomas ir 2003/122/Euratomas (OL L 13, 2014 1 17, p. 1).

68. fasuotas maisto produktas – fasuotas maisto produktas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies e punkte;

69. paukštidė – stacionarus arba kilnojamasis naminių paukščių pulkams skirtas pastatas, kuris apima visus stogais dengtus plotus, įskaitant stoginę; paukštidė gali būti suskirstyta į atskiras dalis, iš kurių kiekviena yra skirta vienam pulkui;

70. su dirvožemiu susieta augalininkystė – auginimas gyvame dirvožemyje arba dirvožemyje, sumaišytame su medžiagomis ir produktais, kuriuos leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, arba jais patręštame, susiliečiančiame su podirvio ir pamatinės uolienos sluoksniais;

71. neperdirbti produktai – neperdirbti produktai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 ([1]) 2 straipsnio 1 dalies n punkte, nepriklausomai nuo pakavimo ar ženklinimo veiksmų;

72. perdirbti produktai – perdirbti produktai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 852/2004 2 straipsnio 1 dalies o punkte, nepriklausomai nuo pakavimo ar ženklinimo veiksmų;

73. perdirbimas – perdirbimas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 852/2004 2 straipsnio 1 dalies m punkte; tai apima šio reglamento 24 ir 25 straipsniuose nurodytų medžiagų naudojimą, tačiau neapima pakavimo ir ženklinimo veiksmų;

74. ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitiktis reikalavimams – tai, kad produkte nėra požymių neatitikties:

    a) kuria bet kuriame gamybos, paruošimo ir platinimo etape būtų daromas poveikis ekologiško arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produkto charakteristikoms arba

    b) kuri būtų pasikartojanti arba tyčinė;

75. aptvaras – aptverta teritorija, kurioje įrengta vieta gyvūnams apsisaugoti nuo nepalankių oro sąlygų.

II SKYRIUS

EKOLOGINĖS GAMYBOS TIKSLAI IR PRINCIPAI

4 straipsnis

Tikslai

Ekologine gamyba siekiama šių bendrųjų tikslų:

a) prisidėti prie aplinkos ir klimato apsaugos;

b) užtikrinti ilgalaikį dirvožemio derlingumą;

c) prisidėti išsaugant didelę biologinę įvairovę;

d) svariai prisidėti užtikrinant netoksišką aplinką;

e) prisidėti prie aukštų gyvūnų gerovės standartų užtikrinimo, visų pirma atsižvelgiant į gyvūnų rūšims būdingus elgsenos poreikius;

f) skatinti plėtoti trumpąsias platinimo grandines ir vietos gamybą įvairiose Sąjungos vietovėse;

g) skatinti išsaugoti nykstančias retas ir (arba) vietines veisles;

h) prisidėti prie augalų genetinės medžiagos, pritaikytos konkretiems ekologinio žemės ūkio poreikiams ir tikslams, pasiūlos plėtojimo;

i) prisidėti užtikrinant didelę biologinę įvairovę, visų pirma naudoti įvairią augalų genetinę medžiagą, pavyzdžiui, ekologišką įvairiarūšę medžiagą ir ekologiškas veisles, tinkamas ekologinei gamybai;

j) skatinti plėtoti ekologiškos augalų selekcijos veiklą siekiant prisidėti prie palankių ekologinio sektoriaus ekonominių perspektyvų.

5 straipsnis

Bendrieji principai

Ekologinė gamyba – tai tvaraus valdymo sistema, grindžiama šiais bendraisiais principais:

a) atsižvelgti į gamtos sistemas bei ciklus ir išlaikyti bei gerinti dirvožemio, vandens ir oro būklę, augalų ir gyvūnų sveikatą, taip pat jų tarpusavio pusiausvyrą;

b) išsaugoti gamtinio kraštovaizdžio elementus, pavyzdžiui, gamtos paveldo vietoves;

([1]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).

c) atsakingai naudoti energijos ir gamtos išteklius, pavyzdžiui, vandenį, dirvožemį, organines medžiagas ir orą;

d) gaminti labai įvairių ir aukštos kokybės maisto bei kitų žemės ūkio ir akvakultūros produktų, patenkinančių prekių, pagamintų naudojant aplinkai, žmonių sveikatai, augalų sveikatai ar gyvūnų sveikatai ir gerovei nekenkiančius procesus, vartojimo paklausą;

e) užtikrinti ekologinės gamybos atitiktį reikalavimams visais maisto produktų ir pašarų gamybos, perdirbimo ir platinimo etapais;

f) tinkamai rengti ir valdyti biologinius procesus, grindžiamus ekologinėmis sistemomis, kurios naudoja valdymo sistemos vidinius gamtos išteklius, naudojant metodus:

   i) pagal kuriuos naudojami gyvi organizmai ir mechaniniai gamybos metodai;

   ii) pagal kuriuos vykdoma su dirvožemiu susieta augalininkystės veikla ir su žeme susieta gyvulininkystės produktų gamybos veikla arba akvakultūros veikla laikantis vandens išteklių tausaus naudojimo principo;

   iii) pagal kuriuos nenaudojami GMO, iš GMO pagaminti produktai arba naudojant GMO pagaminti produktai, išskyrus veterinarinius vaistus;

   iv) kurie grindžiami rizikos įvertinimu ir prireikus atsargumo bei prevencinių priemonių naudojimu;

g) riboti išorės medžiagų naudojimą; kai išorės medžiagų naudojimas būtinas arba kai f punkte nurodytos tinkamos valdymo praktikos ir metodų nėra, naudojamos tik šios išorės medžiagos:

   i) ekologinės gamybos metodais pagamintos medžiagos; augalų dauginamosios medžiagos atveju pirmenybė teikiama veislėms, atrinktoms atsižvelgiant į jų atitiktį specialiems ekologinio žemės ūkio poreikiams ir tikslams;

   ii) natūralios arba natūraliu būdu gautos medžiagos;

   iii) mažo tirpumo mineralinės trąšos;

h) prireikus pritaikyti gamybos procesą laikantis šio reglamento, atsižvelgiant į sanitarinę būklę, regioninius ekologinės pusiausvyros, klimato ir vietos sąlygų, vystymosi etapų bei konkrečios ūkininkavimo praktikos skirtumus;

i) visoje ekologiškų maisto produktų grandinėje nenaudoti gyvūnų klonavimo, dirbtinai išvestų poliploidinių gyvūnų ir jonizuojančiosios spinduliuotės;

j) palaikyti aukštą gyvūnų gerovės lygį atsižvelgiant į kiekvienai rūšiai būdingus poreikius.

6 straipsnis

Žemės ūkio veiklai ir akvakultūrai taikomi konkretūs principai

Vykdant žemės ūkio ir akvakultūros veiklą ekologinė gamyba visų pirma grindžiama šiais konkrečiais principais:

a) palaikomas ir stiprinamas dirvožemio gyvybingumas ir natūralus dirvožemio derlingumas, dirvožemio stabilumas, vandens sulaikymas dirvožemyje ir dirvožemio biologinė įvairovė, vykdoma organinių medžiagų kiekio dirvožemyje sumažėjimo, dirvožemio tankinimo ir dirvožemio erozijos prevencija bei kovojama su šiais reiškiniais, o augalų mityba užtikrinama visų pirma per dirvožemio ekosistemą;

b) kuo labiau ribojamas neatsinaujinančiųjų išteklių ir išorės medžiagų naudojimas;

c) augalinės ir gyvūninės kilmės atliekos ir šalutiniai produktai perdirbami augalinių produktų ir gyvulininkystės produktų gamybos metu;

d) augalų sveikata palaikoma naudojant prevencines priemones, visų pirma parenkant tinkamas kenkėjams ir ligoms atsparias rūšis, veisles ar įvairiarūšę medžiagą, naudojant tinkamą sėjomainą, mechaninius bei fizinius metodus ir kenkėjų natūralių priešų apsaugą;

e) naudojamos ypač didele genetine įvairove bei dideliu atsparumu ligoms ir ilgaamžiškumu pasižyminčios sėklos ir auginami tokiomis pačiomis savybėmis pasižymintys gyvūnai;

f) augalų veislės parenkamos atsižvelgiant į konkrečių ekologinės gamybos sistemų ypatumus, daugiausia dėmesio skiriant agronominiam našumui, atsparumui ligoms, prisitaikymui prie įvairių vietos dirvožemio bei klimato sąlygų ir atsižvelgiant į natūralias kryžminimo kliūtis;

g) naudojama ekologiška augalų dauginamoji medžiaga, pavyzdžiui, ekologiška įvairiarūšė augalų dauginamoji medžiaga, ir ekologinei gamybai tinkamos ekologiškos veislės;

h) ekologiškos veislės auginamos remiantis natūraliu gebėjimu daugintis ir daugiausia dėmesio skiriant atskyrimui atsižvelgiant į natūralias kryžminimo kliūtis;

i) nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 2100/94 14 straipsniui ir pagal valstybių narių nacionalinę teisę suteiktai nacionalinei augalų veislių teisinei apsaugai, ūkininkams suteikiama galimybė naudoti savo ūkyje gautą augalų dauginamąją medžiagą siekiant puoselėti specialioms ekologinės gamybos sąlygoms pritaikytus genetinius išteklius;

j) gyvūnų veislės parenkamos atsižvelgiant į didelę genetinę įvairovę, gyvūnų gebėjimą prisitaikyti prie vietos sąlygų, jų veislinę vertę, ilgaamžiškumą, jų gyvybingumą ir jų atsparumą ligoms arba sveikatos problemoms;

k) vykdoma prie vietos sąlygų pritaikyta ir su žeme susieta gyvulininkystės produktų gamyba;

l) taikoma gyvulininkystės praktika, kuria stiprinama imuninė sistema ir natūralus pasipriešinimas ligoms, įskaitant reguliarų judėjimą ir laikymą diendaržiuose bei ganyklose;

m) ūkiniai gyvūnai šeriami ekologiškais pašarais, kuriuos sudaro ekologinės gamybos metodais gautos žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys ir natūralios ne žemės ūkio kilmės medžiagos;

n) ekologinės gyvulininkystės produktai gaminami iš gyvūnų, kurie nuo gimimo arba išsiritimo visą savo gyvenimą buvo auginami ekologinėse valdose;

o) užtikrinama nuolatinė gera vandens aplinkos būklė ir aplinkinių vandens ir sausumos ekosistemų kokybė;

p) vandens organizmai maitinami pašarais, gautais tausiai naudojant žuvų išteklius laikantis Reglamento (ES) Nr. 1380/2013, arba ekologiškais pašarais, kurių sudėtyje yra ekologinės gamybos (įskaitant ekologinę akvakultūrą) metodais gautų žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių ir natūralių ne žemės ūkio kilmės medžiagų;

q) vengiama bet kokio pavojaus saugotinoms rūšims, kuris gali kilti dėl ekologinės gamybos.

7 straipsnis

Ekologiškų maisto produktų perdirbimui taikomi konkretūs principai

Perdirbto ekologiško maisto gamyba visų pirma grindžiama šiais konkrečiais principais:

a) ekologiški maisto produktai gaminami iš ekologiškų žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių;

b) maisto priedų, neekologiškų sudedamųjų dalių, kurių funkcijos yra daugiausia technologinės ir juslinės, mikroelementų ir pagalbinių perdirbimo medžiagų naudojimas kuo labiau ribojamas, leidžiant juos naudoti tik svarbiausioms technologinėms reikmėms arba tam tikrais mitybos tikslais;

c) nenaudojamos medžiagos ir perdirbimo metodai, kurie gali būti klaidinantys tikrojo produkto pobūdžio atžvilgiu;

d) ekologiškas maistas perdirbamas atsargiai, visų pirma naudojant biologinius, mechaninius ir fizinius metodus;

e) nenaudojami maisto produktai, kurių sudėtyje yra dirbtinių nanomedžiagų ar kurie yra sudaryti iš jų.

8 straipsnis

Ekologiškų pašarų perdirbimui taikomi konkretūs principai

Perdirbtų ekologiškų pašarų gamyba visų pirma grindžiama šiais konkrečiais principais:

a) ekologiški pašarai gaminami iš ekologiškų pašarinių žaliavų;

b) pašarų priedų ir pagalbinių perdirbimo medžiagų naudojimas yra ribojamas, kad jie būtų naudojami kuo mažiau ir tik svarbiausioms technologinėms ar zootechninėms reikmėms arba tam tikrais mitybos tikslais;

c) nenaudojamos medžiagos ir perdirbimo metodai, kurie gali būti klaidinantys tikrojo produkto pobūdžio atžvilgiu;

d) ekologiški pašarai perdirbami atsargiai, visų pirma naudojant biologinius, mechaninius ir fizinius metodus.

III SKYRIUS

GAMYBOS TAISYKLĖS

9 straipsnis

Bendrosios gamybos taisyklės

1. Veiklos vykdytojai laikosi šiame straipsnyje nustatytų bendrųjų gamybos taisyklių.

2. Visa valda valdoma laikantis ekologinei gamybai taikomų šio reglamento reikalavimų.

3. 24 ir 25 straipsniuose ir II priede nurodytais tikslais ir naudojimo tikslais ekologinėje gamyboje galima naudoti tik pagal tas nuostatas leidžiamus produktus ir medžiagas, su sąlyga, kad juos, remiantis atitinkamomis Sąjungos teisės nuostatomis ir, jei taikytina, remiantis Sąjungos teise grindžiamomis nacionalinėmis nuostatomis, taip pat leista naudoti neekologinėje gamyboje.

Toliau išvardytus produktus ir medžiagas, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 2 straipsnio 3 dalyje, leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje su sąlyga, kad jie yra leidžiami pagal tą reglamentą:

a) apsaugines medžiagas, sinergiklius ir koformuliantus kaip augalų apsaugos produktų sudedamąsias dalis;

b) priedus, kurie turi būti maišomi su augalų apsaugos produktais.

Naudoti produktus ir medžiagas ekologinėje gamyboje kitais tikslais, kurių neapima šis reglamentas, leidžiama, jeigu juos naudojant laikomasi II skyriuje nustatytų principų.

4. Apdorojant ekologišką maistą ar pašarus arba žaliavas, naudojamas gaminant ekologišką maistą ar pašarus, jonizuojančios spinduliuotės naudoti negalima.

5. Draudžiamas gyvūnų klonavimas ir dirbtinai išvestų poliploidinių gyvūnų auginimas.

6. Kiekvienu gamybos, paruošimo ir platinimo etapu imamasi, kai tinkama, prevencinių ir atsargumo priemonių.

7. Nepaisant 2 dalies, valda gali būti padalijama į aiškiai ir veiksmingai atskirtus ekologinės gamybos, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologinei gamybai skirtus gamybos vienetus, jeigu neekologinės gamybos vienetuose:

a) ūkinių gyvūnų atveju – naudojami skirtingų rūšių gyvūnai;

b) augalų atveju – naudojamos skirtingos rūšys, kurias galima lengvai atskirti.

Dumblių ir akvakultūros gyvūnų atveju gali būti auginamos tos pačios rūšys, jeigu auginimo vietos arba vienetai yra aiškiai ir veiksmingai atskirti.

8. Nukrypstant nuo 7 dalies b punkto, daugiamečių kultūrų, kurioms reikia bent trejų metų auginimo laikotarpio, atveju gali būti įtrauktos įvairios veislės, kurių negalima lengvai atskirti, arba tos pačios veislės, jei atitinkama gamyba yra perėjimo prie ekologinės gamybos plano dalis ir jei paskutinėje su atitinkama gamyba susijusio ploto dalyje perėjimas prie ekologinės gamybos pradedamas kaip įmanoma greičiau ir užbaigiamas ne vėliau kaip po penkerių metų.

Tokiais atvejais:

a) ūkininkas informuoja kompetentingą instituciją arba atitinkamais atvejais kontrolės instituciją ar kontrolės įstaigą likus ne mažiau kaip 48 valandoms apie kiekvieno atitinkamo produkto derliaus surinkimo pradžią;

b) iš karto po derliaus surinkimo ūkininkas praneša kompetentingai institucijai arba atitinkamais atvejais kontrolės institucijai ar kontrolės įstaigai tikslų atitinkamuose vienetuose surinkto derliaus kiekį ir priemones, kurių buvo imtasi produktams atskirti;

c) perėjimo prie ekologinės gamybos planą ir priemones, kurių reikia imtis veiksmingam ir aiškiam atskyrimui užtikrinti, kiekvienais metais patvirtina kompetentinga institucija arba atitinkamais atvejais kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga pradėjus įgyvendinti perėjimo prie ekologinės gamybos planą.

9. 7 dalies a ir b punktuose nustatyti reikalavimai dėl įvairių rūšių ir veislių netaikomi mokslinių tyrimų ir švietimo centrams, daigynams, sėklų dauginimo centrams ir veisimo veiklai.

10. Jeigu 7, 8 ir 9 dalyse nurodytais atvejais ne visi valdos gamybos vienetai valdomi laikantis ekologinės gamybos taisyklių, veiklos vykdytojai:

a) atskiria ekologinės gamybos ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetuose naudojamus produktus nuo neekologinės gamybos vienetuose naudojamų produktų;

b) atskiria ekologinės gamybos, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologinei gamybai skirtuose gamybos vienetuose pagamintus produktus;

c) tvarko tinkamą apskaitą, iš kurios galima spręsti apie veiksmingą gamybos vienetų ir produktų atskyrimą.

11. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama šio straipsnio 7 dalis, ją papildant kitomis taisyklėmis dėl valdos padalijimo į ekologinės gamybos, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologinės gamybos vienetus, visų pirma susijusiomis su I priede išvardytais produktais, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles.

10 straipsnis

Perėjimas prie ekologinės gamybos

1. Ūkininkai ir veiklos vykdytojai, auginantys dumblius ar akvakultūros gyvūnus, laikosi perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio. Visu perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu jie taiko visas šiame reglamente nustatytas ekologinės gamybos taisykles, visų pirma, šiame straipsnyje ir II priede nustatytas taikytinas perėjimo prie ekologinės gamybos taisykles.

2. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis prasideda anksčiausiai tada, kai ūkininkas ar veiklos vykdytojas, auginantis dumblius ar akvakultūros gyvūnus, pateikia pranešimą apie savo veiklą valstybės narės, kurioje vykdoma veikla ir kurioje to ūkininko ar veiklos vykdytojo valdai taikoma kontrolės sistema, kompetentingoms institucijoms pagal 34 straipsnio 1 dalį.

3. Joks ankstesnis laikotarpis negali būti atgaline data pripažintas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio dalimi, išskyrus atvejus, kai:

a) veiklos vykdytojo žemės sklypams buvo taikomos priemonės, apibrėžtos programoje, įgyvendintoje pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013, kuriomis užtikrinama, kad tuose žemės sklypuose nebuvo naudoti ekologinėje gamyboje draudžiami produktai ar medžiagos, arba

b) veiklos vykdytojas gali pateikti įrodymus, kad žemės sklypai buvo natūralios gamtinės zonos arba žemės ūkio paskirties žemės plotai ir juose bent trejų metų laikotarpiu nebuvo naudoti ekologinėje gamyboje draudžiami produktai ar medžiagos.

4. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu pagamintais produktais negali būti prekiaujama kaip ekologiškais produktais arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais.

Vis dėlto toliau nurodytais produktais, pagamintais perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu ir laikantis 1 dalies, gali būti prekiaujama kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais:

a) augalų dauginamąja medžiaga, jeigu buvo laikomasi bent 12 mėnesių perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio;

b) augalinės kilmės maisto produktais arba pašarų produktais, jeigu produkto sudėtyje yra tik viena žemės ūkio kultūrų sudedamoji dalis ir prieš surenkant derlių buvo laikomasi bent 12 mėnesių perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio.

5. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas II priedo II dalies 1.2.2 punktas jį papildant perėjimo prie ekologinės gamybos taisyklėmis, skirtomis rūšims, kurios 2018 m. birželio 17 d. nėra pagal II priedo II dalį reglamentuojamos rūšys, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles.

6. Komisija prireikus priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi dokumentai, kurie turi būti pateikti siekiant ankstesnio laikotarpio pripažinimo atgaline data pagal šio straipsnio 3 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

11 straipsnis

Draudimas naudoti GMO

1. GMO, iš GMO pagaminti produktai arba naudojant GMO pagaminti produktai ekologinėje gamyboje nenaudojami gaminant maistą ar pašarus arba nenaudojami kaip maistas, pašarai, pagalbinės perdirbimo medžiagos, augalų apsaugos produktai, trąšos, dirvožemio gerinimo priemonės, augalų dauginamoji medžiaga, mikroorganizmai arba gyvūnai.

2. 1 dalyje nustatyto draudimo taikymo tikslais, kad nustatytų GMO ir iš GMO pagamintus produktus, skirtus vartoti kaip maistas ar pašarai, veiklos vykdytojai gali naudotis produkto etiketėmis, pridėtomis ar pateiktomis pagal Direktyvą 2001/18/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 ([1]) ar Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1830/2003 ([2]), arba bet kuriuo lydimuoju dokumentu.

3. Veiklos vykdytojai gali daryti prielaidą, kad gaminant jų įsigytus maisto produktus ir pašarus nebuvo naudota GMO arba iš GMO pagamintų produktų, jei prie tų produktų nėra pridėta arba pateikta etiketė arba pridėtas lydimasis dokumentas laikantis 2 dalyje nurodytų teisės aktų, išskyrus atvejus, jei jie gavo kitos informacijos, kad atitinkamų produktų ženklinimas neatitinka tų teisės aktų.

4. Laikydamiesi 1 dalyje nustatyto draudimo dėl produktų, kuriems netaikomos 2 ir 3 dalys, veiklos vykdytojai, naudojantys iš trečiųjų šalių įsigytus neekologiškus produktus, reikalauja, kad pardavėjas patvirtintų, jog tie produktai nebuvo pagaminti iš GMO arba naudojant GMO.

12 straipsnis

Augalinių produktų gamybos taisyklės

1. Augalus auginantys arba augalinius produktus gaminantys veiklos vykdytojai visų pirma laikosi II priedo I dalyje nustatytų išsamių taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) II priedo I dalies 1.3 ir 1.4 punktai dėl leidžiančių nukrypti nuostatų;

b) II priedo I dalies 1.8.5 punktas dėl perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamosios medžiagos ir neekologiškos augalų dauginamosios medžiagos naudojimo;

c) II priedo I dalies 1.9.5 punktas, jį papildant kitomis nuostatomis dėl žemės ūkio valdų valdytojų susitarimų arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas nuostatas;

d) II priedo I dalies 1.10.1 punktas, jį papildant kitomis kenkėjų ir piktžolių valdymo priemonėmis, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas priemones;

e) II priedo I dalį, ją papildant kitomis nuostatomis dėl išsamių taisyklių ir kultivavimo praktikos, taikomų konkretiems augalams ir augaliniams produktams, įskaitant taisykles dėl daigintų sėklų, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles.

13 straipsnis

Specialiosios nuostatos dėl prekybos ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga

1. Ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga gali būti prekiaujama nesilaikant superelitinės, elitinės ir sertifikuotos medžiagos kategorijoms taikomų registracijos ir sertifikavimo reikalavimų arba kitoms kategorijoms taikomų reikalavimų, nustatytų direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB, 98/56/EB, 2002/53/EB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB, 2008/72/EB ir 2008/90/EB arba pagal tas direktyvas priimtuose aktuose.

2. 1 dalyje nurodyta ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga gali būti prekiaujama tuomet, kai tiekėjas praneša apie ekologišką įvairiarūšę medžiagą atsakingoms oficialioms įstaigoms, nurodytoms direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB, 98/56/EB, 2002/53/EB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB, 2008/72/EB ir 2008/90/EB, pateikdamas dokumentų rinkinį, kuriame pateikiama:

a) pareiškėjo kontaktiniai duomenys;

b) rūšys ir ekologiškos įvairiarūšės medžiagos pavadinimas;

c) pagrindinių agronominių ir fenotipinių charakteristikų, bendrų tai augalų grupei, aprašymas, įskaitant selekcijos metodus, tų charakteristikų bandymų rezultatus, jei tokių yra, gamybos šalį ir naudotą motininę medžiagą;

d) pareiškėjo deklaracija dėl a, b ir c punktuose nurodytų elementų tikrumo; ir

e) reprezentatyvioji imtis.

([1]) 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų (OL L 268, 2003 10 18, p. 1).

([2]) 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1830/2003 dėl genetiškai modifikuotų organizmų ir iš jų pagamintų maisto produktų ir pašarų susekamumo ir ženklinimo ir iš dalies pakeičiantis Direktyvą 2001/18/EB (OL L 268, 2003 10 18, p. 24).

Tas pranešimas siunčiamas registruotu laišku ar bet kuria kita oficialioms įstaigoms priimtina komunikavimo priemone, prašant patvirtinti gavimą.

Po trijų mėnesių nuo datos, nurodytos gavimo pranešime, ir jeigu nebuvo paprašyta pateikti papildomos informacijos arba tiekėjui nebuvo pranešta apie oficialų atsisakymą priimti dokumentų rinkinį dėl jo neišsamumo arba neatitikties, kaip apibrėžta 3 straipsnio 57 punkte, laikoma, kad atsakinga oficiali įstaiga pripažino pranešimą ir jo turinį.

Tiesiogiai arba netiesiogiai pripažinusi pranešimą atsakinga oficiali įstaiga gali imtis veiksmų, kad įtrauktų į sąrašą ekologišką įvairiarūšę medžiagą, apie kurią pranešta. Tas įtraukimas į sąrašą tiekėjui yra nemokamas.

Apie ekologiškos įvairiarūšės medžiagos įtraukimą į sąrašą pranešama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai.

Ekologiška įvairiarūšė medžiaga turi atitikti pagal 3 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus reikalavimus.

3. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas nustatant taisykles, reglamentuojančias konkrečių genčių ar rūšių ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamosios medžiagos gamybą ir pardavimą, kiek tai susiję su:

a) ekologiškos įvairiarūšės medžiagos aprašymu, įskaitant atitinkamus selekcijos ir gamybos metodus ir naudotą motininę medžiagą;

b) minimaliaisiais kokybės reikalavimais dėl sėklos partijų, įskaitant tapatybę, konkretų grynumą, daigumą ir sanitarinę kokybę;

c) ženklinimu ir pakuotėmis;

d) informacija ir gamybos mėginiais, kuriuos turi saugoti profesionalūs veiklos vykdytojai;

e) jei taikytina, ekologiškos įvairiarūšės medžiagos palaikymu.

14 straipsnis

Ūkinių gyvūnų auginimo taisyklės

1. Gyvulininkystės produktus gaminantys veiklos vykdytojai visų pirma laikosi II priedo II dalyje ir bet kokiuose šio straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose nustatytų išsamių gamybos taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) II priedo II dalies 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 ir 1.3.4.4.3 punktai mažinant su gyvulių kilme susijusias procentines dalis, kai nustatoma, kad ekologiškai auginamų gyvūnų Sąjungos rinkoje yra pakankamai;

b) II priedo II dalies 1.6.6 punktas dėl organinio azoto ribos, susijusios su bendru gyvūnų laikymo tankiu;

c) II priedo II dalies 1.9.6.2 punkto b papunktis dėl bičių kolonijų maitinimo;

d) II priedo II dalies 1.9.6.3 punkto b ir e papunkčiai dėl priimtinų bitynų dezinfekavimo būdų ir kovos su *Varroa destructor* metodų ir būdų;

e) II priedo II dalis, ją papildant išsamiomis gyvulininkystės produktų gamybos taisyklėmis, skirtomis rūšims, kurios 2018 m. birželio 17 d. nėra pagal tą dalį reglamentuojamos rūšys, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles, kiek tai susiję su:

   i) nukrypti leidžiančiomis nuostatomis dėl gyvūnų kilmės;

   ii) mityba;

   iii) gyvūnų laikymo sąlygomis ir auginimo praktika;

   iv) sveikatos priežiūra;

   v) gyvūnų gerove.

3. Komisija prireikus priima įgyvendinimo aktus dėl II priedo II dalies, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

a) 1.4.1 punkto g papunktyje nurodyto minimalaus laikotarpio, kurio turi būti laikomasi motinos pienu žindomų gyvūnų maitinimo atveju;

b) gyvūnų laikymo tankio ir mažiausio paviršiaus uždarose patalpose bei lauko aikštelėse reikalavimų, kurių turi būti laikomasi tam tikrų gyvūnų rūšių auginimo atveju, siekiant, kad būtų užtikrinti gyvūnų vystymosi, fiziologiniai ir etologiniai poreikiai pagal 1.6.3, 1.6.4 ir 1.7.2 punktus;

c) mažiausio paviršiaus uždarose patalpose bei lauko aikštelėse charakteristikų ir techninių reikalavimų;

d) visų gyvūnų rūšių, išskyrus bites, auginimo patalpų ir aptvarų charakteristikų ir techninių reikalavimų, siekiant, kad būtų užtikrinti gyvūnų vystymosi, fiziologiniai ir etologiniai poreikiai pagal 1.7.2 punktą;

e) saugomų patalpų ir diendaržių augmenijos reikalavimų ir charakteristikų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis

Dumblių ir akvakultūros gyvūnų auginimo taisyklės

1. Dumblius ir akvakultūros gyvūnus auginantys veiklos vykdytojai visų pirma laikosi II priedo III dalyje ir bet kokiuose šio straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose nustatytų išsamių auginimo taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) II priedo III dalies 3.1.3.3 punktas dėl plėšriųjų akvakultūros gyvūnų pašarų;

b) II priedo III dalies 3.1.3.4 punktas, jį papildant kitomis tam tikrų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomomis specialiosiomis taisyklėmis arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles;

c) II priedo III dalies 3.1.4.2 punktas dėl akvakultūros gyvūnų veterinarinio gydymo;

d) II priedo III dalis, ją papildant kitomis išsamiomis pagal konkrečias rūšis išdėstytomis motininių bandų valdymo, veisimo ir jauniklių auginimo sąlygomis arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas išsamias sąlygas.

3. Prireikus Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios konkrečioms rūšims arba rūšių grupėms taikomos taisyklės dėl gyvūnų laikymo tankio ir dėl konkrečių auginimo ir atskyrimo sistemų charakteristikų, siekiant užtikrinti, kad būtų tenkinami konkrečių rūšių poreikiai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Taikant šį straipsnį ir II priedo III dalį gyvūnų laikymo tankis – gyvasis akvakultūros gyvūnų svoris viename kubiniame metre vandens bet kuriuo suaugusių gyvūnų auginimo etapo metu, o plekšniažuvių ir krevečių atveju – svoris viename paviršiaus kvadratiniame metre.

16 straipsnis

Perdirbtam maistui taikomos gamybos taisyklės

1. Perdirbtą maistą gaminantys veiklos vykdytojai visų pirma laikosi II priedo IV dalyje ir bet kokiuose šio straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose nustatytų išsamių gamybos taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) II priedo IV dalies 1.4 punktas dėl atsargumo priemonių ir prevencinių priemonių, kurių turi imtis veiklos vykdytojai;

b) II priedo IV dalies 2.2.2 punktas dėl produktų ir medžiagų, kuriuos leidžiama naudoti gaminant perdirbtą maistą, rūšies ir sudėties, taip pat sąlygų, kuriomis juos galima naudoti;

c) II priedo IV dalies 2.2.4 punktas dėl žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių procentinės dalies, nurodytos 30 straipsnio 5 dalies a punkto ii papunktyje ir b punkto i papunktyje, apskaičiavimo, įskaitant maisto priedus, pagal 24 straipsnį leidžiamus naudoti ekologinėje gamyboje, kurie tokio apskaičiavimo tikslais yra laikomi žemės ūkio kilmės sudedamosiomis dalimis.

Tuose deleguotuosiuose aktuose nenumatoma galimybė naudoti kvapiųjų medžiagų arba kvapiųjų medžiagų preparatų, kurie nėra natūralūs pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1334/2008 ([1]) 16 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis arba nėra ekologiški.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi leidžiami maisto produktų perdirbimo metodai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

([1]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1601/91, reglamentus (EB) Nr. 2232/96 ir (EB) Nr. 110/2008 bei Direktyvą 2000/13/EB (OL L 354, 2008 12 31, p. 34).

17 straipsnis

Perdirbtiems pašarams taikomos gamybos taisyklės

1. Perdirbtus pašarus gaminantys veiklos vykdytojai visų pirma laikosi II priedo V dalyje ir bet kokiuose šio straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose nustatytų išsamių gamybos taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas II priedo V dalies 1.4 punktas, jį papildant kitomis atsargumo priemonėmis ir prevencinėmis priemonėmis, kurių turi imtis veiklos vykdytojai, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas priemones.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi leidžiami naudoti pašarų perdirbimo metodai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

18 straipsnis

Vyno gamybos taisyklės

1. Vyno sektoriaus produktus gaminantys veiklos vykdytojai visų pirma laikosi II priedo VI dalyje nustatytų išsamių gamybos taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) II priedo VI dalies 3.2 punktas, jį papildant kita draudžiama vynininkystės praktika, procesais ir apdorojimo būdais arba iš dalies keičiant tuos papildomai įtrauktus elementus;

b) II priedo VI dalies 3.3 punktas.

19 straipsnis

Maistui ar pašarams naudoti skirtų mielių gamybos taisyklės

1. Maistui ar pašarams naudoti skirtas mieles gaminantys veiklos vykdytojai visų pirma laikosi II priedo VII dalyje nustatytų išsamių gamybos taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kurias iš dalies keičiamas II priedo VII dalies 1.3 punktas, jį papildant kitomis išsamiomis mielių gamybos taisyklėmis arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles.

20 straipsnis

Tam tikrų auginimo taisyklių nebuvimas konkrečių gyvūnų rūšių ir akvakultūros gyvūnų rūšių auginimo atveju

Laukiant, kol:

a) vadovaujantis 14 straipsnio 2 dalies e punktu bus priimtos papildomos bendrosios taisyklės, taikomos kitoms gyvūnų rūšims, kurios nėra pagal II priedo II dalies 1.9 punktą reglamentuojamos rūšys,

b) bus priimti 14 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai, skirti ūkinių gyvūnų rūšims, arba

c) bus priimti 15 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai, skirti akvakultūros gyvūnų rūšims arba rūšių grupei,

valstybė narė gali taikyti išsamias nacionalines gamybos taisykles konkrečioms gyvūnų rūšims arba rūšių grupei, susijusias su elementais, kurie turi būti įtraukti į a, b ir c punktuose nurodytas priemones, jeigu tos nacionalinės taisyklės atitinka šį reglamentą ir jeigu jomis nedraudžiama, nenustatoma apribojimų ar nekliudoma produktus, kurie buvo pagaminti ne jos teritorijoje ir kurie atitinka šį reglamentą, pateikti rinkai.

21 straipsnis

Produktų, nepatenkančių į 12–19 straipsniuose nurodytas produktų kategorijas, gamybos taisyklės

1. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas II priedas, jį papildant išsamiomis produktų, nepatenkančių į 12–19 straipsniuose nurodytas produktų kategorijas, gamybos taisyklėmis, taip pat taisyklėmis dėl įpareigojimo pereiti prie tokių produktų ekologinės gamybos, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles.

Tie deleguotieji aktai turi būti grindžiami II skyriuje nustatytais ekologinės gamybos tikslais ir principais ir jie turi atitikti 9, 10 ir 11 straipsniuose nustatytas bendrąsias gamybos taisykles ir esamas panašiems II priede nurodytiems produktams nustatytas išsamias gamybos taisykles. Juose nustatomi reikalavimai, susiję visų pirma su leidžiamais ar draudžiamais apdorojimo būdais, praktika ir naudojamomis medžiagomis ar perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiais.

2. Jeigu 1 dalyje nurodytų išsamių gamybos taisyklių nėra:

a) 1 dalyje nurodytų produktų atžvilgiu veiklos vykdytojai laikosi 5 ir 6 straipsniuose nustatytų principų *mutatis mutandis* bei 7 straipsnyje nustatytų principų ir bendrųjų gamybos taisyklių, nustatytų 9–11 straipsniuose;

b) valstybė narė gali taikyti išsamias nacionalines gamybos taisykles 1 dalyje nurodytiems produktams, jeigu tos taisyklės atitinka šį reglamentą ir jomis nedraudžiama, nenustatoma apribojimų ar nekliudoma produktus, kurie buvo pagaminti ne jos teritorijoje ir kurie atitinka šį reglamentą, pateikti rinkai.

22 straipsnis

Išimtinių gamybos taisyklių priėmimas

1. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant:

a) nustatymo, ar padėtis priskirtina katastrofinėms aplinkybėms, kriterijus, kai tokios aplinkybės susidaro dėl „nepalankaus klimato reiškinio“, „gyvūnų ligų“, „su aplinka susijusio (ekologinio) įvykio“, „gaivalinės nelaimės“ arba „katastrofinio įvykio“, kaip apibrėžta atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 2 straipsnio 1 dalies h, i, j, k ir l punktuose;

b) konkrečias taisykles, įskaitant galimas nuo šio reglamento nukrypti leidžiančias nuostatas dėl to, kaip valstybės narės turi elgtis tokių katastrofinių aplinkybių atveju, jeigu jos nusprendžia taikyti šį straipsnį, ir

c) konkrečias taisykles dėl stebėsenos ir ataskaitų teikimo tokiais atvejais.

Tiems kriterijams ir taisyklėms taikomi II skyriuje nustatyti ekologinės gamybos principai.

2. Kai valstybė narė oficialiai įvykį pripažino gaivaline nelaime, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 18 straipsnio 3 dalyje arba 24 straipsnio 3 dalyje, ir dėl to įvykio neįmanoma laikytis šiame reglamente nustatytų gamybos taisyklių, ta valstybė narė ribotą laikotarpį gali taikyti nuo gamybos taisyklių nukrypti leidžiančias nuostatas, kol bus įmanoma atkurti ekologinę gamybą, laikantis II skyriuje nustatytų principų ir visų pagal 1 dalį priimtų deleguotųjų aktų.

3. Valstybės narės gali priimti priemones pagal 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, kad ekologinę gamybą katastrofinių aplinkybių atveju būtų galima tęsti arba atnaujinti.

23 straipsnis

Surinkimas, pakavimas, vežimas ir laikymas

1. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad ekologiški produktai ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai būtų renkami, pakuojami, vežami ir laikomi laikantis III priede nustatytų taisyklių.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) III priedo 2 skirsnis;

b) III priedo 3, 4 ir 6 skirsniai, juos papildant kitomis specialiosiomis taisyklėmis dėl atitinkamų produktų vežimo ir priėmimo, arba iš dalies keičiant tas papildomai įtrauktas taisykles.

24 straipsnis

Leidimo naudoti produktus ir medžiagas ekologinėje gamyboje suteikimas

1. Komisija gali leisti naudoti tam tikrus produktus ir medžiagas ekologinėje gamyboje ir įtraukia visus tokius leistus naudoti produktus ir medžiagas į ribotus sąrašus, kad jie būtų naudojami kaip:

a) veikliosios medžiagos, skirtos naudoti augalų apsaugos produktuose;

b) trąšos, dirvožemio gerinimo priemonės ir maistingosios medžiagos;

c) neekologiškos augalinės, dumblių, gyvūninės ar mielių kilmės pašarinės žaliavos arba mikrobiologinės ar mineralinės kilmės pašarinės žaliavos;

d) pašarų priedai ir pagalbinės perdirbimo medžiagos;

e) gyvulininkystei naudojamų tvenkinių, narvų, talpyklų, kanalų, statinių ar įrangos valymo ir dezinfekavimo produktai;

f) gaminant augalinius produktus naudojamų statinių ir įrangos, įskaitant saugojimo patalpas žemės ūkio valdoje, valymo ir dezinfekavimo produktai;

g) perdirbimo ir sandėliavimo patalpų valymo ir dezinfekavimo produktai.

2. Šalia produktų ir medžiagų, leidžiamų naudoti pagal 1 dalį, Komisija gali leisti naudoti tam tikrus produktus ir medžiagas perdirbto ekologiško maisto ir maistui ar pašarams naudoti skirtų mielių gamyboje bei įtraukia visus tokius leidžiamus produktus ir medžiagas į ribotus sąrašus, kad jie būtų naudojami kaip:

a) maisto priedai ir perdirbimo pagalbinės priemonės;

b) neekologiškos žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys, naudojamos gaminant perdirbtą ekologišką maistą;

c) pagalbinės perdirbimo medžiagos mielių ir mielių produktų gamyboje.

3. Leidžiant ekologinėje gamyboje naudoti 1 dalyje nurodytus produktus ir medžiagas taikomi II skyriuje nustatyti principai bei toliau nurodyti kriterijai (vertinant jų visumą):

a) jie yra būtini tvariai gamybai ir naudojimui, kuriam jie skirti;

b) visi atitinkami produktai ir medžiagos yra augalinės, dumblių, gyvūninės, mikrobiologinės ar mineralinės kilmės, išskyrus tuos atvejus, kai nėra galimybės gauti pakankamo kiekio ar kokybės tokios kilmės produktų ar medžiagų arba kai pakaitalų nėra;

c) 1 dalies a punkte nurodytų produktų atveju:

   i) produktų naudojimas yra būtinas tam tikro kenkėjo kontrolei tuo atveju, kai nėra galimybės tai daryti naudojant kitus biologinius, fizinius ar veisimo būdus, auginimo būdus arba kitą veiksmingą valdymo praktiką;

   ii) jei tokie produktai nėra augalinės, dumblių, gyvūninės, mikrobiologinės ar mineralinės kilmės ir nėra tapatūs savo natūraliam atitikmeniui, juos naudojant išvengiama bet kokio tiesioginio kontakto su valgomosiomis žemės ūkio augalų dalimis;

d) 1 dalies b punkte nurodytų produktų naudojimas yra būtinas skatinant ar palaikant dirvožemio derlingumą arba tenkinant konkrečius žemės ūkio augalų mitybos poreikius, arba tai būtina dėl konkrečių dirvožemio gerinimo tikslų;

e) 1 dalies c ir d punktuose nurodytų produktų atveju:

   i) jų naudojimas yra būtinas siekiant palaikyti gyvūnų sveikatą, gyvūnų gerovę bei gyvybingumą ir juos naudojant prisidedama prie tinkamos mitybos, atitinkančios atitinkamų rūšių fiziologinius ir elgsenos poreikius, arba jų naudojimas yra būtinas gaminant pašarus arba apsaugant pašarus nuo gedimo, nes be tų medžiagų pašarų gamyba ar apsauga nuo gedimo neįmanoma;

   ii) mineralinės kilmės pašarai, mikroelementai, vitaminai ar provitaminai yra natūralios kilmės, išskyrus tuos atvejus, kai nėra galimybės gauti pakankamo kiekio ar kokybės tokios kilmės produktų ar medžiagų arba kai pakaitalų nėra;

   iii) naudoti neekologiškas augalinės ar gyvūninės kilmės pašarines žaliavas būtina, kadangi nėra galimybės gauti pakankamo kiekio augalinės ar gyvūninės kilmės pašarinių žaliavų, pagamintų pagal ekologinės gamybos taisykles;

   iv) naudoti neekologiškus prieskonius, žoleles ir melasą būtina, kadangi nėra tokių produktų ekologiško atitikmens; jie turi būti pagaminti arba paruošti nenaudojant cheminių tirpiklių ir jie naudojami ne daugiau kaip 1 % atitinkamos rūšies gyvūnų pašarų raciono, apskaičiuojant kasmet kaip žemės ūkio kilmės pašarų sausosios medžiagos procentinę dalį.

4. Leidžiant perdirbto ekologiško maisto ar maistui ar pašarams naudoti skirtų mielių gamyboje naudoti 2 dalyje nurodytus produktus ir medžiagas taikomi II skyriuje nustatyti principai bei toliau nurodyti kriterijai (vertinant jų visumą):

a) nėra pagal šį straipsnį leidžiamų alternatyvių produktų ar medžiagų arba šį reglamentą atitinkančių metodų;

b) nenaudojant tų produktų ir medžiagų būtų neįmanoma pagaminti ar apsaugoti maisto nuo gedimo arba įvykdyti tam tikrus Sąjungos teisės aktais numatytus mitybos reikalavimus;

c) jie turi būti randami gamtoje ir jiems galėjo būti taikomi tik mechaniniai, fiziniai, biologiniai, fermentavimo arba mikrobiologiniai procesai, išskyrus tuos atvejus, kai nėra galimybės gauti pakankamo kiekio ar kokybės tokios kilmės produktų ar medžiagų;

d) nėra galimybės gauti pakankamo kiekio ekologiškos sudedamosios dalies.

5. Leidimas naudoti chemiškai susintetintus produktus ir medžiagas pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis suteikiamas tik tais atvejais, kai 5 straipsnio g punkte nurodytų išorės medžiagų naudojimas prisidėtų prie nepriimtino neigiamo poveikio aplinkai.

6. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos šio straipsnio 3 ir 4 dalys, jas papildant kitais šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų produktų ir medžiagų, skirtų naudoti visoje ekologinėje gamyboje, ypač perdirbto ekologiško maisto gamyboje, leidimų išdavimo kriterijais, taip pat papildomais tokių leidimų panaikinimo kriterijais, arba iš dalies keičiant tuos papildomai įtrauktus kriterijus.

7. Jeigu valstybė narė mano, kad produktas ar medžiaga turėtų būti įrašyti į 1 ir 2 dalyse nurodytus leidžiamų produktų ir medžiagų sąrašus ar iš jų išbraukti, arba kad gamybos taisyklėse nurodytos naudojimo sąlygos turėtų būti iš dalies pakeistos, ji užtikrina, kad dokumentai, kuriais pagrindžiamas įrašymas, išbraukimas ar kiti pakeitimai, būtų oficialiai nusiųsti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ir būtų viešai prieinami, laikantis Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų dėl duomenų apsaugos.

Komisija paskelbia visus šioje dalyje nurodytus prašymus.

8. Komisija reguliariai peržiūri šiame straipsnyje nurodytus sąrašus.

2 dalies b punkte nurodytas neekologiškų sudedamųjų dalių sąrašas peržiūrimas bent kartą per metus.

9. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais pagal 1 ir 2 dalis suteikiamas arba panaikinamas leidimas naudoti produktus ir medžiagas, kurie gali būti naudojami apskritai ekologinėje gamyboje ir konkrečiai perdirbto ekologiško maisto gamyboje, ir kuriais nustatomos procedūros, kurių turi būti laikomasi išduodant tokius leidimus tiems produktams ir medžiagoms ir sudarant tokių produktų ir medžiagų sąrašus, taip pat, atitinkamais atvejais, juos apibūdinant, nustatant reikalavimus dėl jų sudėties ir jų naudojimo sąlygas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

25 straipsnis

Valstybių narių leidimas gaminant perdirbtą ekologišką maistą naudoti neekologiškas žemės ūkio kilmės sudedamąsias dalis

1. Jeigu tai būtina siekiant užtikrinti galimybę gauti tam tikrų žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių ir kai nėra pakankamo kiekio tokių sudedamųjų dalių ekologiško atitikmens, veiklos vykdytojo prašymu valstybė narė gali laikinai leisti jos teritorijoje ne ilgesnį kaip šešių mėnesių laikotarpį gaminant perdirbtą ekologišką maistą naudoti neekologiškas žemės ūkio kilmės sudedamąsias dalis. Tas leidimas taikomas visiems veiklos vykdytojams toje valstybėje narėje.

2. Valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie visus jos teritorijoje pagal 1 dalį suteiktus leidimus per kompiuterinę sistemą, kuri sudaro galimybes elektroniniu būdu keistis dokumentais ir informacija; šią sistemą naudojimuisi suteikia Komisija.

3. Valstybė narė gali pratęsti 1 dalyje nurodytą leidimą du kartus ne daugiau kaip po šešis mėnesius, jeigu nė viena kita valstybė narė per 2 dalyje nurodytą sistemą nepateikė prieštaravimo, nurodydama, kad yra pakankamas tokių sudedamųjų dalių ekologiška forma kiekis.

4. Kontrolės institucija arba kontrolės įstaiga, pripažinta pagal 46 straipsnio 1 dalį, gali suteikti laikiną leidimą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui veiklos vykdytojams trečiosiose valstybėse, kurie prašo tokio leidimo ir kuriems taikoma tos kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos kontrolė, jeigu atitinkamoje trečiojoje valstybėje įvykdomos toje dalyje išdėstytos sąlygos. Leidimas gali būti pratęstas ne daugiau kaip du kartus po šešis mėnesius.

5. Jeigu laikino leidimo laikotarpį pratęsus du kartus valstybė narė, remdamasi objektyvia informacija, mano, kad galimybė gauti tokių sudedamųjų dalių ekologiškų atitikmenų tebėra nepakankama, kad būtų patenkinti kokybiniai ir kiekybiniai veiklos vykdytojų poreikiai, ji gali pateikti prašymą Komisijai pagal 24 straipsnio 7 dalį.

26 straipsnis

Duomenų, susijusių su galimybe rinkoje gauti ekologiškos ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamosios medžiagos, ekologiškai auginamų gyvūnų ir ekologinės akvakultūros gyvūnų jauniklių, rinkimas

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų sukurta reguliariai atnaujinama duomenų bazė, kurioje pateikiami ekologiškos ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamosios medžiagos, išskyrus sėjinukus, bet įskaitant sėklines bulves, kurią galima gauti jos teritorijoje, sąrašai.

2. Valstybės narės turi būti įdiegusios sistemas, kurios sudaro sąlygas veiklos vykdytojams, kurie prekiauja ekologiška arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamąja medžiaga, ekologiškai auginamais gyvūnais, arba ekologinės akvakultūros gyvūnų jaunikliais, ir kurie gali visa tai tiekti pakankamais kiekiais ir per pagrįstus terminus, pateikti šią informaciją viešai, savanoriškai ir nemokamai, kartu nurodant jų pavadinimus ir kontaktinius duomenis:

a) turima ekologiška ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalų dauginamoji medžiaga, pavyzdžiui, įvairiarūšės ekologiškos medžiagos arba ekologiškų veislių, tinkamų ekologinei gamybai, išskyrus sėjinukus, bet įskaitant sėklines bulves, dauginamoji medžiaga; tos medžiagos kiekis nurodant svorį ir metų laikotarpis, kuriuo ją galima gauti; tokia medžiaga turi būti įtraukta į sąrašą nurodant bent lotynišką mokslinį pavadinimą;

b) ekologiškai auginami gyvūnai, kurių atžvilgiu galima numatyti nukrypti leidžiančią nuostatą pagal II priedo II dalies 1.3.4.4 punktą; turimų pagal lytį suskirstytų gyvūnų skaičius; informacija, jeigu taikoma, susijusi su įvairiomis gyvūnų rūšimis, kiek tai susiję su turimomis veislėmis ir padermėmis; gyvūnų rasės; gyvūnų amžius; ir kita susijusi informacija;

c) valdoje turimi ekologinės akvakultūros gyvūnų jaunikliai ir jų sveikatos būklė pagal Tarybos direktyvą 2006/88/EB ([1]) ir kiekvienos akvakultūros rūšies gamybos pajėgumai.

3. Valstybės narės taip pat gali įdiegti sistemas, kurios sudarytų sąlygas veiklos vykdytojams, kurie prekiauja veislėmis ir padermėmis, pritaikytomis ekologinei gamybai, pagal II priedo II dalies 1.3.3 punktą arba ekologiškomis vištaitėmis, ir kurie gali pateikti tų gyvūnų pakankamais kiekiais ir per pagrįstus terminus, pateikti atitinkamą informaciją viešai, savanoriškai ir nemokamai, kartu nurodant jų pavadinimus ir kontaktinius duomenis.

4. Veiklos vykdytojai, kurie nusprendžia įtraukti informaciją apie augalų dauginamąją medžiagą, gyvūnus arba akvakultūros gyvūnų jauniklius į 2 ir 3 dalyse nurodytas sistemas, užtikrina, kad ši informacija būtų reguliariai atnaujinama ir kad informacija būtų išbraukta iš sąrašų, kai augalų dauginamosios medžiagos, gyvūnų arba akvakultūros gyvūnų jauniklių nebeturima.

5. Įgyvendindamos 1, 2 ir 3 dalis valstybės narės gali toliau naudotis jau esamomis atitinkamomis informacinėmis sistemomis.

6. Komisija savo atitinkamoje svetainėje viešai paskelbia nuorodą į visas nacionalines duomenų bazes arba sistemas, kad sudarytų sąlygas vartotojams susipažinti su tokiomis duomenų bazėmis arba sistemomis visoje Sąjungoje.

7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi:

a) techniniai duomenys, skirti 1 dalyje nurodytų duomenų bazių ir 2 dalyje nurodytų sistemų sukūrimui ir techninei priežiūrai;

b) specifikacijos, susijusios su 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos rinkimu;

c) specifikacijos, susijusios su informacijos pateikimo 1 dalyje nurodytose duomenų bazėse ir 2 ir 3 dalyje nurodytose sistemose tvarka, ir

d) duomenys, susiję su informacija, kurią valstybės narės turi pateikti pagal 53 straipsnio 6 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

27 straipsnis

Pareigos ir veiksmai įtariamos neatitikties atveju

Jeigu veiklos vykdytojas įtaria, kad jo pagamintas, paruoštas, importuotas arba iš kito veiklos vykdytojo gautas produktas neatitinka šio reglamento, tas veiklos vykdytojas pagal 28 straipsnio 2 dalį turi:

a) identifikuoti ir atskirti atitinkamą produktą;

b) patikrinti, ar įtarimą galima pagrįsti;

c) neteikti atitinkamo produkto rinkai kaip ekologiško arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produkto ir nenaudoti jo ekologinėje gamyboje, išskyrus atvejus, kai įtarimą galima pašalinti;

d) jeigu įtarimas pagrindžiamas arba jeigu jo negalima pašalinti, nedelsiant informuoti atitinkamą kompetentingą instituciją arba prireikus atitinkamą kontrolės instituciją ar kontrolės įstaigą pateikiant jai, jei tinkama, turimą informaciją;

e) visapusiškai bendradarbiauti su atitinkama kompetentinga institucija arba prireikus su atitinkama kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga tikrinant ir nustatant įtariamos neatitikties priežastis.

([1]) 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės (OL L 328, 2006 11 24, p. 14).

28 straipsnis

Atsargumo priemonės, skirtos užkirsti kelią neleistinų produktų ir medžiagų buvimui

1. Siekiant užkirsti kelią taršai produktais ar medžiagomis, kurių pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, veiklos vykdytojai turi imtis toliau nurodytų atsargumo priemonių visuose gamybos, ruošimo ir platinimo etapuose:

a) įdiegti ir įgyvendinti priemones, kurios yra proporcingos ir tinkamos, siekiant nustatyti ekologinės gamybos ir produktų taršos neleistinais produktais ar medžiagomis riziką, įskaitant sistemingą esminių procedūrinių veiksmų nustatymą;

b) įdiegti ir įgyvendinti priemones, kurios yra proporcingos ir tinkamos, siekiant užkirsti kelią ekologinės gamybos ir produktų taršos neleistinais produktais arba medžiagomis rizikai;

c) reguliariai peržiūrėti ir pakoreguoti tokias priemones ir

d) laikytis kitų atitinkamų šio reglamento reikalavimų, kuriais užtikrinamas ekologiškų, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškų produktų atskyrimas.

2. Jeigu veiklos vykdytojas įtaria, kad dėl produkto ar medžiagos, kurių pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, buvimo produkte, kurį ketinama naudoti arba juo prekiauti kaip ekologišku arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktu, tas produktas neatitinka šio reglamento, veiklos vykdytojas:

a) identifikuoja ir atskiria atitinkamą produktą;

b) patikrina, ar įtarimą galima pagrįsti;

c) neteikia atitinkamo produkto rinkai kaip ekologiško arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produkto ir nenaudoja jo ekologinėje gamyboje, išskyrus atvejus, kai įtarimą galima pašalinti;

d) jeigu įtarimas pagrindžiamas arba jeigu jo negalima pašalinti, nedelsiant informuoja atitinkamą kompetentingą instituciją arba prireikus atitinkamą kontrolės instituciją ar kontrolės įstaigą, ir pateikia, jei tinkama, turimą informaciją;

e) visapusiškai bendradarbiauja su atitinkama kompetentinga institucija arba prireikus su atitinkama kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga nustatant ir tikrinant priežastis, dėl kurių esama neleistinų produktų ar medžiagų.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos vienodos taisyklės dėl:

a) procedūrinių veiksmų, kurių turi imtis veiklos vykdytojai pagal 2 dalies a–e punktus, ir atitinkamų dokumentų, kuriuos jie turi pateikti;

b) proporcingų ir tinkamų priemonių, kurias veiklos vykdytojai turi priimti ir peržiūrėti siekdami nustatyti taršos riziką ir užkirsti jai kelią pagal 1 dalies a, b, ir c punktus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

29 straipsnis

Priemonės, kurių turi būti imamasi neleistinų produktų ar medžiagų buvimo atveju

1. Jeigu kompetentinga institucija arba atitinkamais atvejais kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga gauna pagrįstos informacijos apie produktų arba medžiagų, kurių pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, buvimą, arba veiklos vykdytojas ją informuoja pagal 28 straipsnio 2 dalies d punktą arba tokių produktų ar medžiagų ta institucija aptinka ekologiškame arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produkte:

a) ji nedelsiant atlieka oficialų tyrimą pagal Reglamentą (ES) 2017/625, siekiant nustatyti šaltinį ir priežastį, kad būtų patikrinta atitiktis 9 straipsnio 3 dalies pirmai pastraipai ir 28 straipsnio 1 daliai; toks tyrimas turi būti užbaigtas kuo greičiau, per pagrįstą terminą, atsižvelgiant į produkto ilgaamžiškumą ir atvejo sudėtingumą;

b) ji laikinai uždraudžia ir teikti rinkai atitinkamus produktus kaip ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus, ir juos naudoti ekologinėje gamyboje, kol laukiama a punkte nurodyto tyrimo rezultatų.

2. Atitinkamu produktu negalima prekiauti kaip ekologišku arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktu arba jį naudoti ekologinėje gamyboje, jeigu kompetentinga institucija arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga nustato, kad atitinkamas veiklos vykdytojas:

a) naudojo produktus arba medžiagas, kurių pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje,

b) nesiėmė atsargumo priemonių, nurodytų 28 straipsnio 1 dalyje, arba

c) nesiėmė priemonių gavęs atitinkamus ankstesnius kompetentingų institucijų, kontrolės institucijų arba kontrolės įstaigų prašymus.

3. Atitinkamam veiklos vykdytojui suteikiama galimybė pateikti pastabas dėl tyrimo rezultatų pagal 1 pastraipos a punktą. Kompetentinga institucija arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga registruoja duomenis apie atliktą tyrimą.

Prireikus atitinkamas veiklos vykdytojas imasi būtinų taisomųjų priemonių, kad ateityje būtų išvengta taršos.

4. Ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šio straipsnio įgyvendinimo esamos padėties, dėl produktų ir medžiagų, kurių neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, buvimo ir dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodytų nacionalinių taisyklių vertinimo. Prireikus kartu su ta ataskaita gali būti pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, siekiant tolesnio suderinimo.

5. Valstybės narės, kurios yra nustačiusios taisykles, kuriomis numatyta, kad produktais, kuriuose esančių produktų ar medžiagų, kurių pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, kiekis viršija tam tikrą lygį, negali būti prekiaujama kaip ekologiškais, gali toliau taikyti tas taisykles, jeigu jomis nedraudžiama, nenustatoma apribojimų ar nekliudoma produktus, pagamintus kitose valstybėse narėse, pateikti rinkai kaip ekologiškus, jei jie pagaminti laikantis šio reglamento. Valstybės narės, kurios pasinaudoja šia dalimi, nedelsdamos informuoja apie tai Komisiją.

6. Kompetentingos institucijos užregistruoja dokumentuose 1 dalyje nurodytų tyrimų rezultatus, taip pat visas priemones, kurių ėmėsi siekdamos formuoti geriausią praktiką, ir tolesnes priemones, kuriomis būtų užkirstas kelias produktų ir medžiagų, kurių neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, buvimui.

Valstybės narės šią informaciją pateikia kitoms valstybėms narėms ir Komisijai per kompiuterinę sistemą, kuria sudaroma galimybė elektroniniu būdu keistis dokumentais ir informacija; šią sistemą naudojimuisi suteikia Komisija.

7. Valstybės narės gali imtis atitinkamų priemonių savo teritorijoje, kad užkirstų kelią netyčiniam produktų ir medžiagų, kurių pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą neleidžiama naudoti ekologiniame žemės ūkyje, buvimui. Tokiomis priemonėmis nedraudžiama, nenustatoma apribojimų ar nekliudoma produktus, pagamintus kitose valstybėse narėse, pateikti rinkai kaip ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus, jei jie pagaminti laikantis šio reglamento. Valstybės narės, kurios pasinaudoja šia dalimi, nedelsdamos informuoja apie tai Komisiją ir kitas valstybes nares.

8. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos vienodos taisyklės dėl:

a) produktų ir medžiagų, kurių pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, buvimo aptikimo ir vertinimo metodikos, kurią turi taikyti kompetentingos institucijos arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos;

b) informacijos, kurią valstybės narės turi padaryti prieinamą Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, kaip nurodyta šio straipsnio 6 dalyje, elementų ir formos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9. Ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. valstybės narės elektroniniu būdu perduoda Komisijai atitinkamą informaciją apie atvejus, susijusius su tarša neleidžiamais produktais ar medžiagomis praėjusiais metais, įskaitant pasienio kontrolės postuose surinktą informaciją, susijusią su aptiktos taršos pobūdžiu, visų pirma taršos priežastį, šaltinį ir lygį, taip pat užterštų produktų apimtį ir pobūdį. Šią informaciją Komisija renka per kompiuterinę sistemą (šią sistemą naudojimuisi suteikia Komisija) ir ji naudojama siekiant palengvinti geriausios praktikos taršai išvengti rengimą.

IV SKYRIUS

ŽENKLINIMAS

30 straipsnis

Su ekologine gamyba susijusių terminų vartojimas

1. Taikant šį reglamentą laikoma, kad ant produkto pateikti su ekologine gamyba susiję terminai, jei etiketėse, reklaminėje medžiagoje arba prekybos dokumentuose toks produktas, jo sudedamosios dalys ar jo gamyboje panaudotos pašarinės žaliavos yra apibūdinti vartojant terminus, nurodančius pirkėjui, kad produktas, sudedamosios dalys ar pašarinės žaliavos pagaminti laikantis šio reglamento. Visų pirma IV priede išvardyti terminai ir jų vediniai ir mažybinės formos (pavyzdžiui, „bio“ ir „eko“), atskirai arba junginiuose, visoje Sąjungoje ir bet kuria tame priede nurodyta kalba gali būti vartojami ženklinant ir reklamuojant šį reglamentą atitinkančius 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus produktus.

2. 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų atveju šio straipsnio 1 dalyje nurodyti terminai neturi būti vartojami nė vienoje Sąjungos valstybėje ir jokia iš IV priede nurodytų kalbų ženklinant ir reklamuojant šio reglamento neatitinkantį produktą ar jo prekybos dokumentuose.

Be to, ženklinime ir reklamoje neturi būti vartojami terminai (įskaitant prekių ženkluose arba bendrovių pavadinimuose vartojamus terminus) ar taikomi ženklinimo ar reklamos metodai, kuriais vartotojas ar naudotojas galėtų būti klaidinamas sudarant įspūdį, kad produktas ar jo sudedamosios dalys atitinka šį reglamentą.

3. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu pagaminti produktai negali būti ženklinami arba reklamuojami kaip ekologiški arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai.

Tačiau augalų dauginamoji medžiaga, augalinės kilmės maistui ir pašarams skirti produktai, pagaminti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu, laikantis 10 straipsnio 4 dalies, gali būti ženklinami ir reklamuojami kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai, naudojant terminą „perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktas“ ar atitinkamą terminą, kartu su 1 dalyje nurodytais terminais.

4. 1 ir 3 dalyse nurodyti terminai neturi būti vartojami apibūdinti produktui, kurio ženklinime ar reklamoje pagal Sąjungos teisę turi būti nurodyta, kad jo sudėtyje yra GMO, jį sudaro GMO arba jis yra pagamintas iš GMO.

5. Perdirbto maisto atveju 1 dalyje nurodyti terminai gali būti vartojami:

a) prekiniame pavadinime ir sudedamųjų dalių sąraše, kai toks sąrašas yra privalomas pagal Sąjungos teisės aktus, jeigu:

   i) perdirbtas maistas atitinka II priedo IV dalyje nustatytas gamybos taisykles ir pagal 16 straipsnio 3 dalį nustatytas taisykles;

   ii) ne mažiau kaip 95 % produkto žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių masės sudaro ekologiškos sudedamosios dalys ir

   iii) kvapiųjų medžiagų atveju – tik jeigu tai yra natūralios kvapiosios medžiagos ir natūralūs kvapieji preparatai, paženklinti pagal Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 16 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, ir jei visos jų kvapiosios sudedamosios dalys ir tų kvapiųjų sudedamųjų dalių pagalbinės medžiagos yra ekologiškos;

b) tik sudedamųjų dalių sąraše, jeigu:

   i) mažiau kaip 95 % produkto žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių masės sudaro ekologiškos sudedamosios dalys ir jei tos sudedamosios dalys atitinka šiame reglamente nustatytas gamybos taisykles, ir

   ii) perdirbtas maistas atitinka II priedo IV dalies 1.5 punkte, 2.1 punkto a papunktyje, 2.1 punkto b papunktyje ir 2.1.1 punkte nustatytas gamybos taisykles ir pagal 16 straipsnio 3 dalį nustatytas taisykles;

c) prekiniame pavadinime ir sudedamųjų dalių sąraše, jeigu:

   i) pagrindinė sudedamoji dalis yra medžioklės ar žvejybos produktas;

   ii) 1 dalyje nurodytas terminas prekiniame pavadinime yra akivaizdžiai susijęs su kita sudedamąja dalimi, kuri yra ekologiška ir skiriasi nuo pagrindinės sudedamosios dalies;

   iii) visos kitos žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys yra ekologiškos, ir

   iv) maistas atitinka II priedo IV dalies 1.5 punktą, 2.1 punkto a papunktį, 2.1 punkto b papunktį ir 2.1.1 punktą ir pagal 16 straipsnio 3 dalį nustatytas taisykles.

Pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodytame sudedamųjų dalių sąraše nurodoma, kurios sudedamosios dalys yra ekologiškos. Nuorodos į ekologinę gamybą gali būti pateikiamos tik susijusioms ekologiškoms sudedamosioms dalims.

Pirmos pastraipos b ir c punktuose nurodytame sudedamųjų dalių sąraše nurodoma, kokią bendro žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių kiekio dalį sudaro bendra ekologiškų sudedamųjų dalių procentinė dalis.

1 dalyje nurodyti terminai, vartojami šios dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodytame sudedamųjų dalių sąraše, ir šios dalies trečioje pastraipoje nurodyta procentinė dalis pateikiami ta pačia spalva ir to paties dydžio bei šrifto rašmenimis, kaip ir kitos sudedamųjų dalių sąraše pateiktos nuorodos.

6. Perdirbtų pašarų atveju 1 dalyje nurodyti terminai prekiniame pavadinime ir sudedamųjų dalių sąraše gali būti vartojami, jeigu:

a) perdirbti pašarai atitinka II priedo II, III ir V dalyse nustatytas gamybos taisykles ir pagal 16 straipsnio 3 dalį nustatytas specialiąsias taisykles;

b) visos perdirbtus pašarus sudarančios žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys yra ekologiškos, ir

c) ne mažiau kaip 95 % produkto sausosios medžiagos yra ekologiška.

7. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) šis straipsnis, įtraukiant papildomas I priede išvardytų produktų ženklinimo taisykles arba iš dalies keičiant tas papildomas taisykles, ir

b) IV priede pateiktas terminų sąrašas, atsižvelgiant į kalbinius pokyčius valstybėse narėse.

8. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs šio straipsnio 3 dalies taikymo reikalavimai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

31 straipsnis

Augalininkystėje naudojamų produktų ir medžiagų ženklinimas

Nepaisant šio reglamento taikymo srities, kaip išdėstyta 2 straipsnio 1 dalyje, ant produktų ir medžiagų, naudojamų augalų apsaugos produktuose arba kaip trąšos, dirvožemio gerinimo priemonės arba maistingosios medžiagos, kurias leidžiama naudoti pagal 9 ir 24 straipsnius, gali būti pateikiama nuoroda, kad tuos produktus arba medžiagas leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal šį reglamentą.

32 straipsnis

Privalomos nuorodos

1. Kai ant produktų nurodomi 30 straipsnio 1 dalyje nurodyti terminai, įskaitant produktus, pagal 30 straipsnio 3 dalį paženklintus kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus:

a) etiketėje taip pat nurodomas kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos, kuri tikrina (kontroliuoja) veiklos vykdytoją, kuris atliko paskutinį gamybos arba paruošimo veiksmą, kodas ir

b) fasuotų maisto produktų atveju, ant jų pakuotės taip pat pateikiamas 33 straipsnyje nurodytas Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas, išskyrus 30 straipsnio 3 dalyje ir 30 straipsnio 5 dalies b ir c punktuose nurodytais atvejais.

2. Tais atvejais, kai naudojamas Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas, tame pačiame matomame paviršiuje, kur yra logotipas, nurodoma vieta, kurioje buvo užaugintos produkto sudėtyje esančios žemės ūkio žaliavos; ši nuoroda atitinkamais atvejais gali būti tokia:

a) „ES žemės ūkis“, kai žemės ūkio žaliava buvo užauginta Sąjungoje;

b) „ne ES žemės ūkis“, kai žemės ūkio žaliava buvo užauginta trečiosiose valstybėse;

c) „ES ir ne ES žemės ūkis“, kai dalis žemės ūkio žaliavos buvo užauginta Sąjungoje, o kita dalis – trečiojoje valstybėje.

Taikant pirmą pastraipą, atitinkamais atvejais žodžiai „žemės ūkis“ gali būti pakeisti žodžiu „akvakultūra“, o žodžiai „ES“ ir „ne ES“ gali būti pakeisti arba papildyti šalies pavadinimu arba šalies ir regiono pavadinimu, jeigu visos produktą sudarančios žemės ūkio žaliavos buvo užaugintos toje šalyje ir, jei taikytina, tame regione.

Nurodant vietą, kurioje buvo užaugintos produktą sudarančios žemės ūkio žaliavos, kaip nurodyta pirmoje ir trečioje pastraipose, gali būti neatsižvelgiama į mažą produkto masės dalį sudarančių sudedamųjų dalių kiekius, jeigu tokių dalių, į kurias neatsižvelgiama, bendras kiekis neviršija 5 % viso mase išreikšto žemės ūkio žaliavų kiekio.

Žodžių „ES“ arba „ne ES“ spalva, dydis ir šriftas neturi būti labiau pastebimi negu produkto pavadinimas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 33 straipsnio 3 dalyje nurodytos nuorodos pateikiamos pastebimoje vietoje, kad būtų lengvai matomos, aiškiai įskaitomos ir jų nebūtų įmanoma ištrinti.

4. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama šio straipsnio 2 dalis ir 33 straipsnio 3 dalis, įtraukiant papildomas ženklinimo taisykles arba iš dalies keičiant tas papildomas taisykles.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl:

a) praktinių sąlygų, susijusių su šio straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 dalyje ir 33 straipsnio 3 dalyje minimų nuorodų naudojimu, pateikimu, sandara ir dydžiu;

b) kodų priskyrimo kontrolės institucijoms ir kontrolės įstaigoms;

c) vietos, kurioje užaugintos žemės ūkio žaliavos, nuorodos pagal šio straipsnio 2 dalį ir 33 straipsnio 3 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

33 straipsnis

Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas

1. Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas gali būti naudojamas ženklinant, pateikiant ir reklamuojant šį reglamentą atitinkančius produktus.

Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas taip pat gali būti naudojamas informavimo ir švietimo tikslais, susijusiais su pačiu logotipu ir jo reklama, jeigu taip jį naudojant nėra tikimybės, kad jis gali suklaidinti vartotoją dėl konkrečių produktų ekologinės gamybos, ir jeigu tas logotipas atkuriamas laikantis V priede nustatytų taisyklių. Tokiu atveju 32 straipsnio 2 dalies ir V priedo 1.7 punkto reikalavimai netaikomi.

Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas nenaudojamas perdirbto maisto atveju, kaip nurodyta 30 straipsnio 5 dalies b ir c punktuose, ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atveju, kaip nurodyta 30 straipsnio 3 dalyje.

2. Išskyrus atvejus, kai Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas naudojamas pagal 1 dalies antrą pastraipą, jis yra oficialus patvirtinimas pagal Reglamento (ES) 2017/625 86 ir 91 straipsnius.

3. Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipo naudojimas iš trečiųjų valstybių importuotų produktų atveju yra neprivalomas. Jei tas logotipas pateikiamas tokių produktų etiketėse, jose taip pat pateikiama 32 straipsnio 2 dalyje nurodyta nuoroda.

4. Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas turi atitikti V priede pateiktą pavyzdį ir tame priede nustatytas taisykles.

5. Ženklinant, pateikiant ir reklamuojant šį reglamentą atitinkančius produktus gali būti naudojami nacionaliniai logotipai ir privatūs logotipai.

6. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos V priedo nuostatos dėl Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipo ir su juo susijusių taisyklių.

V SKYRIUS

SERTIFIKAVIMAS

34 straipsnis

Sertifikavimo sistema

1. Prieš pateikdami rinkai bet kokius produktus kaip „ekologiškus“ arba kaip „perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio“ produktus, taip pat prieš tą perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpį, veiklos vykdytojai ir veiklos vykdytojų grupės, kaip nurodyta 36 straipsnyje, kurie gamina, ruošia, platina ar saugo ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus, kurie importuoja tokius produktus iš trečiosios valstybės arba eksportuoja tokius produktus į trečiąją valstybę, arba kurie pateikia tokius produktus rinkai, praneša apie savo veiklą valstybės narės, kurioje vykdoma jų veikla ir kurioje jų įmonei taikoma kontrolės sistema, kompetentingoms institucijoms.

Jeigu kompetentingos institucijos perdavė savo pareigas ar pavedė tam tikras oficialios kontrolės užduotis arba tam tikras užduotis, susijusias su kita oficialia veikla, daugiau kaip vienai kontrolės institucijai ar kontrolės įstaigai, veiklos vykdytojai arba veiklos vykdytojų grupės pirmoje pastraipoje nurodytame pranešime nurodo, kuri kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga tikrina, ar jų veikla atitinka šį reglamentą, ir išduoda 35 straipsnio 1 dalyje nurodytą sertifikatą.

2. Veiklos vykdytojams, kurie parduoda fasuotus ekologiškus produktus tiesiogiai galutiniam vartotojui ar naudotojui, netaikoma šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įpareigojimas pranešti ir įpareigojimas turėti 35 straipsnio 2 dalyje nurodytą sertifikatą, su sąlyga, kad jie gamina, ruošia, saugo tik tai pardavimo vietai skirtus tokius produktus arba neimportuoja tokių produktų iš trečiosios valstybės arba kad jie tokios veiklos nepaveda pagal subrangos sutartį vykdyti kitam veiklos vykdytojui.

3. Jei veiklos vykdytojai arba veiklos vykdytojų grupės pagal subrangos sutartį paveda bet kokią savo veiklą vykdyti trečiosioms šalims, tiek tos veiklos vykdytojai arba veiklos vykdytojų grupės, tiek trečiosios šalys, kurioms pagal subrangos sutartį pavesta vykdyti tą veiklą, laikosi 1 dalies, išskyrus atvejus, kai veiklos vykdytojas arba veiklos vykdytojų grupė 1 dalyje nurodytame pranešime pareiškia, kad jis (ji) išlieka atsakingas (-a) ekologinės gamybos atžvilgiu ir jis (ji) tos atsakomybės neperkėlė subrangovui. Tokiais atvejais kompetentinga institucija arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga, vykdydamos veiklos vykdytojų arba veiklos vykdytojų grupių, pavedusių savo veiklą vykdyti pagal subrangos sutartis, kontrolę, patikrina, ar veikla, kurią pavesta vykdyti pagal subrangos sutartis, vykdoma laikantis šio reglamento.

4. Valstybės narės gali paskirti instituciją arba patvirtinti įstaigą, kuriai būtų pavedama priimti 1 dalyje nurodytus pranešimus.

5. Veiklos vykdytojai, veiklos vykdytojų grupės ir subrangovai registruoja duomenis apie įvairią savo vykdomą veiklą laikydamiesi šio reglamento.

6. Valstybės narės nuolat atnaujina sąrašus, kuriuose pateikiami veiklos vykdytojų ir veiklos vykdytojų grupių, pranešusių apie savo veiklą pagal 1 dalį, pavadinimai ir adresai, ir tinkamu būdu, be kita ko, pateikiant nuorodas į vieną interneto svetainę, viešai skelbia išsamų šių duomenų sąrašą kartu su informacija apie tiems veiklos vykdytojams ar veiklos vykdytojų grupėms pagal 35 straipsnio 1 dalį suteiktus sertifikatus. Tai darydamos valstybės narės laikosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 ([1]) nustatytų asmens duomenų apsaugos reikalavimų.

7. Valstybės narės užtikrina, kad bet koks veiklos vykdytojas ar veiklos vykdytojų grupė, kurie laikosi šio reglamento ir kurie, jei renkamas mokestis pagal Reglamento (ES) 2017/625 78 ir 80 straipsnius, moka pagrįstą kontrolės išlaidas padengiantį mokestį, turėtų teisę į subjekto, kuriam taikoma kontrolės sistema, statusą ir kad informacija apie mokesčius, kurie gali būti renkami, būtų paskelbiama viešai.

8. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas II priedas, kiek tai susiję su duomenų registravimo reikalavimais.

9. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose pateikiama išsami informacija ir specifikacijos, susijusios su:

a) 1 dalyje nurodytų pranešimų formatu ir jų teikimo techninėmis priemonėmis;

b) 6 dalyje nurodytų sąrašų paskelbimo tvarka ir

c) informacijos apie 7 dalyje nurodytus mokesčius paskelbimo procedūromis ir tvarka.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

35 straipsnis

Sertifikatas

1. Kompetentingos institucijos arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos išduoda sertifikatą bet kuriam veiklos vykdytojui arba veiklos vykdytojų grupei, pranešusiems apie savo veiklą pagal 34 straipsnio 1 dalį ir besilaikantiems šio reglamento. Sertifikatas:

a) kai įmanoma, išduodamas elektronine forma;

b) juo remiantis turi būti įmanoma bent identifikuoti veiklos vykdytoją arba veiklos vykdytojų grupę, įskaitant jos narių sąrašą, produktų, kuriems taikomas sertifikatas, kategoriją ir sertifikato galiojimo laiką;

c) juo turi būti patvirtinama, kad veikla, dėl kurios pateiktas pranešimas, atitinka šį reglamentą; ir

d) yra išduodamas pagal VI priede pateiktą pavyzdį.

2. Nedarant poveikio šio straipsnio 8 daliai ir 34 straipsnio 2 daliai, veiklos vykdytojai ir veiklos vykdytojų grupės negali pateikti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų rinkai kaip ekologiškų arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų, jeigu jie dar neturi šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sertifikato.

([1]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

3. Šiame straipsnyje nurodytas sertifikatas yra oficialus sertifikatas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2017/625 86 straipsnio 1 dalies a punkte.

4. Veiklos vykdytojas ar veiklos vykdytojų grupė neturi teisės gauti sertifikato dėl toje pačioje valstybėje narėje vykdomos veiklos, skirto tai pačiai produktų kategorijai, įskaitant atvejus, kai tas veiklos vykdytojas ar veiklos vykdytojų grupė vykdo veiklą skirtingais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais, iš daugiau nei vienos kontrolės įstaigos.

5. Veiklos vykdytojų grupės nariai neturi teisės gauti individualaus sertifikato dėl jokios veiklos, kuriai taikomas veiklos vykdytojų grupės, kuriai jie priklauso, sertifikavimas.

6. Veiklos vykdytojai turi patikrinti tų veiklos vykdytojų, kurie yra jų tiekėjai, sertifikatus.

7. Taikant šio straipsnio 1 ir 4 dalis, produktai klasifikuojami pagal šias kategorijas:

a) neperdirbti augalai ir augaliniai produktai, įskaitant sėklas ir kitą augalų dauginamąją medžiagą;

b) ūkiniai gyvūnai ir neperdirbti gyvulininkystės produktai;

c) dumbliai ir neperdirbti akvakultūros produktai;

d) maistui skirti perdirbti žemės ūkio produktai, įskaitant akvakultūros produktus;

e) pašarai;

f) vynas;

g) kiti šio reglamento I priede išvardyti produktai arba produktai, kurie nepatenka į pirmiau išvardytas kategorijas.

8. Valstybės narės gali netaikyti prievolės turėti sertifikatą, numatytą 2 dalyje, veiklos vykdytojams, kurie nefasuotus ekologiškus produktus, išskyrus pašarą, parduoda tiesiogiai galutiniam vartotojui, su sąlyga, kad tie veiklos vykdytojai gamina, ruošia, saugo tik tai pardavimo vietai skirtus tokius produktus arba neimportuoja tokių produktų iš trečiosios valstybės arba kad jie tokios veiklos nepaveda pagal subrangos sutartį vykdyti trečiajai šaliai, ir su sąlyga, kad:

a) toks pardavimas neviršija 5 000 kilogramų per metus;

b) tokiame pardavime nefasuotų ekologiškų produktų metinė apyvarta neviršija 20 000 EUR, arba

c) potencialios veiklos vykdytojo sertifikavimo išlaidos viršija 2 % bendros to veiklos vykdytojo parduodamų nefasuotų ekologiškų produktų apyvartos.

Jei valstybė narė nusprendžia taikyti išimtį pirmoje pastraipoje nurodytiems veiklos vykdytojams, ji gali nustatyti griežtesnes ribines vertes nei nustatytosios pirmoje pastraipoje.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie visus sprendimus taikyti išimtį veiklos vykdytojams pagal pirmą pastraipą, ir ribines vertes, iki kurių veiklos vykdytojams taikoma išimtis.

9. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas VI priede pateiktas sertifikato pavyzdys.

10. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose pateikiama išsami informacija ir specifikacijos, susiję su 1 dalyje nurodyto sertifikato forma ir jo išdavimo techninėmis priemonėmis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

36 straipsnis

Veiklos vykdytojų grupė

1. Kiekvienai veiklos vykdytojų grupei keliami šie reikalavimai:

a) ją gali sudaryti tik nariai, kurie yra ūkininkai arba dumblius ar akvakultūros gyvūnus auginantys veiklos vykdytojai, kurie papildomai gali vykdyti maisto arba pašaro perdirbimo, ruošimo ar pateikimo rinkai veiklą;

b) ją gali sudaryti tik tokie nariai, kurių:

   i) atskirai vykdomo sertifikavimo išlaidos yra didesnės nei 2 % kiekvieno nario ekologinės gamybos apyvartos arba įprastos gamybos apimties ir kurių ekologinės gamybos metinė apyvarta neviršija 25 000 EUR, arba nariai, kurių įprasta ekologinės gamybos apimtis neviršija 15 000 EUR per metus, arba

   ii) kurių kiekvieno valda yra ne didesnė kaip:

      — penki hektarai,

— 0,5 hektaro šiltnamių atveju arba

— 15 hektarų, išimtinai tik daugiamečių žolynų atveju;

c) ji turi būti įsteigta valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje;

d) ji turi turėti juridinio asmens statusą;

e) ją gali sudaryti tik tokie nariai, kurie gamybos veiklą vykdo geografiniu požiūriu arti vienas kito;

f) ji turi sukurti bendrą grupės pagaminamų produktų pardavimo sistemą ir

g) ji turi sukurti vidaus kontrolės sistemą, kuri apimtų dokumentuotą kontrolės veiklos ir procedūrų rinkinį ir pagal kurią tam tikras nurodytas asmuo ar įstaiga būtų atsakingi už kiekvieno grupės nario atitikties šiam reglamentui tikrinimą.

2. Kompetentingos institucijos arba atitinkamais atvejais kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos panaikina 35 straipsnyje nurodytą sertifikatą visai grupei, jeigu dėl 1 dalyje nurodytos vidaus kontrolės sistemos struktūros ar veikimo trūkumų, visų pirma tuomet, kai taikant sistemą nepavyksta nustatyti atvejų, kai atskiri veiklos vykdytojų grupės nariai nesilaiko reikalavimų, daromas poveikis ekologiškų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, arba tokiais atvejais nesiimama priemonių.

3. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos šio straipsnio 1 ir 2 dalys, įtraukiant papildomų nuostatų arba iš dalies keičiant tas papildomas nuostatas, visų pirma dėl:

a) atskirų veiklos vykdytojų grupės narių pareigų;

b) kriterijų, kuriais remiantis nustatomas grupės narių artumas geografiniu požiūriu, kaip antai dalijimasis įrenginiais ar veiklos vykdymas tose pačiose vietose;

c) vidaus kontrolės sistemos struktūros ir veikimo, įskaitant patikrinimų, kurie turi būti atliekami, apimtį, turinį ir dažnumą, ir kriterijų, kuriais remiantis nustatomi vidaus kontrolės sistemos struktūros ar veikimo trūkumai.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos konkrečios taisyklės dėl:

a) veiklos vykdytojų grupės sudėties ir dydžio;

b) dokumentų ir duomenų registravimo sistemų, vidaus atsekamumo sistemos ir veiklos vykdytojų sąrašo;

c) keitimosi informacija tarp veiklos vykdytojų grupės ir kompetentingos institucijos ar institucijų, kontrolės institucijų ar kontrolės įstaigų, taip pat tarp valstybių narių ir Komisijos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VI SKYRIUS

OFICIALI KONTROLĖ IR KITA OFICIALI VEIKLA

37 straipsnis

Ryšys su Reglamentu (ES) 2017/625 ir papildomomis oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą reglamentuojančiomis taisyklėmis, susijusiomis su ekologine gamyba ir ekologiškų produktų ženklinimu

Oficialiai kontrolei ir kitai oficialiai veiklai, vykdomai siekiant patikrinti, ar šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai viso proceso metu ir visais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais gaminami laikantis šio reglamento, taikomos konkrečios šio skyriaus taisyklės kartu su Reglamente (ES) 2017/625 nustatytomis taisyklėmis, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip nei šio reglamento 40 straipsnio 2 dalyje, ir kartu su šio reglamento 29 straipsniu, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip nei šio reglamento 41 straipsnio 1 dalyje.

38 straipsnis

Papildomos taisyklės dėl oficialios kontrolės ir dėl veiksmų, kurių turi imtis kompetentingos institucijos

1. Oficiali kontrolė, atliekama vadovaujantis Reglamento (ES) 2017/625 9 straipsniu siekiant patikrinti atitiktį šiam reglamentui, apima visų pirma:

a) tikrinimą, ar kiekvienu gamybos, paruošimo ir platinimo etapu veiklos vykdytojai taiko prevencines ir atsargumo priemones, kaip nurodyta šio reglamento 9 straipsnio 6 dalyje ir 28 straipsnyje;

b) kai valdoje yra neekologinės gamybos vienetų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetų, – dokumentų ir įdiegtų priemonių arba procedūrų ar tvarkos, užtikrinančių ekologinės, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologinės gamybos vienetų, ekologinės, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir (arba) neekologinės gamybos vienetų pagamintų produktų, taip pat medžiagų bei produktų, naudojamų tiems vienetams, aiškų ir veiksmingą atskyrimą, tikrinimą; toks tikrinimas apima sklypų, kurių atveju ankstesnis laikotarpis atgaline data buvo pripažintas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio dalimi, patikrinimus ir neekologinės gamybos vienetų patikrinimus;

c) kai veiklos vykdytojai ekologiškus, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškus produktus surenka vienu metu, ruošia ar saugo tame pačiame paruošimo vienete, plote ar toje pačioje patalpoje, arba veža kitiems veiklos vykdytojams ar į kitus gamybos vienetus, – užregistruotų duomenų ir įdiegtų priemonių, procedūrų ar tvarkos, užtikrinančių, kad gamybiniai veiksmai būtų atliekami ne toje pačioje vietoje arba ne tuo pačiu laiku, kad būtų įdiegtos tinkamos valymo priemonės ir atitinkamais atvejais priemonės, neleidžiančios pakeisti produktų kitais produktais, kad ekologiški produktai ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai visuomet būtų identifikuojami ir kad ekologiški produktai, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai ir neekologiški produktai iki paruošimo veiksmų bei po jų būtų saugomi ne toje pačioje vietoje arba ne tuo pačiu laiku, tikrinimą;

d) veiklos vykdytojų grupių vidaus kontrolės sistemos sukūrimo ir veikimo tikrinimą;

e) kai veiklos vykdytojams netaikomas įpareigojimas pranešti pagal šio reglamento 34 straipsnio 2 dalį arba įpareigojimas turėti sertifikatą pagal šio reglamento 35 straipsnio 8 dalį, – tikrinimą, ar įvykdyti teisę į tą išimtį suteikiantys reikalavimai, ir tų veiklos vykdytojų parduodamų produktų tikrinimą.

2. Oficiali kontrolė, atliekama pagal Reglamento (ES) 2017/625 9 straipsnį siekiant patikrinti, ar laikomasi šio reglamento, vykdoma viso proceso metu ir visais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais remiantis neatitikties, kaip apibrėžta šio reglamento 3 straipsnio 57 punkte, tikimybe, kuri nustatoma atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2017/625 9 straipsnyje nurodytus elementus, visų pirma į šiuos elementus:

a) veiklos vykdytojų ir veiklos vykdytojų grupių rūšį, dydį ir struktūrą;

b) laikotarpio, kurį veiklos vykdytojai ir veiklos vykdytojų grupės dalyvauja ekologinės gamybos, paruošimo ir platinimo veikloje, trukmę;

c) kontrolės, vykdomos vadovaujantis šiuo straipsniu, rezultatus;

d) vykdomai veiklai tinkamą metą;

e) produktų kategorijas;

f) produktų rūšį, kiekį ir vertę ir šių elementų pokyčius laikui einant;

g) produktų susimaišymo arba jų užteršimo neleistinais produktais ar medžiagomis galimybę;

h) tai, kaip veiklos vykdytojų ir veiklos vykdytojų grupės taiko nuostatas, kuriomis leidžiama nukrypti nuo taisyklių, ar taisyklių išimtis;

i) kritinius aspektus kiekvienu gamybos, paruošimo ir platinimo etapu, kai galima neatitiktis ir yra neatitikties tikimybė;

j) subrangos veiklą.

3. Bet kuriuo atveju visų veiklos vykdytojų ir veiklos vykdytojų grupių, išskyrus nurodytuosius 34 straipsnio 2 dalyje ir 35 straipsnio 8 dalyje, atitiktis tikrinama bent kartą per metus.

Atitikties tikrinimas apima fizinį patikrinimą vietoje, išskyrus tuos atvejus, kai tenkinamos šios sąlygos:

a) anksčiau vykdant atitinkamo veiklos vykdytojo arba veiklos vykdytojų grupės kontrolę bent trejus metus iš eilės nebuvo nustatyta jokia neatitiktis, daranti poveikį ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, ir

b) atitinkamo veiklos vykdytojo arba veiklos vykdytojų grupės atveju remiantis šio straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (ES) 2017/625 9 straipsnyje nurodytais elementais buvo įvertinta, kad neatitikties tikimybė yra nedidelė.

Tokiu atveju laikotarpis tarp dviejų fizinių patikrinimų vietoje negali būti ilgesnis nei 24 mėnesiai.

4. Oficiali kontrolė, atliekama vadovaujantis Reglamento (ES) 2017/625 9 straipsniu siekiant patikrinti atitiktį šiam reglamentui:

a) yra vykdoma vadovaujantis Reglamento (ES) 2017/625 9 straipsnio 4 dalimi taip, jog būtų užtikrinta, kad tam tikrą minimalią visų oficialių veiklos vykdytojų arba veiklos vykdytojų grupių patikrinimų procentinę dalį sudarytų patikrinimai iš anksto neįspėjus;

b) yra vykdoma taip, jog būtų užtikrinta, kad būtų atliekami ne tik šio straipsnio 3 dalyje nurodyti patikrinimai, bet ir papildomi patikrinimai, kurie sudarytų tam tikrą minimalią pirmiau minėtų patikrinimų procentinę dalį;

c) yra vykdoma imant tam tikrą minimalų mėginių, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2017/625 14 straipsnio h punkte, skaičių;

d) yra vykdoma taip, jog būtų užtikrinta, kad šio straipsnio 3 dalyje nurodyto atitikties tikrinimo kontekste būtų patikrinamas tam tikras minimalus veiklos vykdytojų, sudarančių veiklos vykdytojų grupę, skaičius.

5. 35 straipsnio 1 dalyje nurodytas sertifikatas išduodamas arba atnaujinamas remiantis atitikties tikrinimo, nurodyto šio straipsnio 1–4 dalyse, rezultatais.

6. Rašytinį protokolą, kuris vadovaujantis Reglamento (ES) 2017/625 13 straipsnio 1 dalimi turi būti parengtas vykdant kiekvieną oficialų patikrinimą, atliekamą siekiant patikrinti atitiktį šiam reglamentui, parašu patvirtina veiklos vykdytojas arba veiklos vykdytojų grupės, taip patvirtindami to rašytinio protokolo gavimą.

7. Reglamento (ES) 2017/625 13 straipsnio 1 dalis netaikoma auditams ir patikroms, kuriuos kompetentingos institucijos atlieka vykdydamos kontrolės įstaigų, kurioms jos pavedė tam tikras oficialios kontrolės užduotis arba tam tikras užduotis, susijusias su kita oficialia veikla, priežiūrą.

8. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

a) šis reglamentas papildomas nustatant konkrečius kriterijus ir sąlygas, taikomus vykdant oficialią kontrolę, kuria siekiama užtikrinti atsekamumą visais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais ir atitiktį šiam reglamentui, ir susijusius su:

   i) apskaitos dokumentų patikrinimais;

   ii) konkrečių kategorijų veiklos vykdytojų kontrole;

   iii) kai taikoma, laikotarpiu, per kurį turi būti atliekamos šiame reglamente numatytos patikros, įskaitant šio straipsnio 3 dalyje nurodytą fizinį patikrinimą vietoje, ir konkrečias patalpas ar zoną, kurioje jos turi būti atliktos;

b) iš dalies keičiama šio straipsnio 2 dalis, nustatant papildomus elementus remiantis praktine patirtimi arba iš dalies keičiant tuos papildomus elementus.

9. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatyta:

a) minimali visos oficialios veiklos vykdytojų arba veiklos vykdytojų grupių kontrolės procentinė dalis, kurią turi sudaryti patikrinimai, atliekami iš anksto neįspėjus, kaip nurodyta 4 dalies a punkte;

b) minimali papildomos kontrolės procentinė dalis, kaip nurodyta 4 dalies b punkte;

c) minimalus mėginių skaičius, kaip nurodyta 4 dalies c punkte;

d) minimalus veiklos vykdytojų, sudarančių veiklos vykdytojų grupę, skaičius, kaip nurodyta 4 dalies d punkte.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

39 straipsnis

Papildomos taisyklės dėl veiksmų, kurių turi imtis veiklos vykdytojai ir veiklos vykdytojų grupės

1. Veiklos vykdytojai ir veiklos vykdytojų grupės turi ne tik Reglamento (ES) 2017/625 15 straipsnyje nustatytus įpareigojimus, bet ir:

a) registruoja duomenis, kuriais įrodoma, kad jie laikosi šio reglamento;

b) pateikia visas deklaracijas ir kitus pranešimus, reikalingus vykdyti oficialią kontrolę;

c) imasi atitinkamų praktinių priemonių siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi;

d) parengdami deklaraciją, kuri patvirtinama parašu ir prireikus atnaujinama, pateikia:

   i) išsamų ekologinės gamybos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vieneto ir veiklos, kuri bus vykdoma pagal šį reglamentą, aprašymą;

   ii) informaciją apie atitinkamas praktines priemones, kurių turi būti imamasi siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi;

iii) įsipareigojimą:

— nepagrįstai nedelsiant raštu pranešti produktų pirkėjams ir atitinkamą informaciją perduoti kompetentingai institucijai arba atitinkamais atvejais – kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai, jei patvirtintas neatitikties įtarimas, jei neatitikties įtarimo negalima pašalinti arba jei nustatyta neatitiktis, daranti poveikį aptariamų produktų atitikčiai reikalavimams,

— sutikti, kad pasikeitus kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai, kontrolės byla būtų perduota, arba kad, pasitraukus iš ekologinės gamybos, paskiausia kontrolės institucija arba kontrolės įstaiga kontrolės bylą saugotų bent penkerius metus,

— pasitraukus iš ekologinės gamybos nedelsiant apie tai pranešti kompetentingai institucijai arba pagal 34 straipsnio 4 dalį paskirtai institucijai ar įstaigai, ir

— sutikti, kad, jei subrangovus tikrina skirtingos kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, būtų vykdomas tų institucijų arba įstaigų tarpusavio keitimasis informacija.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose pateikiama išsami informacija ir specifikacijos, susijusios su:

a) duomenimis, kuriais įrodoma, kad laikomasi šio reglamento;

b) deklaracijomis ir kitais pranešimais, reikalingais vykdyti oficialią kontrolę;

c) atitinkamomis praktinėmis priemonėmis siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

40 straipsnis

Papildomos taisyklės dėl oficialios kontrolės užduočių ir užduočių, susijusių su kita oficialia veikla. pavedimo

1. Kompetentingos institucijos kontrolės įstaigoms gali pavesti tam tikras oficialios kontrolės užduotis ir tam tikras užduotis, susijusias su kita oficialia veikla, tik jei kartu su Reglamento (ES) 2017/625 III skyriuje nustatytomis sąlygomis tenkinamos šios sąlygos:

a) pavedime išsamiai apibūdinamos pavedamos oficialios kontrolės užduotys ir užduotys, susijusios su kita oficialia veikla, įskaitant ataskaitų rengimo prievoles ir kitas konkrečias prievoles, taip pat sąlygos, kurių laikydamasi kontrolės įstaiga gali tas užduotis ir veiklą vykdyti. Konkrečiai, kontrolės įstaiga kompetentingų institucijų išankstiniam patvirtinimui gauti pateikia:

i) savo rizikos vertinimo procedūrą, visų pirma apibrėžiančią veiklos vykdytojų ir veiklos vykdytojų grupių atitikties tikrinimo intensyvumo ir dažnumo pagrindą, kuri turi būti grindžiama Reglamento (ES) 2017/625 9 straipsnyje nurodytais elementais ir šio reglamento 38 straipsniu, ir kurios turi būti laikomasi vykdant veiklos vykdytojų ir veiklos vykdytojų grupių oficialią kontrolę;

ii) įdiegtą standartinę kontrolės procedūrą, kurioje turi būti pateiktas išsamus kontrolės priemonių, kurias kontrolės įstaiga įsipareigoja taikyti savo kontroliuojamiems veiklos vykdytojams ir veiklos vykdytojų grupėms, aprašymas;

iii) priemonių, kurios atitinka 41 straipsnyje 4 dalyje nurodytą bendrąjį katalogą ir kurios turi būti taikomos veiklos vykdytojams ir veiklos vykdytojų grupėms, įtariamos ar nustatytos neatitikties atvejais, sąrašą;

iv) tvarką, kuria užtikrinama veiklos vykdytojų ir veiklos vykdytojų grupių atžvilgiu vykdomų oficialios kontrolės užduočių ir užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, veiksminga stebėsena, ir tvarką, skirtą veiksmingam tų užduočių ataskaitų rengimui.

Kontrolės įstaiga praneša kompetentingai institucijai apie visus vėlesnius i–iv papunkčiuose nurodytų elementų pakeitimus;

b) tos kompetentingos institucijos turi įdiegusios procedūras ir tvarką, kuriomis užtikrinama kontrolės įstaigų priežiūra ir pagal kurias, be kita ko, būtų numatytas pavestų užduočių vykdymo efektyvumo, nepriklausomumo ir objektyvumo tikrinimas, ypač kiek tai susiję su atitikties tikrinimo intensyvumu ir dažnumu;

Bent kartą per metus, vadovaudamosi Reglamento (ES) 2017/625 33 straipsnio a punktu, kompetentingos institucijos organizuoja kontrolės įstaigų, kurioms jos pavedė oficialios kontrolės užduotis ar užduotis, susijusias su kita oficialia veikla, auditą.

2. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 31 straipsnio 3 dalies, kompetentingos institucijos gali pavesti kontrolės įstaigai priimti sprendimus dėl užduočių, numatytų to reglamento 138 straipsnio 1 dalies b punkte ir 138 straipsnio 2 bei 3 dalyse.

3. Taikant Reglamento (ES) 2017/625 29 straipsnio b punkto iv papunktį, atitinkamas standartas, taikomas pavedant konkrečias oficialios kontrolės užduotis ir tam tikras užduotis, susijusias su kita oficialia veikla, kuriomis siekiama patikrinti atitiktį šiam reglamentui jo taikymo srityje, yra tarptautinio darniojo standarto „Bendrieji reikalavimai produktų sertifikavimo sistemas valdančioms įstaigoms“ naujausia paskelbta redakcija, kurios nuoroda publikuota *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4. Kompetentingos institucijos kontrolės įstaigoms nepaveda šių oficialios kontrolės užduočių ir užduočių, susijusių su kita oficialia veikla:

a) kitų kontrolės institucijų ar kontrolės įstaigų priežiūros ir audito;

b) teisės taikyti išimtis, išskyrus dėl augalų dauginamosios medžiagos, kuri nėra gauta vykdant ekologinę gamybą, naudojimo;

c) teisės gauti pranešimus apie veiklą, kuriuos pagal šio reglamento 34 straipsnio 1 dalį teikia veiklos vykdytojai arba veiklos vykdytojų grupės;

d) neatitikties šio reglamento nuostatoms, kuriomis nustatomas fizinių patikrinimų pagal Reglamento (ES) 2017/625 54 straipsnį, kurie turi būti atliekami ekologinių siuntų atžvilgiu prieš jas išleidžiant į laisvą apyvartą Sąjungoje, dažnumas, tikimybės vertinimo;

e) bendrojo priemonių katalogo, nurodyto šio reglamento 41 straipsnio 4 dalyje, sudarymo.

5. Kompetentingos institucijos oficialios kontrolės užduočių ar užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, nepaveda fiziniams asmenims.

6. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad informacija, gaunama iš kontrolės įstaigų pagal Reglamento (ES) 2017/625 32 straipsnį, ir informacija apie priemones, kontrolės įstaigų taikomas nustačius neatitiktį arba esant neatitikties tikimybei, kompetentingų institucijų būtų renkama ir naudojama tų kontrolės įstaigų veiklos priežiūros tikslu.

7. Tais atvejais, kai kompetentinga institucija visiškai arba iš dalies panaikina tam tikrų oficialios kontrolės užduočių ar tam tikrų užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, pavedimą pagal Reglamento (ES) 2017/625 33 straipsnio b punktą, ji priima sprendimą, ar atitinkamų kontrolės įstaigų iki to visiško arba dalinio panaikinimo dienos išduoti sertifikatai tebegalioja, ir apie tai informuoja atitinkamus veiklos vykdytojus.

8. Nedarant poveikio Reglamento (ES) 2017/625 33 straipsnio b punktui, kompetentingos institucijos gali, prieš visiškai arba iš dalies panaikindamos oficialios kontrolės užduočių ar užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, pavedimą tame punkte nurodytais atvejais, visiškai arba iš dalies sustabdyti tą pavedimą:

a) ne ilgesniam nei 12 mėnesių laikotarpiui, kurio metu kontrolės įstaiga turi pašalinti auditų ir patikrų metu nustatytus trūkumus arba turi imtis priemonių dėl neatitikties, dėl kurios pagal šio reglamento 43 straipsnį apsikeista informacija su kitomis kontrolės institucijomis ir kontrolės įstaigomis, kompetentingomis institucijomis ir Komisija, arba

b) tokiam laikotarpiui, kuriam sustabdoma Reglamento (ES) 2017/625 29 straipsnio b punkto iv papunktyje kartu su šio reglamento 40 straipsnio 3 dalimi nurodyta akreditacija.

Jei oficialios kontrolės užduočių ar užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, pavedimas sustabdomas, atitinkamos kontrolės įstaigos neišduoda 35 straipsnyje nurodytų sertifikatų tose srityse, kurių atžvilgiu pavedimas yra sustabdytas. Kompetentingos institucijos priima sprendimą, ar susijusių kontrolės institucijų iki tokio visiško arba dalinio sustabdymo dienos išduoti sertifikatai lieka galioti, ir apie tą sprendimą informuoja atitinkamus veiklos vykdytojus.

Nedarant poveikio Reglamento (ES) 2017/625 33 straipsniui, kompetentingos institucijos atšaukia oficialios kontrolės užduočių ar užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, pavedimo sustabdymą kai tik kontrolės įstaiga pašalina pirmos pastraipos a punkte nurodytus trūkumus arba neatitiktį arba kai tik akreditacijos įstaiga atšaukia pirmos pastraipos b punkte nurodytos akreditacijos sustabdymą.

9. Tais atvejais, kai kontrolės įstaiga, kuriai kompetentingos institucijos yra pavedusios konkrečias oficialios kontrolės užduotis ar tam tikras užduotis, susijusias su kita oficialia veikla„ pagal šio reglamento 46 straipsnio 1 dalį taip pat yra pripažinta Komisijos kontrolės veiklai trečiosiose valstybėse vykdyti, o Komisija ketina atšaukti arba atšaukė tos kontrolės įstaigos pripažinimą, kompetentingos institucijos, vadovaudamosi Reglamento (ES) 2017/625 33 straipsnio a punktu organizuoja tos įstaigos veiklos atitinkamoje (-ose) valstybėje (-ėse) narėje (-ėse) auditus arba patikras.

10. Kontrolės įstaigos perduoda kompetentingoms institucijoms:

a) ne vėliau kaip kiekvienų metų sausio 31 d. – veiklos vykdytojų, kuriems jų kontrolė buvo taikoma praėjusių metų gruodžio 31 d., sąrašą ir

b) ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. – informaciją apie praėjusiais metais vykdytą oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą, kuri bus panaudota rengiant Reglamento (ES) 2017/625 113 straipsnyje nurodytos metinės ataskaitos dalį, skirtą ekologinei gamybai ir ekologiškų produktų ženklinimui.

11. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, kiek tai susiję su oficialios kontrolės užduočių ir užduočių, susijusių su kita oficialia veikla, pavedimo kontrolės įstaigoms sąlygomis, taikomomis kartu su šio straipsnio 1 dalyje išdėstytomis sąlygomis.

41 straipsnis

Papildomos taisyklės dėl veiksmų neatitikties atveju

1. Taikant 29 straipsnį, jeigu kompetentinga institucija arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga įtaria arba gauna pagrįstos informacijos, įskaitant informaciją iš kitų kompetentingų institucijų arba atitinkamais atvejais iš kitų kontrolės institucijų ar kontrolės įstaigų, kad veiklos vykdytojas ketina naudoti arba pateikti rinkai produktą, kuris gali neatitikti šio reglamento, tačiau to produkto etiketėje pateikiami su ekologine gamyba susiję terminai, arba jei tą kompetentingą instituciją, kontrolės instituciją ar kontrolės įstaigą apie neatitikties įtarimą pagal 27 straipsnį informavo veiklos vykdytojas:

a) ji nedelsiant atlieka oficialų tyrimą pagal Reglamentą (ES) 2017/625, kad patikrintų atitiktį šiam reglamentui; toks tyrimas turi būti užbaigtas kuo greičiau, per pagrįstą terminą, atsižvelgiant į produkto ilgaamžiškumą ir atvejo sudėtingumą;

b) ji laikinai uždraudžia ir teikti rinkai atitinkamus produktus kaip ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus, ir juos naudoti ekologinėje gamyboje, kol laukiama a punkte nurodyto tyrimo rezultatų. Prieš priimdama tokį sprendimą kompetentinga institucija arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga sudaro veiklos vykdytojui galimybę pateikti pastabas.

2. Jeigu 1 dalies a punkte nurodyto tyrimo rezultatai nerodo neatitikties, darančios poveikį ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, veiklos vykdytojui leidžiama naudoti tuos produktus arba juos pateikti rinkai kaip ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus.

3. Valstybės narės imasi visų priemonių ir numato būtinas sankcijas, kad būtų užkirstas kelias apgaulingam šio reglamento IV skyriuje pateiktų nuorodų naudojimui.

4. Kompetentingos institucijos pateikia bendrąjį priemonių, kurios turi būti taikomos jų teritorijoje, be kita ko, kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų, įtariamos neatitikties ir nustatytos neatitikties atveju, katalogą.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma vienoda tvarka, taikytina tais atvejais, kai kompetentingos institucijos turi imtis priemonių įtariamos neatitikties ir nustatytos neatitikties atveju.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

42 straipsnis

Papildomos taisyklės dėl priemonių neatitikties atveju

1. Tuo atveju, kai neatitiktis daro poveikį ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams bet kuriame gamybos, paruošimo ir platinimo etape, pavyzdžiui, dėl neleistinų produktų, medžiagų ar metodų naudojimo arba dėl susimaišymo su neekologiškais produktais, kompetentingos institucijos ir, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos, be priemonių, kurių turi būti imamasi pagal Reglamento (ES) 2017/625 138 straipsnį, užtikrina, kad ženklinant ir reklamuojant visą atitinkamą partiją ar gamybinę seriją nebūtų daroma nuoroda į ekologinę gamybą.

2. Didelės, pakartotinės ar nuolatinės neatitikties atveju kompetentingos institucijos ir, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos užtikrina, kad atitinkamiems veiklos vykdytojams arba veiklos vykdytojų grupėms, be to, kad taikomos 1 dalyje nurodytos priemonės ir visos kitos atitinkamos priemonės, kurių imamasi visų pirma pagal Reglamento (ES) 2017/625 138 straipsnį, būtų draudžiama tam tikrą laikotarpį prekiauti produktais, kurių etiketėje pateikiama nuoroda į ekologinę gamybą, o 35 straipsnyje nurodyto jų sertifikato galiojimas būtų atitinkamai sustabdytas arba atšauktas.

43 straipsnis

Papildomos taisyklės dėl keitimosi informacija

1. Kompetentingos institucijos turi ne tik Reglamento (ES) 2017/625 105 straipsnio 1 dalyje ir 106 straipsnio 1 dalyje nustatytus įpareigojimus, bet ir, įtarus neatitiktį, kuri daro poveikį ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, nedelsdamos pasikeičia informacija su kitomis kompetentingomis institucijomis ir Komisija.

Kompetentingos institucijos keičiasi ta informacija su kitomis kompetentingomis institucijomis ir Komisija per kompiuterinę sistemą, kuri sudaro galimybę elektroniniu būdu keistis dokumentais ir informacija; šią sistemą naudojimuisi suteikia Komisija.

2. Nustačius įtariamą ar nustatytą produktų, kurių kontrolę vykdo kitos kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, neatitiktį, kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos nedelsdamos apie tai informuoja tas kitas kontrolės institucijas arba kontrolės įstaigas.

3. Kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos keičiasi kita aktualia informacija su kitomis kontrolės institucijomis ir kontrolės įstaigomis.

4. Gavusios prašymą, pagrįstą poreikiu užtikrinti, kad produktas yra pagamintas laikantis šio reglamento, kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos keičiasi informacija apie jų atliktos kontrolės rezultatus su kitomis kompetentingomis institucijomis ir Komisija.

5. Kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie kontrolės įstaigų priežiūrą su nacionalinėmis akreditacijos įstaigomis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 765/2008 ([1]) 2 straipsnio 11 punkte.

6. Kompetentingos institucijos imasi atitinkamų priemonių ir parengia dokumentuotas procedūras siekiant užtikrinti, kad informacija apie kontrolės rezultatus mokėjimo agentūrai būtų perduodama atsižvelgiant į jos poreikius, įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 ([2]) 58 straipsnį ir tuo straipsniu remiantis priimtus aktus.

7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl informacijos, kurią turi pateikti kompetentingos institucijos, kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos, atsakingos už oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą pagal šį straipsnį, tinkamų tos informacijos gavėjų ir procedūrų, kurios taikomos teikiant šią informaciją, įskaitant 1 dalyje nurodytos kompiuterinės sistemos funkcijas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VII SKYRIUS

PREKYBA SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

44 straipsnis

Ekologiškų produktų eksportas

1. Produktas gali būti eksportuojamas iš Sąjungos kaip ekologiškas produktas ir gali būti pažymėtas Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipu jei jis atitinka pagal šį reglamentą ekologinei gamybai taikomas taisykles.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis dėl dokumentų, skirtų trečiųjų valstybių muitinėms, visų pirma dėl ekologinio eksporto sertifikatų išdavimo elektronine forma, kai įmanoma, ir užtikrinimų, kad eksportuojami ekologiški produktai atitinka šį reglamentą, suteikimo.

([1]) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

([2]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

45 straipsnis

Ekologiškų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų importas

1. Produktas gali būti importuojamas iš trečiosios valstybės, siekiant jį Sąjungoje pateikti rinkai kaip ekologišką produktą arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktą jei tenkinamos šios trys sąlygos:

a) produktas yra 2 straipsnio 1 dalyje nurodytas produktas;

b) taikoma viena iš šių sąlygų:

i) produktas atitinka šio reglamento II, III ir IV skyrius ir visiems veiklos vykdytojams ir veiklos vykdytojų grupėms, nurodytiems 36 straipsnyje, įskaitant atitinkamos trečiosios valstybės eksportuotojus, taikoma kontrolės institucijų arba kontrolės įstaigų, pripažintų pagal 46 straipsnį, kontrolė, o tos institucijos arba įstaigos visiems tokiems veiklos vykdytojams, veiklos vykdytojų grupėms ar eksportuotojams yra išdavusios sertifikatą, kuriuo patvirtinama, kad jie atitinka šį reglamentą,

ii) atvejais. kai produktas yra iš trečiosios valstybės, kuri pripažinta pagal 47 straipsnį, tas produktas atitinka atitinkamame prekybos susitarime nustatytas sąlygas, arba

iii) atvejais. kai produktas yra iš trečiosios valstybės, kuri yra pripažinta pagal 48 straipsnį, tas produktas atitinka tos trečiosios valstybės lygiavertes gamybos ir kontrolės taisykles ir yra importuojamas su patikrinimo sertifikatu, kuriuo patvirtinama ši atitiktis, išduotu tos trečiosios valstybės kompetentingų institucijų, kontrolės institucijų arba kontrolės įstaigų, ir

c) trečiųjų valstybių veiklos vykdytojai importuotojams ir Sąjungos bei tų trečiųjų valstybių nacionalinėms institucijoms gali bet kuriuo metu pateikti informaciją, kuria remiantis galima nustatyti veiklos vykdytojus, kurie yra jų tiekėjai, ir tų tiekėjų kontrolės institucijas arba kontrolės įstaigas, siekiant užtikrinti atitinkamo ekologiško arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produkto atsekamumą. Ta informacija taip pat turi būti prieinama importuotojų kontrolės institucijoms arba kontrolės įstaigoms.

2. Komisija, laikydamasi 24 straipsnio 9 dalyje nustatytos procedūros, gali suteikti specialius leidimus naudoti produktus ir medžiagas trečiosiose valstybėse ir atokiausiuose Sąjungos regionuose, atsižvelgdama į ekologinės pusiausvyros augalinių produktų gamybos arba gyvūninių produktų gamybos srityse skirtumus, konkrečias klimato sąlygas, tradicijas ir vietos sąlygas tose vietovėse. Tokie specialūs leidimai gali būti suteikiami dvejų metų laikotarpiui, kuris gali būti pratęstas, ir jie turi atitikti II skyriuje nustatytus principus ir 24 straipsnio 3 ir 6 dalyse nustatytus kriterijus.

3. Pagal 22 straipsnį nustatydama priskyrimo katastrofinėms aplinkybėms atvejų kriterijus ir nustatydama konkrečias taisykles dėl to, kaip turi būti elgiamasi tokių aplinkybių atveju, Komisija atsižvelgia į trečiosioms valstybėms ir atokiausiems Sąjungos regionams būdingus ekologinės pusiausvyros, klimato ir vietos sąlygų skirtumus.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos konkrečios taisyklės dėl 1 dalies b punkte nurodytų sertifikatų turinio, jų išdavimo procedūros, jų tikrinimo ir techninių tų sertifikatų išdavimo priemonių, visų pirma kiek tai susiję su kompetentingų institucijų, kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų vaidmeniu užtikrinant importuojamų produktų, kuriuos ketinama pateikti Sąjungos rinkai kaip ekologiškus produktus arba kaip perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus, kaip nurodyta 1 dalyje, atsekamumą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Atitiktis 1 dalyje nurodytų ekologiškų produktų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų importo į Sąjungą sąlygoms ir priemonėms tikrinama pasienio kontrolės postuose, laikantis Reglamento (ES) 2017/625 47 straipsnio 1 dalies. To reglamento 49 straipsnio 2 dalyje nurodytų fizinių tikrinimų dažnumas priklauso nuo neatitikties tikimybės, kaip apibrėžta šio reglamento 3 straipsnio 57 punkte.

46 straipsnis

Kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimas

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais pripažįstamos kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos, turinčios kompetenciją vykdyti kontrolę ir išduoti ekologinį sertifikatą trečiosiose valstybėse, arba kuriais tas pripažinimas atšaukiamas, ir kuriuose pateikiamas tų kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų sąrašas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos pripažįstamos vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi 35 straipsnio 7 dalyje išvardytų produktų kategorijų importo kontrolės tikslais, jei jos tenkina šiuos kriterijus:

a) yra teisiškai įsteigtos vienoje iš valstybių narių arba trečiojoje valstybėje;

b) yra pajėgios vykdyti kontrolę siekiant užtikrinti, kad importui į Sąjungą skirtų ekologiškų produktų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atžvilgiu laikomasi 45 straipsnio 1 dalies a punkte, b punkto i papunktyje ir c punkte bei šiame straipsnyje nustatytų sąlygų;

c) užtikrina tinkamas objektyvumo ir nešališkumo garantijas ir joms vykdant savo kontrolės užduotis nėra jokių interesų konfliktų;

d) kontrolės įstaigų atveju – jos akredituojamos pagal atitinkamą darnųjį standartą „Atitikties įvertinimas. Reikalavimai, keliami gaminių, procesų ir paslaugų sertifikavimo įstaigoms“, kurio nuoroda paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

e) turi ekspertinių žinių, įrangą ir infrastruktūrą, kurių reikia kontrolės užduotims vykdyti, ir pakankamą skaičių tinkamai kvalifikuotų ir patyrusių darbuotojų ir

f) atitinka papildomus kriterijus, kurie gali būti nustatyti pagal 7 dalį priimtame deleguotajame akte.

3. 2 dalies d punkte nurodytą akreditaciją gali suteikti tik:

a) Sąjungoje veikianti nacionalinė akreditacijos įstaiga pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008, arba

b) ne Sąjungos akreditacijos įstaiga, kuri yra pasirašiusi daugiašalį pripažinimo susitarimą tarpininkaujant Tarptautiniam akreditacijos forumui.

4. Kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos pateikia Komisijai prašymą dėl pripažinimo. Tokį prašymą sudaro techninių dokumentų rinkinys, kuriame pateikiama visa informacija, reikalinga siekiant užtikrinti, kad būtų įvykdyti 2 dalyje išdėstyti kriterijai.

Kontrolės institucijos pateikia kompetentingos institucijos išduotą naujausią vertinimo ataskaitą, o kontrolės įstaigos pateikia akreditacijos įstaigos išduotą akreditacijos pažymėjimą. Kai tinkama, kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos taip pat pateikia naujausias reguliaraus jų veiklos vertinimo vietoje, priežiūros ir daugiamečio pakartotinio vertinimo ataskaitas.

5. Remdamasi 4 dalyje nurodyta informacija ir visa kita aktualia informacija, susijusia su kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija, Komisija užtikrina tinkamą pripažintų kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų priežiūrą, reguliariai peržiūrėdama jų veiklos rezultatus ir pripažinimą. Vykdydama tą priežiūrą Komisija gali prašyti, kad akreditacijos įstaigos arba, atitinkamais atvejais, kompetentingos institucijos suteiktų papildomos informacijos.

6. 5 dalyje nurodytos priežiūros pobūdis nustatomas vadovaujantis neatitikties tikimybės įvertinimu, visų pirma atsižvelgiant į kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos veiklą, produktų rūšį ir veiklos vykdytojus, kurių kontrolę ji vykdo, bei gamybos taisyklių ir kontrolės priemonių pokyčius.

Kontrolės institucijų arba kontrolės įstaigų pripažinimas, kaip nurodyta 1 dalyje, nedelsiant atšaukiamas laikantis toje dalyje nurodytos procedūros visų pirma tais atvejais, kai nustatomi sunkūs arba pakartotiniai pažeidimai, susiję su sertifikavimu arba pagal 8 dalies a punktą nustatyta kontrole bei veiksmais, ir kai atitinkama kontrolės institucija arba kontrolės įstaiga, gavusi Komisijos prašymą, laiku nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų iki Komisijos nustatyto termino. Toks terminas yra nustatomas atsižvelgiant į problemos rimtumą ir paprastai negali būti trumpesnis nei 30 dienų.

7. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus:

a) kuriais iš dalies keičiama šio straipsnio 2 dalis, toje dalyje nustatytus kriterijus papildant kitais kriterijais, kurie turi būti taikomi šio straipsnio 1 dalyje nurodytam kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimui arba jų pripažinimo atšaukimui, arba iš dalies keičiant tuos papildomai nustatytus kriterijus;

b) kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis dėl:

   i) Komisijos pagal 1 dalį pripažintų kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų priežiūros, įskaitant tikrinimą vietoje, vykdymo ir

   ii) kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų atliekamos kontrolės ir kitų veiksmų.

8. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais užtikrinama, kad įtariamos ar nustatytos neatitikties atvejais, visų pirma tais, kurie daro poveikį šiame straipsnyje numatyto pripažinimo sąlygomis importuotų ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, būtų taikomos tam tikros priemonės. Tokios priemonės gali visų pirma apimti ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikties reikalavimams tikrinimą prieš pateikiant produktus rinkai Sąjungoje ir, atitinkamais atvejais, leidimo Sąjungoje pateikti rinkai tokius produktus kaip ekologiškus produktus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus sustabdymą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su nesąžininga praktika arba praktika, kuri yra nesuderinama su ekologinės gamybos principais ir taisyklėmis, vartotojų pasitikėjimo apsauga arba sąžiningos veiklos vykdytojų konkurencijos apsauga, Komisija, laikydamasi 55 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kad imtųsi šio straipsnio 8 dalyje nurodytų priemonių arba priimtų sprendimą dėl kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimo atšaukimo, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

47 straipsnis

Lygiavertiškumas pagal prekybos susitarimą

45 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje nurodyta pripažinta trečioji valstybė yra trečioji valstybė, kurią pagal prekybos susitarimą Sąjunga yra pripažinusi kaip įsidiegusią gamybos sistemą, kuria siekiama tų pačių tikslų ir laikomasi tų pačių principų, taikant taisykles, kuriomis suteikiamos tokio paties lygio kaip ir Sąjungos taisyklėse numatytos atitikties garantijos.

48 straipsnis

Lygiavertiškumas pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007

1. 45 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje nurodyta pripažinta trečioji valstybė yra trečioji valstybė, pripažinta siekiant užtikrinti lygiavertiškumą pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalį, įskaitant trečiąsias valstybes, pripažintas taikant šio reglamento 58 straipsnyje numatytą laikinąją priemonę.

Tas pripažinimas baigia galioti 2025 m. gruodžio 31 d.

2. Remdamasi metinėmis ataskaitomis, kurias ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. Komisijai turi atsiųsti 1 dalyje nurodytos trečiosios valstybės dėl tų valstybių parengtų kontrolės priemonių įgyvendinimo ir to įgyvendinimo užtikrinimo ir atsižvelgdama į kitą gautą informaciją, Komisija užtikrina deramą pripažintų trečiųjų valstybių priežiūrą, reguliariai peržiūrėdama jų pripažinimą. Šiuo tikslu Komisija gali paprašyti valstybių narių pagalbos. Priežiūros pobūdis nustatomas vadovaujantis neatitikties tikimybės įvertinimu, atsižvelgiant visų pirma į eksporto į Sąjungą iš atitinkamos trečiosios valstybės apimtį, stebėsenos ir priežiūros veiklos, kurią vykdo kompetentinga institucija, rezultatus ir anksčiau vykdytos kontrolės rezultatus. Komisija reguliariai teikia Europos Parlamentui ir Tarybai tokios peržiūros ataskaitas.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustato 1 dalyje nurodytų trečiųjų valstybių sąrašą ir gali keisti tą sąrašą priimdama įgyvendinimo aktus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis dėl pagal šio straipsnio 3 dalį išvardytų trečiųjų valstybių siunčiamos informacijos, kurios reikia Komisijos vykdomos joms suteikto pripažinimo priežiūros tikslais, taip pat dėl tokios Komisijos vykdomos priežiūros, įskaitant patikrinimą vietoje.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais užtikrinama, kad įtariamos ar nustatytos neatitikties atvejais, visų pirma tais, kurie daro poveikį šiame straipsnyje nurodytų iš trečiųjų valstybių importuotų ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikčiai reikalavimams, būtų taikomos tam tikros priemonės. Tokios priemonės gali visų pirma apimti ekologiškų arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų atitikties reikalavimams tikrinimą prieš pateikiant šiuos produktus rinkai Sąjungoje ir, atitinkamais atvejais, leidimo Sąjungoje pateikti rinkai tokius produktus kaip ekologiškus produktus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus sustabdymą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

49 straipsnis

Komisijos ataskaita dėl 47 ir 48 straipsnių taikymo

Ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl 47 ir 48 straipsnių taikymo padėties, visų pirma dėl trečiųjų valstybių pripažinimo lygiavertiškumo tikslais.

VIII SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Ekologiškų produktų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų laisvas judėjimas

50 straipsnis

Prekiavimo ekologiškais produktais ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais draudimo ir ribojimo netaikymas

Kompetentingos institucijos, kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos nedraudžia arba neriboja prekybos ekologiškais produktais ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais, kontroliuojamais kitoje valstybėje narėje esančios kitos kompetentingos institucijos, kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, dėl priežasčių, susijusių su produktų gamyba, ženklinimu ar pateikimu, jeigu tie produktai atitinka šį reglamentą. Visų pirma nevykdoma jokia oficiali kontrolė ir kita oficiali veikla, išskyrus numatytąsias Reglamente (ES) 2017/625, ir nerenkama jokių mokesčių už oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą, išskyrus numatytuosius to reglamento VI skyriuje.

2 SKIRSNIS

Informavimas, ataskaitų teikimas ir susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos

51 straipsnis

Informacija apie ekologinės gamybos sektorių ir prekybą

1. Kiekvienais metais valstybės narės Komisijai perduoda informaciją, kurios reikia šiam reglamentui įgyvendinti ir jo taikymui stebėti. Kiek įmanoma, tokia informacija grindžiama patikimais duomenų šaltiniais. Kai tinkama, Komisija atsižvelgia į duomenų poreikį ir potencialių duomenų šaltinių sinergiją, visų pirma jų panaudojimą statistikos tikslais.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl sistemos, kuri turi būti taikoma perduodant 1 dalyje nurodytą informaciją, informacijos, kuri turi būti perduodama, turinio ir datos, iki kurios ta informacija turi būti perduota.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

52 straipsnis

Informacija apie kompetentingas institucijas, kontrolės institucijas ir kontrolės įstaigas

1. Valstybės narės sudaro reguliariai atnaujinamą sąrašą, kuriame pateikiama tokia informacija:

a) kompetentingų institucijų pavadinimai ir adresai ir

b) kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pavadinimai, adresai ir kodai.

Valstybės narės perduoda tuos sąrašus ir bet kokius jų pakeitimus Komisijai ir juos viešai skelbia, išskyrus atvejus, kai toks perdavimas ir paskelbimas jau įvykdytas pagal Reglamento (ES) 2017/625 4 straipsnio 4 dalį.

2. Remdamasi pagal 1 dalį pateikta informacija, Komisija reguliariai internete skelbia atnaujintą kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų sąrašą, nurodytą 1 dalies b punkte.

53 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos, leidimai ir ataskaita

1. II priedo I dalies 1.8.5 punkte ir II priedo II dalies 1.3.4.3 ir 1.3.4.4 punktuose, išskyrus II priedo II dalies 1.3.4.4.2 punktą, numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos dėl ekologiškos augalų dauginamosios medžiagos ir ekologiškų gyvūnų naudojimo baigia galioti 2035 m. gruodžio 31 d.

2. Nuo 2028 m. sausio 1 d., remiantis išvadomis dėl ekologiškos augalų dauginamosios medžiagos ir gyvūnų prieinamumo, pateiktomis pagal šio straipsnio 7 dalį pateiktoje ataskaitoje, Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti šį reglamentą iš dalies keičiančius deleguotuosius aktus, kuriais:

a) anksčiau nei 2035 m. gruodžio 31 d. nutraukiamas II priedo I dalies 1.8.5 punkte ir II priedo II dalies 1.3.4.3 ir 1.3.4.4 punktuose, išskyrus II priedo II dalies 1.3.4.4.2 punktą, nurodytų nukrypti leidžiančių nuostatų galiojimas arba jų galiojimas pratęsiamas po tos datos, arba

b) nutraukiamas II priedo II dalies 1.3.4.4.2 punkte nurodytos nukrypti leidžiančios nuostatos galiojimas.

3. Nuo 2026 m. sausio 1 d. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas 26 straipsnio 2 dalies b punktas, kad būtų išplėsta 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacinės sistemos taikymo sritis, į ją įtraukiant vištaites, ir II priedo II dalies 1.3.4.3 punktas, kad nukrypti leidžiančios nuostatos dėl vištaičių būtų pagrįstos duomenimis, surinktais remiantis šia sistema.

4. Nuo 2025 m. sausio 1 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 54 straipsnį remiantis informacija dėl ekologiškų baltyminių pašarų naminiams paukščiams ir kiaulėms prieinamumo, kurią valstybės narės pateikia pagal šio straipsnio 6 dalį arba kuri pateikiama ataskaitoje, nurodytoje šio straipsnio 7 dalyje, kuriais leidimų naudoti neekologiškus baltyminius pašarus naminių paukščių ir kiaulių mityboje, nurodytų II priedo II dalies 1.9.3.1 punkto c papunktyje ir 1.9.4.2 punkto c papunktyje, galiojimas nutraukiamas anksčiau nei 2025 m. gruodžio 31 d. arba jis pratęsiamas po tos datos.

5. Komisija pratęsia 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų nukrypti leidžiančių nuostatų arba leidimų galiojimą tik tuo atveju, jei turi informacijos, visų pirma informacijos, pagal 6 dalį pateiktos valstybių narių, kuria patvirtinamas atitinkamos augalų reprodukcinės medžiagos, gyvūno ar pašaro neprieinamumas Sąjungos rinkoje.

6. Ne vėliau kaip kiekvienų metų birželio 30 d. valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms:

a) informaciją, pateiktą 26 straipsnio 1 dalyje nurodytoje duomenų bazėje, ir sistemose, nurodytose to 26 straipsnio 2 dalyje, ir, jei tinka, sistemose, nurodytose 26 straipsnio 3 dalyje;

b) informaciją, susijusią su nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, taikytomis remiantis II priedo I dalies 1.8.5 punktu ir II priedo II dalies 1.3.4.3 ir 1.3.4.4 punktais, ir

c) informaciją apie ekologiškų baltyminių pašarų paukščiams ir kiaulėms prieinamumą Sąjungos rinkoje ir apie leidimus, suteiktus pagal II priedo II dalies 1.9.3.1 punkto c papunktį ir 1.9.4.2 punkto c papunktį.

7. Ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d., Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie toliau išvardytų dalykų prieinamumą Sąjungos rinkoje ir, jei tinka, apie ribotų galimybių juos gauti priežastis:

a) ekologiškos augalų dauginamosios medžiagos,

b) ekologiškų gyvūnų, kuriems taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, nurodytos II priedo II dalies 1.3.4.3 ir 1.3.4.4 punktuose,

c) ekologiškų baltyminių pašarų, skirtų naminių paukščių ir kiaulių mitybai, kuriems taikomi leidimai, nurodyti II priedo II dalies 1.9.3.1 punkto c papunktyje ir 1.9.4.2 punkto c papunktyje.

Rengdama tą ataskaitą, Komisija atsižvelgia visų pirma į pagal 26 straipsnį surinktus duomenis ir informaciją, susijusią su nukrypti leidžiančiomis nuostatomis ir leidimais, nurodytus šio straipsnio 6 dalyje.

IX SKYRIUS

PROCEDŪRINĖS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Procedūrinės nuostatos

54 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 2 straipsnio 6 dalyje, 9 straipsnio 11 dalyje, 10 straipsnio 5 dalyje, 12 straipsnio 2 dalyje, 13 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 2 dalyje, 16 straipsnio 2 dalyje, 17 straipsnio 2 dalyje, 18 straipsnio 2 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 21 straipsnio 1 dalyje, 22 straipsnio 1 dalyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 24 straipsnio 6 dalyje, 30 straipsnio 7 dalyje, 32 straipsnio 4 dalyje, 33 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 8 dalyje, 35 straipsnio 9 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 8 dalyje, 40 straipsnio 11 dalyje, 44 straipsnio 2 dalyje, 46 straipsnio 7 dalyje, 48 straipsnio 4 dalyje, 53 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse, 57 straipsnio 3 dalyje ir 58 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2021 m. sausio 1 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio 6 dalyje, 9 straipsnio 11 dalyje, 10 straipsnio 5 dalyje, 12 straipsnio 2 dalyje, 13 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 2 dalyje, 16 straipsnio 2 dalyje, 17 straipsnio 2 dalyje, 18 straipsnio 2 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 21 straipsnio 1 dalyje, 22 straipsnio 1 dalyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 24 straipsnio 6 dalyje, 30 straipsnio 7 dalyje, 32 straipsnio 4 dalyje, 33 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 8 dalyje, 35 straipsnio 9 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 8 dalyje, 40 straipsnio 11 dalyje, 44 straipsnio 2 dalyje, 46 straipsnio 7 dalyje, 48 straipsnio 4 dalyje, 53 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse, 57 straipsnio 3 dalyje ir 58 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 2 straipsnio 6 dalį, 9 straipsnio 11 dalį, 10 straipsnio 5 dalį, 12 straipsnio 2 dalį, 13 straipsnio 3 dalį, 14 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 2 dalį, 16 straipsnio 2 dalį, 17 straipsnio 2 dalį, 18 straipsnio 2 dalį, 19 straipsnio 2 dalį, 21 straipsnio 1 dalį, 22 straipsnio 1 dalį, 23 straipsnio 2 dalį, 24 straipsnio 6 dalį, 30 straipsnio 7 dalį, 32 straipsnio 4 dalį, 33 straipsnio 6 dalį, 34 straipsnio 8 dalį, 35 straipsnio 9 dalį, 36 straipsnio 3 dalį, 38 straipsnio 8 dalį, 40 straipsnio 11 dalį, 44 straipsnio 2 dalį, 46 straipsnio 7 dalį, 48 straipsnio 4 dalį, 53 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, 57 straipsnio 3 dalį ir 58 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

55 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Ekologinės gamybos komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

4. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

2 SKIRSNIS

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

56 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 834/2007 panaikinamas.

Tačiau tas reglamentas ir toliau taikomas dar neišnagrinėtų trečiųjų valstybių paraiškų nagrinėjimo užbaigimo tikslais, kaip numatyta šio reglamento 58 straipsnyje.

Nuorodos į panaikintąjį reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

57 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės, susijusios su kontrolės institucijomis ir kontrolės įstaigomis, pripažintomis pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalį

1. Kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pripažinimo pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalį galiojimas baigiasi ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d..

2. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomas kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų, pripažintų pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalį, sąrašas, ir gali iš dalies keisti tą sąrašą priimdama įgyvendinimo aktus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nuostatomis dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų siunčiamos informacijos, kurios reikia Komisijos joms suteikto pripažinimo priežiūros tikslais, taip pat dėl tokios Komisijos vykdomos priežiūros, įskaitant patikrinimą vietoje.

58 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės, susijusios su trečiųjų valstybių paraiškomis, pateiktomis pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalį

1. Komisija baigia nagrinėti trečiųjų valstybių paraiškas, kurios buvo pateiktos pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalį ir kurios dar nebaigtos nagrinėti 2018 m. birželio 17 d. Tas reglamentas taikomas nagrinėjant tokias paraiškas.

2. Komisijai pagal 54 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant procedūrines taisykles, reikalingas nagrinėjant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paraiškas, be kita ko, dėl trečiųjų valstybių teiktinos informacijos.

59 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės, susijusios su kontrolės institucijų ir kontrolės įstaigų pirmuoju pripažinimu

Nukrypstant nuo 61 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos taikymo pradžios dienos, 46 straipsnis pradedamas taikyti nuo 2018 m. birželio 17 d., kiek tai reikalinga tam, kad būtų laiku pripažintos kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos.

60 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės, taikomos pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 pagamintų ekologiškų produktų atsargoms

Produktai, pagaminti pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 iki 2021 m. sausio 1 d., gali būti pateikiami rinkai po tos datos tol, kol baigsis atsargos.

61 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Jis taikomas nuo 2021 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

I PRIEDAS

KITI 2 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTI PRODUKTAI

— Maistui ar pašarams naudoti skirtos mielės,

— matė, cukriniai kukurūzai, vynmedžių lapai, palmių šerdys, apynių daigai ir kitos panašios valgomosios augalų dalys ir iš jų pagaminti produktai,

— maistui ir pašarams naudojama jūros druska ir kitos druskos,

— šilkaverpių kokonai, tinkami išvynioti,

— natūralios gumos ir dervos,

— bičių vaškas,

— eteriniai aliejai,

— kamščiamedžio kamščiai iš gamtinės kamštienos, neaglomeruoti ir be rišiklių,

— nekaršta ir nešukuota medvilnė,

— nekaršta ir nešukuota vilna,

— žalios (neišdirbtos) ir neapdorotos odos;

— augalinės kilmės tradiciniai augaliniai preparatai.

II PRIEDAS

III SKYRIUJE NURODYTOS IŠSAMIOS GAMYBOS TAISYKLĖS

I dalis. Augalinių produktų gamybos taisyklės

Be 9–12 straipsniuose nustatytų gamybos taisyklių, ekologinei augalinių produktų gamybai taikomos šioje dalyje nustatytos taisyklės.

1. Bendrieji reikalavimai

1.1. Ekologinės kultūros, išskyrus tas, kurios natūraliai auga vandenyje, auginamos gyvame dirvožemyje arba gyvame dirvožemyje, sumaišytame su medžiagomis ir produktais, kuriuos leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, arba jais patręštame, susiliečiančiame su podirvio ir pamatinės uolienos sluoksniais.

1.2. Draudžiamas hidroponinis auginimas – augalų, kurie natūraliai neauga vandenyje, auginimo būdas, kai jų šaknys įmerktos tik į maistingąjį tirpalą arba laikomos inertinėje terpėje su maistinguoju tirpalu.

1.3. Nukrypstant nuo 1.1 punkto, leidžiama auginti daigus drėkinant sėklas ir auginti cikorijas, be kita ko, merkiant į skaidrų vandenį.

1.4. Nukrypstant nuo 1.1 punkto, leidžiama toliau nurodyta praktika:

a) vazonuose auginti augalus, skirtus dekoratyvinių augalų ir prieskoninių žolių gamybai ir skirtus parduoti kartu su vazonu galutiniam vartotojui;

b) konteineriuose auginti sėjinukus ir sodinukus persodinimui.

1.5. Nukrypstant nuo 1.1 punkto, auginti kultūras nuo dirvožemio atskirtose talpose leidžiama tik tokiuose plotuose, kurie buvo sertifikuoti kaip ekologiški to auginimo tikslais iki 2017 m. birželio 28 d. Suomijoje, Švedijoje ir Danijoje. Tų plotų plėsti neleidžiama.

Tos nukrypti leidžiančios nuostatos galiojimas baigiasi 2030 m. gruodžio 31 d.

Ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d., Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie nuo dirvožemio atskirtų talpų naudojimą ekologiniame žemės ūkyje. Kartu su ta ataskaita, kai tinka, gali būti pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl nuo dirvožemio atskirtų talpų naudojimo ekologiniame žemės ūkyje.

1.6. Visais naudojamais augalinių produktų gamybos metodais turi būti užkertamas kelias aplinkos taršai arba turi būti siekiama, kad tarša būtų kuo mažesnė.

1.7. Perėjimas prie ekologinės gamybos

1.7.1. Tam, kad augalus ir augalinius produktus būtų galima laikyti ekologiškais, šiame reglamente nustatytos gamybos taisyklės turi būti taikytos sklypuose bent dvejų metų trukmės perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu iki sėjos arba pievų ar sklypų, kuriuose auginami daugiamečiai pašarai, atveju – bent dvejus metus iki jų naudojimo ekologiškiems pašarams, arba, daugiamečių kultūrų, išskyrus pašarus, atveju – bent trejus metus iki pirmojo ekologiškų produktų derliaus.

1.7.2. Kai žemė arba vienas ar daugiau tos žemės sklypų buvo užteršti ekologinėje gamyboje neleidžiamais naudoti produktais ar medžiagomis, kompetentinga institucija gali nuspręsti tai atitinkamai žemei ar sklypams nustatyti ilgesnį perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpį nei 1.7.1 punkte nurodytas laikotarpis.

1.7.3. Jei apdoroti buvo naudotas ekologinėje gamyboje neleidžiamas naudoti produktas ar medžiaga, kompetentinga institucija pareikalauja naujo perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pagal 1.7.1 punktą.

Tas laikotarpis gali būti sutrumpintas šiais dviem atvejais:

a) ekologinėje gamyboje neleidžiamas naudoti produktas ar medžiaga buvo naudoti taikant atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytą privalomą kenkėjų arba piktžolių, įskaitant karantininius organizmus arba invazines rūšis, kontrolės priemonę;

b) ekologinėje gamyboje neleidžiamas naudoti produktas ar medžiaga buvo naudoti atliekant atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintus mokslinius bandymus.

1.7.4. 1.7.2 ir 1.7.3 punktuose nurodytais atvejais perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio trukmė nustatoma atsižvelgiant į šiuos reikalavimus:

a) turi būti užtikrinta, kad, vykstant atitinkamo produkto ar medžiagos skilimo procesui, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pabaigoje dirvožemyje, ir, jei auginamos daugiametės kultūros, augaluose būtų nedidelis liekanų kiekis;

b) derlius po neleidžiamo produkto naudojimo negali būti pateiktas rinkai kaip ekologiški arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai.

1.7.4.1. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie bet kokį priimtą savo sprendimą, kuriuo nustatomos privalomos priemonės, susijusios su produktų ar medžiagų, neleidžiamų naudoti ekologinėje gamyboje, naudojimu.

1.7.4.2. Jei buvo naudojamas produktas ar medžiaga, kurių neleidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, 1.7.5 punkto b papunktis netaikomas.

1.7.5. Su ekologinės gyvulininkystės produktų gamyba susijusiai žemei:

a) perėjimo prie ekologinės gamybos taisyklės taikomos visam gamybos vieneto, kuriame auginami pašarai, plotui;

b) neatsižvelgiant į a papunktį, ganykloms ir diendaržiams, kuriuose ganosi ne žolėdžiai, taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis gali būti sutrumpintas iki vienų metų.

1.8. Augalų, įskaitant augalų dauginamąją medžiagą, kilmė

1.8.1. Auginant augalus ir gaminant augalinius produktus, išskyrus augalų dauginamąją medžiagą, naudojama tik ekologiška augalų dauginamoji medžiaga.

1.8.2. Siekiant gauti ekologišką augalų dauginamąją medžiagą, kuri bus naudojama gaminant produktus, išskyrus augalų dauginamąją medžiagą, bent viena motininių augalų ir, atitinkamais atvejais, kitų augalų, skirtų augalų dauginamosios medžiagos gamybai, karta arba bent viena daugiamečių kultūrų karta per du auginimo sezonus turi būti išauginta pagal šio reglamento reikalavimus.

1.8.3. Rinkdamiesi ekologišką augalų dauginamąją medžiagą, veiklos vykdytojai pirmenybę teikia ekologiniam žemės ūkiui tinkamai ekologiškai augalų dauginamajai medžiagai.

1.8.4. Siekiant išvesti ekologinei gamybai tinkamas ekologiškas veisles, ekologiško veisimo veikla vykdoma laikantis ekologinių sąlygų, dėmesį sutelkiant į genetinės įvairovės gerinimą, remiantis natūraliais reprodukciniais gebėjimais, taip pat atsižvelgiant į agronominį našumą, atsparumą ligoms ir prisitaikymą prie skirtingų vietinių dirvožemio ir klimato sąlygų.

Bet kokia dauginimo praktika, išskyrus meristemų kultūrą, turi būti vykdoma pagal sertifikuoto ekologinio valdymo reikalavimus.

1.8.5. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškos augalų dauginamosios medžiagos naudojimas

1.8.5.1. Nukrypstant nuo 1.8.1 punkto, tais atvejais, kai duomenys, surinkti 26a straipsnio 1 dalyje nurodytoje duomenų bazėje arba 26 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytoje sistemoje, rodo, kad kokybiniai arba kiekybiniai veiklos vykdytojo poreikiai, susiję su atitinkama ekologiška augalų dauginamąja medžiaga, išskyrus sėjinukus, nėra tenkinami, kompetentingos institucijos gali leisti naudoti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologišką augalų dauginamąją medžiagą laikantis 1.8.5.3, 1.8.5.4 ir 1.8.5.5 punktuose nustatytų sąlygų.

Prieš paprašydamas bet kokios tokio pobūdžio išimties veiklos vykdytojas patikrina 26 straipsnio 1 dalyje nurodytą duomenų bazę arba 26 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sistemą, kad įsitikintų, ar jo prašymas yra pagrįstas.

1.8.5.2. Kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, pripažintos pagal 46 straipsnio 1 dalį, gali leisti trečiųjų valstybių veiklos vykdytojams naudoti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologišką augalų dauginamąją medžiagą ekologinės gamybos vienete, jei tos trečiosios valstybės, kurioje yra veiklos vykdytojas, teritorijoje, nėra pakankamos kokybės ar kiekio ekologiškos augalų dauginamosios medžiagos laikantis 1.8.5.3, 1.8.5.4 ir 1.8.5.5 punktuose nustatytų sąlygų.

1.8.5.3. Neekologiška augalų dauginamoji medžiaga negali būti apdorota kitais nei pagal šio reglamento 24 straipsnio 1 dalį sėklų apdorojimui leidžiamais naudoti augalų apsaugos produktais, išskyrus atvejus, kai teritorijoje, kurioje bus naudojama ta augalų dauginamoji medžiaga, tam tikros rūšies visų veislių cheminį apdorojimą fitosanitariniais tikslais Reglamente (ES) 2016/2031 nustatyta tvarka yra nurodžiusi atlikti atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija.

1.8.5.4. Leidimas naudoti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ar neekologiškas augalų dauginamąsias medžiagas gaunamas prieš kultūros sėją.

1.8.5.5. Išduodamas tik vienas leidimas naudoti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ar neekologiškas augalų dauginamąsias medžiagas atskiriems naudotojams vienam sezonui, o už leidimus atsakinga kompetentinga institucija pateikia leidžiamos augalų dauginamosios medžiagos kiekių sąrašą.

1.9. Dirvožemio tvarkymas ir tręšimas

1.9.1. Ekologiškai auginant augalus naudojama žemės įdirbimo ir kultivavimo praktika, kuri padeda išlaikyti organines medžiagas dirvožemyje arba didinti jų kiekį, didinti dirvožemio stabilumą bei jo biologinę įvairovę ir užkirsti kelią dirvožemio tankinimui bei dirvožemio erozijai.

1.9.2. Dirvožemio derlingumas ir biologinis aktyvumas išlaikomas ir didinamas:

a) išskyrus pievas arba sklypus, kuriuose auginami daugiamečiai pašarai, – taikant daugiamečių kultūrų sėjomainą, įskaitant privalomąsias ankštines kultūras, kaip rotacinių lauko kultūrų pagrindinę kultūrą arba antsėlius, ir kitus žaliųjų trąšų augalus, ir

b) šiltnamių arba daugiamečių kultūrų, išskyrus pašarus, atveju – auginant trumpojo laikotarpio žaliuosius trąšų augalus ir ankštinius augalus, taip pat naudojant augalų įvairovę, ir

c) visais atvejais – tręšiant iš ekologinės gamybos gaunamu ūkinių gyvūnų mėšlu ar iš tokios gamybos gaunamomis organinėmis medžiagomis, kuriuos pageidautina naudoti kompostuotus.

1.9.3. Kai mitybiniams augalų poreikiams patenkinti nepakanka 1.9.1 ir 1.9.2 punktuose nurodytų priemonių, gali būti naudojamos tik pagal 24 straipsnį ekologinėje gamyboje leidžiamos trąšos ir dirvožemio gerinimo priemonės ir tik tiek, kiek būtina. Veiklos vykdytojai registruoja duomenis apie tų produktų naudojimą.

1.9.4. Visame perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir ekologinės gamybos vienetuose naudojamame ūkinių gyvūnų mėšle, kaip apibrėžta Direktyvoje 91/676/EEB, azoto negali būti daugiau kaip 170 kg per metus vienam naudojamo žemės ūkio paskirties žemės ploto hektarui. Šis apribojimas taikomas tik naudojant ūkinių gyvūnų mėšlą, sausą ūkinių gyvūnų mėšlą ir sausąjį naminių paukščių mėšlą, kompostuotus ūkinių gyvūnų ekskrementus, įskaitant naminių paukščių mėšlą, kompostuotą ūkinių gyvūnų mėšlą ir skystus gyvūnų ekskrementus.

1.9.5. Žemės ūkio valdų veiklos vykdytojai gali sudaryti rašytinius bendradarbiavimo susitarimus tik su kitais ekologinės gamybos taisyklių besilaikančiais žemės ūkio valdų veiklos vykdytojais bei įmonėmis, kad galėtų paskleisti mėšlo iš ekologinės gamybos vienetų perteklių. 1.9.4 punkte nurodytas didžiausias kiekis apskaičiuojamas atsižvelgiant į visus tokiu būdu bendradarbiaujančius ekologinės gamybos vienetus.

1.9.6. Bendrai dirvožemio būklei gerinti arba maisto medžiagų kiekiui dirvožemyje ar kultūrose didinti galima naudoti preparatus iš mikroorganizmų.

1.9.7. Kompostavimo procesui aktyvinti galima naudoti tinkamus augalinius preparatus ir preparatus iš mikroorganizmų.

1.9.8. Mineralinės azoto trąšos nenaudojamos.

1.9.9. Gali būti naudojami biodinaminiai preparatai.

1.10. Kenkėjų ir piktžolių valdymas

1.10.1. Žalos, kurią padaro kenkėjai ir piktžolės, prevencija pirmiausia turi būti vykdoma nuo jų saugantis šiomis priemonėmis:

— pasitelkiant natūralius priešus,

— pasirenkant rūšis, veisles ir įvairiarūšę medžiagą,

— taikant sėjomainą,

— taikant tam tikrus kultivavimo būdus, pvz., biofumigaciją, mechaninius ir fizinius metodus, ir

— taikant terminius procesus, pvz., soliarizaciją, ir saugomų kultūrų atveju – paviršinį dirvožemio apdorojimą garais (ne giliau nei 10 cm).

1.10.2. Jei augalai negali būti tinkamai apsaugoti nuo kenkėjų 1.10.1 punkte nurodytomis priemonėmis arba jei nustatoma, kad tam tikrai kultūrai kilo grėsmė, gali būti naudojami tik pagal 9 ir 24 straipsnius ekologinėje gamyboje leidžiami produktai ir medžiagos ir tik tiek, kiek būtina. Veiklos vykdytojai registruoja duomenis, kuriais pagrindžiama būtinybė naudoti tokius produktus.

1.10.3. Kiek tai susiję su produktais ir medžiagomis, naudojamais spąstuose arba gaudymo tam tikrais produktais ir medžiagomis, išskyrus feromonus, įtaisuose, spąstai arba gaudymo įtaisai turi būti tokie, kad juose naudojami produktai ir medžiagos nepatektų į aplinką ir kad jos nesiliestų su auginamomis kultūromis. Visi panaudoti spąstai, įskaitant spąstus, kuriuose naudojami feromonai, surenkami ir saugiai sunaikinami.

1.11. Valymo ir dezinfekavimo produktai

Valoma ir dezinfekuojama tik gaminant augalinius produktus naudoti skirtais valymo ir dezinfekavimo produktais, kuriuos pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje.

1.12. Duomenų registravimo prievolė

Veiklos vykdytojai registruoja duomenis, susijusius su atitinkamais sklypais ir derliaus kiekiu.

1.13. Neperdirbtų produktų ruošimas

Jei ruošimo operacijos, išskyrus perdirbimą, atliekamos su ūkiniais gyvūnais, tokioms operacijoms *mutatis mutandis* taikomi bendrieji reikalavimai, nustatyti IV dalies 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ir 2.2.3 punktuose.

2. Išsamios konkretiems augalams ir augalų produktams taikomos taisyklės

2.1. Grybų auginimo taisyklės

Grybams auginti galima naudoti substratus, jei juos sudaro tik šios sudedamosios dalys:

a) ūkinių gyvūnų mėšlas ir gyvūnų ekskrementai:

i) arba iš ekologinės gamybos vienetų, arba iš perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio vienetų antraisiais perėjimo prie ekologinės gamybos metais, arba

ii) nurodyti 1.9.3 punkte, tik jei nėra i papunktyje nurodyto produkto ir jei to ūkinių gyvūnų mėšlo ir gyvūnų ekskrementų kiekis neviršija 25 % bendros substrato sudedamųjų dalių, išskyrus dengiamąją medžiagą ir pridėtą vandenį, masės iki kompostavimo;

b) žemės ūkio kilmės produktai, išskyrus nurodytuosius a punkte, iš ekologinės gamybos vienetų;

c) chemijos produktais neapdorotos durpės;

d) mediena, neapdorota chemijos produktais nukirtus medžius;

e) 1.9.3 punkte nurodyti mineraliniai produktai, vanduo ir dirvožemis.

2.2. Laukinių augalų rinkimo taisyklės

Laukinių augalų ir jų dalių, natūraliai augančių natūraliose gamtinėse zonose, miškuose ir žemės ūkio paskirties žemės plotuose, rinkimas yra laikomas ekologinės gamybos metodu, jeigu:

a) bent trejus metus iki rinkimo šiuose plotuose nebuvo naudoti jokie produktai ar medžiagos, išskyrus tuos, kuriuos pagal 9 ir 24 straipsnius leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje;

b) rinkimas neturi įtakos natūralių buveinių stabilumui arba rinkimo plotuose esančių rūšių išlaikymui.

II dalis. Gyvulininkystės produktų gamybos taisyklės

Be 9, 10, 11 ir 14 straipsniuose nustatytų gamybos taisyklių, ekologinei gyvulininkystės produktų gamybai taikomos šioje dalyje nustatytos taisyklės.

1. Bendrieji reikalavimai

1.1. Išskyrus bitininkystę, draudžiama gaminti gyvulininkystės produktus neturint žemės, jei ūkininkas, ketinantis ekologiškai auginti ūkinius gyvūnus nevaldo žemės ūkio paskirties žemės ir nėra sudaręs rašytinio bendradarbiavimo susitarimo su ūkininku dėl tiems ūkiniams gyvūnams skirtų ekologinės gamybos vienetų ar perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetų naudojimo.

1.2. Perėjimas prie ekologinės gamybos

1.2.1. Tuo atveju, kai tuo pačiu metu pradedamas gamybos vieneto, įskaitant ganyklas, arba bet kokią žemę, naudojamą gyvūnų pašarams, perėjimas prie ekologinės gamybos ir šiame gamybos vienete esančių gyvūnų šio gamybos vieneto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pradžioje, kaip nurodyta I dalies 1.7.1 punkte ir 1.7.5 punkto b papunktyje, perėjimas prie ekologinės gamybos, gyvūnai ir gyvūniniai produktai ekologiškais gali būti laikomi gamybos vieneto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pabaigoje, net jei šios dalies 1.2.2 punkte nustatytas atitinkamo gyvūno tipui skirtas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis trunka ilgiau nei gamybos vieneto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis.

Nukrypstant nuo 1.4.3.1 punkto, tokio perėjimo prie ekologinės gamybos vienu metu atveju ir gamybos vieneto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu šiame gamybos vienete esantys gyvūnai nuo šio gamybos vieneto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pradžios gali būti šeriami perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarais, pagamintais perėjimo prie ekologinės gamybos vienete per pirmus perėjimo prie ekologinės gamybos metus ir (arba) 1.4.3.1 punkto reikalavimus atitinkančiais pašarais ir (arba) ekologiškais pašarais.

Neekologiškai augintus gyvūnus perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienete galima pradėti auginti po to, kai yra prasidėjęs perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis, laikantis 1.3.4 punkto reikalavimų.

1.2.2. Nustatomi šie perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiai pagal konkretų auginamų gyvūnų tipą:

a) 12 mėnesių – mėsiniams galvijams ir mėsiniams arklinių šeimos gyvūnams (bet kuriuo atveju ne trumpiau kaip trys ketvirtadaliai jų gyvenimo trukmės);

b) 6 mėnesiai – avims, ožkoms bei kiaulėms ir pieno gamybai skirtiems gyvūnams;

c) 10 savaičių – mėsiniams naminiams paukščiams, išskyrus Pekino antis, kurie įvesti jaunesni kaip trijų dienų;

d) 7 savaitės – Pekino antims, kurios įvestos jaunesnės kaip trijų dienų;

e) 6 savaitės – dėsliesiems naminiams paukščiams, kurie įvesti jaunesni kaip trijų dienų;

f) 12 mėnesių – bitėms.

Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu vaškas pakeičiamas vašku, gautu naudojant ekologinės bitininkystės metodus.

Tačiau neekologiškas bičių vaškas gali būti naudojamas:

i) jei rinkoje nėra bičių vaško, gauto naudojant ekologinės bitininkystės metodus;

ii) jei įrodyta, kad bičių vaškas neužterštas ekologinėje gamyboje neleidžiamais naudoti produktais ar medžiagomis ir

iii) jei bičių vaškas yra iš akiuotų korių narvelių;

g) 3 mėnesiai – triušiams;

h) 12 mėnesių – elninių šeimos gyvūnams.

1.3. Gyvūnų kilmė

1.3.1. Nedarant poveikio perėjimo prie ekologinės gamybos taisyklėms, ekologiškai užauginti ūkiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai turi būti gimę arba išsiritę ir užauginti ekologinės gamybos vienetuose.

1.3.2. Veisiant ekologiškai auginamus gyvūnus taikomos šios nuostatos:

a) reprodukcijai naudojami natūralūs metodai; vis dėlto leidžiamas dirbtinis apvaisinimas;

b) reprodukcija neskatinama ar nestabdoma hormonais ar kitomis panašų poveikį turinčiomis medžiagomis, išskyrus tuos atvejus, kai atskiram gyvūnui taikoma veterinarinė terapija;

c) nenaudojamos kitos dirbtinės reprodukcijos formos, pavyzdžiui, klonavimas ir embrionų perkėlimas;

d) veislių parinkimas atitinka ekologinės gamybos principus, užtikrina aukštą gyvūnų gerovės lygį, padeda užkirsti kelią bet kokioms gyvūnų kančioms ir išvengti būtinybės juos luošinti.

1.3.3. Pasirinkdami veisles ar padermes veiklos vykdytojai atsižvelgia į tai, kad pirmenybė būtų teikiama veislėms ar padermėms, pasižyminčioms didele genetine įvairove, į gyvūnų gebėjimą prisitaikyti prie vietos sąlygų, jų veislinę vertę, jų ilgaamžiškumą, gyvybingumą ir atsparumą ligoms arba sveikatos problemoms, bet tuo pačiu nepakenkiant jų gerovei. Be to, gyvūnų veislės arba padermės atrenkamos taip, kad būtų išvengta su kai kuriomis intensyviam auginimui naudojamomis veislėmis ar padermėmis susijusių specifinių ligų arba sveikatos sutrikimų, kaip antai kiaulių streso sindromo, dėl kurio mėsa gali tapti blyški, minkšta ir vandeninga (PSE), staigios mirties, savaiminio persileidimo ir sunkaus jauniklių atsivedimo, kurių metu reikia atlikti Cezario pjūvį. Pirmenybė teikiama vietinėms veislėms ir padermėms.

Siekdami pasirinkti veisles ir padermes pagal pirmą pastraipą, veiklos vykdytojai naudoja 26 straipsnio 3 dalyje nurodytose sistemose esančią informaciją.

1.3.4. Neekologiškai augintų gyvūnų naudojimas

1.3.4.1. Nukrypstant nuo 1.3.1. punkto, kai veislėms kyla grėsmė išnykti dėl žemės ūkio veiklos, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 straipsnio 10 dalies b punkte ir jo pagrindu priimtuose teisės aktuose, neekologiškai auginti gyvūnai veisimo tikslu gali būti įvesti į ekologinės gamybos vienetą. Tokiu atveju tų veislių gyvūnai nebūtinai turi būti niekada neturėję palikuonių.

1.3.4.2. Nukrypstant nuo 1.3.1 punkto, bitynams atnaujinti ekologinės gamybos vienete per metus 20 % motinėlių ir spiečių gali būti pakeisti neekologiškai augintomis motinėlėmis ir spiečiais, jeigu motinėlės ir spiečiai bus apgyvendinti aviliuose su koriais arba dirbtiniais koriais iš ekologinės gamybos vienetų. Bet kokiu atveju, vienas spiečius arba motinėlė gali būti vieną kartą per metus pakeisti neekologišku spiečiumi arba motinėle.

1.3.4.3. Nukrypstant nuo 1.3.1 punkto, kai pulkas formuojamas pirmąkart, atnaujinamas arba keičiama jo sudėtis, kai kokybiniai ir kiekybiniai ūkininkų poreikiai negali būti patenkinti, kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad neekologiškai užauginti naminiai paukščiai gali būti įvesti į ekologinės naminių paukščių gamybos vienetą, jeigu dedeklinės vištaitės ir mėsiniai naminiai paukščiai yra jaunesni kaip trijų dienų. Iš jų gauti produktai ekologiškais gali būti laikomi tik praėjus perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiui, nurodytam 1.2 punkte.

1.3.4.4. Nukrypstant nuo 1.3.1 punkto, tais atvejais, kai duomenys, surinkti 26 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytoje sistemoje, rodo, kad kokybiniai arba kiekybiniai ūkininko poreikiai, susiję su ekologiškai auginamais gyvūnais, nėra tenkinami, kompetentingos institucijos gali leisti į ekologinės gamybos vienetą įvesti neekologiškai augintus gyvūnus laikantis 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 punktuose nustatytų sąlygų.

Prieš paprašydamas bet kokios tokio pobūdžio nukrypti leidžiančios nuostatos ūkininkas patikrina duomenis, surinktus 26 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytoje sistemoje, kad įsitikintų, ar jo prašymas yra pagrįstas.

Trečiųjų valstybių veiklos vykdytojams kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos, pripažintos pagal 46 straipsnio 1 dalį, gali leisti į ekologinės gamybos vienetą įvesti neekologiškai augintus gyvūnus, jei tos valstybės, kurioje yra veiklos vykdytojas, teritorijoje nėra pakankamos ekologiškai augintų gyvūnų kokybės ar jų kiekio.

1.3.4.4.1. Veisimo tikslais, neekologiškai auginti jaunikliai gali būti įvesti į bandą ar pulką, kai banda arba pulkas formuojamas pirmą kartą. Jie turi būti auginami pagal ekologinės gamybos taisykles iš karto po nujunkymo. Be to, tų gyvūnų įtraukimo į bandą ar pulką dieną taikomi šie apribojimai:

a) galvijai, arklinių ir elninių šeimų gyvūnai turi būti jaunesni nei šešių mėnesių;

b) avys ir ožkos turi būti jaunesnės nei 60 dienų;

c) kiaulės turi sverti mažiau kaip 35 kg;

d) triušiai turi būti jaunesni nei trijų mėnesių.

1.3.4.4.2. Veisimo tikslais, siekiant atnaujinti bandą ar pulką, į jį gali būti įvesti neekologiškai auginti suaugę patinai ir neekologiškai augintos palikuonių niekada neturėjusios patelės. Jie vėliau turi būti auginami pagal ekologinės gamybos taisykles. Be to, patelių skaičiui taikomi šie metiniai apribojimai:

a) gali būti įvesta ne daugiau kaip 10 % suaugusių arklinių šeimos gyvūnų arba galvijų ir 20 % suaugusių kiaulių, avių, ožkų, triušių ar elninių šeimos gyvūnų;

b) gamybos vienetų, kuriuose yra mažiau kaip 10 arklinių, elninių šeimų gyvūnų ar galvijų ar triušių arba mažiau nei penkios kiaulės, avys ar ožkos, atveju toks atnaujinimas gali būti ne didesnis kaip vienas gyvūnas per metus.

1.3.4.4.3. 1.3.4.4.2 punkte nurodyti procentiniai dydžiai gali būti padidinti iki 40 % su sąlyga, kad kompetentinga institucija būtų patvirtinusi, kad yra patenkinta bet kuri iš toliau nurodytų sąlygų:

a) ūkis yra iš esmės plečiamas;

b) viena veislė pakeista kita;

c) pradėta nauja ūkinių gyvūnų auginimo veikla.

1.3.4.4.4. 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 ir 1.3.4.4.3 punktuose nurodytais atvejais neekologiškai auginti gyvūnai ekologiškais gali būti laikomi tik jei laikytasi 1.2 punkte nurodyto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio. Šis 1.2.2 punkte nurodytas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis anksčiausiai prasideda tuomet, kai gyvūnai įvedami į perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetą.

1.3.4.4.5. 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 punktuose nurodytais atvejais neekologiškai auginti gyvūnai iki 1.3.4.4.4 punkte nurodyto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pabaigos nuo kitų ūkinių gyvūnų turi būti laikomi atskirai arba turi būti atpažįstami.

1.4. Mityba

1.4.1. Bendrieji mitybos reikalavimai

Mityba reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ūkinių gyvūnų pašarai turi būti gauti pirmiausia iš žemės ūkio valdos, kurioje laikomi gyvūnai, arba iš kitų to paties regiono valdų ekologinės gamybos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio vienetų;

b) ūkiniai gyvūnai turi būti šeriami ekologiškais arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarais, atitinkančiais gyvūno mitybos reikalavimus skirtingais jo vystymosi etapais. Gyvulininkystės produktų gamyboje draudžiama riboti šėrimą, nebent tam yra pagrįstų veterinarinių priežasčių;

c) ūkiniai gyvūnai negali būti laikomi tokiomis sąlygomis arba jiems skiriama tokia mityba, kuri gali sukelti anemiją;

d) penint bet kurioje auginimo stadijoje visada laikomasi kiekvienai rūšiai įprastų mitybos modelių ir gyvūnų gerovės principų. Draudžiama šerti per prievartą;

e) ūkiniams gyvūnams, išskyrus kiaules, naminius paukščius ir bites, sudaromos sąlygos nuolat ganytis, kai tik tai leidžia sąlygos, arba nuolat gauti rupiųjų pašarų;

f) nenaudojamos augimą skatinančios medžiagos ir sintetinės amino rūgštys;

g) žindomi gyvūnai šeriami, pageidautina, motinos pienu minimalų laikotarpį, Komisijos nustatytą pagal 14 straipsnio 3 dalies a punktą; tuo laikotarpiu turi būti nenaudojami pieno pakaitalai, kurių sudėtyje yra chemiškai susintetintų arba augalinės kilmės sudedamųjų dalių;

h) augalinės, dumblių, gyvūninės arba mielių kilmės pašarinės žaliavos turi būti ekologiškos;

i) neekologiškos augalinės, dumblių, gyvūninės arba mielių kilmės pašarinės žaliavos, mikrobiologinės arba mineralinės kilmės pašarinės žaliavos, pašarų priedai ir pagalbinės perdirbimo medžiagos gali būti naudojamos tik tuo atveju, jei juos leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal 24 straipsnį.

1.4.2. Ganymas

1.4.2.1. Ganymas ekologiškuose žemės plotuose

Nedarant poveikio 1.4.2.2 punkto nuostatoms, ekologiškai auginami gyvūnai ganomi ekologiškuose žemės plotuose. Tačiau neekologiškai auginami gyvūnai gali kasmet ribotą laikotarpį ganytis ekologiškose ganyklose, jeigu jie buvo auginami nekenkiant aplinkai pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 23, 25, 28, 30, 31 ir 34 straipsnius remiamoje žemėje, ir tuo pačiu metu tame ekologiškame žemės plote kartu su jais nėra ekologiškai auginamų gyvūnų.

1.4.2.2. Ganymas bendroje žemėje ir sezoninis gyvūnų pervarymas į kitas ganyklas

1.4.2.2.1. Ekologiškai auginami gyvūnai gali ganytis bendroje žemėje, jeigu:

a) bendra žemė bent trejus metus nebuvo apdorota ekologinėje gamyboje neleidžiamais naudoti produktais ar medžiagomis;

b) visi bendra žeme besinaudojantys neekologiškai auginami gyvūnai buvo auginami nekenkiant aplinkai pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 23, 25, 28, 30, 31 ir 34 straipsnius remiamoje žemėje;

c) bet kokie ūkinių gyvūnų produktai, gauti iš ekologiškai augintų gyvūnų, kol šie ganėsi bendroje žemėje, nelaikomi ekologiškais produktais, nebent galima įrodyti, kad jie buvo tinkamu būdu atskirti nuo neekologiškai augintų gyvūnų.

1.4.2.2.2. Sezoninio gyvūnų pervarymo į kitas ganyklas laikotarpiu ekologiškai auginami gyvūnai, pervaromi iš vienos ganyklos į kitą, gali ganytis neekologiškuose žemės plotuose. Tuo laikotarpiu ekologiškai auginami gyvūnai laikomi atskirai nuo kitų gyvūnų. Neekologiškus pašarus – žolę ir kitus augalus, kuriuos ėda gyvūnai, – leidžiama naudoti:

a) ne daugiau kaip 35 dienas, įskaitant pervarymą į kitą ganyklą ir atgal, arba

b) neviršijant 10 % viso pašarų raciono per metus, šį dydį apskaičiuojant kaip žemės ūkio kilmės pašarų sausosios medžiagos procentinę dalį.

1.4.3. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarai

1.4.3.1. Žemės ūkio valdose, kuriose ekologiškai auginami ūkiniai gyvūnai:

a) vidutiniškai iki 25 % pašarų raciono gali sudaryti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio antraisiais metais gauti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarai. Ši procentinė dalis gali būti padidinta iki 100 %, kai šie perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarai yra gauti iš valdos, kurioje yra laikomi ūkiniai gyvūnai, ir

b) iki 20 % viso vidutinio pašarų, kuriais šeriami ūkiniai gyvūnai, kiekio gali sudaryti pašarai, gaunami gyvūnus ganant arba nuimant derlių daugiametėse ganyklose arba sklypuose, kuriuose auginami daugiamečiai pašarai arba baltyminiai augalai, užsėtuose pagal ekologinio valdymo reikalavimus pirmaisiais tų sklypų perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio metais, jeigu tie sklypai yra tos pačios valdos dalis.

Kai šėrimui naudojami abiejų rūšių a ir b punktuose nurodyti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarai, bendra suminė tokių pašarų procentinė dalis turi neviršyti procentinės dalies, nustatytos a punkte.

1.4.3.2. 1.4.3.1 punkte nurodyti kiekiai apskaičiuojami kasmet kaip augalinės kilmės pašarų sausosios medžiagos procentinė dalis.

1.5. Sveikatos priežiūra

1.5.1. Ligų profilaktika

1.5.1.1. Ligų profilaktika grindžiama veislės ir padermės parinkimu, auginimo valdymo praktika, aukštos kokybės pašaru, judėjimu, tinkamu gyvūnų laikymo tankiu ir pakankamomis bei tinkamomis higieniškomis laikymo patalpomis.

1.5.1.2. Leidžiama naudoti imunologinius veterinarinius vaistus.

1.5.1.3. Profilaktiniam gydymui nenaudojami chemiškai susintetinti alopatiniai veterinariniai vaistai, įskaitant antibiotikus ir susintetintų alopatinių cheminių molekulių boliusus.

1.5.1.4. Nenaudojami augimą arba dauginimąsi skatinančios medžiagos (įskaitant antibiotikus, kokcidiostatikus ir kitas dirbtines augimą skatinančias medžiagas), hormonai ir panašios medžiagos, siekiant kontroliuoti reprodukciją ar kitiems tikslams (pvz., skatinti arba sinchronizuoti rują).

1.5.1.5. Jei ūkiniai gyvūnai gaunami iš neekologinės gamybos vienetų, atsižvelgiant į vietos aplinkybes taikomos specialios priemonės, kaip antai kontroliniai patikrinimai ar karantino laikotarpiai.

1.5.1.6. Valoma ir dezinfekuojama tik ūkiniams gyvūnams skirtuose pastatuose naudotinais valymo ir dezinfekavimo produktais, kuriuos leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal 24 straipsnį.

1.5.1.7. Patalpos, aptvarai, įrenginiai ir reikmenys turi būti tinkamai valomi ir dezinfekuojami, kad būtų išvengta kryžminio užkrėtimo ir kad nesikauptų ligas nešiojantys organizmai. Išmatos, šlapimas ir nesuėstas arba išpiltas pašaras turi būti šalinami taip dažnai, kaip reikalinga siekiant sumažinti kvapą ir nepritraukti vabzdžių ar graužikų. Vabzdžiams bei kitiems kenkėjams, esantiems pastatuose ir kituose įrenginiuose, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, išnaikinti gali būti naudojami rodenticidai, naudotini tik spąstuose, ir pagal 9 ir 24 straipsnius ekologinėje gamyboje leidžiami naudoti produktai ir medžiagos.

1.5.2. Veterinarinis gydymas

1.5.2.1. Jei, nepaisant prevencinių gyvūnų sveikatos užtikrinimo priemonių, gyvūnai suserga arba susižeidžia, jie turi būti nedelsiant gydomi.

1.5.2.2. Liga gydoma nedelsiant, kad gyvūnas nesikankintų. Kai netinka fitoterapiniai, homeopatiniai ir kiti produktai, jei būtina, laikantis griežtų sąlygų ir veterinarijos gydytojo atsakomybe gali būti naudojami chemiškai susintetinti alopatiniai veterinariniai vaistai įskaitant antibiotikus. Visų pirma nustatomi gydymo kurso apribojimai ir išlaukos.

1.5.2.3. Mineralinės kilmės pašarinėms medžiagoms, kurias pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, mitybos priedams, kuriuos pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje taip pat fitoterapiniams ir homeopatiniams produktams teikiama pirmenybė prieš chemiškai susintetintus alopatinius veterinarinius vaistus, įskaitant antibiotikus, jei jų terapinis poveikis yra veiksmingas konkrečios rūšies gyvūnams ir jie tinka vartoti esant tai būklei, dėl kurios skiriamas gydymas.

1.5.2.4. Išskyrus skiepijimą, parazitų naikinimą ir privalomas likvidavimo schemas, jeigu gyvūnui arba gyvūnų grupei per 12 mėnesių taikomi daugiau kaip trys gydymo chemiškai susintetintais alopatiniais veterinariniais vaistais, įskaitant antibiotikus, kursai arba daugiau kaip vienas gydymo kursas, jei to gyvūno arba gyvūnų grupės reprodukcijos ciklas yra trumpesnis kaip vieni metai, nei ūkiniai gyvūnai, nei iš jų gauti produktai neparduodami kaip ekologiški, o ūkiniams gyvūnams taikomi 1.2 punkte nurodyti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiai.

1.5.2.5. Išlauka, kuri prasideda paskutinį kartą davus gyvūnui chemiškai susintetintą alopatinį veterinarinį vaistą, įskaitant antibiotiką, įprastomis naudojimo sąlygomis ir baigiasi ekologiškų maisto produktų gamyba iš tokių gyvūnų, turi būti dvigubai ilgesnė už išlauką, nurodytą Direktyvos 2001/82/EB 11 straipsnyje, ir turi būti ne trumpesnė kaip 48 valandos.

1.5.2.6. Leidžiamas gydymas, susijęs su pagal Sąjungos teisės aktus nustatyta žmonių ir gyvūnų sveikatos apsauga.

1.6. Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika

1.6.1. Pastato izoliacija, šildymo ir vėdinimo sistemos turi būti tokios, kad būtų palaikoma gyvūnų gerovės reikalavimus atitinkanti oro cirkuliacija, dulkių lygis, temperatūra, santykinė oro drėgmė ir dujų koncentracija. Į pastatą iš lauko turi patekti pakankamai oro ir šviesos.

1.6.2. Teritorijose su atitinkamomis klimato sąlygomis, kuriomis gyvūnus galima laikyti lauke, ūkinių gyvūnų laikymas patalpose nėra privalomas. Tokiais atvejais gyvūnai turi turėti galimybę patekti į pastoges arba pavėsingas vietas, kad galėtų apsisaugoti nuo nepalankių oro sąlygų.

1.6.3. Gyvūnų laikymo tankis pastatuose turi būti toks, kad jiems būtų patogu, būtų paisoma jų gerovės ir tenkinami kiekvienos rūšies gyvūnams būdingi poreikiai, ir visų pirma turi priklausyti nuo gyvūnų rūšies, veislės ir amžiaus. Taip pat atsižvelgiama į gyvūnų elgsenos poreikius, kurie ypač priklauso nuo grupės dydžio ir gyvūnų lyties. Gyvūnų laikymo tankis turi būti toks, kad būtų užtikrinta gyvūnų gerovė, suteikiant jiems pakankamą plotą natūraliai stovėti, judėti, lengvai atsigulti, apsisukti, laižytis, būti visomis natūraliomis padėtimis ir daryti visus natūralius judesius, pavyzdžiui, rąžytis ir plazdenti sparnais.

1.6.4. Laikomasi mažiausio paviršiaus uždarose patalpose bei lauko aikštelėse ploto reikalavimų ir su patalpomis susijusių techninių duomenų, kaip išdėstyta 14 straipsnio 3 dalies nurodytuose įgyvendinimo aktuose.

1.6.5. Diendaržiai gali būti iš dalies dengti. Stoginės nelaikomos diendaržiais.

1.6.6. Bendras gyvūnų laikymo tankis turi būti toks, kad nebūtų viršijamas 170 kg organinio azoto vienam hektarui žemės ūkio paskirties žemės kiekis per metus.

1.6.7. 1.6.6 punkte nurodytam tinkamam ūkinių gyvūnų tankiui nustatyti kompetentinga institucija nustato sutartinius ūkinių gyvūnų vienetus, atitinkančius 1.6.6 punkte nurodytą ribą, remdamasi kiekvienu konkrečiu tam tikrai gyvūninei produkcijai taikomu reikalavimu nustatytais skaičiais.

1.6.8. Bet kurios rūšies ūkinių gyvūnų auginimui nenaudojami narvai, gardai ir jie nelaikomi be kraiko pakloto.

1.6.9. Kai dėl veterinarinių priežasčių ūkiniai gyvūnai yra laikomi atskirai, jie turi būti laikomi ant tvirto pagrindo grindų su šiaudų kraiku arba tinkamu guoliu. Gyvūnai turi turėti galimybę lengvai apsisukti ir patogiai visu ilgiu atsigulti.

1.6.10. Ekologiškai auginamų ūkinių gyvūnų negalima laikyti aptvare, kurio dirvožemis labai drėgnas arba pelkėtas.

1.7. Gyvūnų gerovė

1.7.1. Visi su gyvūnų laikymu ir su jų priežiūra vežant ir skerdžiant susiję asmenys turi turėti reikalingų pagrindinių su gyvūnų sveikatos ir gerovės poreikiais susijusių žinių ir įgūdžių ir turi būti baigę tinkamus mokymus, kaip reikalaujama visų pirma Tarybos reglamente (EB) Nr. 1/2005 ([1]) ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1099/2009 ([2]), siekiant užtikrinti tinkamą šiame reglamente išdėstytų taisyklių taikymą.

1.7.2. Auginimo praktika, įskaitant gyvūnų laikymo tankį ir laikymo patalpose sąlygas, turi būti tokia, kad būtų tenkinami gyvūnų vystymosi, fiziologiniai ir etologiniai poreikiai.

([1]) 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantis Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 (OL L 3, 2005 1 5, p. 1).

([2]) 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1099/2009 dėl žudomų gyvūnų apsaugos (OL L 303, 2009 11 18, p. 1).

1.7.3. Ūkiniai gyvūnai turi nuolatos turėti galimybę ganytis diendaržiuose, kuriuose gyvūnai galėtų judėti, geriausia ganyklose, kai tai leidžia oro ir sezoninės sąlygos, taip pat žemės būklė, išskyrus atvejus, kai pagal Sąjungos teisės aktus taikomi su žmonių ir gyvūnų sveikatos apsauga susiję apribojimai ir įpareigojimai.

1.7.4. Ūkinių gyvūnų skaičius ribojamas siekiant kuo labiau sumažinti per didelį nuganymą, dirvožemio nutrypimą, eroziją ir taršą, kuriuos sukelia gyvūnai ir paskleistas jų mėšlas.

1.7.5. Draudžiama rišti arba izoliuoti ūkinius gyvūnus, išskyrus atvejus, kai dėl pagrįstų veterinarinių priežasčių atskirus gyvūnus reikia pririšti arba izoliuoti ribotą laikotarpį. Izoliuoti ūkinius gyvūnus gali būti leidžiama ir tik ribotą laikotarpį tik tuo atveju, jei kyla pavojus darbuotojų saugai ar dėl priežasčių, susijusių su gyvūnų gerove. Kompetentingos institucijos gali leisti rišti ūkiuose, kuriuose yra ne daugiau kaip 50 gyvūnų (išskyrus jauniklius) auginamus galvijus, jei neįmanoma galvijų laikyti grupėmis, atitinkančiomis jų elgesio reikalavimus, tačiau su sąlyga, kad ganymo laikotarpiu jie galėtų patekti į ganyklas ir, kai ganymas neįmanomas, būtų išgenami į diendaržius bent dukart per savaitę.

1.7.6. Ūkinių gyvūnų vežimo trukmė turi būti kuo trumpesnė.

1.7.7. Per visą gyvūno gyvenimą, taip pat skerdimo metu, turi būti vengiama gyvūno kančios, skausmo ir baimės ir tokią būseną patirti gyvūnas turi kuo mažiau.

1.7.8. Nedarant poveikio Sąjungos teisės aktų dėl gyvūnų gerovės raidai, trumpinti avių uodegas, apipjaustyti snapus, jei tai daroma per pirmąsias tris gyvenimo dienas, šalinti ragus išimties tvarka gali būti leidžiama, bet tik išnagrinėjus kiekvieną konkretų atvejį ir tik jei taip pagerinama ūkinių gyvūnų sveikata, gerovė arba higiena, arba tada, kai priešingu atveju kiltų pavojus darbuotojų saugai. Šalinti ragų užuomazgas gali būti leidžiama tik išnagrinėjus kiekvieną konkretų atvejį, jei taip pagerinama ūkinių gyvūnų sveikata, gerovė arba higiena, arba tada, kai priešingu atveju kiltų pavojus darbuotojų saugai. Kompetentinga institucija leidžia atlikti tokius veiksmus tik jei veiklos vykdytojas yra tinkamai pagrindęs priežastis ir jas pateikęs tai kompetentingai institucijai, o tuos veiksmus vykdys kvalifikuoti darbuotojai.

1.7.9. Gyvūnų kančios turi būti kuo labiau sumažintos taikant tinkamą nejautrą ir (arba) analgeziją, o kiekvieną veiksmą turi atlikti tik kvalifikuoti darbuotojai ir tik pasirinkus tinkamiausią amžių.

1.7.10. Tam, kad būtų išsaugota produktų kokybė bei tradicinė gamybos praktika, leidžiama fizinė kastracija, bet tik tuo atveju, jei laikomasi 1.7.9 punkte nurodytų sąlygų.

1.7.11. Gyvūnai pakraunami ir iškraunami nenaudojant jokių elektrinių ar kitų skausmą sukeliančių stimuliatorių kaip prievartos prieš gyvūnus priemonės. Tiek prieš vežimą, tiek jo metu draudžiama naudoti alopatinius raminamuosius vaistus.

1.8. Neperdirbtų produktų ruošimas

Jei ruošimo operacijos, išskyrus perdirbimą, atliekamos su ūkiniais gyvūnais, tokioms operacijoms *mutatis mutandis* taikomi bendrieji reikalavimai, nustatyti IV dalies 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ir 2.2.3 punktuose.

1.9. Papildomos bendrosios taisyklės

1.9.1. Galvijų, avių, ožkų ir arklinių šeimų gyvūnams

1.9.1.1. Mityba

Mityba reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ne mažiau kaip 60 % pašaro turi būti iš paties ūkio arba, jei tai neįmanoma arba tokio pašaro nėra, pagaminta bendradarbiaujant su kitais ekologinės gamybos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetais ir pašarų veiklos vykdytojais, naudojančiais pašarus ir pašarinę žaliavą iš to paties regiono. Nuo 2023 m. sausio 1 d. šis procentinis dydis didinamas iki 70 %;

b) gyvūnai turi turėti galimybę esant tinkamoms sąlygoms patekti į ganyklas ganytis;

c) nepaisant b punkto, galvijų patinai, kuriems daugiau kaip vieni metai, turi turėti galimybę ganytis ganykloje arba diendaržyje;

d) kai ganymo laikotarpiu gyvūnams yra prieinamos ganyklos ir kai žiemos metu patalpose laikomi gyvūnai gali laisvai judėti, įpareigojimo žiemos mėnesiais juos išvesti į diendaržius laikytis nebūtina;

e) auginimo sistemos turi būti pagrįstos didžiausiu galimu ganyklų panaudojimu, atsižvelgiant į galimybę jomis naudotis įvairiais metų laikotarpiais;

f) bent 60 % sausosios medžiagos, įeinančios į dienos racioną, turi sudaryti rupieji pašarai, žali arba džiovinti pašarai arba silosas. Pieniniams gyvūnams ankstyvosios laktacijos metu šią procentinę dalį leidžiama sumažinti iki 50 % ne ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui.

1.9.1.2. Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika

Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) patalpose turi būti lygios, bet ne slidžios grindys;

b) patalpoje turi būti įrengta pakankamo dydžio patogi, švari ir sausa gulėjimo ar poilsio vieta, kurios grindys turi būti tvirtos (ne iš lentelių). Poilsio vietoje turi būti erdvu, sausa, pabarstyta kraiko. Kraiką turi sudaryti šiaudai arba kitos tinkamos natūralios medžiagos. Kraiko kokybę galima pagerinti ir jį praturtinti bet kokiu mineraliniu produktu, kurį pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje kaip trąšą arba dirvožemio gerinimo priemonę;

c) nepaisant Tarybos direktyvos 2008/119/EB ([1]) 3 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkto ir 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, vyresnius kaip vienos savaitės amžiaus veršelius draudžiama laikyti atskiruose garduose, išskyrus atvejus, kai dėl pagrįstų veterinarinių priežasčių atskirus gyvūnus reikia laikyti atskiruose garduose ribotą laikotarpį;

d) kai dėl veterinarinių priežasčių veršeliai yra laikomi atskirai, jie turi būti laikomi ant tvirto pagrindo grindų su šiaudų kraiku. Veršeliai turi galėti lengvai apsisukti ir patogiai visu ilgiu atsigulti.

1.9.2. Elninių šeimos gyvūnams

1.9.2.1. Mityba

Mityba reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ne mažiau kaip 60 % pašaro turi būti iš paties ūkio arba, jei tai neįmanoma arba tokio pašaro nėra, pagaminta bendradarbiaujant su kitais ekologinės gamybos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetais ir pašarų veiklos vykdytojais, naudojančiais pašarus ir pašarines žaliavas iš to paties regiono. Nuo 2023 m. sausio 1 d. ši procentinė dalis didinama iki 70 %;

b) gyvūnai turi turėti galimybę esant tinkamoms sąlygoms patekti į ganyklas ganytis;

c) kai ganymo laikotarpiu gyvūnams yra prieinamos ganyklos ir kai žiemos metu patalpose laikomi gyvūnai gali laisvai judėti, įpareigojimo žiemos mėnesiais juos išvesti į diendaržius laikytis nebūtina;

d) auginimo sistemos turi būti pagrįstos didžiausiu galimu ganyklų panaudojimu, atsižvelgiant į galimybę jomis naudotis įvairiais metų laikotarpiais;

e) bent 60 % sausosios medžiagos, įeinančios į dienos racioną, turi sudaryti rupieji pašarai, žali arba džiovinti pašarai arba silosas. Pieninėms elninių šeimos patelėms ankstyvosios laktacijos metu šią procentinę dalį leidžiama sumažinti iki 50 % ne ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui;

f) augalų augimo laikotarpiu aptvare turi būti užtikrinta galimybė natūraliai ganytis. Draudžiama įrengti aptvarus, kuriuose augalų augimo laikotarpiu nėra galimybės ganytis;

g) šerti leidžiama tik tuo atveju, jei dėl nepalankių oro sąlygų jie negauna pakankamai maisto ganydamiesi;

h) aptvare auginami gyvūnai aprūpinami švariu ir šviežiu vandeniu. Jei nėra gyvūnams lengvai prieinamo natūralaus vandens šaltinio, turi būti įrengiamos girdyklos.

1.9.2.2. Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika

Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) elninių šeimos gyvūnams turi būti įrengtos gyvūnų nežalojančios slėptuvės, pastogės ir tvoros;

b) tauriųjų elnių aptvaruose gyvūnams turi būti sudaryta galimybė voliotis purve, siekiant užtikrinti odos priežiūrą ir kūno temperatūros reguliavimą;

([1]) 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 2008/119/EB, nustatanti būtiniausius veršelių apsaugos standartus (OL L 10, 2009 1 15, p. 7).

c) visose laikymo patalpose turi būti lygios, bet ne slidžios grindys;

d) visose patalpose turi būti įrengta pakankamo dydžio patogi, švari ir sausa gulėjimo ar poilsio vieta, kurios grindys turi būti tvirtos (ne iš lentelių). Poilsio vietoje turi būti erdvu, sausa, pabarstyta kraiko. Kraiką turi sudaryti šiaudai arba kitos tinkamos natūralios medžiagos. Kraiko kokybę galima pagerinti ir jį praturtinti bet kokiu mineraliniu produktu, kurį pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje kaip trąšą arba dirvožemio gerinimo priemonę;

e) šėrimo vietos turi būti įrengtos nuo nepalankių oro sąlygų apsaugotose vietose ir prieinamos tiek gyvūnams, tiek juos prižiūrintiems darbuotojams. Dirvožemis aplink šėrimo vietas turi būti sutvirtintas, o virš šėryklos turi būti įrengta pastogė;

f) jei negali būti užtikrinta nuolatinė prieiga prie pašaro, šėrimo vietos turi būti įrengtos taip, kad visi gyvūnai galėtų maitintis vienu metu.

1.9.3. Kiaulėms

1.9.3.1. Mityba

Mityba reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ne mažiau kaip 30 % pašaro turi būti iš paties ūkio arba, jei tai neįmanoma arba tokio pašaro nėra, pagaminta bendradarbiaujant su kitais ekologinės gamybos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetais ir pašarų veiklos vykdytojais, naudojančiais pašarus ir pašarinę žaliavą iš to paties regiono;

b) dienos racionas turi būti papildytas rupiaisiais pašarais, šviežiais arba džiovintais pašarais arba silosu;

c) tais atvejais, kai ūkininkai negali gauti vien tik ekologiškai pagamintų baltyminių pašarų, ir kompetentinga institucija yra patvirtinusi, kad nėra pakankamo ekologiškų baltyminių pašarų kiekio, iki 2025 m. gruodžio 31 d. gali būti naudojami neekologiški baltyminiai pašarai, jei tenkinamos šios sąlygos:

   i) nėra jų ekologiško atitikmens;

   ii) jie pagaminti arba paruošti nenaudojant cheminių tirpiklių;

   iii) jie naudojami tik paršeliams iki 35 kg šerti konkrečiais baltyminiais junginiais ir

   iv) didžiausias šiems gyvūnams leidžiamas procentinis dydis per 12 mėnesių laikotarpį neviršija 5 %. Turi būti apskaičiuotas žemės ūkio kilmės pašarų sausosios medžiagos procentinis dydis.

1.9.3.2. Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika

Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) gyvūnų laikymo patalpose turi būti lygios, bet ne slidžios grindys;

b) gyvūnų laikymo patalpoje turi būti įrengta pakankamo dydžio patogi, švari ir sausa gulėjimo ar poilsio vieta, kurios grindys turi būti tvirtos (ne iš lentelių). Poilsio vietoje turi būti erdvu, sausa, pabarstyta kraiko. Kraiką turi sudaryti šiaudai arba kitos tinkamos natūralios medžiagos. Kraiko kokybę galima pagerinti ir jį praturtinti bet kokiu mineraliniu produktu, kurį pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje kaip trąšą arba dirvožemio gerinimo priemonę;

c) visada turi būti pakankamai šiaudų ar kitos tinkamos medžiagos pakrato, siekiant užtikrinti, kad visos kiaulės aptvare galėtų vienu metu gulėti daugiausiai vietos užimančiu būdu;

d) paršavedės laikomos grupėmis, išskyrus paskutinį etapą prieš paršelių atsivedimą ir žindymo laikotarpį, per kurį paršavedė turi galėti laisvai judėti savo aptvare ir jos judėjimas gali būti apribotas tik trumpam;

e) nedarant poveikio papildomiems reikalavimams dėl šiaudų, likus kelioms dienoms iki paršiavimosi paršavedės aprūpinamos tokiu šiaudų arba kitos tinkamos natūralios medžiagos kiekiu, kokio joms pakaktų guoliams įsirengti;

f) judėjimo vietose kiaulėms turi būti sudaryta galimybė tuštintis ir knisti.

1.9.4. Naminiams paukščiams

1.9.4.1. Gyvūnų kilmė

Siekiant užkirsti kelią intensyvaus auginimo būdų taikymui, naminiai paukščiai turi būti auginami tol, kol pasieks minimalų amžių arba turi būti auginamos lėto augimo naminių paukščių padermės, pritaikytos auginimui lauke.

Kompetentinga institucija apibrėžia lėto augimo padermių kriterijus arba parengia tų padermių sąrašą ir pateikia šią informaciją veiklos vykdytojams, kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

Jei ūkininkas neaugina lėto augimo padermių naminių paukščių, minimalus pjaunamų naminių paukščių amžius yra:

a) vištų – 81 diena;

b) kastruotų gaidžių – 150 dienų;

c) Pekino ančių – 49 dienos;

d) muskusinių ančių patelių – 70 dienų;

e) muskusinių antinų – 84 dienos;

f) Mulardinių ančių – 92 dienos;

g) perlinių vištų – 94 dienos;

h) kalakutų ir kepti skirtų žąsų – 140 dienų ir

i) kalakučių – 100 dienų.

1.9.4.2. Mityba

Mityba reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ne mažiau kaip 30 % pašaro turi būti iš paties ūkio arba, jei tai neįmanoma arba tokio pašaro nėra, pagaminta bendradarbiaujant su kitais ekologinės gamybos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetais ir pašarų veiklos vykdytojais, naudojančiais pašarus ir pašarines žaliavas iš to paties regiono;

b) dienos racionas turi būti papildytas rupiaisiais pašarais, šviežiais arba džiovintais pašarais arba silosu;

c) tais atvejais, kai ūkininkai negali gauti vien tik ekologiškai pagamintų baltyminių pašarų naminių paukščių rūšims lesinti ir kompetentinga institucija yra patvirtinusi, kad nėra pakankamo ekologiškų baltyminių pašarų kiekio, neekologiški baltyminiai pašarai gali būti naudojami iki 2025 m. gruodžio 31 d., jei tenkinamos šios sąlygos:

   i) nėra jų ekologiško atitikmens;

   ii) jie pagaminti arba paruošti nenaudojant cheminių tirpiklių;

   iii) jie naudojami tik naminių paukščių jaunikliams šerti konkrečiais baltyminiais junginiais ir

   iv) didžiausias šiems gyvūnams leidžiamas procentinis dydis per 12 mėnesių laikotarpį neviršija 5 %. Turi būti apskaičiuotas žemės ūkio kilmės pašarų sausosios medžiagos procentinis dydis.

1.9.4.3. Gyvūnų gerovė

Draudžiama pešti gyvus naminius paukščius.

1.9.4.4. Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika

Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) bent trečdalis grindų ploto turi būti tvirtos konstrukcijos (ne iš lentelių arba grotelių), padengtas kraiku, pvz., šiaudais, medžio drožlėmis, smėliu arba durpėmis;

b) vištoms dedeklėms skirtose paukštidėse vištoms turi būti prieinama pakankamai didelė grindų dalis, nuo kurios turi būti įmanoma surinkti paukščių mėšlą;

c) prieš kiekvieną naują auginamų naminių paukščių partiją pastatuose turi nelikti jokių ūkinių gyvūnų. Pastatai ir įranga per tą laiką turi būti išvalyti ir išdezinfekuoti. Be to, kiekvienąsyk, baigus auginti naminių paukščių partiją, lauko aptvarai laikotarpį, kurį turi nustatyti valstybės narės, paliekami tušti, kad ataugtų augalija. Tie reikalavimai netaikomi, kai naminiai paukščiai neauginami partijomis, nelaikomi lauko aptvaruose, o laisvai vaikštinėja visą dieną;

d) naminiams paukščiams diendaržiai turi būti prieinami mažiausiai trečdalį jų gyvenimo trukmės. Tačiau vištoms dedeklėms ir penimiems naminiams paukščiams diendaržiai turi būti prieinami mažiausiai trečdalį jų gyvenimo trukmės, išskyrus, kai pagal Sąjungos teisės aktus taikomi laikini apribojimai;

e) paukščiams, kiek tai praktiškai įmanoma ir jei yra tinkamos fiziologinės ir fizinės sąlygos, turi būti sudaromos sąlygos nuo kuo mažesnio amžiaus dienos metu nuolat patekti į diendaržius, išskyrus tuo atveju, kai pagal Sąjungos teisės aktus taikomi laikini apribojimai;

f) nukrypstant nuo 1.6.5 punkto, veislinių paukščių ir jaunesnių nei 18 savaičių vištaičių atveju, kai laikomasi 1.7.3 punkte nustatytų sąlygų dėl pagal Sąjungos teisės aktus taikomų apribojimų ir įpareigojimų, susijusių su žmonių ir gyvūnų sveikatos apsauga, ir veisliniai paukščiai bei jaunesnės nei 18 savaičių vištaitės negali patekti į diendaržius, diendaržiais laikomos stoginės ir tokiais atvejais jos atitveriamos vieliniu tinklu nuo kitų paukščių;

g) naminių paukščių diendaržiuose paukščiai turi turėti galimybę lengvai prieiti prie pakankamo skaičiaus girdytuvių;

h) didžioji naminiams paukščiams skirtų diendaržių ploto dalis turi būti padengta augalija;

i) esant sąlygoms, kai teritorijoje, kurioje laikomi naminiai paukščiai, yra nepakankamai pašarų, dėl, pavyzdžiui, ilgai nenutirpstančio sniego arba sausringų oro sąlygų, į naminių paukščių mitybos racioną turi būti papildomai įtraukiama rupiųjų pašarų;

j) jei dėl apribojimų ar įpareigojimų, nustatytų pagal Sąjungos teisės aktus, naminiai paukščiai laikomi uždarose patalpose, jiems turi būti nuolat duodama pakankamai rupiųjų pašarų ir tinkamų medžiagų, kad būtų patenkinti jų etologiniai poreikiai;

k) siekiant patenkinti rūšims būdingus poreikius ir laikytis gyvūnų gerovės reikalavimų, palankiomis oro ir higienos sąlygomis naminiai vandens paukščiai turi turėti priėjimą prie upelio, tvenkinio, ežero arba kito vandens telkinio; kai dėl nepalankių oro sąlygų toks priėjimas negalimas, jie turi turėti priėjimą prie vandens, kad galėtų panardinti galvą ir taip išsivalyti plunksnas;

l) natūralus apšvietimas gali būti papildomas dirbtiniu apšvietimu ne daugiau kaip 16 valandų per dieną, numatant nepertraukiamą mažiausiai aštuonių valandų naktinį poilsį be dirbtinio apšvietimo;

m) auginant penimus naminius paukščius bendras naudojamas bet kokio gamybos vieneto paukštidžių plotas negali viršyti 1 600 m^2;

n) vienoje paukštidės sekcijoje leidžiama laikyti ne daugiau kaip 3 000 vištų dedeklių.

1.9.5. Triušiams

1.9.5.1. Mityba

Mityba reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ne mažiau kaip 70 % pašaro turi būti iš paties ūkio arba, jei tai neįmanoma arba tokio pašaro nėra, pagaminta bendradarbiaujant su kitais ekologinės gamybos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio gamybos vienetais ir pašarų veiklos vykdytojais, naudojančiais pašarus ir pašarines žaliavas iš to paties regiono;

b) triušiai turi turėti galimybę esant tinkamoms sąlygoms patekti į ganyklas ganytis;

c) auginimo sistemos turi būti pagrįstos didžiausiu galimu ganyklų panaudojimu, atsižvelgiant į galimybę jomis naudotis įvairiais metų laikotarpiais;

d) kai nepakanka žolės, turi būti naudojamas skaidulų turintis pašaras, pavyzdžiui, šiaudai arba šienas. Pašarai turi sudaryti bent 60 % raciono.

1.9.5.2. Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika

Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) patalpoje turi būti įrengta pakankamo dydžio patogi, švari ir sausa gulėjimo ar poilsio vieta, kurios grindys turi būti tvirtos (ne iš lentelių). Poilsio vietoje turi būti erdvu, sausa, pabarstyta kraiko. Kraiką turi sudaryti šiaudai arba kitos tinkamos natūralios medžiagos. Kraiko kokybę galima pagerinti ir jį praturtinti bet kokiu mineraliniu produktu, kurį pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje kaip trąšą arba dirvožemio gerinimo priemonę;

b) triušiai laikomi grupėmis;

c) triušių ūkiai naudoja lauko sąlygoms pritaikytas atsparias veisles;

d) triušiai turi turėti prieigą prie:

i) pastogės, įskaitant tamsias slėptuves;

ii) lauko aptvaro su augalija, pageidautina ganyklų;

iii) pakeltos platformos, ant kurios jie gali tupėti būdami viduje arba lauke;

iv) visoms maitinančioms patelėms reikalingos medžiagos lizdams sukti.

1.9.6. Bitėms

1.9.6.1. Gyvūnų kilmė

Bitininkystėje pirmenybė teikiama *Apis mellifera* ir jų vietiniams ekotipams.

1.9.6.2. Mityba

Mityba reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) pasibaigus sezonui, aviliuose turi būti paliekama pakankamai medaus ir žiedadulkių atsargų, kad bitės išgyventų per žiemą;

b) maitinti bičių kolonijas galima tik tais atvejais, kai dėl klimato sąlygų kolonijos išlikimui kyla pavojus. Tokiu atveju maitinama ekologišku medumi, ekologiškais cukraus sirupais arba ekologišku cukrumi.

1.9.6.3. Sveikatos priežiūra

Sveikatos priežiūra reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) rėmams, aviliams ir koriams apsaugoti, ypač nuo kenkėjų, leidžiama naudoti tik rodenticidus, naudojamus spąstuose, ir tinkamus pagal 9 ir 24 straipsnius ekologinėje gamyboje naudoti leidžiamus produktus ir medžiagas;

b) bitynus dezinfekuoti leidžiama fiziniu būdu – garais arba tiesiogine liepsna;

c) naikinti tranų perus leidžiama tik siekiant užkirsti kelią užsikrėtimui *Varroa destructor*;

d) jei, nepaisant visų profilaktinių priemonių, bičių šeimos suserga arba užsikrečia, jos nedelsiant turi būti gydomos ir, jei reikia, gali būti perkeliamos į izoliuotus bitynus;

e) užsikrėtus *Varroa destructor* gali būti naudojama skruzdžių rūgštis, pieno rūgštis, acto rūgštis ir oksalo rūgštis, taip pat mentolis, timolis, eukaliptolis arba kamparas;

f) jei gydoma chemiškai susintetintais alopatiniais produktais, įskaitant antibiotikus, kitais, nei pagal 9 ir 24 straipsnius ekologinėje gamyboje leidžiamais naudoti produktais ir medžiagomis, visą tokio gydymo laikotarpį gydomos bičių šeimos turi būti laikomos izoliuotuose bitynuose, o visas vaškas pakeičiamas vašku, gautu naudojant ekologinės bitininkystės metodus. Paskui toms bičių šeimoms taikomas 1.2.2 punkte nustatytas vienų metų perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis.

1.9.6.4. Gyvūnų gerovė

Bitininkystė reglamentuojama šiomis papildomomis bendrosiomis taisyklėmis:

a) draudžiama naudoti bitininkystės produktų surinkimo metodą, kurį naudojant koriuose naikinamos bitės;

b) bičių motinėlių žalojimas, pavyzdžiui, joms pakerpant sparnus, yra draudžiamas.

1.9.6.5. Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika

Gyvūnų laikymas patalpose ir auginimo praktika reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) bitynai įrengiami nektaro ir žiedadulkių šaltinių prieinamumą užtikrinančiuose plotuose, kuriuose auginamos daugiausia ekologiškos augalinės kultūros arba, tam tikrais atvejais, savaiminė augmenija arba ne pagal ekologinio valdymo reikalavimus tvarkomi miškai ar augalinės kultūros, kuriems taikomi tik mažą poveikį aplinkai darantys metodai;

b) bitynai turi būti pakankamai toli nuo šaltinių, dėl kurių gali užsiteršti bitininkystės produktai arba pablogėti bičių sveikata;

c) bitynų vieta turi būti parenkama taip, kad nektaras ir žiedadulkės būtų renkami trijų kilometrų spinduliu nuo bityno vietos iš ekologiškų augalinių kultūrų arba savaiminės augalijos ar augalinės kultūros, kurioms taikomi mažą poveikį aplinkai darantys metodai, lygiaverčiai numatytiesiems Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 ir 30 straipsniuose, kuriuos taikant netrukdoma laikyti bitininkystės produktų ekologiškais. Tas reikalavimas netaikomas tais laikotarpiais, kai augalai nežydi arba kai bičių kolonijos miega žiemos miegu;

d) aviliai ir bitininkystėje naudojamos medžiagos iš esmės turi būti padaryti iš natūralių medžiagų, nekeliančių taršos pavojaus aplinkai arba bitininkystės produktams;

e) bičių vaškas naujiems koriams turi būti gautas iš ekologinės gamybos vienetų;

f) aviliuose gali būti naudojami tik tokie natūralūs produktai kaip pikis, vaškas ir augalinės kilmės aliejai;

g) imant medų nenaudojami cheminiai sintetiniai repelentai;

h) imant medų iš korių nenaudojami perai;

i) bitininkystė nelaikoma ekologine, jei ja užsiimama regionuose arba vietovėse, kuriuose, kaip nustatė valstybės narės, ekologinė bitininkystė negali būti plėtojama.

III dalis. Dumblių ir akvakultūros gyvūnų auginimo taisyklės

1. Bendrieji reikalavimai

1.1. Veikla vykdoma tokiose vietose, kurios nėra užterštos produktais arba medžiagomis, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje, arba teršalais, kurie pakenktų produktų ekologiškumui.

1.2. Ekologinės ir neekologinės gamybos vienetai turi būti tinkamai atskiriami laikantis, kai taikoma, valstybių narių nustatytų būtiniausių atskyrimo atstumų. Tokių atskyrimo priemonių taikymas grindžiamas natūralia aplinka, atskiromis vandens tiekimo sistemomis, atstumais, potvynių srovėmis ir tuo, ar ekologinės gamybos vienetas yra įrengtas prieš srovę ar pasroviui. Dumblių ir akvakultūros gamyba nelaikoma ekologine, jei ji vykdoma vietovėse arba zonose, kurios, kaip nustatė valstybių narių valdžios institucijos, yra netinkamos tokiai veiklai.

1.3. Turi būti reikalaujama atlikti gamybos vieneto apimtis atitinkantį visos naujos ekologinės gamybos veiklos, kurią vykdant pagaminama daugiau kaip 20 tonų akvakultūros produktų per metus, poveikio aplinkai vertinimą, kad būtų galima išsiaiškinti, kokia yra gamybos vieneto ir jo artimiausios aplinkos būklė bei tikėtinas jo veiklos poveikis aplinkai. Veiklos vykdytojas poveikio aplinkai vertinimą pateikia kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai. Poveikio aplinkai vertinimo turinys grindžiamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES ([1]). IV priedu. Jeigu gamybos vienete jau atliktas lygiavertis vertinimas, tą vertinimą leidžiama naudoti šiuo tikslu.

1.4. Negalima naikinti mangrovių.

1.5. Veiklos vykdytojas turi pateikti gamybos vieneto apimtims proporcingą akvakultūros ir dumblių rinkimo darnaus valdymo planą.

1.6. Planas atnaujinamas kasmet, jame išsamiai apibūdinamas veiklos poveikis aplinkai bei būtina atlikti aplinkos stebėsena ir išvardijamos priemonės, kurių reikia imtis tam, kad būtų sumažintas neigiamas poveikis supančiai vandens ir sausumos aplinkai, įskaitant, kai taikoma, per vieną auginimo ciklą arba per metus į aplinką išmetamų maistingųjų medžiagų kiekį. Plane registruojami techninės įrangos priežiūros ir taisymo atvejai.

1.7. Į darnaus valdymo planą įtraukiamos apsaugos ir prevencinės priemonės, kurių pagal Direktyvą 92/43/EEB ir nacionalines taisykles imamasi kovojant su plėšrūnais.

1.8. Prireikus rengiamas valdymo planas derinamas su kaimynystėje įsikūrusiais veiklos vykdytojais.

1.9. Akvakultūros ir dumblių auginimo verslo vykdytojai į darnaus valdymo planą įtraukia atliekų mažinimo grafiką, kuris pradedamas taikyti iškart pradėjus vykdyti veiklą. Kai įmanoma, atliekinės šilumos naudojimas pateisinamas tik tuo atveju, jei ji gauta iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių.

([1]) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012 1 28, p. 1).

1.10. Neperdirbtų produktų ruošimas

Jei ruošimo operacijos, išskyrus perdirbimą, atliekamos su dumbliais arba akvakultūros gyvūnais, tokioms operacijoms *mutatis mutandis* taikomi bendrieji reikalavimai, nustatyti IV dalies 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ir 2.2.3 punktuose.

2. Dumbliams taikomi reikalavimai

Be 9, 10, 11 ir 15 straipsniuose ir, atitinkamais atvejais, šios dalies 1 skirsnyje nustatytų bendrųjų gamybos (auginimo) taisyklių, ekologiškam dumblių rinkimui ir auginimui taikomos šiame 1 skirsnyje nustatytos taisyklės. Tos taisyklės *mutatis mutandis* taikomos fitoplanktono auginimui.

2.1. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis

2.1.1. Dumblių rinkimo gamybos vienetui taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis yra šeši mėnesiai.

2.1.2. Dumblių auginimo gamybos vienetui taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis yra šeši mėnesiai arba vienas visas auginimo ciklas, atsižvelgiant į tai, kuris yra ilgesnis.

2.2. Dumblių auginimo taisyklės

2.2.1. Laukinių dumblių ir jų dalių rinkimas yra laikomas ekologine gamyba, jeigu:

a) auginimo vietos yra tinkamos sveikatos požiūriu ir yra labai geros ekologinės būklės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2000/60/EB arba jų kokybė atitinka:

— A arba B klasei priskirtų gamybos zonų kokybę, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 854/2004 ([1]) iki 2019 m. gruodžio 13 d., arba

— pagal Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 8 dalį Komisijos priimtuose įgyvendinimo aktuose išdėstytų atitinkamų klasifikuotų vietovių kokybę nuo 2019 m. gruodžio 14 d.;

b) rinkimas nedaro didelio poveikio natūralios ekosistemos stabilumui arba rinkimo teritorijoje esančių rūšių išlaikymui.

2.2.2. Kad dumblių auginimas būtų laikomas ekologišku, dumbliai turi būti auginami zonose, kurių aplinkosaugos ir sveikatos charakteristikos būtų bent lygiavertės nustatytosioms 2.2.1. punkto a papunktyje. Be to, taikomos šios gamybos taisyklės:

a) tausūs metodai taikomi visais gamybos etapais – nuo jaunų dumblių rinkimo iki suaugusių dumblių rinkimo;

b) siekiant užtikrinti, kad būtų palaikoma didelė genetinė įvairovė, jauni laukiniai dumbliai turi būti renkami reguliariai, tokiu būdu siekiant palaikyti ir didinti patalpose auginamų kultūrų įvairovę;

c) trąšos naudojamos tik patalpose ir tik tuo atveju, jei jas šiuo tikslu leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal 24 straipsnį.

2.3. Dumblių auginimas

2.3.1. Auginant dumblius jūroje, naudojamos tik natūraliai aplinkoje esančios maistingosios medžiagos arba maistingosios medžiagos, gautos iš ekologinės akvakultūros gyvūnų produktų gamybos ir, pageidautina, esančios netoliese ir priklausančios polikultūros sistemai.

2.3.2. Sausumoje esančiuose įrenginiuose, kuriuose naudojami išoriniai maitinimo šaltiniai, maistingųjų medžiagų kiekis nuotekose patikrinus turi būti toks pats arba mažesnis negu įtekančiame vandenyje. Galima naudoti tik augalinės arba mineralinės kilmės maistingąsias medžiagas, kurias pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje.

2.3.3. Kultūrų tankis arba veiklos intensyvumas yra registruojami ir turi būti tokie, kad būtų išlaikyta nepažeista vandens aplinka užtikrinant, kad nebūtų viršijamas didžiausias leidžiamas dumblių kiekis, kurį auginant nedaromas neigiamas poveikis aplinkai.

2.3.4. Kai įmanoma, dumbliams auginti naudojamos virvės ir kita įranga naudojamos pakartotinai arba perdirbamos.

2.4. Tausus laukinių dumblių rinkimas

2.4.1. Prieš pradedant rinkti dumblius atliekamas vienkartinis jų biomasės apskaičiavimas.

([1]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).

2.4.2. Gamybos vienete arba patalpose laikomi apskaitos dokumentai, kurie leidžia veiklos vykdytojui nustatyti, o kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai patikrinti, ar dumblius rinkę asmenys pristatė tik tuos laukinius dumblius, kurie užauginti laikantis šio reglamento reikalavimų.

2.4.3. Dumbliai renkami taip, kad dėl surinkto kiekio vandens aplinkai nebūtų padaryta didelė žala. Siekiant užtikrinti, kad dumbliai galėtų regeneruoti ir būtų išvengta priegaudos, imamasi tokių priemonių kaip dumblių rinkimo metodo, mažiausių dydžių, amžiaus, dauginimosi ciklų arba likusių dumblių dydžio nustatymas.

2.4.4. Jei dumbliai renkami bendro naudojimo arba bendrame rinkimo plote, pateikiami atitinkamos valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos parengti patvirtinamieji dokumentai, rodantys, kad visi surinkti dumbliai atitinka šio reglamento reikalavimus.

3. Akvakultūros gyvūnams taikomi reikalavimai

Be 9, 10, 11 ir 15 straipsniuose ir, atitinkamais atvejais, šios dalies 1 skirsnyje nustatytų bendrųjų gamybos taisyklių, žuvų, vėžiagyvių, dygiaodžių ir moliuskų rūšių ekologiniam auginimui taikomos šiame skirsnyje nustatytos taisyklės. Jos taip pat taikomos *mutatis mutandis* zooplanktono, mikroskopinių vėžiagyvių, verpečių, kirmėlių ir kitų gyvūnų, kurie naudojami kaip pašaras vandenyje, auginimui.

3.1. Bendrieji reikalavimai

3.1.1. Perėjimas prie ekologinės gamybos

Toliau nurodytų rūšių akvakultūros gamybos vienetuose esantiems akvakultūros įrenginiams, įskaitant juose esančius akvakultūros gyvūnus, taikomi tokie perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiai:

a) įrenginiams, kurių negalima nusausinti, išvalyti ir dezinfekuoti – 24 mėnesių perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis;

b) įrenginiams, kurie buvo nusausinti, arba jei telkinys buvo vasarinamas – 12 mėnesių perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis;

c) įrenginiams, kurie buvo nusausinti, išvalyti ir dezinfekuoti – šešių mėnesių perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis;

d) atviruose vandenyse esantiems įrenginiams, įskaitant tuos, kuriuose auginami dvigeldžiai moliuskai, – trijų mėnesių perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis.

3.1.2. Akvakultūros gyvūnų kilmė

3.1.2.1. Akvakultūros gyvūnų kilmė reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ekologinė akvakultūra grindžiama iš ekologiškai augintos motininės bandos atvestų jauniklių ir jauniklių iš ekologinės gamybos vienetų auginimu;

b) naudojamos vietinės rūšys ir siekiama išveisti geriau prie auginimo sąlygų prisitaikiusias padermes, užtikrinant gerą gyvūnų sveikatą bei gerovę ir gerą pašarų išteklių panaudojimą. Dokumentai, kuriais patvirtinama jų kilmė ir priežiūra, pateikiami kompetentingai institucijai arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai;

c) pasirenkamos tos rūšys, kurių gyvūnai yra stiprūs ir gali būti auginami nedarant didelės žalos laukinių gyvūnų ištekliams;

d) veisimo sumetimais sugauti laukiniai arba neekologiškai užauginti akvakultūros gyvūnai gali būti atvežti į valdą tik tinkamai pagrįstais atvejais, kai nėra ekologiškai augintų veislinių gyvūnų arba gamybos vienete veisimo sumetimais atnaujinamos genetinės savybės gavus kompetentingos institucijos leidimą, siekiant pagerinti genetinių savybių tinkamumą. Prieš naudojant veisimui, tokie gyvūnai bent tris mėnesius auginami pagal ekologinio valdymo reikalavimus. Dėl gyvūnų, kurie yra IUCN raudonojoje nykstančių rūšių knygoje, leidimas naudoti sugautus laukinius bandinius gali būti duodamas tik vykdant išsaugojimo programas, kurias yra pripažinusi atitinkama už išsaugojimo pastangas atsakinga valdžios institucija;

e) laukinių akvakultūros gyvūnų jauniklius rinkti auginimo tikslais galima tik šiais konkrečiais atvejais:

i) kai pildant tvenkinius, atskyrimo sistemas ir aptvarus natūraliai įplaukia žuvų ar vėžiagyvių lervų ir jauniklių;

ii) vykdant ekstensyvųjį akvakultūros ūkininkavimą šlapynėse, pavyzdžiui, sūroko vandens telkiniuose, potvynių užliejamuose plotuose ir pakrančių lagūnose, laukinio mailiaus ar vėžiagyvių lervų įžuvinimo rūšimis, kurios nėra įtrauktos į IUCN raudonąją nykstančių rūšių knygą, atveju, jeigu:

— įžuvinimas atitinka atitinkamų valdžios institucijų patvirtintas valdymo priemones, kuriomis siekiama užtikrinti atitinkamos rūšies tausų naudojimą ir

— gyvūnai maitinami tik natūraliai aplinkoje esančiu pašaru.

Nukrypstant nuo a punkto valstybės narės gali leisti auginimo tikslais ekologinės gamybos vienete įvesti daugiausia 50 % neekologiškai augintų jauniklių, priklausančių rūšims, kurios ne vėliau kaip 2021 m. sausio 1 d. Sąjungoje nebuvo auginamos kaip ekologinės rūšys, jei bent paskutiniai du trečdaliai auginimo ciklo trukmės valdomi pagal ekologinio valdymo reikalavimus. Tokia nukrypti leidžianti nuostata gali būti suteikiama ne ilgiau kaip dviejų metų laikotarpiui ir negali būti atnaujinta.

Akvakultūros valdų, esančių už Sąjungos ribų, atveju tokią nukrypti leidžiančią nuostatą gali suteikti tik kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, pripažintos pagal 46 straipsnio 1 dalį, toms rūšims, kurios nebuvo plėtojamos kaip ekologiškos nei tos šalies, kurioje yra valda, teritorijoje, nei Sąjungoje. Tokia nukrypti leidžianti nuostata gali būti suteikiama ne ilgiau kaip 2 metų laikotarpiui ir negali būti atnaujinta.

3.1.2.2. Veisimas reglamentuojamas šiomis taisyklėmis:

a) hormonai ir jų dariniai nenaudojami;

b) netaikomas dirbtinis vienalyčių padermių veisimas, išskyrus rūšiavimą rankomis, dirbtinis poliploidijos sukėlimas, dirbtinės hibridizacijos metodai ir klonavimas;

c) parenkamos tinkamos padermės.

3.1.3. Mityba

3.1.3.1. Žuvų, vėžiagyvių, dygiaodžių pašarai reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) gyvūnai šeriami pašarais, atitinkančiais gyvūno mitybos reikalavimus įvairiais jo vystymosi etapais;

b) šėrimo tvarka nustatoma atsižvelgiant į šiuos prioritetus:

i) gyvūnų sveikatą ir gerovę;

ii) aukštą produkto kokybę, įskaitant jo mitybinę sudėtį, kuria užtikrinama aukšta galutinio valgomojo produkto kokybė;

iii) nedidelį poveikį aplinkai;

c) pašarų augalinė dalis turi būti ekologiška, o iš vandens gyvūnų gauta pašarų dalis turi būti gaunama iš ekologinės akvakultūros arba iš žuvininkystės, kuri pagal kompetentingos institucijos pripažintą programą patvirtinta kaip tausi, vadovaujantis Reglamente (ES) Nr. 1380/2013 nustatytais principais;

d) neekologiškos augalinės, gyvūninės, dumblių arba mielių kilmės pašarinės žaliavos, mineralinės arba mikrobiologinės kilmės pašarinės žaliavos, pašarų priedai ir pagalbinės perdirbimo medžiagos naudojamos tik tuo atveju, jei juos leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal šį reglamentą;

e) nenaudojamos augimą skatinančios medžiagos ir sintetinės amino rūgštys.

3.1.3.2. Dvigeldžiai moliuskai ir kitų rūšių gyvūnai, kurių nešeria žmogus, o kurie minta natūraliu planktonu, reglamentuojami šiomis taisyklėmis:

a) tokie gyvūnai, kurie minta košdami vandenį, patenkina visus savo mitybos poreikius gamtoje, išskyrus jauniklius, kurie auginami veisyklose ir augyklose;

b) auginimo vietos turi būti tinkamos sveikatos požiūriu ir turi būti arba labai geros ekologinės būklės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2000/60/EB, arba geros aplinkos būklės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2008/56/EB, arba jų kokybė turi atitikti:

— A klasei priskirtų gamybos zonų kokybę, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 854/2004, iki 2019 m. gruodžio 13 d., arba

— pagal Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 8 dalį Komisijos priimtuose įgyvendinimo aktuose išdėstytų atitinkamų klasifikuotų vietovių kokybę nuo 2019 m. gruodžio 14 d.

3.1.3.3. Plėšriųjų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomos specialiosios taisyklės

Plėšrieji akvakultūros gyvūnai šeriami pirmenybę teikiant:

a) iš akvakultūros gautiems ekologiškiems pašarams;

b) žuvų miltams ir žuvų taukams, gautiems iš ekologinės akvakultūros žuvų, vėžiagyvių arba moliuskų nuopjovų;

c) žuvų miltams, žuvų taukams ir žuvų kilmės pašarinėms medžiagoms iš tausiai žvejojant sugautų žmonėms vartoti skirtų žuvų, vėžiagyvių arba moliuskų nuopjovų;

d) žuvų miltams, žuvų taukams ir žuvų kilmės pašarinėms medžiagoms iš tausiai žvejojant sugautų žmonėms vartoti neskirtų visų žuvų, vėžiagyvių arba moliuskų;

e) ekologiškoms augalinės arba gyvūninės kilmės pašarinėms žaliavoms; augalinės žaliavos neturi viršyti 60 % bendro sudedamųjų dalių kiekio.

3.1.3.4. Tam tikrų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomos specialiosios taisyklės

Suaugusių gyvūnų auginimo etapo metu vidaus vandenų žuvys, šakotažiaunės krevetės, gėlavandenės krevetės ir gėlavandenės atogrąžų žuvys maitinamos taip:

a) natūraliais pašarais, kurių yra tvenkiniuose ir ežeruose;

b) jei a punkte nurodytų natūralių pašarų nepakanka, galima naudoti ekologišką augalinės kilmės pašarą, pageidautina, išaugintą tame pačiame ūkyje, arba dumblius. Veiklos vykdytojai saugo dokumentus, kuriais patvirtinamas papildomų pašarų naudojimo poreikis;

c) jei natūralūs pašarai papildomi pagal b punktą:

i) šakotažiaunių krevečių ir gėlavandenių krevečių (*Macrobrachium* spp.) pašarų racione gali būti ne daugiau kaip 25 % žuvų miltų ir 10 % žuvų taukų, gautų iš tausios žuvininkystės;

ii) siamo šamų (*Pangasius* spp.) pašarų racione gali būti ne daugiau kaip 10 % žuvų miltų arba žuvų taukų, gautų iš tausios žuvininkystės.

3.1.4. Sveikatos priežiūra

3.1.4.1. Ligų profilaktika

Ligų profilaktika reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) ligų profilaktika grindžiama optimalių gyvūnų laikymo sąlygų sudarymu jiems parenkant tinkamą vietą, atsižvelgiant, *inter alia*, į rūšiai taikomus geros vandens kokybės, srovės greičio ir keitimo dažnio reikalavimus, tinkamą valdų projektavimą, geros auginimo ir valdymo praktikos, įskaitant reguliarų patalpų valymą ir dezinfekciją, taikymą, aukštos kokybės pašarų naudojimą, tinkamą gyvūnų laikymo tankį ir tinkamą veislių ir padermių parinkimą;

b) gali būti naudojami imunologiniai veterinariniai vaistai;

c) gyvūnų sveikatos valdymo plane nurodomos biologinės saugos ir ligų profilaktikos priemonės, įskaitant gamybos vieneto apimtims proporcingą rašytinį susitarimą dėl konsultacijų sveikatos klausimais su kvalifikuotomis akvakultūros gyvūnų sveikatos priežiūros tarnybomis, kurios lankosi ūkyje bent kartą per metus, o auginant dvigeldžius moliuskus – bent kartą per dvejus metus;

d) laikymo sistemos, įranga ir reikmenys yra tinkamai valomi ir dezinfekuojami;

e) biologinės kilmės organizmai, kuriais gali apaugti konstrukcijos, šalinami tik fizinėmis priemonėmis arba rankomis ir prireikus grąžinami į jūrą pakankamai toli nuo ūkio;

f) galima naudoti tik tas įrangos ir įtaisų valymo ir dezinfekavimo medžiagas, kurias pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje;

g) vasarinimas reglamentuojamas šiomis taisyklėmis:

i) kompetentinga institucija arba, atitinkamais atvejais, kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga nustato tai, ar vasarinimo reikia, ir atitinkamą trukmę, per kurią turi būti paliekamas vasarinimas; ji turi būti registruojama dokumentuose po kiekvieno auginimo ciklo atviroje jūroje esančiose atskyrimo sistemose;

ii) vasarinimas neprivalomas auginant dvigeldžius moliuskus;

iii) vasarinant, varža ar kita konstrukcija, naudojama akvakultūros gyvūnų auginimui, ištuštinama, dezinfekuojama ir paliekama tuščia iki tol, kol ji vėl bus naudojama;

h) prireikus nepanaudotas pašaras žuvims, išmatos ir nugaišę gyvūnai iškart pašalinami, kad būtų išvengta didelės žalos aplinkai, ypač vandens kokybei, rizikos, kad būtų kuo labiau sumažinta ligų rizika ir kad jie nepritrauktų vabzdžių ar graužikų;

i) ultravioletinį apšvietimą ir ozoną galima naudoti tik veisyklose ir augyklose;

j) vykdant biologinę ektoparazitų kontrolę, pirmenybė teikiama žuvų valytojų naudojimui ir gėlo vandens, jūros vandens bei natrio chlorido tirpalų naudojimui.

3.1.4.2. Veterinarinis gydymas

Veterinarinis gydymas reglamentuojamas šiomis taisyklėmis:

a) liga gydoma nedelsiant, kad gyvūnas nesikankintų. Kai netinka fitoterapiniai, homeopatiniai ir kiti produktai, jei būtina, laikantis griežtų sąlygų ir veterinarijos gydytojo atsakomybe gali būti naudojami chemiškai susintetinti alopatiniai veterinariniai vaistai, įskaitant antibiotikus. Prireikus visų pirma nustatomi gydymo kurso apribojimai ir išlaukos;

b) leidžiamas gydymas, susijęs su pagal Sąjungos teisės aktus nustatyta žmonių ir gyvūnų sveikatos apsauga;

c) jeigu, nepaisant 3.1.4.1 punkte nurodytų profilaktinių priemonių gyvūnų sveikatai užtikrinti kyla sveikatos problemų, veterinarinį gydymą galima taikyti tokia pirmumo seka:

i) medžiagomis iš augalų, gyvūnų ar mineralų homeopatinio tirpalo pavidalu;

ii) augalais ir jų ekstraktais, neturinčiais anestezinio poveikio, ir

iii) tokiomis medžiagomis kaip mikroelementai, metalai, natūralūs imunostimuliatoriai ar leidžiami probiotikai;

d) per metus gali būti taikomi tik du alopatinio gydymo kursai, išskyrus skiepijimą ir privalomas likvidavimo schemas. Tačiau, kai auginimo ciklas trumpesnis negu metai, taikomas tik vienas alopatinio gydymo kursas. Jei nurodyti alopatinio gydymo apribojimai viršijami, atitinkami akvakultūros gyvūnai negali būti parduodami kaip ekologiški;

e) parazitai naikinami ne dažniau kaip du kartus per metus arba kartą per metus, jei auginimo ciklas trumpesnis negu 18 mėnesių, išskyrus tuos atvejus, kai valstybės narės taiko privalomas kontrolės sistemas;

f) jei pagal d punktą taikomas alopatinis veterinarinis gydymas arba naikinami parazitai, įskaitant gydymą pagal privalomas kontrolės ir likvidavimo schemas, išlauka turi būti dvigubai ilgesnė už išlauką, nurodytą Direktyvos 2001/82/EB 11 straipsnyje, o jei išlaukos trukmė nenurodyta – 48 valandos;

g) jei naudojami veterinariniai vaistai, apie tai reikia pranešti kompetentingai institucijai arba atitinkamais atvejais – kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai prieš prekiaujant šiais gyvūnais kaip ekologiškais produktais. Turi būti galima lengvai nustatyti, kurie ištekliai buvo gydyti.

3.1.5. Gyvūnų laikymo ir auginimo praktika

3.1.5.1. Akvakultūros gyvūnams auginti draudžiama naudoti uždarus recirkuliacinius akvakultūros įrenginius, išskyrus veisyklas ir augyklas arba įrenginius, jei auginami ekologiškam pašarui skirtų rūšių organizmai.

3.1.5.2. Tik veisyklose ir augyklose leidžiama vandenį šildyti arba aušinti dirbtiniu būdu. Vandeniui šildyti arba aušinti visais auginimo etapais galima naudoti vandenį iš natūralių gręžinių.

3.1.5.3. Aplinka auginamiems akvakultūros gyvūnams sudaroma tokia, kad, atsižvelgiant į jų rūšiai būdingus poreikius, jie:

a) turėtų pakankamai vietos, kad gerai jaustųsi ir būtų laikomasi atitinkamo jų laikymo tankio, kaip išdėstyta 15 straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose;

b) būtų laikomi geros kokybės vandenyje, kuriam, *inter alia*, būdingas tinkamas srovės greitis ir keitimo dažnis, pakankamas deguonies ir mažas metabolitų kiekis;

c) būtų laikomi tokioje temperatūroje ir tokioje šviesoje, kuri atitinka tos rūšies poreikius ir geografinę padėtį.

Kad būtų galima nustatyti gyvūnų laikymo tankio poveikį užaugintų žuvų gerovei, stebima žuvų būklė (pvz., pelekų sužalojimai ir kiti sužeidimai, augimo tempas, pasireiškusi elgsena ir bendra sveikatos būklė) bei vandens kokybė ir į tai atsižvelgiama.

Gėlųjų vandenų žuvų atveju dugno tipas turi būti kuo panašesnis į natūralias sąlygas.

Auginant karpius ir panašias rūšis:

— dugnas turi būti iš natūralaus grunto,

— tvenkinių ir ežerų tręšimas organinėmis ir mineralinėmis medžiagomis vykdomas tik naudojant pagal 24 straipsnį ekologinėje gamyboje leidžiamas trąšas ir dirvožemio gerinimo priemones, neviršijant 20 kg azoto vienam hektarui kiekio,

— draudžiama naudoti sintetines chemines medžiagas hidrofitams ir augalinei dangai vandenyse, kuriuose auginami gyvūnai, kontroliuoti.

3.1.5.4. Vandenyje esančios atskyrimo sistemos projektuojamos ir konstruojamos taip, kad vandens srovės greitis ir fiziniai bei cheminiai parametrai užtikrintų gyvūnų sveikatą bei gerovę ir tenkintų jų elgsenos poreikius.

Turi būti laikomasi rūšims arba rūšių grupėms taikomos konkrečios auginimo ir atskyrimo sistemų charakteristikos, kaip išdėstyta 15 straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose.

3.1.5.5. Sausumoje įrengti auginimo vienetai turi tenkinti šias sąlygas:

a) turi būti įmanoma stebėti ir kontroliuoti tekančio vandens sistemomis tekančio vandens srovę ir įtekančio bei ištekančio vandens kokybę;

b) bent 10 % perimetro („sausumos ir vandens sąlyčio linijos ilgio“) turi būti apželdinti natūralia augmenija.

3.1.5.6. Jūroje įrengtos atskyrimo sistemos turi tenkinti šias sąlygas:

a) jos turi būti įrengiamos ten, kur vandens srovė, gylis ir vandens masės pasikeitimo greitis yra tinkami, kad kuo labiau sumažintų poveikį jūros dugnui ir jas supančiam vandens telkiniui;

b) turi turėti tinkamo dizaino ir konstrukcijos varžas, kurios turi būti prižiūrimos atsižvelgiant į jų sąlytį su aplinka, kurioje vykdoma veikla.

3.1.5.7. Atskyrimo sistemos turi būti suprojektuotos, įrengtos tokiose vietose ir veikti taip, kad būtų kuo labiau sumažinta gyvūnų ištrūkimo rizika.

3.1.5.8. Ištrūkus žuvims arba vėžiagyviams reikia imtis atitinkamų veiksmų, kad būtų sumažintas poveikis vietos ekosistemai, ir atitinkamais atvejais, be kita ko, juos vėl sugauti. Visi veiksmai registruojami.

3.1.5.9. Kai akvakultūros gyvūnai auginami žuvininkystės tvenkiniuose, vandens talpyklose arba kanaluose, ūkiuose įrengiamos natūralios filtruojamosios vagos, nusodinimo tvenkiniai, biologiniai arba mechaniniai filtrai, kad būtų galima surinkti maistingųjų medžiagų atliekas, arba naudojami dumbliai arba gyvūnai (dvigeldžiai moliuskai), kurie padeda gerinti ištakio kokybę. Prireikus reguliariai atliekama ištakio stebėsena.

3.1.6. Gyvūnų gerovė

3.1.6.1. Visi su akvakultūros gyvūnų laikymu susiję asmenys turi turėti reikalingų pagrindinių su tų gyvūnų sveikatos ir gerovės poreikiais susijusių žinių ir įgūdžių.

3.1.6.2. Kad būtų išvengta su akvakultūros gyvūnų priežiūros procedūromis susijusio gyvūnų patiriamo streso ir fizinių sužalojimų, jie turi būti liečiami kuo mažiau, labai atsargiai, naudojant tinkamą įrangą ir laikantis tinkamos tvarkos. Motininė banda liečiama taip, kad patirtų kuo mažiau fizinių sužalojimų ir streso, tam tikrais atvejais taikoma anestezija. Jų rūšiavimas atliekamas kuo rečiau ir laikantis žuvų gerovės reikalavimų.

3.1.6.3. Dirbtiniam apšvietimui taikomi šie apribojimai:

a) siekiant pailginti natūralią dienos trukmę, dirbtinis apšvietimas naudojamas ne ilgiau kaip ilgiausia leistina trukmė, kuri nustatoma atsižvelgiant į etologinius poreikius, geografines sąlygas ir bendrą auginamų gyvūnų sveikatos būklę; ši ilgiausia leistina trukmė neviršija 14 valandų per dieną, išskyrus tuos atvejus, kai tokio apšvietimo reikia reprodukcijos tikslais;

b) įjungiant ar išjungiant šviesą turi būti vengiama staigių šviesos intensyvumo pokyčių; tam naudojamos lempos, kurių ryškumą galima reguliuoti, arba foninis apšvietimas.

3.1.6.4. Leidžiama aeracija, kuria siekiama užtikrinti gyvūnų gerovę ir sveikatą. Pageidautina, kad mechaniniams aeratoriams energija būtų tiekiama iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių.

3.1.6.5. Deguonį leidžiama naudoti tik tuomet, kai tai susiję su gyvūnų sveikatos priežiūros bei gerovės reikalavimais ir svarbiais auginimo ar vežimo etapais, ir tik šiais atvejais:

a) išskirtiniais atvejais pasikeitus temperatūrai, nukritus atmosferos slėgiui, atsitiktinės vandens taršos atveju;

b) retkarčiais vykdant išteklių valdymo procedūras, pavyzdžiui, imant mėginius ir rūšiuojant;

c) siekiant užtikrinti ūkyje auginamų gyvūnų išgyvenimą.

3.1.6.6. Turi būti imamasi tinkamų priemonių, kad akvakultūros gyvūnai būtų vežami kuo trumpiau.

3.1.6.7. Gyvūno kančios per visą jo gyvenimą, taip pat skerdimo metu, turi būti kuo mažesnės.

3.1.6.8. Draudžiamas akies stiebelio pašalinimas, įskaitant visą panašią praktiką, pavyzdžiui, ligatūrą, įpjovimą ir suspaudimą.

3.1.6.9. Taikomas toks skerdimo būdas, kad žuvis iškart prarastų sąmonę ir nejaustų skausmo. Prieš skerdimą gyvūnai turi būti liečiami taip, kad nebūtų sužeisti ir patirtų kuo mažiau kančių ir streso. Pasirenkant tinkamiausią skerdimo būdą reikia atsižvelgti į tinkamą žvejoti dydį, rūšis ir auginimo vietas.

3.2. Išsamios moliuskų auginimo taisyklės

3.2.1. Moliuskų kiaušinių kilmė

Moliuskų kiaušinių kilmė reglamentuojama šiomis taisyklėmis:

a) laukinių dvigeldžių moliuskų kiaušinius ne iš gamybos vieneto galima naudoti, jei nedaroma didelė žala aplinkai, tai leidžiama vietos teisės aktais ir tokie kiaušiniai yra gauti iš:

i) moliuskų kolonijų vagų, kuriose jie veikiausiai neišgyventų per žiemą, arba kurių yra daugiau negu reikalaujama, arba

ii) natūralių moliuskų ir vėžiagyvių kiaušinių kolonijų ant rinktuvų;

b) kad didžiosios austrės (*Crassostrea gigas*) natūralioje aplinkoje nerštų kuo rečiau, pirmenybė teikiama selektyviai veisiamoms austrėms;

c) laikomi įrašai apie tai, kaip, kur ir kada surinkti laukinių moliuskų kiaušiniai, kad būtų galima atsekti plotą, kuriame jie buvo surinkti;

d) laukinių moliuskų kiaušiniai gali būti renkami tik gavus kompetentingos institucijos leidimą.

3.2.2. Gyvūnų laikymo ir auginimo praktika

Gyvūnų laikymo ir auginimo praktika reglamentuojamos šiomis taisyklėmis:

a) galima auginti tame pačiame vandens plote kaip ir ekologiškas pelekines žuvis ir dumblius polikultūros aplinkoje ir apie tai reikia įrašyti darnaus valdymo plane. Polikultūros aplinkoje dvigeldžius moliuskus taip pat galima auginti kartu su pilvakojais moliuskais, pavyzdžiui, krantinėmis sraigėmis;

b) dvigeldžiai moliuskai ekologiškai auginami plotuose, kurių ribos pažymėtos poliais, plūdurais ar kitais aiškiais ženklais ir, atitinkamai, izoliuojami tinkliniais maišais, varžomis ar kitokiomis žmogaus pagamintomis priemonėmis;

c) ekologiniuose moliuskų ir vėžiagyvių ūkiuose turi būti kuo labiau sumažinamas saugotinoms rūšims kylantis pavojus. Jeigu apsisaugoti nuo plėšrių rūšių naudojami tinklai, jie turi būti tokie, kad nesužalotų nardančių paukščių.

3.2.3. Auginimas

Auginimas reglamentuojamas šiomis taisyklėmis:

a) ekologiškai auginti midijas leidžiama ant lynų, taip pat galima taikyti kitus 15 straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose išvardytus metodus;

b) moliuskus leidžiama auginti ant dugno tik tuo atveju, jeigu rinkimo ir auginimo plotuose nedaromas didelis poveikis aplinkai. Tyrimas ir ataskaita, kuriais įrodomas minimalus poveikis aplinkai, įtraukiami į darnaus valdymo planą kaip atskiras skyrius; veiklos vykdytojas pateikia juos kompetentingai institucijai arba atitinkamais atvejais kontrolės institucijai ar kontrolės įstaigai prieš pradėdamas veiklą.

3.2.4. Valdymas

Valdymas reglamentuojamas šiomis taisyklėmis:

a) moliuskų laikymo tankis neturi viršyti neekologiniu būdu toje vietovėje auginamų moliuskų tankio. Pakeitimai, susiję su rūšiavimu, retinimu ir laikymo tankio reguliavimu, atliekami atsižvelgiant į biomasę ir siekiant užtikrinti gyvūnų gerovę ir aukštą produkto kokybę;

b) biologinės kilmės organizmai, kuriais gali apaugti konstrukcijos, šalinami fizinėmis priemonėmis arba rankomis ir, jei tinka, sugrąžinami į jūrą pakankamai toli nuo moliuskų ūkių. Auginimo ciklo metu moliuskus vieną kartą galima apdoroti kalkių tirpalu, kad būtų galima kontroliuoti kartu augančius organizmus.

3.2.5. Specialiosios austrių auginimo taisyklės

Leidžiama auginti maišuose ant estakadų. Tos ar kitos konstrukcijos, kuriose laikomos austrės, įrengiamos taip, kad palei pakrantės liniją nesusiformuotų visiška užtvara. Kad auginimo sąlygos būtų kuo geresnės, austrės kruopščiai sudėliojamos į vagas pagal tai, kur teka srovė per potvynius ir atoslūgius. Auginimas turi atitikti 15 straipsnio 3 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose nustatytus reikalavimus.

IV dalis. Perdirbto maisto gamybos taisyklės

Be 9, 11 ir 16 straipsniuose nustatytų bendrųjų gamybos taisyklių, ekologinei perdirbto maisto gamybai taikomos šioje dalyje nustatytos taisyklės.

1. Bendrieji perdirbto maisto gamybos reikalavimai

1.1. Maisto priedai, pagalbinės perdirbimo medžiagos ir kitos medžiagos bei sudedamosios dalys, naudojamos maisto produktams perdirbti, ir bet kokia taikoma perdirbimo praktika, pavyzdžiui, rūkymas, turi atitikti gerosios gamybos praktikos ([1]) principus.

1.2. Perdirbtus maisto produktus gaminantys veiklos vykdytojai nustato ir atnaujina atitinkamas procedūras, pagrįstas sistemingu svarbiausių perdirbimo etapų nustatymu.

([1]) Geroji gamybos praktika (GGP), kaip apibrėžta 2006 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2023/2006 dėl medžiagų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, geros gamybos praktikos 3 straipsnio a punkte (OL L 384, 2006 12 29, p. 75).

1.3. Taikant 1.2 punkte nurodytas procedūras visuomet turi būti užtikrinta, kad pagaminti perdirbti produktai atitiktų šį reglamentą.

1.4. Veiklos vykdytojai laikosi 1.2 punkte nurodytų procedūrų ir jas vykdo, ir, nedarydami poveikio 28 straipsniui, visų pirma:

a) imasi atsargumo priemonių;

b) taiko tinkamas valymo priemones, stebi jų veiksmingumą ir registruoja tuos veiksmus;

c) užtikrina, kad neekologiški produktai nebūtų pateikiami rinkai su nuoroda į ekologinę gamybą.

1.5. Perdirbti ekologiški, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiški produktai ruošiami atskirai vieni nuo kitų, ne tuo pačiu laiku arba ne toje pačioje vietoje. Jei atitinkamame ruošimo vienete taip pat ruošiami ar laikomi ekologiški, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiški produktai, koks bebūtų jų derinys, veiklos vykdytojas:

a) atitinkamai informuoja kompetentingą instituciją arba, atitinkamais atvejais, kontrolės instituciją ar kontrolės įstaigą;

b) visą laiką iki pabaigos atlieka veiksmus, susijusius su kuria nors ekologiškų produktų serija, atskiroje patalpoje arba kitu laiku nei panašius veiksmus, atliekamus su bet kokiais kitos rūšies produktais (ekologiškais, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologiškais);

c) prieš atliekant veiksmus ir po jų ekologiškus, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologiškus produktus laiko atskirai vieni nuo kitų kitoje patalpoje ar kitu laiku;

d) tvarko ir atnaujina prieinamą visų veiksmų ir perdirbtų kiekių registrą;

e) imasi būtinų priemonių, kurios užtikrintų partijų identifikavimą ir padėtų išvengti ekologiškų, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškų produktų sumaišymo arba sukeitimo;

f) atlieka veiksmus su ekologiškais arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais tik tinkamai išvalęs gamybos įrangą.

1.6. Produktai, medžiagos ir metodai, kuriais atkuriamos perdirbant ir saugant ekologišką maistą prarastos savybės, ištaisomi aplaidumo perdirbant ekologišką maistą rezultatai arba kurie gali kitaip klaidinti tikrojo šių produktų, skirtų parduoti kaip ekologiškas maistas, pobūdžio atžvilgiu, nenaudojami.

2. Išsamūs perdirbto maisto gamybos reikalavimai

2.1. Perdirbto ekologiško maisto sudėtis turi tenkinti šias sąlygas:

a) produktą iš esmės turi sudaryti žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys arba maistui skirti produktai, išvardyti I priede; siekiant nustatyti, ar produktas iš esmės pagamintas iš tų produktų, neatsižvelgiama į pridėtą vandenį ir druską;

b) ekologiška sudedamoji dalis negali būti kartu su tokia pačia neekologiška sudedamąja dalimi;

c) perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio sudedamoji dalis negali būti kartu su tokia pačia ekologiška arba neekologiška sudedamąja dalimi.

2.2. Tam tikrų produktų ir medžiagų naudojimas perdirbant maistą

2.2.1. Perdirbant maistą gali būti naudojami tik maisto priedai, pagalbinės perdirbimo medžiagos ir neekologiškos žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys, kuriuos leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal 24 straipsnį arba 25 straipsnį, taip pat 2.2.2. punkte nurodyti produktai ir medžiagos, išskyrus vyno sektoriaus produktus ir medžiagas, kuriems taikomas VI dalies 2 punktas, ir išskyrus mieles, kurioms taikomas VII dalies 1.3 punktas.

2.2.2. Perdirbant maistą galima naudoti šiuos produktus ir medžiagas:

a) mikroorganizmų ir maisto fermentų preparatus, paprastai naudojamus perdirbant maistą, jeigu kaip maisto priedus naudotinus maisto fermentus leista naudoti ekologinėje gamyboje pagal 24 straipsnį;

b) medžiagas ir produktus, apibrėžtus Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 3 straipsnio 2 dalies c punkte ir d punkto i papunktyje, ženklinamus kaip natūralios kvapiosios medžiagos arba natūralūs kvapiųjų medžiagų preparatai pagal to reglamento 16 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis;

c) dažiklius mėsai ir kiaušinių lukštams ženklinti pagal Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 17 straipsnį;

d) gamtinius dažus ir gamtines padengimo medžiagas virtų kiaušinių, skirtų pateikti rinkai tam tikru metų laiku, lukštams tradiciškai dažyti puošybos tikslais;

e) geriamąjį vandenį ir ekologišką arba neekologišką druską (kurios pagrindinė sudedamoji dalis yra natrio arba kalio chloridas), paprastai naudojamą perdirbant maistą;

f) mineralus (įskaitant mikroelementus), vitaminus, aminorūgštis ir maistines mikromedžiagas:

i) jeigu juos naudoti įprastai vartojamuose maisto produktuose yra tiesiogiai teisiškai privaloma, t. y. tiesiogiai privaloma pagal Sąjungos teisės nuostatas arba nacionalinės teisės nuostatas, atitinkančias Sąjungos teisę, ir dėl to maistas apskritai negali būti pateiktas rinkai kaip įprastai vartojamas maisto produktas, jeigu jis nėra papildytas tais mineralais, vitaminais, aminorūgštimis ar maistinėmis mikromedžiagomis; arba

ii) kai tai susiję su maisto produktais, kurie pateikiami rinkai kaip turintys ypatingų savybių ar poveikio, kiek tai susiję su sveikata ar mityba arba su specifinių vartotojų grupių poreikiais:

— produktų, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 609/2013 ([1]) 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose atveju – jų naudojimas leidžiamas pagal tą reglamentą ir pagal to reglamento 11 straipsnio 1 dalį priimtus aktus dėl atitinkamų produktų, arba

— produktų, reglamentuojamų pagal Komisijos direktyvą 2006/125/EB ([2]), atveju – jų naudojimas leidžiamas pagal tą direktyvą.

2.2.3. Valoma ir dezinfekuojama tik tais valymo ir dezinfekavimo produktais, kuriuos pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti vykdant perdirbimo veiklą.

2.2.4. Atliekant 30 straipsnio 5 dalyje nurodytą skaičiavimą taikomos šios taisyklės:

a) tam tikri maisto priedai, kuriuos pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje, skaičiuojami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys;

b) 2.2.2 punkto a, c, d, e ir f papunkčiuose nurodyti preparatai ir medžiagos neskaičiuojami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys;

c) mielės ir mielių produktai skaičiuojami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys.

V dalis. Perdirbtų pašarų gamybos taisyklės

Be 9, 11 ir 17 straipsniuose nustatytų bendrųjų gamybos taisyklių, ekologinei perdirbto pašaro gamybai taikomos šioje dalyje nustatytos taisyklės.

1. Bendrieji perdirbtų pašarų gamybos reikalavimai

1.1. Pašarų priedai, pagalbinės perdirbimo medžiagos ir kitos medžiagos bei sudedamosios dalys, naudojamos pašarams perdirbti, ir bet kokia taikoma perdirbimo praktika, pavyzdžiui, rūkymas, turi atitikti gerosios gamybos praktikos principus.

1.2. Perdirbtus pašarus gaminantys veiklos vykdytojai nustato ir atnaujina atitinkamas procedūras, pagrįstas sistemingu svarbiausių perdirbimo etapų nustatymu.

1.3. Taikant 1.2 punkte nurodytas procedūras visuomet turi būti užtikrinta, kad pagaminti perdirbti produktai atitiktų šio reglamento reikalavimus.

1.4. Veiklos vykdytojai laikosi 1.2 punkte nurodytų procedūrų ir jas vykdo, visų pirma, nedarant poveikio 28 straipsniui:

a) imasi atsargumo priemonių;

b) taiko tinkamas valymo priemones, stebi jų veiksmingumą ir registruoja tuos veiksmus;

([1]) 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009 (OL L 181, 2013 6 29, p. 35).

([2]) 2006 m. gruodžio 5 d. Komisijos direktyva 2006/125/EB dėl perdirbtų grūdinių maisto produktų ir maisto kūdikiams bei mažiems vaikams (OL L 339, 2006 12 6, p. 16).

c) užtikrina, kad neekologiški produktai nebūtų pateikiami rinkai su nuoroda į ekologinę gamybą.

1.5. Perdirbti ekologiški, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiški produktai ruošiami atskirai vieni nuo kitų, ne tuo pačiu laiku arba ne toje pačioje vietoje. Jei atitinkamame ruošimo vienete ruošiami ar laikomi ekologiški, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiški produktai, koks bebūtų jų derinys, veiklos vykdytojas:

a) atitinkamai informuoja kontrolės instituciją arba kontrolės įstaigą;

b) visą laiką iki pabaigos atlieka veiksmus, susijusius su kuria nors ekologiškų produktų serija, atskiroje patalpoje arba kitu laiku nei panašius veiksmus, atliekamus su bet kokios kitos rūšies produktais (ekologiškais, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologiškais);

c) prieš atliekant veiksmus ir po jų ekologiškus, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologiškus produktus laiko atskirai vieni nuo kitų kitoje patalpoje ar kitu laiku;

d) tvarko ir atnaujina prieinamą visų veiksmų ir perdirbtų kiekių registrą;

e) imasi būtinų priemonių, kurios užtikrintų partijų identifikavimą ir padėtų išvengti ekologiškų, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškų produktų sumaišymo arba sukeitimo;

f) atlieka veiksmus su ekologiškais arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktais tik tinkamai išvalęs gamybos įrangą.

2. Išsamūs perdirbtų pašarų gamybos reikalavimai

2.1. Ekologiškos pašarinės žaliavos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarinės žaliavos negali patekti į ekologiškų pašarų sudėtį kartu su tokiomis pačiomis neekologiškai pagamintomis pašarinėmis žaliavomis.

2.2. Visos ekologinės gamybos metu naudojamos ar perdirbamos pašarinės žaliavos turi būti perdirbtos nenaudojant chemiškai susintetintų tirpiklių.

2.3. Perdirbant pašarus galima naudoti tik tas neekologiškas augalinės, dumblių, gyvūninės arba mielių kilmės pašarines žaliavas ir mineralinės kilmės ir pašarines žaliavas, pašarų priedus ir pagalbines perdirbimo medžiagas, kuriuos leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje pagal 24 straipsnį.

2.4. Valoma ir dezinfekuojama tik tais valymo ir dezinfekavimo produktais, kuriuos pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti vykdant perdirbimo veiklą.

VI dalis. Vynas

1. Taikymo sritis

1.1. Be 9, 10, 11, 16 ir 18 straipsniuose nustatytų bendrųjų gamybos taisyklių, šioje dalyje nustatytos taisyklės taikomos ekologinei Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 1 straipsnio 2 dalies l punkte nurodytų vyno sektoriaus produktų gamybai.

1.2. Jei šioje dalyje aiškiai nenustatyta kitaip, taikomi Komisijos reglamentai (EB) Nr. 606/2009 [1] ir (EB) Nr. 607/2009 [2].

2. Tam tikrų produktų ir medžiagų naudojimas

2.1. Vyno sektoriaus produktai gaminami iš ekologiškų žaliavų.

2.2. Vyno sektoriaus produktų gamyboje, įskaitant vynininkystės metodus, procesus ir apdorojimą, gali būti naudojami tik pagal 24 straipsnį ekologinėje gamyboje leidžiami produktai ir medžiagos, laikantis Reglamente (ES) Nr. 1308/2013 ir Reglamente (EB) Nr. 606/2009, visų pirma pastarojo reglamento I A priede nustatytų sąlygų ir apribojimų.

[1] 2009 m. liepos 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 606/2009, kuriuo nustatoma tam tikra Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 taikymo vynuogių produktų kategorijoms, vynininkystės metodams ir jų apribojimams tvarka (OL L 193, 2009 7 24, p. 1).

[2] 2009 m. liepos 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 607/2009, kuriuo nustatomos tam tikros išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su tam tikrų vyno sektoriaus produktų saugomomis kilmės vietos nuorodomis ir geografinėmis nuorodomis, tradiciniais terminais, ženklinimu ir pateikimu (OL L 193, 2009 7 24, p. 60).

3. Vynininkystės metodai ir apribojimai

3.1. Nedarant poveikio šios dalies 1 ir 2 skirsniams ir 3.2, 3.3. 3.4 punktuose numatytiems specialiems draudimams bei apribojimams, leidžiama taikyti tik tuos vynininkystės metodus, procesus ir apdorojimo procedūras, įskaitant Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 80 straipsnyje ir 83 straipsnio 2 dalyje, Reglamento (EB) Nr. 606/2009 3, 5–9 ir 11–14 straipsniuose, taip pat tų reglamentų prieduose nurodytus apribojimus, kurie buvo taikyti iki 2010 m. rugpjūčio 1 d.

3.2. Draudžiama taikyti šiuos vynininkystės metodus, procesus ir apdorojimo procedūras:

a) dalinį koncentravimą šaldymu pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VIII priedo I dalies B skirsnio 1 punkto c papunktį;

b) sieros dioksido šalinimą taikant fizinius procesus pagal Reglamento (EB) Nr. 606/2009 I A priedo 8 punktą;

c) apdorojimą elektrodializės būdu vyno rūgšties stabilumui vyne užtikrinti pagal Reglamento (EB) Nr. 606/2009 I A priedo 36 punktą;

d) dalinį alkoholio kiekio vynuose mažinimą pagal Reglamento (EB) Nr. 606/2009 I A priedo 40 punktą;

e) katijonų mainus vyno rūgšties stabilumui vyne užtikrinti pagal Reglamento (EB) Nr. 606/2009 I A priedo 43 punktą.

3.3. Toliau nurodytus vynininkystės metodus, procesus ir apdorojimo procedūras leidžiama taikyti šiomis sąlygomis:

a) taikant šiluminį apdorojimą pagal Reglamento (EB) Nr. 606/2009 I A priedo 2 punktą, jeigu temperatūra neviršija 75 °C;

b) centrifuguojant ir filtruojant su aktyvintuoju inertiniu priedu ar be jo pagal Reglamento (EB) Nr. 606/2009 I A priedo 3 punktą, jeigu akutės yra ne mažesnės kaip 0,2 mikrometro.

3.4. Bet koks po 2010 m. rugpjūčio 1 d. padarytas pakeitimas, susijęs su Reglamente (EB) Nr. 1234/2007 arba Reglamente (EB) Nr. 606/2009 numatytais vynininkystės metodais, procesais ir apdorojimo procedūromis, gali būti taikomas ekologinėje vyno gamyboje tik po to, kai tos priemonės yra įtrauktos į šį skirsnį kaip leidžiamos ir, jei reikia, atlikus vertinimą pagal šio reglamento 24 straipsnį.

VII dalis. Maistui ar pašarams naudoti skirtos mielės

Be 9, 11, 16, 17 ir 19 straipsniuose nustatytų bendrųjų gamybos taisyklių, maistui ar pašarams naudoti skirtų mielių ekologinei gamybai taikomos šioje dalyje nustatytos taisyklės.

1. Bendrieji reikalavimai

1.1. Ekologiškų mielių gamybai naudojami tik ekologiškai pagaminti substratai. Tačiau iki 2023 m. gruodžio 31 d., gaminant ekologiškas mieles, į substratą leidžiama pridėti iki 5 % neekologiškų mielių ekstrakto ar autolizato (apskaičiuojama kaip sausosios medžiagos svoris), jei veiklos vykdytojai negali gauti ekologiškai pagaminto mielių ekstrakto ar autolizato.

1.2. Ekologiškame maiste ar pašaruose negali būti ir ekologiškų, ir neekologiškų mielių.

1.3. Gaminant ekologiškas mieles, jų ruošinius ir mišinius gali būti naudojami šie produktai ir medžiagos:

a) pagalbinės perdirbimo medžiagos, kurias pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje;

b) IV dalies 2.2.2 punkto a, b ir e papunkčiuose nurodyti produktai ir medžiagos.

1.4. Valoma ir dezinfekuojama tik tais valymo ir dezinfekavimo produktais, kuriuos pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti vykdant perdirbimo veiklą.

III PRIEDAS

PRODUKTŲ SURINKIMAS, PAKAVIMAS, VEŽIMAS IR LAIKYMAS

1. Produktų surinkimas ir vežimas į paruošimo vienetus

Veiklos vykdytojai gali tuo pat metu surinkti ekologiškus, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškus produktus tik jei imtasi atitinkamų priemonių, neleidžiančių ekologiškų produktų sumaišyti arba sukeisti su perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškais produktais ir užtikrinančių ekologiškų ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų identifikavimą. Veiklos vykdytojas saugo ir teikia kontrolės institucijai ar kontrolės įstaigai informaciją apie produktų surinkimo dienas, valandas, sistemą bei priėmimo datą ir laiką.

2. Produktų pakavimas ir vežimas kitiems veiklos vykdytojams ar į kitus vienetus

2.1. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad ekologiški ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai būtų vežami kitiems veiklos vykdytojams ar į kitus vienetus, įskaitant didmeninės ir mažmeninės prekybos įmones, tik atitinkamoje pakuotėje, taroje arba transporto priemonėse, uždarytose tokiu būdu, kad jų turinio nebūtų galima pakeisti nesuklastojus arba nepažeidus plombos, ir paženklinti etiketėmis, kuriose, nedarant poveikio jokioms kitoms pagal Sąjungos teisės aktus privalomų nuorodoms, nurodoma:

a) veiklos vykdytojo ir, jei skiriasi, produkto savininko arba pardavėjo vardas ir pavardė arba pavadinimas ir adresas;

b) produkto pavadinimas arba kombinuotųjų pašarų aprašymas, prie kurio pridedama nuoroda į ekologinę gamybą;

c) kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos, kuriai pavaldus veiklos vykdytojas, pavadinimas arba kodas ir

d) kai reikia, partijos identifikavimo žyma pagal žymėjimo sistemą, patvirtintą nacionaliniu lygmeniu arba suderintą su kontrolės institucija ar kontrolės įstaiga, kuri sudaro sąlygas susieti partiją su 34 straipsnio 5 dalyje nurodytais įrašais.

Informaciją, nurodytą a–d punktuose, galima pateikti ir lydimajame dokumente, jei šį dokumentą galima neabejotinai susieti su produkto pakuote, tara arba transporto priemone. Šiame lydimajame dokumente nurodoma informacija apie tiekėją arba vežėją.

2.2. Pakuotė, tara arba transporto priemonės neprivalo būti uždaros, jeigu:

a) vežama iš vieno veiklos vykdytojo tiesiai kitam veiklos vykdytojui ir jiems abiem taikoma ekologinės kontrolės sistema;

b) vežami tik ekologiški arba tik perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai;

c) produktų lydimajame dokumente yra nurodyta pagal 2.1 punktą reikalaujama informacija ir

d) tiek siunčiantysis, tiek gaunantysis veiklos vykdytojas sudaro sąlygas kontrolės institucijai ar kontrolės įstaigai susipažinti su dokumentais patvirtintais įrašais apie tokius vežimo veiksmus.

3. Specialiosios pašarų vežimo į kitus gamybos arba paruošimo vienetus ar sandėliavimo patalpas taisyklės

Vežant pašarus į kitus gamybos ar paruošimo vienetus arba sandėliavimo patalpas, veiklos vykdytojai užtikrina, kad būtų laikomasi šių sąlygų:

a) ekologiškai pagaminti pašarai, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu pagaminti pašarai ir neekologiški pašarai vežant yra tinkamai atskirti fiziškai;

b) transporto priemonės arba tara, kuriuose buvo vežami neekologiški produktai, naudojami ekologiškiems arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktams vežti tik tuo atveju, jeigu:

i) prieš pradedant vežti ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus buvo panaudotos tinkamos valymo priemonės, kurių veiksmingumas patikrintas, ir veiklos vykdytojai registruoja tuos veiksmus;

ii) įgyvendintos visos reikiamos priemonės atsižvelgiant į riziką, įvertintą pagal kontrolės tvarką, ir prireikus veiklos vykdytojai užtikrina, kad neekologiški produktai negalėtų būti pateikti rinkai su nuoroda į ekologinę gamybą;

iii) veiklos vykdytojas saugo dokumentais pagrįstus įrašus apie tokius vežimo veiksmus ir pateikia jas kontrolės institucijai ar kontrolės įstaigai;

c) paruošti vartoti ekologiški arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarai vežami fiziškai atskirti nuo kitų paruoštų vartoti produktų arba vežami ne tuo pačiu metu;

d) vežant produktus užregistruojamas išvežamų produktų kiekis ir kiekvienas dalimis pristatytas produktų kiekis.

4. Gyvų žuvų vežimas

4.1. Gyvos žuvys vežamos tinkamose talpyklose su švariu vandeniu, kurio temperatūra ir ištirpusio deguonies kiekis atitinka jų fiziologinius poreikius.

4.2. Prieš vežant ekologiškas žuvis ir žuvų produktus, vandens talpyklos kruopščiai išvalomos, dezinfekuojamos ir išskalaujamos.

4.3. Imamasi atsargumo priemonių stresui sumažinti. Vežant tankis neturi siekti lygio, kuris būtų kenksmingas atitinkamai rūšiai.

4.4. Saugomi įrašai, kuriais patvirtinami 4.1, 4.2 ir 4.3 punktuose nurodyti veiksmai.

5. Produktų priėmimas iš kitų vienetų veiklos vykdytojų

Priimdamas ekologišką arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktą, veiklos vykdytojas patikrina, ar jo pakuotė, tara arba transporto priemonė, kai reikalaujama, yra uždara, ir ar yra 2 skirsnyje numatytos nuorodos.

Veiklos vykdytojas kryžminiu būdu patikrina, ar 2 skirsnyje nurodyta informacija etiketėje sutampa su lydimuosiuose dokumentuose pateikta informacija. Tų patikrinimų rezultatas aiškiai nurodomas 34 straipsnio 5 dalyje nurodytuose įrašuose.

6. Specialiosios produktų iš trečiosios valstybės priėmimo taisyklės

Jei ekologiški arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai importuojami iš trečiosios valstybės, jie turi būti vežami atitinkamoje pakuotėje arba taroje, uždarytoje taip, kad nebūtų galima pakeisti jų turinio, su eksportuotojo identifikavimo duomenimis bei visomis kitomis žymomis ir numeriais, padedančiais identifikuoti partiją, ir, atitinkamais atvejais, su importo iš trečiųjų valstybių kontrolės sertifikatu.

Gavęs iš trečiosios valstybės importuotą ekologišką arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktą, fizinis arba juridinis asmuo, kuriam pristatoma importuojama siunta ir kuris ją gauna, kad toliau paruoštų arba parduotų, patikrina, ar gauta pakuotė arba tara yra uždaryta, ir, kai produktai importuojami pagal 45 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktį, patikrina, ar tame straipsnyje nurodytas patikrinimo sertifikatas apima siuntoje esančio produkto rūšį. Šio patikrinimo rezultatas aiškiai nurodomas 34 straipsnio 5 dalyje nurodytuose įrašuose.

7. Produktų laikymas

7.1. Produktų laikymo vietos turi būti tvarkomos taip, kad būtų užtikrinta, kad partijas būtų galima identifikuoti, ir išvengta bet kokio susimaišymo su produktais arba medžiagomis, kurios neatitinka ekologinės gamybos taisyklių, arba taršos jais. Ekologiški ir perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai visuomet turi būti aiškiai identifikuojami.

7.2. Ekologiškos arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio augalinių ir gyvulininkystės produktų gamybos vienetuose draudžiama laikyti kitus produktus ar medžiagas nei tie, kuriuos pagal 9 ir 24 straipsnius leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje.

7.3. Žemdirbystės ir akvakultūros valdose leidžiama laikyti alopatinius veterinarinius vaistus, įskaitant antibiotikus, su sąlyga, kad veterinarijos gydytojas juos yra paskyręs gydymui, nurodytam II priedo II dalies 1.5.2.2 punkte ir III dalies 3.1.4.2 punkto a papunktyje, jie yra laikomi prižiūrimoje vietoje ir įtraukiami į 34 straipsnio 5 punkte nurodytą registrą.

7.4. Jei veiklos vykdytojai ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio arba neekologiškus produktus tvarko kartu bet kokia jų tarpusavio kombinacija ir ekologiški arba perėjimo prie ekologinės gamybos produktai laikomi sandėliavimo patalpose, kuriose taip pat laikomi kiti žemės ūkio ar maisto produktai:

a) ekologiški arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai laikomi atskirai nuo kitų žemės ūkio arba maisto produktų;

b) imamasi visų priemonių, kad būtų užtikrintas siuntų identifikavimas ir išvengta ekologiškų, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio ir neekologiškų produktų susimaišymo ar sukeitimo;

c) prieš sandėliuojant ekologiškus arba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktus sandėliai turi būti išvalyti taikant tinkamas valymo priemones, kurių veiksmingumas buvo patikrintas, o veiklos vykdytojai užregistruoja tuos veiksmus.

7.5. Valoma ir dezinfekuojama tik tais valymo ir dezinfekavimo produktais, kuriuos sandėliavimo patalpose pagal 24 straipsnį leidžiama naudoti ekologinėje gamyboje.

IV PRIEDAS

30 STRAIPSNYJE NURODYTI TERMINAI

BG: биологичен.

ES: ecológico, biológico, orgánico.

CS: ekologické, biologické.

DA: økologisk.

DE: ökologisch, biologisch.

ET: mahe, ökoloogiline.

EL: βιολογικό.

EN: organic.

FR: biologique.

GA: orgánach.

HR: ekološki.

IT: biologico.

LV: bioloģisks, ekoloģisks.

LT: ekologiškas.

LU: biologesch, ökologesch.

HU: ökológiai.

MT: organiku.

NL: biologisch.

PL: ekologiczne.

PT: biológico.

RO: ecologic.

SK: ekologické, biologické.

SL: ekološki.

FI: luonnonmukainen.

SV: ekologisk.

V PRIEDAS

EUROPOS SĄJUNGOS EKOLOGINĖS GAMYBOS LOGOTIPAS IR KODAI

1. Logotipas

1.1. Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas turi atitikti toliau pateiktą pavyzdį:

1.2. Standartinė Pantone sistemos spalva – žalia Pantone Nr. 376, o naudojant keturių spalvų procesą – žalia (50 % žalsvai mėlyna + 100 % geltona).

1.3. Tik tuo atveju, kai spalvoto varianto naudoti nėra įmanoma, ES ekologinės gamybos logotipas gali būti naudojamas ir nespalvotas, kaip parodyta toliau:

1.4. Jeigu pakuotės ar etiketės fono spalva yra tamsi, gali būti naudojamas logotipo negatyvinis atvaizdas, kuris sukuriamas panaudojant pakuotės ar etiketės fono spalvą.

1.5. Jei spalvotas logotipas naudojamas spalviniame fone ir todėl jį sunku pastebėti, aplink logotipą gali būti apibrėžta išorinė linija, kuri padėtų sukurti didesnį kontrastą fono spalvoms.

1.6. Jei ant pakuotės pateiktos nuorodos yra vienos spalvos, tos pačios spalvos gali būti ir Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas.

1.7. Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas turi būti bent 9 mm ilgio ir bent 13,5 mm pločio; ilgio ir pločio santykis visada turi būti 1:1,5. Išimtiniais atvejais ant labai mažų pakuočių gali būti naudojamas ne mažesnis kaip 6 mm ilgio logotipas.

1.8. Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas gali būti pateikiamas kartu su grafiniais ar teksto elementais, kuriais nurodoma ekologinė gamyba, jei šie elementai nepakoreguoja ar nepakeičia Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipo esmės ir jokios pagal 32 straipsnį nustatytos nuorodos. Pateiktas kartu su nacionaliniais ar privačiais logotipais, kurie yra žalios, tačiau kitos nei 1.2 punkte nurodyta standartinė spalva, spalvos, Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas gali būti tos pačios nestandartinės spalvos.

2. Kodai

Bendras kodų formatas:

AB-CDE-999

kai:

a) AB – šalies, kurioje atliekama kontrolė, ISO kodas;

b) CDE – terminas, sudarytas iš trijų raidžių, kurias turi nustatyti Komisija arba kiekviena valstybė narė, pvz., „bio“, „öko“, „org“ arba „eko“, ir susijęs su ekologine gamyba, ir

c) 999 – nuorodos numeris, sudarytas iš ne daugiau kaip trijų skaitmenų, kurį:

i) kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija priskiria kontrolės institucijoms arba kontrolės įstaigoms, kurioms ji pavedė vykdyti kontrolės užduotis;

ii) Komisija priskiria:

— kontrolės institucijoms ir kontrolės įstaigoms, kurias ji pripažino pagal 46 straipsnį,

— trečiųjų valstybių kompetentingoms institucijoms, kurias ji pripažino pagal 48 straipsnį.

VI PRIEDAS

SERTIFIKATO PAVYZDYS

Sertifikatas pagal Reglamento (ES) 2018/848 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo 35 straipsnio 1 dalį

<table>
<tr><td colspan="2">1. Dokumento numeris:</td></tr>
<tr><td>2. (pažymėkite atitinkamą langelį)
☐ Veiklos vykdytojas
☐ Veiklos vykdytojų grupė – žr. priedą</td><td>3. Veiklos vykdytojo arba veiklos vykdytojų grupės vardas ir pavardė arba pavadinimas ir adresas:</td></tr>
<tr><td>4. Veiklos vykdytojo arba veiklos vykdytojų grupės veikla (-os) (pasirinkite atitinkamai):
☐ žemės ūkio produktų gamyba
☐ paruošimas
☐ platinimas
☐ laikymas
☐ importas
☐ eksportas
☐ pateikimas rinkai</td><td>5. Kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos, kuriai pavaldus veiklos vykdytojas ar veiklos vykdytojų grupė, pavadinimas, adresas ir kodas</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Produktų kategorija (-os), nurodyta (-os) Reglamento (ES) 2018/848 35 straipsnio 7 dalyje, ir gamybos metodai (pasirinkite atitinkamai):</td></tr>
<tr><td>— neperdirbti augalai ir augaliniai produktai, įskaitant sėklas ir kitą augalų dauginamąją medžiagą
Gamybos būdas:
☐ ekologinė gamyba, išskyrus gamybą perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu
☐ gamyba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu
☐ ekologinė gamyba kartu su neekologine gamyba (pagal Reglamento (ES) 2018/848 9 straipsnio 7 dalį arba paruošimo, platinimo, laikymo, importo, eksporto, pateikimo rinkai atveju)</td><td>Sertifikatas galioja nuo ..... iki .....</td></tr>
<tr><td>— ūkiniai gyvūnai ir neperdirbti gyvulininkystės produktai
Gamybos būdas:
☐ ekologinė gamyba, išskyrus gamybą perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu
☐ gamyba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu
☐ ekologinė gamyba kartu su neekologine gamyba (pagal Reglamento (ES) 2018/848 9 straipsnio 7 dalį arba paruošimo, platinimo, laikymo, importo, eksporto, pateikimo rinkai atveju)</td><td>Sertifikatas galioja nuo ..... iki .....</td></tr>
<tr><td>— dumbliai ir neperdirbti akvakultūros produktai
Gamybos būdas:
☐ ekologinė gamyba, išskyrus gamybą perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu
☐ gamyba perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu
☐ ekologinė gamyba kartu su neekologine gamyba (pagal Reglamento (ES) 2018/848 9 straipsnio 7 dalį arba paruošimo, platinimo, laikymo, importo, eksporto, pateikimo rinkai atveju)</td><td>Sertifikatas galioja nuo ..... iki .....</td></tr>
</table>

— maistui skirti perdirbti žemės ūkio produktai, įskaitant akvakultūros produktus; Gamybos būdas: ☐ ekologiškų produktų gamyba ☐ perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų gamyba ☐ ekologinė gamyba kartu su neekologine gamyba (pagal Reglamento (ES) 2018/848 9 straipsnio 7 dalį arba paruošimo, platinimo, laikymo, importo, eksporto, pateikimo rinkai atveju)	Sertifikatas galioja nuo ..... iki ....
— pašarai Gamybos būdas: ☐ ekologiškų produktų gamyba ☐ perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų gamyba ☐ ekologinė gamyba kartu su neekologine gamyba (pagal Reglamento (ES) 2018/848 9 straipsnio 7 dalį arba paruošimo, platinimo, laikymo, importo, eksporto, pateikimo rinkai atveju)	Sertifikatas galioja nuo ..... iki ....
— vynas Gamybos būdas: ☐ ekologiškų produktų gamyba ☐ perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų gamyba ☐ ekologinė gamyba kartu su neekologine gamyba (pagal Reglamento (ES) 2018/848 9 straipsnio 7 dalį arba paruošimo, platinimo, laikymo, importo, eksporto, pateikimo rinkai atveju)	Sertifikatas galioja nuo ..... iki ....
— kiti produktai, išvardyti Reglamento (ES) 2018/848 I priede arba nepriklausantys pirmiau nurodytoms kategorijoms (prašom nurodyti): Gamybos būdas: ☐ ekologiškų produktų gamyba ☐ perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktų gamyba ☐ ekologinė gamyba kartu su neekologine gamyba (pagal Reglamento (ES) 2018/848 9 straipsnio 7 dalį arba paruošimo, platinimo, laikymo, importo, eksporto, pateikimo rinkai atveju)	Sertifikatas galioja nuo ..... iki ....
Šis dokumentas išduotas pagal Reglamento (ES) 2018/848 nuostatas siekiant patvirtinti, kad veiklos vykdytojas ar veiklos vykdytojų grupė (pasirinkite atitinkamai) laikosi to reglamento reikalavimų.	
Data, vieta: Parašas dokumentą išdavusios kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos vardu:	

Priedas. Veiklos vykdytojų grupių narių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2018/848 36 straipsnyje, sąrašas

Nario vardas ir pavardė arba pavadinimas	Adresas

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/849

2018 m. gegužės 30 d.

kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių, 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti, siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką, gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti tausų, efektyvų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą ir propaguoti žiedinės ekonomikos principus;

(2) siekiant sumažinti mažoms įstaigoms ir įmonėms tenkančią reguliavimo naštą, reikėtų supaprastinti joms taikomus leidimų ir registracijos reikalavimus;

(3) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nėra veiksminga atitikties patikros ar tinkamo įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas. Vietoj to, atitikties stebėsena turėtų būti grindžiama tik statistiniais duomenimis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;

(4) valstybių narių teikiami duomenys yra būtini, kad Komisija galėtų įvertinti, kaip valstybėse narėse laikomasi Sąjungos atliekų teisės aktų. Duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų įvesti visų atliekų duomenų teikimo pagal vieno langelio principą sistemą, panaikinti nereikalingų ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas;

([1]) OL C 264, 2016 7 20, p. 98.
([2]) OL C 17, 2017 1 18, p. 46.
([3]) 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.

(5) siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą ir galimybę palyginti valstybių narių duomenis, ypač svarbu, kad būtų teikiami patikimi atliekų tvarkymo duomenys. Todėl valstybės narės, teikdamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2000/53/EB ([1]), 2006/66/EB ([2]) ir 2012/19/ES ([3]) nustatytų užduočių įvykdymo ataskaitas, turėtų naudotis Komisijos parengtomis naujausiomis taisyklėmis ir atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už tų direktyvų įgyvendinimą, parengtais metodais;

(6) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB ([4]) nustatyta atliekų hierarchija taikoma kaip prioritetų tvarka Sąjungos atliekų prevencijos ir tvarkymo teisės aktuose. Vadovaudamosi šios direktyvos tikslais, valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių, kad būtų atsižvelgiama į atliekų hierarchijos prioritetų eiliškumą ir užtikrintas praktinis tų prioritetų įgyvendinimas;

(7) Sąjungai siekiant pereiti prie žiedinės ekonomikos, direktyvas 2000/53/EB, 2006/66/EB ir 2012/19/ES reikėtų peržiūrėti ir prireikus iš dalies pakeisti, atsižvelgiant į jų įgyvendinimą ir apsvarstant galimybę, be kita ko, nustatyti tikslus, susijusius su tam tikruose atliekų srautuose esančiomis konkrečiomis medžiagomis. Persvarstant Direktyvą 2000/53/EB taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į problemą, susijusią su tuo, kad eksploatuoti nebetinkamos transporto priemonės, įskaitant vežamas naudotas transporto priemones, kurios, kaip įtariama, gali būti nebetinkamos eksploatuoti, neskaičiuojamos, ir į Korespondentų gairių Nr. 9 dėl atliekas gabenančių transporto priemonių vežimo taikymą. Persvarstant Direktyvą 2006/66/EB taip pat reikėtų atsižvelgti į naujų tipų baterijų, kurioms nenaudojamos pavojingos medžiagos, techninę pažangą;

(8) siekiant iš dalies pakeisti ir papildyti Direktyvą 2000/53/EB ir iš dalies pakeisti Direktyvą 2012/19/ES, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl Direktyvos 2000/53/EB 4 straipsnio 2 dalies b punkto, 5 straipsnio 5 dalies, 6 straipsnio 6 dalies ir 8 straipsnio 2 dalies su pakeitimais, padarytais šia direktyva, ir dėl Direktyvos 2012/19/ES 19 straipsnio su pakeitimais, padarytais šia direktyva. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([5]) nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(9) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2000/53/EB įgyvendinimo sąlygas jos 7 straipsnio 2 dalies ir 9 straipsnio 1d dalies su pakeitimais, padarytais šia direktyva, atžvilgiu ir siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2012/19/ES įgyvendinimo sąlygas jos 16 straipsnio 9 dalies su pakeitimais, padarytais šia direktyva, atžvilgiu, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([6]);

(10) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. gerinti atliekų tvarkymą Sąjungoje tokiu būdu padedant apsaugoti ir išsaugoti aplinką, gerinti jos kokybę, tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomų priemonių masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

([1]) 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).

([2]) 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1).

([3]) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).

([4]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

([5]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

([6]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(11) todėl direktyvos 2000/53/EB, 2006/66/EB ir 2012/19/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;

(12) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ([1]) valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2000/53/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2000/53/EB iš dalies keičiama taip:

1. 4 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) Komisijai pagal 9a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais reguliariai iš dalies keičiamas II priedas, kad jis būtų pritaikytas prie mokslo ir technikos pažangos, siekiant:

i) prireikus nustatyti didžiausią leistiną šios dalies a punkte nurodytų medžiagų koncentraciją konkrečiose transporto priemonių medžiagose ir dalyse;

ii) netaikyti šios dalies a punkto nuostatų tam tikroms transporto priemonių medžiagoms ir dalims, jei tame punkte nurodytų medžiagų naudojimas yra neišvengiamas;

iii) iš II priedo išbraukti transporto priemonių medžiagas ir dalis, jei šios dalies a punkte nurodytų medžiagų naudojimo galima išvengti;

iv) remiantis i ir ii papunkčiais, nurodyti tas transporto priemonių medžiagas ir dalis, kurios gali būti atskirtos prieš tolesnį apdorojimą, ir reikalauti jas paženklinti arba užtikrinti, kad jas būtų galima identifikuoti kitomis atitinkamomis priemonėmis.

Komisija priima atskirą deleguotąjį aktą dėl kiekvienos atitinkamos medžiagos ar dalies pagal i–iv papunkčius.“;

2. 5 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos abipusiškai pripažintų ir priimtų kitose valstybėse narėse pagal šio straipsnio 3 dalį išduotus sunaikinimo pažymėjimus.

Komisijai pagal 9a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva ir nustatomi būtiniausi sunaikinimo pažymėjimų reikalavimai.“;

3. 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad visos eksploatuoti netinkamos transporto priemonės būtų saugomos (netgi laikinai) ir apdorojamos laikantis atliekų hierarchijos ir bendrųjų reikalavimų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB (*) 4 straipsnyje, taip pat šios direktyvos I priede nustatytų būtiniausių techninių reikalavimų, nedarant poveikio nacionalinės sveikatos ir aplinkos teisės aktų taikymui.

(*) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).“;

b) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Komisijai pagal 9a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas I priedas, kad jis būtų pritaikytas prie mokslo ir technikos pažangos.“;

([1]) OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

4. 7 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios taisyklės, reikalingos siekiant kontroliuoti valstybių narių atitiktį šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytiems uždaviniams. Rengdama tokias taisykles, Komisija atsižvelgia į visus reikiamus veiksnius, be kita ko, į galimybę gauti duomenis ir eksploatuoti netinkamų transporto priemonių eksporto ir importo aspektus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

5. 8 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai pagal 9a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva ir nustatomi šio straipsnio 1 dalyje nurodyti standartai. Rengdama šiuos standartus, Komisija atsižvelgia į atitinkamų tarptautinių forumų atliekamą darbą šioje srityje. Kai tikslinga, Komisija prisideda prie to darbo.“;

6. 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis išbraukiama;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 7 straipsnio 2 dalies nuostatų įgyvendinimą.

Šiuos duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal šio straipsnio 1d dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 1d dalį, priėmimo dienos, ir jis apima to ataskaitinio laikotarpio duomenis.

1b. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės teikia pagal 1a dalį, pridedama kokybės patikros ataskaita.

1c. Komisija peržiūri pagal 1a dalį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama po to, kai valstybės narės pirmą kartą pateikia duomenis, o vėliau – kas ketverius metus.

1d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma šio straipsnio 1a dalyje nurodyto duomenų teikimo forma. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

7. įterpiamas šis straipsnis:

„9a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 4 straipsnio 2 dalies b punkte, 5 straipsnio 5 dalyje, 6 straipsnio 6 dalyje ir 8 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. liepos 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnio 2 dalies b punkte, 5 straipsnio 5 dalyje, 6 straipsnio 6 dalyje ir 8 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais (*).

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 4 straipsnio 2 dalies b punktą, 5 straipsnio 5 dalį, 6 straipsnio 6 dalį ir 8 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

_____

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“;

8. įterpiamas šis straipsnis:

„10a straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri šią direktyvą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai pridėdama prie jos, jei tikslinga, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

9. 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

_____

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

2 straipsnis

Direktyvos 2006/66/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2006/66/EB iš dalies keičiama taip:

1. 10 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės kasmet stebi, kiek procentų surenkama pagal šios direktyvos I priede nustatytą sistemą. Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos (*) taikymui, valstybės narės Komisijai pateikia ataskaitas elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Ataskaitose nurodoma, kokiu būdu gauti duomenys, būtini surinkimo procentui apskaičiuoti.

_____

(*) 2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos (OL L 332, 2002 12 9, p. 1).“;

2. 12 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės teikia ataskaitas apie perdirbimo lygius, pasiektus atitinkamai kiekvienais kalendoriniais metais, ir apie tai, ar perdirbimo veiksmingumas, nurodytas III priedo B dalyje, buvo pasiektas. Šiuos duomenis jos pateikia Komisijai elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos.“;

3. 22 straipsnis išbraukiamas;

4. įterpiamas šis straipsnis:

„22a straipsnis

Atliekų hierarchijos taikymo paskatos

Siekdamos prisidėti prie šioje direktyvoje nurodytų tikslų, valstybės narės gali naudotis ekonominėmis ir kitomis priemonėmis, pvz., Direktyvos 2008/98/EB IVa priede nurodytomis arba kitomis atitinkamomis sistemomis ir priemonėmis, kad paskatintų taikyti atliekų hierarchiją.“;

5. 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. Komisija parengia šios direktyvos įgyvendinimo ir jos poveikio aplinkai ir vidaus rinkos veikimui ataskaitą.“;

b) 2 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:

„2. Ataskaitoje Komisija įvertina šiuos direktyvos aspektus:“.

3 straipsnis

Direktyvos 2012/19/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2012/19/ES iš dalies keičiama taip:

1. 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis išbraukiama;

b) papildoma šiomis dalimis:

„6. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 4 dalies nuostatų įgyvendinimą.

Jos pateikia duomenis elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal 9 dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal 9 dalį, priėmimo dienos, ir jis apima to ataskaitinio laikotarpio duomenis.

7. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės teikia pagal 6 dalį, pridedama kokybės patikros ataskaita.

8. Komisija peržiūri pagal 6 dalį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama po to, kai valstybės narės pirmą kartą pateikia duomenis, o vėliau – kas ketverius metus.

9. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma šio straipsnio 6 dalyje nurodyto duomenų teikimo forma. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

2. įterpiamas šis straipsnis:

„16a straipsnis

Atliekų hierarchijos taikymo paskatos

Siekdamos prisidėti prie šioje direktyvoje nurodytų tikslų, valstybės narės gali naudotis ekonominėmis ir kitomis priemonėmis, pvz., Direktyvos 2008/98/EB IVa priede nurodytomis arba kitomis atitinkamomis sistemomis ir priemonėmis, kad paskatintų taikyti atliekų hierarchiją.“;

3. 19 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Komisijai pagal šios direktyvos 20 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pakeitimų, būtinų siekiant IV, VII, VIII ir IX priedus pritaikyti prie mokslo ir technikos pažangos. Komisija priima atskirą deleguotąjį aktą dėl kiekvieno priedo, kurį reikia keisti. Keičiant šios direktyvos VII priedą, atsižvelgiama į išimtis, daromas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/65/ES (*).

(*) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (OL L 174, 2011 7 1, p. 88).“

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2020 m. liepos 5 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/850

2018 m. gegužės 30 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti, siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką ir gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti tausų, efektyvų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą, propaguoti žiedinės ekonomikos principus, didinti energijos vartojimo efektyvumą ir mažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuotų išorės išteklių;

(2) Tarybos direktyvoje 1999/31/EB ([4]) nustatytos atliekų šalinimo sąvartynuose ribojimo užduotys turėtų būti sugriežtintos, kad geriau atitiktų Sąjungos siekį pereiti prie žiedinės ekonomikos ir sparčiau įgyvendinti 2008 m. lapkričio 4 d. Komisijos komunikatą „Žaliavų iniciatyva: įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“, palaipsniui sumažinant iki minimumo sąvartynuose šalinamų atliekų, kurios skirtos šalinti nepavojingų atliekų sąvartynuose, kiekį. Komisija ir valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tokio sumažinimo priemonės būtų įtrauktos į integruotą politiką, kuria būtų užtikrintas deramas atliekų hierarchijos taikymas, paspartintas perėjimas prie prevencijos, įskaitant pakartotinį naudojimą, pasirengimą pakartotiniam naudojimui ir perdirbimą, ir kad būtų užkirstas kelias perėjimui nuo atliekų šalinimo sąvartynuose prie deginimo;

(3) siekiant užtikrinti didesnį Sąjungos atliekų teisės aktų nuoseklumą, Direktyvoje 1999/31/EB nustatytus terminus, kai tinkama, reikėtų suderinti su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB ([5]) terminais;

(4) esamą apibrėžtį „izoliuota gyvenvietė“ reikia pakoreguoti dėl atokiausių regionų, siekiant atsižvelgti į tokios gyvenvietės ypatybes, dėl kurių kyla iš esmės kitokių problemų aplinkos apsaugos požiūriu, palyginti su kitais regionais;

(5) Direktyvos 1999/31/EB taikymo sritis turėtų būti suderinta su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/21/EB ([6]) taikymo sritimi ir Direktyva 1999/31/EB turėtų būti toliau taikoma šalinamoms kasybos pramonės atliekoms, kurios nepatenka į Direktyvos 2006/21/EB taikymo sritį;

([1]) OL C 264, 2016 7 20, p. 98.
([2]) OL C 17, 2017 1 18, p. 46.
([3]) 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.
([4]) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).
([5]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).
([6]) 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2004/35/EB (OL L 102, 2006 4 11, p. 15).

(6) didesnis atliekų šalinimo sąvartynuose, pradedant nuo atliekų, kurios turėtų būti renkamos atskirai, kaip antai, plastikas, metalas, stiklas, popierius ir biologinės atliekos, srautų, ribojimas turėtų aiškią aplinkosauginę, ekonominę ir socialinę naudą. Įgyvendinant tuos atliekų šalinimo sąvartynuose apribojimus, reikėtų atsižvelgti į tai, ar techniniu, aplinkos apsaugos ir ekonominiu požiūriu įmanoma perdirbti arba kitaip naudoti iš atskirai surinktų atliekų atlikusias galutines atliekas;

(7) biologiškai skaidžios komunalinės atliekos sudaro didelę komunalinių atliekų dalį. Neapdorotų biologiškai skaidžių atliekų šalinimas sąvartynuose daro didelį neigiamą poveikį aplinkai, nes didina šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekį ir paviršinio bei požeminio vandens, dirvožemio ir oro taršą. Nors Direktyvoje 1999/31/EB jau nustatytos biologiškai skaidžių atliekų šalinimo sąvartynuose mažinimo užduotys, tikslinga apribojimus išplėsti uždraudžiant sąvartynuose šalinti biologiškai skaidžias atliekas, kurios atskirai surinktos perdirbimo tikslais pagal Direktyvą 2008/98/EB;

(8) siekiant užtikrinti tinkamą atliekų hierarchijos taikymą, reikėtų imtis atitinkamų priemonių, kad nuo 2030 m. būtų taikomi atliekų, tinkamų perdirbti ar naudoti kitoms medžiagoms arba energijai gauti, šalinimo sąvartynuose apribojimai. Tie apribojimai neturėtų būti taikomi, jei gali būti įrodyta, kad atliekos nėra tinkamos perdirbti arba kitaip naudoti ir kad šalinimas sąvartynuose duotų geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal Direktyvoje 2008/98/EB nustatytą atliekų hierarchiją;

(9) daugelis valstybių narių dar nėra sukūrusios visos reikiamos atliekų tvarkymo infrastruktūros. Nustačius šalinimo sąvartynuose mažinimo užduotis, daugeliui valstybių narių bus reikalingi dideli atliekų tvarkymo pakeitimai, bus skatinama tolesnė pažanga ir investicijos į atliekų atskirą rinkimą, rūšiavimą ir perdirbimą ir bus vengiama palikti medžiagas, kurias galima perdirbti, atliekų hierarchijos žemesniame lygyje;

(10) palaipsniui mažinti sąvartynuose šalinamų atliekų kiekį yra būtina, siekiant išvengti žalingo poveikio žmonių sveikatai bei aplinkai ir užtikrinti, kad ekonomiškai vertingos atliekų medžiagos būtų laipsniškai ir veiksmingai naudojamos tinkamai tvarkant atliekas ir atsižvelgiant į atliekų hierarchiją, nustatytą Direktyvoje 2008/98/EB. Mažinant sąvartynuose šalinamų atliekų kiekį, reikėtų vengti pernelyg padidinti likutinių atliekų apdorojimo, pvz., energijos gavybos iš atliekų arba paprastesnio neapdorotų komunalinių atliekų mechaninio biologinio apdorojimo, įrenginių pajėgumą, nes tai gali trukdyti siekti ilgalaikių Sąjungos komunalinių atliekų pakartotinio naudojimo ir perdirbimo tikslų, nustatytų Direktyvoje 2008/98/EB. Dėl tos pačios priežasties, siekdamos išvengti žalingo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai, valstybės narės turėtų imtis visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad sąvartynuose būtų šalinamos tik apdorotos atliekos, tačiau tam įpareigojimui laikytis neturėtų būti kuriama pernelyg daug komunalinių likutinių atliekų apdorojimo pajėgumų. Be to, siekiant suderinti Direktyvoje 2008/98/EB nustatytus tikslus ir Direktyvoje 1999/31/EB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nustatytą sąvartynuose šalinamų atliekų kiekio mažinimo užduotį ir užtikrinti koordinuotą tiems tikslams pasiekti ir tai užduočiai įvykdyti būtinos infrastruktūros ir investicijų planavimą, valstybėms narėms, kurios, pagal EBPO ir Eurostato bendrą klausimyną pateiktais duomenimis, 2013 m. sąvartynuose pašalino daugiau kaip 60 % savo komunalinių atliekų, turėtų būti leista priimti sprendimą pratęsti laikotarpį, skirtą nustatytai 2035 m. šalinimo sąvartynuose užduočiai įvykdyti;

(11) siekiant užtikrinti duomenų patikimumą, svarbu tiksliau nustatyti taisykles, pagal kurias valstybės narės turėtų teikti ataskaitas apie sąvartynuose šalinamas komunalines atliekas. Ataskaitose turėtų būti nurodomas sąvartynuose pašalintų komunalinių atliekų kiekis po to, kai įvykdytos atliekų apdorojimo operacijos siekiant paruošti tokias atliekas vėlesniam šalinimui sąvartynuose, pvz., biologiškai skaidžių komunalinių atliekų stabilizavimas, ir atliekų, patekusių į atliekų šalinimo deginant operacijas, kiekis. Kalbant apie komunalines atliekas, kurios prieš perdirbimą ir naudojimą patenka į apdorojimo operacijas, pvz., rūšiavimą ir mechaninį apdorojimą, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į atliekas, likusias po tokių operacijų, kurios galiausiai šalinamos sąvartynuose, apskaičiavimo, kokiu mastu įvykdyta atliekų šalinimo sąvartynuose užduotis, tikslais;

(12) vykdydamos Direktyvoje 1999/31/EB nustatytą įsipareigojimą užtikrinti atliekų apdorojimą prieš jas šalinant sąvartynuose, valstybės narės turėtų taikyti tinkamiausius apdorojimo būdus, įskaitant atliekų organinės frakcijos stabilizavimą, siekiant kuo labiau sumažinti tokių atliekų šalinimo sąvartynuose neigiamą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai. Vertindamos apdorojimo tinkamumą, valstybės narės turėtų atsižvelgti į priemones, jau įgyvendintas siekiant sumažinti tą neigiamą poveikį, būtent biologinių atliekų atskyrimą ir atskirą popieriaus ir kartono surinkimą;

(13) siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį šios direktyvos įgyvendinimą ir prognozuoti įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo ataskaitų sistemą, kuria naudojantis būtų galima nustatyti trūkumus ir imtis veiksmų dar nesuėjus užduočių įvykdymo terminams;

(14) siekdama padėti siekti Direktyvos 1999/31/EB tikslų ir skatinti perėjimą prie žiedinės ekonomikos, Komisija turėtų skatinti valstybių narių ir įvairių ekonomikos sektorių veiklos koordinavimą ir keitimąsi informacija bei geriausia praktika;

(15) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nėra veiksminga atitikties patikros ar tinkamo įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tik tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas. Vietoj to, atitikties stebėsena turėtų būti grindžiama tik statistiniais duomenimis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;

(16) valstybių narių teikiami duomenys yra būtini, kad Komisija galėtų įvertinti, kaip valstybėse narėse laikomasi Sąjungos atliekų teisės aktų. Duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų įvesti visų atliekų duomenų teikimo pagal vieno langelio principą sistemą, panaikinti nereikalingų ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas. Siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą, patikimą atliekų apdorojimo infrastruktūros planavimą ir galimybę palyginti valstybių narių duomenis, ypač svarbu, kad būtų teikiami patikimi atliekų tvarkymo duomenys. Todėl valstybės narės, teikdamos Direktyvoje 1991/31/EB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nustatytų užduočių įvykdymo ataskaitas, turėtų naudotis Komisijos parengtomis naujausiomis taisyklėmis ir atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, parengtais metodais;

(17) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 1999/31/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai jos 5a straipsnio 4 dalies, 15 straipsnio 5 dalies, 15b straipsnio ir 15c straipsnio su pakeitimais, padarytais šia direktyva, atžvilgiu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([1]);

(18) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. gerinti atliekų tvarkymą Sąjungoje tokiu būdu padedant apsaugoti bei išsaugoti aplinką ir gerinti jos kokybę, tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomų priemonių masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(19) todėl Direktyva 1999/31/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;

(20) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ([2]) valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Daliniai pakeitimai

Direktyva 1999/31/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekiant remti Sąjungos perėjimą prie žiedinės ekonomikos ir vykdyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB (*), ypač jos 4 ir 12 straipsnių, reikalavimus, šios direktyvos tikslas yra užtikrinti laipsnišką sąvartynuose šalinamų atliekų, visų pirma atliekų, tinkamų perdirbti ar kitaip naudoti, kiekio mažinimą, ir, atliekoms ir sąvartynams taikant griežtus eksploatavimo ir techninius reikalavimus, numatyti priemones, procedūras ir gaires,

([1]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).
([2]) OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

kuriomis siekiama išvengti neigiamo poveikio aplinkai, ypač paviršinio ir požeminio vandens, dirvožemio ir oro taršos, ir aplinkai pasauliniu mastu, įskaitant šiltnamio efektą, taip pat atliekų šalinimo sąvartynuose keliamo pavojaus žmonių sveikatai, kylantį šalinant atliekas sąvartynuose per visą sąvartyno veikimo laiką, arba kuo labiau jį sumažinti.

_____

(*) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312 2008 11 22, p. 3).“;

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) taikomos Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatytos šių terminų apibrėžtys: atliekos, pavojingos atliekos, nepavojingos atliekos, komunalinės atliekos, atliekų gamintojas, atliekų turėtojas, atliekų tvarkymas, atskiras surinkimas, naudojimas, parengimas pakartotiniam naudojimui, perdirbimas ir šalinimas;“;

b) b, c, d ir n punktai išbraukiami;

c) r punktas papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės gali nuspręsti atokiausiuose regionuose, nurodytuose Sutarties 349 straipsnyje, taikyti šią termino apibrėžtį:

izoliuota gyvenvietė – tai gyvenvietė, kuri:

— turi ne daugiau kaip 2 000 gyventojų ir ne daugiau kaip penkis gyventojus viename kvadratiniame kilometre arba turi daugiau kaip 2 000 gyventojų, bet mažiau kaip 5 000 gyventojų ir ne daugiau kaip penkis gyventojus viename kvadratiniame kilometre, ir kurios atliekų kiekis neviršija 3 000 tonų per metus, ir

— kuri nuo artimiausios miesto aglomeracijos, turinčios bent 250 gyventojų viename kvadratiniame kilometre, yra nutolusi ne mažiau kaip 100 km ir kurios negalima pasiekti keliais.“;

3. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalyje išbraukiama paskutinė įtrauka;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Sausumoje vykdomos kasybos pramonės atliekų, tai yra atliekų, susidarančių ieškant ir žvalgant, išgaunant, įskaitant pasirengimo eksploatacijai darbų etapą, apdorojant ir sandėliuojant naudingąsias iškasenas, tvarkymui ir atliekų iš veikiančių karjerų tvarkymui ši direktyva netaikoma, jei jis patenka į kitų Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų taikymo sritį.“;

4. 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalyje išbraukiama ši pastraipa:

„Likus dvejiems metams iki c punkte minimos datos, Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita apie valstybių narių patirtį vykdant a ir b punktuose nustatytas užduotis, peržiūri aukščiau nurodytąją užduotį ir prireikus kartu pateikia pasiūlymą šią užduotį patvirtinti arba iš dalies keisti siekiant užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį.“;

b) 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„f) atliekos, surinktos atskirai parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslais pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 1 dalį ir tos direktyvos 22 straipsnį, išskyrus atliekas, kurios susidaro vykdant vėlesnes atskirai surinktų atliekų apdorojimo operacijas ir kurių šalinimas sąvartynuose duoda geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal tos direktyvos 4 straipsnį.“;

c) įterpiama ši dalis:

„3a. Valstybės narės siekia užtikrinti, kad nuo 2030 m. visos perdirbti ar kitaip naudoti tinkamos atliekos, ypač komunalinės atliekos, nebūtų priimamos sąvartynuose, išskyrus atliekas, kurių šalinimas sąvartynuose duoda geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnį.

Valstybės narės į Direktyvos 2008/98/EB 28 straipsnyje nurodytus atliekų tvarkymo planus ar kitus strateginius dokumentus, apimančius visą atitinkamos valstybės narės teritoriją, įtraukia informaciją apie priemones, kurių imtasi pagal šią dalį.“;

d) papildoma šiomis dalimis:

„5. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2035 m. sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kiekis būtų sumažintas ir sudarytų ne daugiau kaip 10 % ar mažiau visų susidarančių komunalinių atliekų (svorio).

6. Valstybė narė gali pratęsti 5 dalyje nurodytos užduoties įvykdymo terminą ne daugiau kaip penkeriems metams, jei ta valstybė narė:

a) pagal EBPO ir Eurostato bendrą klausimyną pateiktais duomenimis, 2013 m. sąvartynuose pašalino daugiau kaip 60 % jos susidariusių komunalinių atliekų; ir

b) ne vėliau kaip 24 mėnesiai iki šio straipsnio 5 dalyje nustatyto termino praneša Komisijai apie savo ketinimą atidėti terminą ir pateikia įgyvendinimo planą pagal šios direktyvos IV priedą. Tas planas gali būti sujungtas su įgyvendinimo planu, pateiktu pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 3 dalies b punktą.

7. Per tris mėnesius nuo įgyvendinimo plano, pateikto pagal 6 dalies b punktą, gavimo dienos Komisija gali paprašyti valstybės narės persvarstyti tą planą, jei ji mano, kad planas neatitinka IV priede nustatytų reikalavimų. Atitinkama valstybė narė persvarstytą planą pateikia per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo dienos.

8. Jei terminas pratęsiamas pagal 6 dalį, valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad iki 2035 m. sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kiekis būtų sumažintas ir sudarytų ne daugiau kaip 25 % ar mažiau visų susidarančių komunalinių atliekų (svorio).

9. Ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri 5 dalyje nustatytą užduotį ketindama išlaikyti ar, jei tikslinga, dar labiau sumažinti siektiną kiekį, apsvarstyti galimybę nustatyti kiekybinę vienam gyventojui tenkančio sąvartynuose šalinamo atliekų kiekio užduotį ir įvesti nepavojingų atliekų, kurios nėra komunalinės atliekos, šalinimo sąvartynuose apribojimus. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, jei tikslinga, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

5. įterpiami šie straipsniai:

„5a straipsnis

Užduočių įvykdymo pažangos skaičiavimo taisyklės

1. Siekiant apskaičiuoti, ar 5 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytos užduotys įvykdytos:

a) apskaičiuojamas per atitinkamus kalendorinius metus susidariusių ir į sąvartynus nukreiptų komunalinių atliekų svoris;

b) atliekų, kurios susidarė vykdant apdorojimo operacijas, pvz., rūšiavimą ar mechaninį biologinį apdorojimą, prieš komunalinių atliekų perdirbimą ar kitokį naudojimą ir kurios vėliau šalinamos sąvartynuose, svoris įtraukiamas į komunalinių atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip pašalintos sąvartynuose, svorį;

c) komunalinių atliekų, kurios patenka į šalinimo deginant operacijas, svoris ir atliekų, gaunamų vykdant biologiškai skaidžios komunalinių atliekų frakcijos stabilizavimą, kad jas po to būtų galima pašalinti sąvartynuose, svoris ataskaitose nurodomas kaip sąvartynuose pašalintų atliekų svoris;

d) atliekų, kurios susidaro vykdant komunalinių atliekų perdirbimo ar kitokio naudojimo operacijas ir kurios vėliau šalinamos sąvartynuose, svoris neįtraukiamas į komunalinių atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip pašalintos sąvartynuose, svorį.

2. Valstybės narės įdiegia veiksmingą sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kokybės kontrolės ir atsekamumo sistemą, kurią taikant užtikrinama, kad būtų tenkinamos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos. Jos gali naudotis tuo tikslu įdiegta sistema pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 3 dalį.

3. Jei komunalinės atliekos yra išsiunčiamos į kitą valstybę narę ar eksportuojamos iš Sąjungos siekiant jas pašalinti sąvartynuose pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 (*), jas valstybė narė, kurioje tos atliekos buvo surinktos, įskaičiuoja į sąvartynuose pašalintų atliekų kiekį pagal 1 dalį.

4. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5b straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Komisija, bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, parengia 5 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytų užduočių įvykdymo pažangos ataskaitą likus ne mažiau kaip trejiems metams iki kiekvieno tose dalyse nustatyto termino.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

a) kiekvienos valstybės narės užduočių įvykdymo pažangos vertinimas;

b) valstybių narių, kuriose yra rizikos neįvykdyti šių užduočių iki atitinkamų terminų, sąrašas, prie kurio pridedamos atitinkamos rekomendacijos atitinkamoms valstybėms narėms;

c) geriausios praktikos, kuri taikoma visoje Sąjungoje ir kuria remiantis būtų galima sėkmingai įvykdyti užduotis, pavyzdžiai.

5c straipsnis

Informacijos mainai ir keitimasis geriausios praktikos pavyzdžiais

Komisija rengia reguliarius valstybių narių informacijos ir geriausios praktikos pavyzdžių mainus, įtraukiant, kai tikslinga, regioninės ir vietos valdžios institucijas, praktinio šios direktyvos reikalavimų įgyvendinimo klausimais.

_____

(*) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).“;

6. 6 straipsnio a punktas papildomas šiuo sakiniu:

„Valstybės narės užtikrina, kad pagal šį punktą priimtos priemonės netrukdytų siekti Direktyvos 2008/98/EB tikslų, visų pirma taikyti atliekų hierarchijos ir didinti parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo mastą, kaip nustatyta tos direktyvos 11 straipsnyje.“;

7. 11 straipsnio 2 dalies antra pastraipa išbraukiama.

8. 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 5 straipsnio 2, 5 ir 6 dalių įgyvendinimą.

Jos pateikia šiuos duomenis elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal šio straipsnio 5 dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis dėl 5 straipsnio 5 ir 6 dalių įgyvendinimo prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 5 dalį, priėmimo dienos, ir jis apima to ataskaitinio laikotarpio duomenis.

2. Valstybės narės iki 2025 m. sausio 1 d. pateikia duomenis apie 5 straipsnio 2 dalies įgyvendinimą.

3. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita.

4. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama po to, kai valstybės narės pirmą kartą pateikia duomenis, o vėliau – kas ketverius metus.

5. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokia forma turi būti teikiami duomenys, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

9. įterpiami šie straipsniai:

„*15a straipsnis*

Perėjimo prie labiau žiedinės ekonomikos skatinimo priemonės

Siekdamos prisidėti prie šioje direktyvoje išdėstytų tikslų, valstybės narės naudojasi ekonominėmis priemonėmis ir imasi kitų priemonių, kad būtų skatinama taikyti atliekų hierarchiją. Tokios priemonės gali apimti Direktyvos 2008/98/EB IVa priede nurodytas priemones ar kitas tinkamas priemones.

15b straipsnis

Sąvartyno pralaidumo koeficiento nustatymas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas metodas, taikytinas nustatant sąvartyno pralaidumo koeficientą konkrečioje vietoje, apimant visą sąvartyno plotą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15c straipsnis

Sąjungos atliekų mėginių ėmimo standartas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas atliekų mėginių ėmimo standartas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Iki tol, kol nepriimti tie įgyvendinimo aktai, valstybės narės gali taikyti nacionalinius standartus ir procedūras.“;

10. 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„*16 straipsnis*

Priedų peržiūra

Komisija nuolat peržiūri priedus ir, jei reikia, pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.“;

11. 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„*17 straipsnis*

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

12. I priedo 3.5 punktas išbraukiamas;

13. II priedo 5 punktas išbraukiamas;

14. III priedo 2 punkto pirma pastraipa išbraukiama;

15. papildoma IV priedu, kuris pateikiamas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2020 m. liepos 5 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

PRIEDAS

Papildoma šiuo priedu:

„*IV PRIEDAS*

PAGAL 5 STRAIPSNIO 6 DALĮ PATEIKIAMAS ĮGYVENDINIMO PLANAS

Pagal 5 straipsnio 6 dalį pateikiamame įgyvendinimo plane pateikiama:

1. buvusių, esamų ir projektuojamų komunalinių atliekų perdirbimo, šalinimo sąvartynuose ir kitokio apdorojimo rodiklių ir atliekas sudarančių srautų įvertinimas;

2. taikomų atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų pagal Direktyvos 2008/98/EB 28 ir 29 straipsnius įgyvendinimo įvertinimas;

3. priežastys, dėl kurių, valstybės narės manymu, galėtų būti neįmanoma per 5 straipsnio 5 dalyje nustatytą terminą įvykdyti toje pačioje dalyje nustatytos atitinkamos užduoties, ir įvertinimas, kokio reikia laikotarpio pratęsimo tai užduočiai įvykdyti;

4. priemonės, būtinos, kad per laikotarpio pratęsimą būtų įvykdytos valstybei narei taikomos šios direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje nustatytos užduotys, įskaitant tinkamas ekonomines priemones ir kitas priemones, kuriomis skatinama taikyti atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnio 1 dalyje ir IVa priede;

5. 4 punkte nurodytų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, už jų įgyvendinimą paskirta kompetentinga institucija ir atskiro indėlio siekiant įvykdyti laikotarpio pratęsimo atveju taikomas užduotis įvertinimas;

6. informacija apie atliekų tvarkymo finansavimą laikantis principo „teršėjas moka“;

7. priemonės, kuriomis, prireikus, siekiama pagerinti duomenų kokybę, siekiant užtikrinti geresnį planavimą ir stebėti atliekų tvarkymo rezultatus.“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/851

2018 m. gegužės 30 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB dėl atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti ir pertvarkyti į darnų medžiagų valdymą, siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką, gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti tausų, efektyvų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą, propaguoti žiedinės ekonomikos principus, skatinti atsinaujinančių išteklių naudojimą, didinti energijos vartojimo efektyvumą, mažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuojamų išteklių, suteikti naujų ekonominių galimybių ir padėti užtikrinti ilgalaikį konkurencingumą. Kad ekonomika taptų tikrai žiedine, reikia imtis papildomų priemonių, susijusių su tausia gamyba ir tausiu vartojimu, ypač daug dėmesio skiriant visam produktų gyvavimo ciklui, kad būtų išsaugomi ištekliai ir užtikrintas uždaras ciklas. Efektyvesnis išteklių naudojimas taip pat gerokai padidintų Sąjungos įmonių, viešojo sektoriaus institucijų ir vartotojų grynąsias santaupas ir sykiu padėtų sumažinti bendrą kasmet išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį;

(2) išteklių naudojimo efektyvumo gerinimas ir užtikrinimas, kad atliekos būtų laikomos vertingais ištekliais, gali padėti sumažinti Sąjungos priklausomybę nuo žaliavų importo ir sudaryti palankesnes sąlygas pereiti prie darnesnio medžiagų valdymo ir žiedinės ekonomikos modelio. Tas perėjimas turėtų prisidėti prie strategijoje „Europa 2020“ nustatytų pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslų ir suteikti svarbių galimybių vietos ekonomikai ir suinteresuotiesiems subjektams, sykiu padėdamas padidinti žiedinės ekonomikos ir klimato, žemės ūkio, pramonės ir mokslinių tyrimų politikos sinergiją ir būdamas naudingas tiek aplinkai, nes bus išmetama mažiau šiltnamio efektą sukeliančių dujų, tiek ekonomikai;

(3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB ([4]) nustatyti atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo kiekybiniai tikslai turėtų būti padidinti, kad geriau atitiktų Sąjungos siekį pereiti prie žiedinės ekonomikos;

(4) reikėtų užtikrinti Direktyvos 2008/98/EB ir susijusių Sąjungos teisėkūros procedūra priimtų aktų, pvz., Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB ([5]) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 ([6]) suderinamumą;

([1]) OL C 264, 2016 7 20, p. 98.
([2]) OL C 17, 2017 1 18, p. 46.
([3]) 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.
([4]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).
([5]) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 16).
([6]) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

(5) daug valstybių narių dar nėra sukūrusios visos reikiamos atliekų tvarkymo infrastruktūros. Todėl būtina nustatyti aiškius ilgalaikius politikos tikslus, kurie padėtų nukreipti priemones ir investicijas, visų pirma neleisdami sukurti pernelyg didelių struktūrinių galutinių atliekų apdorojimo pajėgumų ir palikti medžiagų, kurias galima perdirbti, žemesniuose atliekų hierarchijos lygmenyse;

(6) komunalinės atliekos sudaro apie 7–10 % visų Sąjungoje susidarančių atliekų. Vis dėlto tas atliekų srautas yra vienas iš sudėtingesnių tvarkyti, o tai, kaip jis tvarkomas, paprastai gerai parodo, kokia yra visos šalyje taikomos atliekų tvarkymo sistemos kokybė. Komunalines atliekas tvarkyti itin sunku dėl to, kad jų sudėtis labai mišri, susidariusios atliekos yra labai arti piliečių, jos yra viešai labai matomos ir daro didelį poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai. Todėl komunalinėms atliekoms tvarkyti reikia labai sudėtingos sistemos, apimančios veiksmingą surinkimo sistemą, veiksmingą rūšiavimo sistemą ir tinkamą atliekų srauto atsekamumo sistemą, aktyvaus piliečių ir įmonių dalyvavimo, konkrečios sudėties atliekoms pritaikytos infrastruktūros ir sudėtingos finansinės sistemos. Veiksmingas komunalinių atliekų tvarkymo sistemas išplėtojusios šalys paprastai pasiekia geresnių bendrojo atliekų tvarkymo rezultatų, be kita ko, pasiekia perdirbimo tikslus;

(7) patirtis rodo, kad, nepriklausomai nuo atliekų tvarkymo atsakomybės pasiskirstymo tarp viešojo sektoriaus ir privačiojo sektoriaus subjektų, atliekų tvarkymo sistemos gali padėti sukurti žiedinę ekonomiką ir kad sprendimas dėl atsakomybės pasiskirstymo dažnai priklauso nuo geografinių ir struktūrinių sąlygų. Pagal šioje direktyvoje nustatytas taisykles leidžiama taikyti atliekų tvarkymo sistemas, pagal kurias savivaldybėms tenka bendro pobūdžio atsakomybė už komunalinių atliekų surinkimą, sistemas, pagal kurias sudaromos tokių paslaugų sutartys su privačiais ekonominės veiklos vykdytojais, ir bet kokias kitas atsakomybės pasiskirstymo tarp viešojo sektoriaus ir privačiojo sektoriaus subjektų sistemas. Už tai, kurią sistemą pasirinkti, keisti sistemą ar jos nekeisti, ir toliau atsako valstybės narės;

(8) siekiant išvengti taisyklių dubliavimosi, žemės ūkio ir maisto pramonėje gaminamoms augalinėms medžiagoms ir negyvulinės kilmės maistui, kurie nebeskirti žmonėms vartoti ir skirti gyvūnams šerti, Direktyva 2008/98/EB turėtų būti netaikoma, jeigu jie visapusiškai atitinka Sąjungos teisės aktų dėl pašarų nuostatas. Todėl Direktyva 2008/98/EB neturėtų būti taikoma tiems produktams ir medžiagoms, kai jie naudojami kaip pašaras, ir tos direktyvos taikymo sritis turi būti atitinkamai patikslinta. Nedarant poveikio kitoms gyvūnų mitybos srityje taikytinoms Sąjungos nuostatoms, šalutiniai gyvūniniai produktai, skirti tam, kad būtų naudojami kaip žaliava pašarams pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 767/2009 ([1]), jau yra neįtraukiami į Direktyvos 2008/98/EB taikymo sritį tol, kol jiems taikomi kiti Sąjungos teisės aktai;

(9) į Direktyvą 2008/98/EB reikėtų įtraukti nepavojingų atliekų, komunalinių atliekų, statybų ir griovimo atliekų, maisto atliekų, naudojimo medžiagoms gauti, užpildymo ir didesnės gamintojo atsakomybės sistemos apibrėžtis, siekiant paaiškinti, ką apima šios sąvokos;

(10) siekiant užtikrinti, kad pakartotinio naudojimo ir perdirbimo tikslai būtų pagrįsti patikimais ir palyginamais duomenimis ir kad būtų galima vykdyti veiksmingesnę pažangos, daromos siekiant tų tikslų, stebėseną, Direktyvos 2008/98/EB komunalinių atliekų apibrėžtis turėtų atitikti Eurostato ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) statistikos tikslais naudojamą apibrėžtį, kuria remdamosi valstybės narės teikia duomenis jau kelerius metus. Komunalinės atliekos apibrėžiamos kaip namų ūkių atliekos ir atliekos iš kitų šaltinių, tokių kaip mažmeninės prekybos punktai, administracinės įstaigos, švietimo įstaigos, sveikatos priežiūros, apgyvendinimo, maitinimo ir kitų paslaugų ir veiklos sektorius, jeigu tos atliekos savo pobūdžiu ir sudėtimi panašios į namų ūkių atliekas. Todėl komunalinės atliekos apima, be kita ko, parkų ir sodų priežiūros atliekas, tokias kaip lapai, žolė ir medžių šakos, ir aikščių bei gatvių valymo paslaugų atliekas, tokias kaip šiukšliadėžių ir sušluotų šiukšlių turinys, išskyrus tokias medžiagas kaip smėlis, akmenys, purvas ar dulkės. Valstybės narės turi užtikrinti, kad nebūtų laikoma, jog komunalinės atliekos apima stambių prekybos ir pramonės objektų atliekas, nepanašias į namų ūkių atliekas. Komunalinės atliekos neapima gamybos, žemės ūkio, miškininkystės, žvejybos, statybos ir griovimo atliekų, septikų ir kanalizacijos bei nuotekų valymo atliekų ir eksploatuoti netinkamų transporto priemonių. Komunalinėmis atliekomis turi būti laikoma tai, kas atitinka į 15 01 ir 20 skyrius įtrauktų atliekų rūšis, išskyrus

([1]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantis Direktyvas 79/373/EEB, 80/511/EEB, 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p. 1).

atliekų sąrašo kodus 20 02 02, 20 03 04 ir 20 03 06, pateiktus 2018 m. liepos 4 d. galiojusioje sąrašo versijoje, nustatytoje Komisijos sprendimu 2014/955/ES [1]. Atliekos, patenkančios į kitus to sąrašo skyrius, neturi būti laikomos komunalinėmis atliekomis, išskyrus atvejus, kai komunalinės atliekos apdorojamos ir joms priskiriami kodai, išvardyti to sąrašo 19 skyriuje. Statistikos tikslais valstybės narės gali taikyti atitinkamas to sąrašo kategorijas. Šioje direktyvoje komunalinių atliekų apibrėžtis pateikiama siekiant nustatyti pakartotinio naudojimo ir perdirbimo tikslų taikymo sritį ir jų įgyvendinimo pažangos apskaičiavimo taisykles. Ji yra neutrali atliekų tvarkytojo statuso – privačiojo ar viešojo – atžvilgiu ir todėl apima namų ūkių ir kitų šaltinių atliekas, kurias tvarko savivaldybė ar kurios yra tvarkomos savivaldybės vardu arba kurias tiesiogiai tvarko privatūs ekonominės veiklos vykdytojai;

(11) kadangi statybos ir griovimo atliekų apibrėžtyje nurodytos atliekos, susidarančios vykdant bendro pobūdžio statybos ir griovimo veiklą, ji taip pat apima atliekas, susidarančias vykdant mažos apimties savarankišką statybos ir griovimo veiklą privačiuose namų ūkiuose. Statybos ir griovimo atliekomis turėtų būti laikomos tokios atliekos, kurios atitinka atliekų rūšis, įtrauktas į 2018 m. liepos 4 d. galiojusios sąrašo versijos, nustatytos Sprendimu 2014/955/ES, 17 skyrių;

(12) siekiant, kad nuostatos apimtų įvairių formų naudojimą, išskyrus naudojimą energijai gauti ir išskyrus perdirbimą į medžiagas, kurios bus naudojamos kaip kuras, taip pat kitus veiksmus, atliekamus siekiant generuoti energiją, reikėtų įtraukti naudojimo medžiagoms gauti apibrėžtį. Toks naudojimas apima parengimą pakartotiniam naudojimui, perdirbimą, naudojimą užpildymui ir kitų formų naudojimą medžiagoms gauti, pvz., atliekų apdorojimą, po kurio jos tampa antrinėmis žaliavomis, kurias galima panaudoti inžineriniais tikslais kelių ar kitos infrastruktūros statybose. Priklausomai nuo konkrečių faktinių aplinkybių, toks atliekų apdorojimas gali atitikti perdirbimo apibrėžtį, jeigu naudojimas medžiagoms gauti grindžiamas tinkama kokybės kontrole ir atitinka visus konkrečios paskirties naudojimui taikomus standartus, normas, specifikacijas ir aplinkos bei sveikatos apsaugos reikalavimus;

(13) reikėtų įtraukti užpildymo apibrėžtį, siekiant paaiškinti, kad užpildymas yra bet kuri tam tinkamų nepavojingų atliekų naudojimo operacija iškastoms vietoms užpildyti arba inžineriniais tikslais kraštovaizdžiui formuoti. Užpildymui turėtų būti naudojama tik tiek atliekų, kiek iš tikrųjų būtina tiems tikslams pasiekti;

(14) reikėtų įtraukti didesnės gamintojo atsakomybės sistemos apibrėžtį, siekiant paaiškinti, kad tokia sistema yra valstybių narių nustatytų priemonių rinkinys, pagal kurį reikalaujama, kad produktų gamintojai prisiimtų finansinę atsakomybę arba finansinę ir organizacinę atsakomybę už atliekų tvarkymo etapą produkto gyvavimo cikle, įskaitant atskirą surinkimą, rūšiavimą ir apdorojimo operacijas. Ta pareiga taip pat gali apimti organizacinę atsakomybę ir atsakomybę prisidėti prie atliekų prevencijos, produktų tinkamumo pakartotiniam naudojimui ir produktų perdirbamumo. Produktų gamintojai gali didesnės gamintojo atsakomybės sistemų nustatytas pareigas vykdyti individualiai arba kolektyviai;

(15) siekdamos prisidėti prie to, kad būtų pasiekti Direktyvoje 2008/98/EB nustatyti tikslai, valstybės narės turėtų naudotis ekonominėmis ir kitomis priemonėmis, skatinančiomis taikyti atliekų hierarchiją, pvz., priemonėmis, nurodytomis IVa priede, kuris apima, be kita ko, šalinimo sąvartyne ir deginimo mokesčius, susimokėjimo už išmetamą kiekį sistemas, didesnės gamintojo atsakomybės sistemas, skatinimą dovanoti maistą, ir paskatomis vietos valdžios institucijoms arba kitomis atitinkamomis sistemomis ir priemonėmis;

(16) kad būtų skatinamas tausus išteklių naudojimas ir pramonės simbiozė, valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas tam, kad medžiaga ar objektas, gaunamas gamybos procese, kurio pirminis tikslas nėra šios medžiagos ar šio objekto gamyba, būtų laikomas ne atliekomis, o šalutiniu produktu, jei laikomasi Sąjungos lygmeniu nustatytų suderintų sąlygų. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs šalutinių produktų statuso taikymo kriterijai, teikiant pirmenybę atkartojamiems pramonės simbiozės praktikos pavyzdžiams;

(17) siekiant antrinių žaliavų rinkų dalyviams suteikti daugiau tikrumo dėl to, kokios medžiagos ar objektai laikytini atliekomis, o kokie – ne, taip pat siekiant, kad jiems būtų sudarytos vienodos veiklos sąlygos, svarbu, kad valstybės narės imtųsi tinkamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad atliekos po jų panaudojimo operacijos būtų nebelaikomos atliekomis, jeigu jos atitinka visas Direktyvos 2008/98/EB, iš dalies pakeistos šia direktyva, 6 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas. Tokios priemonės gali apimti teisės aktų, kuriais į nacionalinę teisę perkeliamos tos sąlygos, priėmimą, sykiu patvirtinant jų įgyvendinimo procedūras, įskaitant konkrečiai paskirčiai tinkamų medžiagų nebelaikymo atliekomis kriterijų nustatymą, gairių dokumentus, sprendimus dėl konkrečių atvejų ir kitas procedūras, skirtas Sąjungos lygmeniu nustatytoms suderintoms sąlygoms taikyti *ad hoc*. Tokios priemonės turėtų apimti vykdymo užtikrinimo nuostatas, siekiant patikrinti, ar atliekos, po jų naudojimo operacijos nebelaikomos atliekomis, atitinka Sąjungos teisę dėl atliekų, cheminių medžiagų ir produktų, ypač pirmenybę teikiant tiems atliekų srautams, kurie dėl atliekų srauto pobūdžio ir apimties kelia didesnį pavojų žmonių sveikatai ir aplinkai, taip pat toms atliekoms, kurioms taikomi novatoriški naudojimo procesai, arba toms atliekoms, kurios naudojamos tam,

[1] 2014 m. gruodžio 18 d. Komisijos sprendimas 2014/955/ES, kuriuo iš dalies keičiamos Sprendimo 2000/532/EB nuostatos dėl atliekų sąrašo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB (OL L 370, 2014 12 30, p. 44).

kad iš jų gautos medžiagos būtų toliau naudojamos kitose valstybėse narėse. Priemonės taip pat gali apimti ekonominės veiklos vykdytojams, naudojantiems atliekas, arba medžiagų, gautų panaudojus atliekas, turintiems subjektams taikomo reikalavimo įrodyti atitiktį Direktyvos 2008/98/EB, iš dalies pakeistos šia direktyva, 6 straipsnio 1 dalyje nustatytoms sąlygoms nustatymą. Siekiant užkirsti kelią neteisėtam atliekų vežimui ir didinti valstybių narių ir ekonominės veiklos vykdytojų informuotumą, turėtų būti užtikrintas didesnis valstybių narių taikomų principų dėl medžiagų nebelaikymo atliekomis skaidrumas, ypač kalbant apie jų priimamus sprendimus dėl konkrečių atvejų ir kompetentingų institucijų vykdomų patikrų rezultatus, taip pat specifines valstybių narių ir kompetentingų institucijų problemas, susijusias su tam tikrais atliekų srautais. Galutinis sprendimas dėl to, ar įvykdytos Direktyvos 2008/98/EB, iš dalies pakeistos šia direktyva, 5 ar 6 straipsniuose nustatytos sąlygos, priklauso išskirtinei atitinkamos valstybės narės kompetencijai, remiantis visa atitinkama medžiagų ar atliekų turėtojo pateikta informacija;

(18) siekiant nustatyti išsamius nebelaikymo atliekomis statuso taikymo kriterijus, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Toje srityje turėtų būti apsvarstyti konkretūs nebelaikymo atliekomis kriterijai, taikytini bent jau užpildams, popieriui, padangoms ir tekstilės gaminiams;

(19) šalutinių produktų ir atliekomis nebelaikomų medžiagų ar objektų taisyklės turėtų būti taikomos nedarant poveikio kitų Sąjungos teisės aktų nuostatų, ypač Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ([1]) dėl atliekų vežimo 28 straipsnio, 50 straipsnio 4a dalies ir 50 straipsnio 4b dalies, teisės aktų dėl cheminių medžiagų ir teisės aktų dėl tam tikrų produktų pateikimo rinkai, taikymui. Atliekomis nebelaikomos medžiagos ar objekto statusą galima priskirti tik tada, jeigu medžiagos ar objektai atitinka tam tikrus produktams taikytinus reikalavimus. Nebelaikymo atliekomis taisyklės gali būti nustatytos konkretiems produktams skirtuose teisės aktuose;

(20) valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių, kad skatintų produktų ir produktų komponentų, tinkamų daugkartiniam naudojimui, kuriuose yra perdirbtų medžiagų, kurie yra techniškai patvarūs, lengvai pataisomi ir kuriuos, kai jie tampa atliekomis, galima parengti pakartotiniam naudojimui ir perdirbti, kūrimą, gamybą, prekybą ir vartojimą, siekiant skatinti tinkamai įgyvendinti atliekų hierarchiją, tačiau nesukeliant grėsmės laisvam prekių judėjimui vidaus rinkoje. Nustatant tas priemones turėtų būti atsižvelgiama į produktų poveikį per visą jų gyvavimo ciklą, atliekų hierarchiją ir, kai tikslinga, daugkartinio perdirbimo galimybes;

(21) didesnės gamintojo atsakomybės sistemos yra labai svarbi veiksmingo atliekų tvarkymo dalis. Tačiau valstybių narių sistemų veiksmingumas ir rezultatai labai skiriasi. Todėl reikia nustatyti būtiniausius veiklos reikalavimus, kuriuos turi atitikti tokios didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, ir paaiškinti, kad tie reikalavimai taip pat taikomi didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms, įdiegtoms pagal kitus Sąjungos teisėkūros procedūra priimamus aktus, visų pirma direktyvas 2000/53/EB ([2]), 2006/66/EB ([3]) ir 2012/19/ES ([4]), papildomai prie reikalavimų, jau nustatytų tuose teisės aktuose, nebent aiškiai nustatyta kitaip. Būtina atskirti visoms sistemoms taikomus bendruosius būtiniausius reikalavimus ir tik kolektyvinio didesnės produktų gamintojo atsakomybės įpareigojimų vykdymo organizacijoms taikomus būtiniausius reikalavimus. Išskyrus tuos atvejus, kai valstybės narės nusprendžia kitaip, bendrieji būtiniausi didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms taikomi reikalavimai netaikomi sistemoms, kurios neatitinka didesnės gamintojo atsakomybės sistemos apibrėžties;

(22) bendraisiais būtiniausiais reikalavimais turėtų būti sumažinamos išlaidos ir padidinamas efektyvumas, taip pat užtikrinamos vienodos veiklos sąlygos, be kita ko, ir mažosioms ir vidutinėms įmonėms, taip pat e-prekybos įmonėms, ir šalinamos sklandaus vidaus rinkos veikimo kliūtys. Jie taip pat turėtų padėti į produktų kainas įtraukti gyvavimo ciklo pabaigos išlaidas ir skatinti gamintojus kuriant savo produktus labiau atsižvelgti į jų perdirbamumą, tinkamumą pakartotiniam naudojimui, taisomumą ir pavojingų medžiagų naudojimą. Apskritai, dėl tų reikalavimų turėtų pagerėti didesnės gamintojo atsakomybės sistemų valdymas bei skaidrumas ir sumažėti galimybes interesų

([1]) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).
([2]) 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).
([3]) 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1).
([4]) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).

konfliktų galimybes tarp organizacijų, kurios produktų gamintojų vardu įgyvendina didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus ir tų organizacijų samdomų atliekų ekonominės veiklos vykdytojų. Reikalavimai turėtų būti taikomi tiek naujoms, tiek jau esamoms didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms. Tačiau reikalingas pereinamasis laikotarpis esamų didesnės gamintojo atsakomybės sistemų struktūroms ir procedūroms pritaikyti prie naujų reikalavimų;

(23) valdžios institucijos atlieka svarbų vaidmenį organizuojant komunalinių atliekų surinkimą bei apdorojimą ir atitinkamą komunikaciją su piliečiais. Nuostatos dėl produktų gamintojų finansinės atsakomybės, susijusios su bendraisiais būtiniausiais didesnės gamintojo atsakomybės sistemų reikalavimais, turėtų būti taikomos nedarant poveikio valdžios institucijų kompetencijai, susijusiai su komunalinių atliekų surinkimu ir apdorojimu;

(24) tais atvejais, kai valdžios institucijos atsakingos už produktų, kuriems taikoma didesnės gamintojo atsakomybės sistema, atliekų tvarkymo organizacinius aspektus, tos paslaugos turėtų būti teikiamos ekonomiškai efektyviu būdu, o produktų gamintojų finansinė atsakomybė turėtų neviršyti išlaidų, būtinų toms paslaugoms teikti. Tos išlaidos turėtų būti skaidriai nustatytos susitariant atitinkamiems subjektams, įskaitant produktų gamintojus, jų organizacijas ir valdžios institucijas;

(25) siekiant užtikrinti tinkamą atliekų tvarkymą tais atvejais, kai produktų gamintojai arba didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimų vykdymo jų vardu organizacijos yra atsakingi už produktų, kuriuos jie pateikia rinkai, atliekų tvarkymą, jie turėtų užtikrinti atliekų tvarkymo paslaugų tęstinumą visus metus, net ir pasiekus jiems taikytinus tikslus ir įvykdžius uždavinius. Taip pat jie turėtų neriboti tų paslaugų geografiniu, produktų ar medžiagų požiūriu, t. y. teikti paslaugas ne tik tose srityse, kur jiems pelningiausia rinkti ir tvarkyti atliekas;

(26) produktų gamintojai turėtų padengti išlaidas, būtinas atliekų tvarkymo tikslams bei kitiems tikslams pasiekti ir uždaviniams įvykdyti, įskaitant atliekų prevenciją, taikomas atitinkamai didesnės gamintojo atsakomybės sistemai. Laikantis griežtų reikalavimų, tas išlaidas galima pasidalyti su pirminiu atliekų gamintoju ar platintoju, jeigu tai pagrįsta, siekiant užtikrinti tinkamą atliekų tvarkymą ir didesnės gamintojo atsakomybės sistemos ekonominį perspektyvumą;

(27) Komisija turėtų priimti produktų gamintojų finansinių įnašų į didesnės gamintojo atsakomybės sistemas moduliavimo gaires, kad padėtų valstybėms narėms įgyvendinti šią direktyvą, siekiant skatinti vidaus rinką veikti. Siekiant užtikrinti darną vidaus rinkoje, Komisija turėtų galėti įgyvendinimo aktais tuo tikslu nustatyti suderintus kriterijus;

(28) įgaliotiems atstovams, įsteigtiems tam, kad vykdytų produktų gamintojams tenkančias didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus, gali būti taikomi reikalavimai, pagal kuriuos valstybės narės, kurių teritorijoje jie yra įsteigti, gali stebėti ir tikrinti, kaip vykdomi tie įpareigojimai. Tačiau tie reikalavimai neturėtų viršyti reikalavimų, taikytinų produktų gamintojams ir organizacijomis, įgyvendinančioms jų vardu didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus, įsisteigusiems toje valstybėje narėje;

(29) atliekų prevencija – veiksmingiausias būdas efektyviau naudoti išteklius ir sumažinti atliekų poveikį aplinkai. Todėl svarbu, kad valstybės narės imtųsi atitinkamų atliekų susidarymo prevencijos priemonių ir stebėtų bei vertintų tokių priemonių įgyvendinimo pažangą. Vykdydamos tokias priemones, valstybės narės turėtų skatinti novatoriškus gamybos, verslo ir vartojimo modelius, kurie mažintų medžiagose ir produktuose naudojamų pavojingų medžiagų kiekį, skatintų ilginti produktų naudojimo trukmę ir skatintų pakartotinį naudojimą, be kita ko – steigti ir remti pakartotinio naudojimo ir taisymo tinklus, pvz., tokius kaip socialinės ekonomikos įmonių plėtojami tinklai, užstato grąžinimo ir pakartotinio pildymo sistemas, ir skatinti perdarymą, atnaujinimą ir, kai tikslinga, produktų paskirties pakeitimą, taip pat dalijimosi platformas. Siekiant užtikrinti, kad bendra atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo pažanga būtų matuojama vienodai, reikėtų nustatyti bendrus rodiklius ir kiekybinius tikslus;

(30) skatinant tausią gamybą ir tausų vartojimą galima svariai prisidėti prie atliekų prevencijos. Valstybės narės turėtų imtis priemonių, siekdamos didinti vartotojų informuotumą apie tą prisidėjimą, ir juos raginti labiau stengtis efektyviau naudoti išteklius. Imdamosi atliekų susidarymo mažinimo priemonių, valstybės narės turėtų į jas įtraukti nuolatinės komunikacijos ir švietimo iniciatyvas, kad būtų didinamas informuotumas atliekų prevencijos ir šiukšlinimo klausimais, ir gali įtraukti užstato grąžinimo sistemas ir nustatyti kiekybinius tikslus bei teikti, kai tikslinga, pakankamas ekonomines paskatas gamintojams;

(31) valstybės narės turėtų imtis priemonių skatinti maisto atliekų prevenciją ir jų kiekio mažinimą, laikydamosi 2015 m. rugsėjo 25 d. Jungtinių Tautų (JT) Generalinės Asamblėjos priimtos 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarkės ir ypač joje iškelto tikslo iki 2030 m. perpus sumažinti vienam pasaulio gyventojui tenkantį maisto atliekų kiekį mažmeninės prekybos ir vartotojų lygmenimis ir sumažinti maisto nuostolius gamybos ir tiekimo grandinėse, įskaitant nuostolius po derliaus nuėmimo. Tomis priemonėmis turėtų būti siekiama maisto atliekų prevencijos ir mažinimo pirminės gamybos, apdorojimo ir perdirbimo, mažmeninės prekybos ir kitokio maisto skirstymo etapuose, taip pat restoranuose, maitinimo paslaugų įmonėse ir namų ūkiuose. Siekiant prisidėti prie JT darnaus vystymosi tikslo įgyvendinimo ir užtikrinti, kad būtų einama teisinga kryptimi jo siekiant, valstybės narės turėtų siekti orientacinio Sąjungos lygmens tikslo iki 2025 m. sumažinti maisto atliekų kiekį 30 %, o iki 2030 m. – 50 % Atsižvelgdamos į maisto atliekų prevencijos aplinkosauginę, socialinę ir ekonominę naudą, valstybės narės, priimdamos atliekų prevencijos programas, turėtų nustatyti specialias maisto atliekų prevencijos priemones, įskaitant informuotumo didinimo kampanijas, per kurias būtų parodoma, kaip išvengti maisto švaistymo. Valstybės narės taip pat turėtų matuoti pažangą, padarytą siekiant mažinti maisto atliekų kiekį. Siekiant išmatuoti tą pažangą ir palengvinti gerosios praktikos pavyzdžių mainus Sąjungoje – tiek tarp valstybių narių, tiek tarp maisto ūkio subjektų – turėtų būti nustatyta bendra tokio matavimo metodika. Remiantis ta metodika, kasmet turėtų būti teikiamos ataskaitos apie maisto atliekų kiekius;

(32) siekdamos užkirsti kelią maisto švaistymui, valstybės narės turėtų taikyti paskatas surinkti neparduotus maisto produktus visuose maisto tiekimo grandinės etapuose ir juos saugiai paskirstyti, be kita ko, labdaros organizacijoms. Siekiant mažinti maisto atliekų kiekį, taip pat turėtų būti didinamas vartotojų informuotumas apie tai, ką reiškia „tinka vartoti iki“ ir „geriausias iki“ datos;

(33) šiukšlės, tiek miestuose, sausumoje, tiek upėse ar jūrose ir kitur, turi tiesioginį ir netiesioginį neigiamą poveikį aplinkai, piliečių gerovei ir ekonomikai, o jų valymo sąnaudos yra nereikalinga ekonominė našta visuomenei. Valstybės narės turėtų imtis priemonių, kuriomis būtų siekiama bet kokio šiukšlių palikimo, išvertimo, nekontroliuojamo jų tvarkymo ir kitų formų šiukšlių išmetimo į aplinką prevencijos. Valstybės narės taip pat turėtų imtis priemonių, kad būtų išvalytos aplinkoje esančios šiukšlės nepriklausomai nuo jų šaltinio ar dydžio ir nepriklausomai nuo to, ar šiukšlės išmestos tyčia ar dėl aplaidumo. Iš produktų, kurie yra pagrindiniai šiukšlinimo gamtoje ir jūros aplinkoje šaltiniai, susidarančių šiukšlių prevencijos ir mažinimo priemonės galėtų apimti, be kita ko, atliekų tvarkymo infrastruktūros ir praktikos patobulinimus, ekonomines priemones ir informuotumo didinimo kampanijas. Svarstydamos galimybę įvesti ribojamąjį poveikį Sąjungos vidaus prekybai turinčią priemonę, valstybės narės turėtų sugebėti įrodyti, kad ta priemonė tinka šiukšlinimo gamtoje ir jūros aplinkoje prevencijos ir mažinimo tikslui pasiekti, neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti, ir nėra neteisėtos diskriminacijos arba paslėpto prekybos tarp valstybių narių apribojimo priemonė;

(34) Kova su šiukšlėmis turėtų būti bendra kompetentingų institucijų, gamintojų ir vartotojų atsakomybė. Vartotojai turėtų būti skatinami keisti savo elgesį, be kita ko, per švietimo ir informuotumo didinimo kampanijas, o gamintojai turėtų skatinti tausiai naudoti jų produktus ir prisidėti prie tinkamo gyvavimo ciklo pabaigos valdymo;

(35) šiukšlės jūros aplinkoje yra ypač didelė problema, todėl valstybės narės turėtų imtis priemonių, kuriomis būtų siekiama nutraukti jūros šiukšlinimą Sąjungoje, taip prisidėdamos prie 2015 m. rugsėjo 25 d. JT Generalinės Asamblėjos priimtos 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarkės tikslo vykdyti tokių šiukšlių prevenciją ir iki 2025 m. gerokai sumažinti visų rūšių į jūrą išmetamų šiukšlių, visų pirma susidariusių dėl veiklos sausumoje, kiekį, įskaitant tiek kietojo pavidalo šiukšles, tiek taršą maisto medžiagomis. Kadangi į jūrą išmetamos šiukšlės, ypač plastiko atliekos, susidaro dažniausiai dėl veiklos sausumoje, daugiausia dėl prasto kietųjų atliekų tvarkymo ir infrastruktūros, piliečių išmetamų šiukšlių ir menko visuomenės informuotumo, atliekų prevencijos programose ir

atliekų tvarkymo planuose turėtų būti nustatytos specialios priemonės. Tos priemonės turėtų padėti užtikrinti gerą jūros aplinkos būklę iki 2020 m., kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/56/EB ([1]). Pagal tą direktyvą reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų specialias strategijas ir priemones ir kas šešerius metus jas atnaujintų. Taip pat reikalaujama, kad jos reguliariai teiktų ataskaitas, pradedant nuo 2018 m., apie pažangą, padarytą siekiant geros aplinkos būklės tikslo. Todėl kovos su šiukšlėmis priemonės pagal Direktyvą 2008/98/EB turėtų būti suderintos su priemonėmis, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2008/56/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB ([2]);

(36) tam tikros žaliavos yra ypatingai svarbios Sąjungos ekonomikai, o jų tiekimas siejamas su didele rizika. Siekdamos užtikrinti aprūpinimą šiomis žaliavomis, laikydamosi Žaliavų iniciatyvos, kurią Komisija nustatė savo 2008 m. lapkričio 4 d. komunikate „Žaliavų iniciatyva – įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“, ir siekdamos Europos inovacijų partnerystės žaliavų srityje tikslų ir kiekybinių rodiklių, valstybės narės turėtų imtis priemonių, kuriomis būtų skatinamas produktų, kurie yra pagrindiniai svarbiausių žaliavų šaltiniai, pakartotinis naudojimas, kad būtų neleidžiama toms medžiagoms tapti atliekomis. Tame kontekste, Komisija savo 2017 m. rugsėjo 13 d. komunikate „2017 m. ES svarbiausių žaliavų sąrašas“ yra sudariusi tokių Sąjungos žaliavų sąrašą ir reguliariai tą sąrašą peržiūri;

(37) tam, kad būtų dar veiksmingiau įgyvendinama Žaliavų iniciatyva, valstybės narės taip pat turėtų imtis priemonių, kuriomis būtų siekiama kuo geresnio atliekų, kuriose yra daug svarbiausių žaliavų, tvarkymo, atsižvelgdamos į ekonomines ir technologines galimybes ir naudą aplinkai ir sveikatai. Jos taip pat į savo nacionalinius atliekų tvarkymo planus turėtų įtraukti atitinkamas priemones dėl atliekų, kuriose yra dideli tų žaliavų kiekiai, surinkimo, rūšiavimo ir naudojimo. Priemonės turėtų būti įtrauktos į atliekų tvarkymo planus, kai jie bus pirmą kartą atnaujinami po šios direktyvos įsigaliojimo dienos. Komisija turėtų pateikti informacijos apie atitinkamas produktų grupes ir atliekų srautus Sąjungos lygmeniu. Tačiau tos informacijos pateikimas nereiškia, kad valstybės narės negali imtis priemonių dėl kitų žaliavų, kurias jos laiko svarbiomis savo nacionalinei ekonomikai;

(38) kai produktai, žaliavos ir medžiagos tampa atliekomis, tos atliekos dėl jose esančių pavojingų medžiagų gali tapti netinkamos perdirbimui ar kokybiškų antrinių žaliavų gamybai. Todėl, laikantis 7-osios aplinkosaugos veiksmų programos, kurioje raginama kurti netoksiškų medžiagų ciklus, būtina skatinti priemones, kuriomis mažinamas pavojingų medžiagų kiekis medžiagose ir produktuose, įskaitant perdirbtas medžiagas, ir užtikrinama, kad per visą produktų ir medžiagų gyvavimo ciklą būtų pateikiama pakankamai informacijos apie juose esančias pavojingas medžiagas, o ypač apie labai didelį susirūpinimą keliančias chemines medžiagas. Siekiant tų tikslų, būtina gerinti Sąjungos atliekų, cheminių medžiagų ir produktų teisės aktų derėjimą ir suteikti Europos cheminių medžiagų agentūrai funkciją užtikrinti, kad informacija apie tai, kad sudėtyje yra labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų, būtų pateikiama per visą produktų ir medžiagų gyvavimo ciklą, įskaitant atliekų etapą;

(39) geriau naudojant išteklius būtų galima gerokai padidinti Sąjungos įmonių, valdžios institucijų ir vartotojų grynąsias santaupas ir sykiu sumažinti bendrą metinį išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Todėl Komisija iki 2018 m. pabaigos turėtų pasiūlyti pagrindinį išteklių naudojimo efektyvumo rodiklį ir jį sudarančių dalinių rodiklių suvestinę, kad būtų stebima pažanga, daroma siekiant tikslo Sąjungos lygmeniu padidinti išteklių naudojimo efektyvumą;

(40) skatinant tvarią bioekonomiką galima padėti sumažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuojamų žaliavų. Todėl biologiniai perdirbami produktai ir kompostuojami biologiškai skaidūs produktai galėtų būti viena iš galimybių, siekiant skatinti tolesnius tyrimus ir inovacijas ir pakeisti iškastinio kuro žaliavas atsinaujinančiaisiais ištekliais;

(41) siekiant išvengti atliekų apdorojimo, kurį vykdant ištekliai paliekami žemesniuose atliekų hierarchijos lygmenyse, padidinti parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo rodiklius, sudaryti sąlygas kokybiškam perdirbimui ir paskatinti kokybiškų antrinių žaliavų naudojimą, valstybės narės turėtų užtikrinti tvirtą įpareigojimo surinkti atliekas atskirai, nustatyto Direktyvos 2008/98/EB 10 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje, laikymąsi, įskaitant įpareigojimą įdiegti atskiro bent jau popieriaus, metalo, plastiko ir stiklo atliekų surinkimo sistemas,

([1]) 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

([2]) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

kurį valstybės narės turėjo įvykdyti iki 2015 m., ir turėtų įdiegti atskiro biologinių atliekų, namų ūkių pagamintų pavojingų atliekų ir tekstilės atliekų surinkimo sistemas. Kai tikslinga, pavojingoms biologinėms atliekoms ir pakuočių atliekoms, kuriose yra pavojingų medžiagų, turėtų būti taikomi specialūs surinkimo reikalavimai;

(42) atskirą surinkimą galima užtikrinti taikant surinkimo prie kiekvieno namo, atgabenimo ir priėmimo ar kitas surinkimo sistemas. Nors įpareigojimas atskirai surinkti atliekas reiškia, kad tam tikrų rūšių ir pobūdžio atliekos turi būti laikomos atskirai, turėtų būti galima surinkti tam tikrų rūšių atliekas kartu, jeigu tai netrukdo tų atliekų kokybiškai perdirbti arba kitaip panaudoti, laikantis atliekų hierarchijos principų. Taip pat turėtų būti leidžiama valstybėms narėms nukrypti nuo bendrojo įpareigojimo atskirtai surinkti atliekas tinkamai pagrįstais atvejais, pvz., kai atskiras specifinių atliekų srautų surinkimas atokiose ir retai gyvenamose vietovėse turėtų neigiamą poveikį aplinkai, kuris nusvertų bendrą naudą aplinkai, arba lemtų neproporcingas ekonomines sąnaudas. Vertindamos visus atvejus, kuriais ekonominės sąnaudos galėtų būti neproporcingos, valstybės narės turėtų atsižvelgti į bendrą atskiro surinkimo ekonominę naudą, įskaitant išvengiamas tiesiogines išlaidas ir neigiamo poveikio aplinkai ir sveikatai sąnaudas, susijusias su mišrių atliekų surinkimu ir apdorojimu, pajamas iš parduodamų antrinių žaliavų ir galimybę plėtoti tokių medžiagų rinkas, taip pat atliekų gamintojų ir produktų gamintojų įnašus, kurie galėtų pagerinti atliekų tvarkymo sistemų ekonominį efektyvumą;

(43) komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo kiekybiniai tikslai turėtų būti padidinti siekiant, kad nauda aplinkai, ekonominė ir socialinė nauda būtų apčiuopiama ir kad būtų sparčiau pereinama prie žiedinės ekonomikos;

(44) palaipsniui didinant esamus komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo kiekybinius tikslus, turėtų būti užtikrinta, kad ekonomiškai vertingos atliekų medžiagos būtų veiksmingai parengtos pakartotiniam naudojimui ar perdirbamos, sykiu užtikrinant aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą, ir kad atliekose randamos vertingos medžiagos būtų sugrąžinamos į Europos ekonomiką, taip įgyvendinant Žaliavų iniciatyvą ir kuriant žiedinę ekonomiką;

(45) valstybėse narėse atliekų tvarkymo rezultatai labai skiriasi ir tai ypač pasakytina apie komunalinių atliekų perdirbimą. Siekiant atsižvelgti į tuos skirtumus, reikėtų leisti toms valstybėms narėms, kurios, pagal EBPO ir Eurostato bendrą klausimyną pateiktais duomenimis, 2013 m. parengė pakartotiniam naudojimui ir perdirbo mažiau kaip 20 % savo komunalinių atliekų arba sąvartynuose pašalino daugiau kaip 60 % savo komunalinių atliekų, priimti sprendimą pratęsti laikotarpį, skirtą nustatytiems 2025 m., 2030 m. ir 2035 m. komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslams įgyvendinti. Sprendžiant pagal vidutinius metinius pastarųjų 15 metų pažangos rodiklius valstybėse narėse, tos valstybės narės, kad pasiektų tuos tikslus, savo atliekų perdirbimo pajėgumą turėtų padidinti iki tokio pajėgumo, kuris gerokai viršija ankstesnių metų vidurkius. Siekiant užtikrinti, kad būtų daroma tolydi tikslų įgyvendinimo pažanga ir laiku panaikinamos įgyvendinimo spragos, valstybės narės, kurioms reikia daugiau laiko, turėtų pasiekti tarpinius tikslus ir, remdamosi išsamiais kriterijais, parengti įgyvendinimo planus;

(46) siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų patikimi, svarbu nustatyti tikslesnes taisykles, kaip valstybės narės turėtų pranešti, kas faktiškai perdirbama bei parengiama pakartotiniam naudojimui ir gali būti užskaityta siekiant kiekybinių tikslų. Perdirbimo tikslų įgyvendinimo pažanga turėtų būti apskaičiuojama pagal komunalinių atliekų, patekusių į perdirbimo operaciją, svorį. Pagal bendrą taisyklę komunalinių atliekų, kurios ataskaitose apskaičiuojamos kaip perdirbtos, svoris turėtų būti faktiškai nustatomas tada, kai komunalinės atliekos patenka į perdirbimo operaciją. Nežiūrint to, siekiant sumažinti administracinę naštą, valstybėms narėms, laikantis griežtų sąlygų ir nukrypstant nuo bendros taisyklės, turėtų būti leidžiama nustatyti perdirbtų komunalinių atliekų svorį pagal išmatuotą bet kokios rūšiavimo operacijos produkciją. Medžiagų nuostoliai, atsirandantys prieš atliekoms patenkant į perdirbimo operaciją, pvz., dėl rūšiavimo ar kitų parengiamųjų operacijų, neturėtų būti įtraukti į atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip perdirbtos, kiekius. Tuos nuostolius galima nustatyti remiantis elektroniniais registrais, techninėmis specifikacijomis, išsamiomis įvairių atliekų srautų vidutinių nuostolio koeficientų apskaičiavimo taisyklėmis ar kitomis lygiavertėmis priemonėmis. Valstybės narės turėtų pranešti apie tokias priemones teikdamos kokybės patikrų ataskaitas, pridedamas prie Komisijai perduodamų ataskaitų duomenų apie atliekų perdirbimą.

Pageidautina, kad vidutiniai nuostolio koeficientai būtų nustatyti kiekvieno rūšiavimo įrenginio lygmeniu ir susieti su skirtingomis pagrindinėmis atliekų rūšimis, skirtingais šaltiniais (pvz., namų ūkiai ar verslo), skirtingomis surinkimo sistemomis ir skirtingais rūšiavimo procesų tipais. Vidutiniai nuostolio koeficientai turėtų būti taikomi tik tais atvejais, kai neturima kitų patikimų duomenų, visų pirma atliekų vežimo ir eksporto atvejais. Ataskaitose nurodant perdirbtų atliekų svorį, jis neturėtų būti sumažinamas dėl medžiagų svorio sumažėjimo, įvykstančio dėl fizinės arba cheminės jų transformacijos, būdingos konkrečiai perdirbimo operacijai, per kurią atliekų medžiagos faktiškai perdirbamos į produktus ar medžiagas;

(47) suderinus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB ([1]), direktyvos 2000/53/EB, direktyvos 2006/66/EB, Direktyvos 2008/98/EB ir direktyvos 2012/19/ES apibrėžtis, Direktyvos 2008/98/EB 6 straipsnio nuostata dėl atliekų, kurios nebelaikomos atliekomis siekiant tose direktyvose nustatytų naudojimo ir perdirbimo tikslų, nebereikalinga. Medžiagos, kurios po jų panaudojimo ar perdirbimo operacijos nebelaikomos atliekomis, turi būti įtraukiamos apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti atitinkami tose direktyvose nustatyti naudojimo ar perdirbimo tikslai, pagal taikytinus apskaičiavimo metodus. Kai medžiagos, atlikus parengimo operaciją, bet jų faktiškai neperdirbus, nebelaikomos atliekomis, jos įtraukiamos į perdirbtas medžiagas, jeigu jos skirtos tolesniam perdirbimui į produktus, žaliavas ar medžiagas ir yra tinkamos naudoti pagal savo pirminę paskirtį arba kitais tikslais. Atliekomis nebelaikomos medžiagos, kurios bus naudojamos kaip kuras ar kita energijos gamybos žaliava, kurios yra užpildytos ar pašalintos arba kurios būtų naudojamos bet kurioje kitoje operacijoje, kurią vykdant siekiama panaudoti atliekas kitais, ne naudojimo medžiagoms gauti ir ne perdirbimo, tikslais, neturėtų būti įtraukiamos apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti perdirbimo tikslai;

(48) kai apskaičiuojant perdirbimo rodiklį įtraukiamas biologiškai skaidžių atliekų aerobinis arba anaerobinis apdorojimas, atliekų kiekiai, patekę į aerobinio ar anaerobinio apdorojimo operaciją, gali būti įskaičiuojami į perdirbtų atliekų kiekį, jeigu tokio apdorojimo operacijos produkcija bus naudojama kaip perdirbtas produktas, žaliava ar medžiaga. Nors tokio apdorojimo operacijų produkcija paprastai yra kompostas arba degazuotasis raugas, kita produkcija taip pat gali būti įskaičiuojama, jeigu joje yra panašūs perdirbtų medžiagų kiekiai, palyginti su apdorojamų biologiškai skaidžių atliekų kiekiu. Kitais atvejais, laikantis perdirbimo apibrėžties, biologiškai skaidžios atliekos, apdorotos tokiu būdu, kad jos taptų medžiagomis, kurios bus naudojamos kaip kuras ar kita energijos gamybos žaliava, kurios pašalintos arba kurios būtų naudojamos bet kurioje kitoje operacijoje, kurią vykdant siekiama panaudoti atliekas kitais, ne naudojimo medžiagoms gauti ir ne perdirbimo, tikslais arba pašalinti atliekas, neturėtų būti įtraukiamos apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti perdirbimo tikslai;

(49) skaičiuodamos, ar parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai pasiekti, valstybės narės turėtų galėti įskaičiuoti metalus, surinktus sudeginus komunalines atliekas. Siekdama užtikrinti, kad šie duomenys būtų skaičiuojami vienodai, Komisija turėtų priimti išsamias taisykles dėl perdirbtų metalų kokybės kriterijų ir dėl duomenų apskaičiavimo, tikrinimo ir pateikimo;

(50) tuo atveju, kai atliekos iš Sąjungos eksportuojamos parengimo pakartotiniam naudojimui arba perdirbimo tikslais, valstybės narės turėtų veiksmingai naudotis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 50 straipsnio 4c dalyje numatytais tikrinimo įgaliojimais reikalauti patvirtinančių dokumentų, siekdamos įsitikinti, kad siunta bus gabenama naudojimo operacijoms, atitinkančioms to reglamento 49 straipsnį, todėl bus tvarkoma aplinkai saugiu būdu įrenginyje, kuris atitinka žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus, iš esmės prilygstančius Sąjungos teisės aktuose nustatytiems standartams. Vykdydamos tą užduotį, valstybės narės galėtų bendradarbiauti su kitais atitinkamais subjektais, pvz., kompetentingomis paskirties valstybės institucijomis, nepriklausomais tikrinimą atliekančiais trečiaisiais asmenimis arba organizacijomis, produktų gamintojų vardu įgyvendinančioms didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus, įsteigtomis pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas, kurie galėtų atlikti fizines ar kitokias įrenginių patikras trečiosiose valstybėse. Valstybės narės, teikdamos kokybės patikrų ataskaitą, pridedamą prie duomenų apie pažangą siekiant kiekybinių tikslų, turėtų pranešti apie priemones, kuriomis įgyvendina įpareigojimą užtikrinti, kad atliekos eksportuojamos iš Sąjungos būtų tvarkomos iš esmės lygiavertėmis sąlygomis lyginant su sąlygomis pagal atitinkamą Sąjungos aplinkos teisę;

(51) siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį šios direktyvos įgyvendinimą ir prognozuoti įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo ataskaitų sistemą, kuria naudojantis būtų galima nustatyti trūkumus ir imtis veiksmų dar nesuėjus kiekybinių tikslų įgyvendinimo terminams;

(52) pramoninių atliekų, tam tikrų verslo ir gavybos atliekų sudėtis ir kiekiai yra labai įvairūs ir labai skiriasi priklausomai nuo ekonominės konkrečios valstybės narės struktūros, pramonės arba verslo sektoriaus, kuriame susidaro atliekos, struktūros ir pramonės ar verslo veiklos intensyvumo tam tikroje geografinėje vietovėje. Taigi, laikoma, kad daugumai pramoninių ir gavybos atliekų tinka taikyti sektorinį metodą naudojant geriausių turimų technologijų informacinius dokumentus arba panašius dokumentus, skirtus konkretiems klausimams, susijusiems su konkrečios rūšies atliekų tvarkymu. Vis dėlto pramoninėms ir verslo pakuočių atliekoms ir toliau turėtų būti taikomi

([1]) 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

direktyvų 94/62/EB ir 2008/98/EB reikalavimai, įskaitant atitinkamus jų patobulinimus. Siekiant išnagrinėti tolesnes galimybes didinti verslo atliekų, nepavojingų pramoninių atliekų ir kitų pagrindinių atliekų srautų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo rodiklius, Komisija turėtų svarstyti galimybę nustatyti tų atliekų srautų kiekybinius tikslus;

(53) siekiant užtikrinti, kad būtų nuolat siekiama Sąjungos teisės aktų tikslų, svarbu, kad Komisija atliktų Direktyvos 2008/98/EB I priede išvardytų šalinimo operacijų peržiūrą. Ta peržiūra turėtų būti atliekama vadovaujantis tos direktyvos 13 straipsniu ir atsižvelgiant į aktualią informaciją, pvz., pokyčius tarptautiniu lygmeniu, visų pirma susijusius su 1989 m. kovo 22 d. Bazelio konvencija dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės ([1]);

(54) namų ūkiuose susidariusios pavojingos atliekos, tokios kaip pavojingos dažų, lakų, tirpiklių ar valiklių atliekos, taip pat turėtų būti surenkamos atskirai, siekiant išvengti komunalinių atliekų taršos pavojingų medžiagų dalelėmis, kuri gali pabloginti perdirbtų medžiagų kokybę, ir užtikrinti, kad tos pavojingos atliekos būtų tvarkomos laikantis patikimų aplinkosaugos metodų. Tuo atžvilgiu jau yra taikomi specialūs įpareigojimai surinkti namų ūkių elektroninės ir elektros įrangos, baterijų ir akumuliatorių atliekas;

(55) būtinas atskiras alyvų atliekų surinkimas ir jų susimaišymo su kitų tipų atliekomis ar medžiagomis prevencija, siekiant užtikrinti, kad jų apdorojimas duotų geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą. Apdorojant alyvų atliekas pirmenybė turėtų būti teikiama regeneravimui arba kitoms perdirbimo operacijoms, kurios, palyginti su regeneravimu, duoda lygiavertį arba geresnį aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą. Siekiant toliau gerinti alyvų atliekų tvarkymą, Komisija turėtų apsvarstyti ir, jei tikslinga, pasiūlyti alyvų atliekų apdorojimo gerinimo priemones, įskaitant kiekybinius jų regeneravimo tikslus. Atliekant tą peržiūrą, reikėtų atkreipti dėmesį į apdorojimo galimybes, susijusias su alyvų atliekų regeneravimu ir regeneruotų ir perdirbtų produktų kokybe ir galutiniu naudojimu;

(56) siekiant išvengti tokio atliekų apdorojimo, kurį vykdant ištekliai paliekami žemesniuose atliekų hierarchijos lygmenyse, siekiant sudaryti sąlygas kokybiškam perdirbimui ir siekiant paskatinti naudoti kokybiškas antrines žaliavas, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad biologinės atliekos būtų surenkamos atskirai ir perdirbamos tokiu būdu, kuris atitinka aukšto lygio aplinkosaugos standartus ir užtikrina atitinkamą aukštos kokybės standartus atitinkančią produkciją;

(57) šioje direktyvoje nustatomi ilgalaikiai Sąjungos atliekų tvarkymo tikslai ir ekonominės veiklos vykdytojams bei valstybėms narėms aiškiai parodoma, į kurias sritis turi būti investuojama, kad būtų pasiekti tie tikslai. Rengdamos nacionalinius atliekų tvarkymo planus ir planuodamos investicijas į atliekų tvarkymo infrastruktūrą, valstybės narės turėtų įvertinti reikiamas investicijas ir kitas finansines priemones, įskaitant finansavimą vietos valdžios institucijoms, ir į jas atsižvelgti. Tas vertinimas turėtų būti įtrauktas į atliekų tvarkymo planą ar kitus strateginius dokumentus. Toje srityje valstybės narės turėtų tinkamai naudotis investicijomis, be kita ko, Sąjungos fondais, teikdamos pirmenybę prevencijai, pakartotiniam naudojimui, pasiruošimui pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui pagal atliekų hierarchiją. Komisija turėtų padėti kompetentingoms institucijoms sukurti veiksmingą finansinę sistemą, be kita ko, pasinaudojant Sąjungos fondais, kai tikslinga, kad būtų įgyvendinti šios direktyvos reikalavimai pagal atliekų hierarchiją ir remiamos technologijų ir atliekų tvarkymo inovacijos;

(58) netinkamas pavojingų atliekų tvarkymas vis dar yra problema Sąjungoje; be to, trūksta kai kurių duomenų apie šių atliekų tvarkymą. Todėl būtina gerinti duomenų registravimo ir atsekamumo mechanizmus, valstybėse narėse sukuriant elektroninius pavojingų atliekų registrus. Kai tikslinga, elektroniniai duomenys galėtų būti renkami ir apie kitų rūšių atliekas, kad įmonėms ir administravimo įstaigoms būtų lengviau registruoti duomenis ir kad pagerėtų atliekų srautų Sąjungoje stebėsena;

(59) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nėra veiksminga atitikties patikros ar gero įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas. Atitikties stebėsena turėtų būti atliekama remiantis vien tik duomenimis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;

([1]) OL L 39, 1993 2 16, p. 3.

(60) valstybių narių teikiami duomenys yra būtini, kad Komisija galėtų įvertinti, kaip valstybėse narėse laikomasi Sąjungos atliekų teisės aktų. Duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų įvesti visų atliekų duomenų teikimo pagal vieno langelio principą sistemą, panaikinti nereikalingų ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas. Todėl, teikdamos Sąjungos atliekų teisėkūros procedūra priimamuose aktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo ataskaitas, valstybės narės turėtų naudotis Komisijos parengtomis naujausiomis taisyklėmis ir atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, parengta metodika;

(61) siekiant palengvinti tinkamą Direktyvoje 2008/98/EB nustatytų reikalavimų aiškinimą ir įgyvendinimą, tikslinga rengti ir periodiškai peržiūrėti tų reikalavimų įgyvendinimo gaires ir užtikrinti valstybių narių informacijos mainus ir tarpusavio dalijimąsi gerosios praktikos pavyzdžiais, susijusius su tų reikalavimų praktiniu įgyvendinimu ir vykdymo užtikrinimu. Tokios gairės, informacijos mainai ir dalijimasis gerosios praktikos pavyzdžiais turėtų, be kita ko, palengvinti bendrą atliekų apibrėžties, įskaitant terminą „atliekų išmetimas į aplinką“, supratimą ir jos praktinį taikymą. Rengiant gaires turėtų būti atsižvelgta į žiedinės ekonomikos verslo modelius, kuriuos taikant, pvz., turėtojas perduoda medžiagą ar objektą kitam turėtojui ir neketinama jų išmesti;

(62) kad būtų galima papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 2008/98/EB, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti aktus dėl tos direktyvos su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 7 straipsnio 1 dalies, 9 straipsnio 8 dalies, 11a straipsnio 10 dalies, 27 straipsnio 1 ir 4 dalių, 38 straipsnio 2 ir 3 dalių. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([1]) nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(63) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2008/98/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai dėl jos 5 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio 2 dalies, 8 straipsnio 5 dalies, 9 straipsnio 7 dalies, 11a straipsnio 9 dalies, 33 straipsnio 2 dalies, 35 straipsnio 5 dalies ir 37 straipsnio 7 dalies su pakeitimais, padarytais šia direktyva. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([2]);

(64) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. gerinti atliekų tvarkymą Sąjungoje tokiu būdu padedant apsaugoti ir išsaugoti aplinką, gerinti jos kokybę, užtikrinti vandenynų gerą būklę ir jūros gėrybių saugą mažinant į jūrą išmetamų šiukšlių kiekį, taip pat tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius visoje Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl priemonių masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(65) todėl Direktyva 2008/98/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;

(66) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ([3]) valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

(67) ši direktyva priimta atsižvelgiant į 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros išdėstytus įsipareigojimus ir ji turėtų būti įgyvendinama ir taikoma vadovaujantis tame susitarime išdėstytomis gairėmis,

([1]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.
([2]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).
([3]) OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Pakeitimai

Direktyva 2008/98/EB iš dalies keičiama taip:

1. straipsnis pakeičiamas taip:

„*1 straipsnis*

Dalykas ir taikymo sritis

Šia direktyva nustatomos priemonės, kuriomis siekiama apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą užkertant kelią atliekų susidarymui, atliekų susidarymo ir tvarkymo žalingam poveikiui arba mažinant susidarančių atliekų kiekį, atliekų susidarymo ir tvarkymo poveikį, mažinant bendrą išteklių naudojimo poveikį ir didinant tokio naudojimo efektyvumą, nes tai itin svarbu siekiant pereiti prie žiedinės ekonomikos ir užtikrinti ilgalaikį Sąjungos konkurencingumą.“;

2. straipsnio 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„e) medžiagoms, kurios skirtos naudoti kaip pašarinės žaliavos, apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2009 (*) 3 straipsnio 2 dalies g punkte, jeigu tos medžiagos nėra iš šalutinių gyvūninių produktų ir jose jų nėra;

(*) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantis Tarybos direktyvą 79/373/EEB, Komisijos direktyvą 80/511/EEB, Tarybos direktyvas 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Komisijos sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p. 1).“;

3. straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiami šie punktai:

„2a. „nepavojingos atliekos“ – atliekos, neįtrauktos į 2 punktą;

2b. „komunalinės atliekos“ – tai:

a) mišrios ir atskirai surinktos namų ūkių atliekos, įskaitant popierių ir kartoną, stiklą, metalus, plastiką, biologines atliekas, medieną, tekstilę, pakuotes, elektros ir elektroninės įrangos atliekas, baterijų ir akumuliatorių atliekas, taip pat stambiąsias atliekas, įskaitant čiužinius ir baldus;

b) mišrios ir atskirai surinktos atliekos iš kitų šaltinių, kai jos savo pobūdžiu ir sudėtimi panašios į atliekas iš namų ūkių.

Komunalinės atliekos neapima gamybos, žemės ūkio, miškininkystės, žvejybos, septikų, taip pat kanalizacijos ir nuotekų valymo atliekų, įskaitant nuotekų dumblą, eksploatuoti netinkamų transporto priemonių arba statybos bei griovimo atliekų.

Ši apibrėžtis nedaro poveikio atliekų tvarkymo atsakomybės pasiskirstymui tarp viešojo sektoriaus ir privačiojo sektoriaus subjektų;

2c. „statybos ir griovimo atliekos“ – atliekos, susidariusios vykdant statybos ir griovimo veiklą;“;

b) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. „biologinės atliekos“ – biologiškai skaidžios sodų ir parkų atliekos, maisto ir virtuvės atliekos iš namų ūkių, biurų, restoranų, didmeninės prekybos, valgyklų, viešojo maitinimo įstaigų ir mažmeninės prekybos punktų, taip pat panašios atliekos iš maisto perdirbimo įmonių;“;

c) įterpiamas šis punktas:

„4a. „maisto atliekos“ – bet koks atliekomis virtęs maistas, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 (*) 2 straipsnyje;

(*) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).“;

d) 9 punktas pakeičiamas taip:

„9. „atliekų tvarkymas“ – atliekų surinkimas, vežimas, naudojimas (įskaitant rūšiavimą), ir šalinimas, taip pat tokių operacijų priežiūra ir šalinimo vietų vėlesnė priežiūra, įskaitant tokio pobūdžio veiksmus, kurių imasi prekiautojas ar tarpininkas;“;

e) 12 punkto c papunktis pakeičiamas taip:

„c) pavojingų medžiagų kiekį medžiagose ir produktuose;“;

f) įterpiamas šis punktas:

„15a. „naudojimas medžiagoms gauti“ – bet kuri naudojimo operacija, išskyrus naudojimą energijai gauti ir perdirbimą į medžiagas, kurios bus naudojamos kaip kuras, ir kitus veiksmus, atliekamus siekiant generuoti energiją. Naudojimas medžiagoms gauti apima, be kita ko, parengimą pakartotiniam naudojimui, perdirbimą ir panaudojimą užpildymui;“;

g) įterpiamas šis punktas:

„17a. „užpildymas“ – bet kuri naudojimo operacija, kai tam tinkamos nepavojingos atliekos naudojamos iškastoms vietoms užpildyti arba inžineriniais tikslais kraštovaizdžiui formuoti. Užpildymui naudojamomis atliekomis turi būti pakeičiamos neatliekinės medžiagos, jos turi būti tinkamos naudoti minėtais tikslais ir jų turi būti naudojama tik tiek, kiek iš tikrųjų būtina tiems tikslams pasiekti;“;

h) įterpiamas šis punktas:

„21. „didesnės gamintojo atsakomybės sistema“ – valstybių narių nustatytų priemonių rinkinys, taikomas siekiant užtikrinti, kad produktų gamintojai prisiimtų finansinę atsakomybę arba finansinę ir organizacinę atsakomybę už atliekų tvarkymo etapą produkto gyvavimo cikle.“;

4. straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Valstybės narės ekonominėmis ir kitomis priemonėmis, pvz., IVa priede nurodytomis arba kitomis atitinkamomis sistemomis ir priemonėmis, skatina laikytis atliekų hierarchijos.“;

5. straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad medžiaga ar objektas, gaunamas gamybos procese, kurio pirminis tikslas nėra šios medžiagos ar šio objekto gamyba, būtų laikomas ne atliekomis, o šalutiniu produktu, jei įvykdomos šios sąlygos:“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs vienodo 1 dalyje nustatytų sąlygų taikymo konkrečioms medžiagoms ar objektams kriterijai.

Tie išsamūs kriterijai užtikrina aukšto lygio aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugą ir skatina tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Priimdama tuos įgyvendinimo aktus ir rengdama išsamius kriterijus, Komisija atspirties tašku laiko pačius griežčiausius ir didžiausią aplinkos apsaugą užtikrinančius kriterijus, kuriuos yra priėmusios valstybės narės pagal šio straipsnio 3 dalį, ir teikia pirmenybę atkartojamiems pramonės simbiozės praktikos pavyzdžiams.“;

c) papildomas šia dalimi:

„3. Kai nėra pagal 2 dalį Sąjungos lygmeniu nustatytų kriterijų, valstybės narės gali nustatyti išsamius 1 dalyje nurodytų sąlygų taikymo kriterijus konkrečioms medžiagoms ar objektams.

Valstybės narės praneša Komisijai apie tuos išsamius kriterijus, laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535 (*), kai to reikalaujama pagal tą direktyvą.

_____

(*) 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).“;

6. straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė dalis ir a punktas pakeičiami taip:

„1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad atliekos, atlikus jų perdirbimo ar kitą jų naudojimo operaciją, nebebūtų laikomos atliekomis, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) medžiaga arba objektas skirtas naudoti konkretiems tikslams;“;

ii) antra pastraipa išbraukiama;

b) 2, 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„2. Komisija stebi nacionalinių nebelaikymo atliekomis kriterijų rengimą valstybėse narėse ir vertina poreikį jais remiantis parengti Sąjungos lygmens kriterijus. Tuo tikslu, kai tikslinga, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs vienodo 1 dalyje nustatytų sąlygų taikymo tam tikrų rūšių atliekoms kriterijai.

Tais išsamiais kriterijais užtikrinama aukšto lygio aplinkos ir žmonių sveikatos apsauga ir skatinama tausiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius. Jie apima:

a) leistiną atliekų žaliavą naudojimo operacijoms;

b) leidžiamus apdorojimo procesus ir metodus;

c) medžiagų, kurios po naudojimo operacijos nebelaikomos atliekomis, kokybės kriterijus pagal taikytinus produktų standartus, įskaitant ribines teršalų vertes, kai reikia;

d) tvarkymo sistemoms taikomus reikalavimus siekiant įrodyti atitiktį nebelaikymo atliekomis kriterijams, įskaitant kokybės kontrolę ir savikontrolę, taip pat akreditaciją, kai tikslinga; ir

e) atitikties deklaracijos reikalavimą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Priimdama tuos įgyvendinimo aktus, Komisija atsižvelgia į atitinkamus kriterijus, kuriuos valstybės narės yra priėmusios pagal 3 dalį, ir atspirties tašku laiko tuos kriterijus, kurie yra patys griežčiausi ir užtikrinantys didžiausią aplinkos apsaugą.

3. Kai nėra Sąjungos lygmeniu pagal 2 dalį nustatytų kriterijų, valstybės narės gali nustatyti išsamius 1 dalyje nurodytų sąlygų taikymo kriterijus tam tikroms atliekų rūšims. Nustatant tuos išsamius kriterijus atsižvelgiama į visus galimus neigiamus medžiagos ar objekto poveikius aplinkai ir žmonių sveikatai ir turi būti tenkinami 2 dalies a–e punktuose nustatyti reikalavimai.

Valstybės narės praneša Komisijai apie tuos kriterijus, laikydamosi Direktyvos (ES) 2015/1535, kai to reikalaujama pagal tą direktyvą.

4. Kai nėra atitinkamai pagal 2 arba 3 dalyje nustatytas procedūras Sąjungos arba nacionaliniu lygmeniu nustatytų kriterijų, valstybė narė gali priimti sprendimą dėl konkrečių atvejų arba imtis atitinkamų priemonių, siekdama patikrinti, ar tam tikros atliekos nebelaikytinos atliekomis, atsižvelgdama į 1 dalyje nustatytas sąlygas ir, prireikus, į 2 dalies a–e punktuose nustatytus reikalavimus, taip pat ribines teršalų vertes ir bet kokį galimą neigiamą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai. Apie tokius sprendimus dėl konkrečių atvejų pagal Direktyvą (ES) 2015/1535 Komisijai pranešti nereikia.

Valstybės narės gali viešai paskelbti informaciją apie sprendimus dėl konkrečių atvejų ir kompetentingų institucijų atliktos patikros rezultatus elektroninėmis priemonėmis.“;

c) papildoma šia dalimi:

„5. Fizinis arba juridinis asmuo, kuris

a) panaudoja medžiagą, kuri nebelaikoma atliekomis ir nebuvo pateikta rinkai, pirmą kartą arba

b) pateikia medžiagą, kuri nebelaikoma atliekomis, rinkai pirmą kartą,

užtikrina, kad medžiaga atitiktų taikomus reikalavimus pagal taikytinus cheminių medžiagų ir produktų teisės aktus. Medžiagos, kuri nebelaikoma atliekomis, atveju 1 dalyje nustatytos sąlygos turi būti įvykdytos anksčiau, nei taikomi cheminių medžiagų ir produktų teisės aktai.“;

7. straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„1. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva ir pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis nustatomas ir peržiūrimas atliekų sąrašas“.

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybė narė atliekas gali laikyti pavojingomis, net jeigu jos nėra įtrauktos į atliekų sąrašą, kai tos atliekos turi vieną ar daugiau III priede išvardytų savybių. Valstybė narė nedelsdama apie visus tokius atvejus informuoja Komisiją ir suteikia Komisijai visą su tuo susijusią informaciją. Atsižvelgiant į gautus pranešimus, sąrašas peržiūrimas siekiant nuspręsti dėl jo patikslinimo.“;

c) 5 dalis išbraukiama;

8. straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Kai tokios priemonės apima didesnės gamintojo atsakomybės sistemas taikomi 8a straipsnyje nustatyti bendrieji būtiniausi reikalavimai.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad produktų gamintojai, kurie savanoriškai prisiima finansinę atsakomybę arba finansinę ir organizacinę atsakomybę už atliekų tvarkymo etapą produkto gyvavimo cikle, turėtų taikyti kai kuriuos arba visus 8a straipsnyje nustatytus bendruosius būtiniausius reikalavimus.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės gali imtis atitinkamų priemonių, skatinančių taip projektuoti produktus ir produktų komponentus, kad būtų mažinamas jų poveikis aplinkai ir susidarančių atliekų kiekis produktų gamybos ir vėlesnio naudojimo metu ir kad būtų užtikrinama, kad atliekomis tapusių produktų naudojimas ir šalinimas vyktų laikantis 4 ir 13 straipsnių.

Tokios priemonės, be kita ko, gali apimti produktų ir produktų komponentų, kurie tinka daugkartiniam naudojimui, kurių sudėtyje yra perdirbtų medžiagų, kurie yra techniškai patvarūs ir lengvai taisomi ir kuriuos, kai jie tampa atliekomis, galima parengti pakartotiniam naudojimui ir perdirbti, kūrimą, gamybą ir pateikimą rinkai, taip sudarant palankesnes sąlygas tinkamai įgyvendinti atliekų hierarchiją. Nustatant tas priemones atsižvelgiama į produktų poveikį per visą jų gyvavimo ciklą, atliekų hierarchiją ir, kai tikslinga, daugkartinio perdirbimo galimybes.“;

c) papildomas šia dalimi:

„5. Komisija organizuoja valstybių narių ir subjektų, susijusių su didesnės gamintojo atsakomybės sistemomis, informacijos apie praktinį 8a straipsnyje nustatytų bendrų būtiniausių reikalavimų įgyvendinimą mainus. Tai apima, be kita ko, keitimąsi informacija apie gerosios praktikos pavyzdžius, siekiant užtikrinti tinkamą valdymą, tarpvalstybinį bendradarbiavimą didesnės gamintojo atsakomybės sistemų srityje ir sklandų vidaus rinkos veikimą, apie organizacijų, gamintojų vardu įgyvendinančių didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus produktų sistemų organizacinius aspektus ir stebėseną, finansinių įnašų moduliavimą, atliekų tvarkymo veiklos vykdytojų atranką ir šiukšlinimo prevenciją. Komisija skelbia informacijos mainų rezultatus ir gali pateikti gaires dėl šių ir kitų atitinkamų aspektų.

Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, skelbia gaires dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo didesnės gamintojo atsakomybės sistemų srityje ir 8a straipsnio 4 dalies b punkte nurodyto finansinių įnašų moduliavimo.

Kai to reikia siekiant išvengti vidaus rinkos iškraipymų, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi kriterijai, siekiant užtikrinti vienodą 8a straipsnio 4 dalies b punkto taikymą, tačiau nenurodoma, kokie tiksliai turi būti konkretūs įnašai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

9. įterpiamas šis straipsnis:

„8a straipsnis

Bendrieji didesnės gamintojo atsakomybės sistemos būtiniausi reikalavimai

1. Kai pagal 8 straipsnio 1 dalį, be kita ko, vadovaujantis kitais Sąjungos teisėkūros procedūra priimamais aktais, įdiegiamos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, valstybės narės:

a) aiškiai apibrėžia visų atitinkamų susijusių subjektų, be kita ko, valstybės narės rinkai produktus teikiančių produktų gamintojų, jų vardu didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus įgyvendinančių organizacijų, privačiųjų arba viešųjų atliekų tvarkymo veiklos vykdytojų, vietos valdžios institucijų ir, kai tikslinga, pakartotinio naudojimo ir parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojų, taip pat socialinės ekonomikos įmonių, funkcijas ir atsakomybę;

b) vadovaudamosi atliekų hierarchija, nustato atliekų tvarkymo tikslus, kuriais siekiama įgyvendinti bent kiekybinius didesnės gamintojo atsakomybės sistemai taikomus tikslus, nustatytus šioje direktyvoje, Direktyvoje 94/62/EB, Direktyvoje 2000/53/EB, Direktyvoje 2006/66/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/19/ES (*), ir nustato kitus kiekybinius ir (arba) kokybinius tikslus, kurie laikomi tinkamais konkrečiai didesnės gamintojo atsakomybės sistemai;

c) užtikrina, kad būtų taikoma ataskaitų teikimo sistema, siekiant surinkti duomenis apie produktus, kuriuos valstybės narės rinkai pateikia produktų gamintojai, kuriems taikoma didesnė gamintojo atsakomybė, ir duomenis apie iš tų produktų susidarančių atliekų surinkimą ir apdorojimą, nurodant, kai tikslinga, konkrečius atliekų medžiagų srautus, taip pat kitus duomenis b punkto taikymo tikslais;

d) užtikrina vienodą požiūrį į produktų gamintojus nepriklausomai nuo jų įsisteigimo vietos ir dydžio ir neužkrauna neproporcingos reguliavimo naštos nedidelių produktų kiekių gamintojams, be kita ko, mažoms ir vidutinėms įmonėms.

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad atliekų turėtojai, kuriems taikomos pagal 8 straipsnio 1 dalį nustatytos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, būtų informuoti apie atliekų prevencijos priemones, pakartotinio naudojimo ir parengimo pakartotiniam naudojimui centrus, grąžinimo ir surinkimo sistemas ir šiukšlinimo prevenciją. Valstybės narės taip pat imasi priemonių (ekonominių iniciatyvų ar reguliavimo nuostatų, kai tikslinga), kad atliekų turėtojus paskatintų prisiimti atsakomybę už savo atliekų pateikimą įdiegtoms atskiro atliekų surinkimo sistemoms.

3. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad visi produktų gamintojai arba organizacijos, produktų gamintojų vardu įgyvendinančios didesnės produktų gamintojų atsakomybės įpareigojimus:

a) būtų aiškiai apsibrėžę geografinę, produktų ir medžiagų aprėptį ir neapsiribotų tik tomis vietomis, kur jiems pelningiausia rinkti ir tvarkyti atliekas;

b) užtikrintų pakankamą atliekų surinkimo sistemų prieinamumą a punkte nurodytose vietose;

c) turėtų reikiamų finansinių priemonių arba finansinių ir organizacinių priemonių jiems taikomiems didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimams vykdyti;

d) įdiegtų tinkamą savikontrolės mechanizmą ir, kai taikytina, reguliariai atliktų nepriklausomą auditą, kurio metu būtų įvertinama:

i) organizacijos finansų valdymas, įskaitant atitiktį 4 dalies a ir b punktuose nustatytiems reikalavimams;

ii) pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimus surinktų ir ataskaitose pateikiamų duomenų kokybė;

e) viešai skelbtų prieinamą informaciją apie 1 dalies b punkte nurodytų atliekų tvarkymo tikslų pasiekimą ir, kai didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimai vykdomi kolektyviai, taip pat informaciją apie:

i) organizacijos savininkus ir narius;

ii) produktų gamintojų mokamus finansinius įnašus už parduotą vienetą arba už rinkai pateiktų produktų toną; ir

iii) atliekų tvarkymo veiklos vykdytojų atrankos procedūrą.

4. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad finansiniai įnašai, produktų gamintojų mokami siekiant vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus:

a) padengtų šias su gamintojo atitinkamos valstybės narės rinkai pateikiamais produktais susijusias išlaidas:

— atskiro atliekų surinkimo, jų gabenimo ir apdorojimo, įskaitant apdorojimą, būtiną Sąjungos atliekų tvarkymo tikslams pasiekti, išlaidas, taip pat išlaidas, reikalingas kitiems 1 dalies b punkte nurodytiems kiekybiniams ir kokybiniams tikslams pasiekti, atsižvelgiant į pajamas, gaunamas pakartotinai panaudojus produktus, pardavus iš produktų gautas antrines žaliavas ir pirkėjui nepareikalavus grąžinti užstato,

— tinkamos informacijos atliekų turėtojams teikimo pagal 2 dalį išlaidas,

— duomenų rinkimo ir ataskaitų teikimo pagal 1 dalies c punktą išlaidas.

Šis punktas netaikomas didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms, nustatytoms pagal Direktyvą 2000/53/EB, 2006/66/EB arba 2012/19/ES;

b) tais atvejais, kai didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimai vykdomi kolektyviai, būtų moduliuojami, kai įmanoma, už kiekvieną produktą arba panašių produktų grupę, konkrečiai atsižvelgiant į jų patvarumą, taisomumą, tinkamumą pakartotinai naudoti ir perdirbamumą, taip pat į tai, ar juose yra pavojingų medžiagų, tokiu būdu laikantis gyvavimo ciklo požiūrio, būtų suderinti su atitinkamų Sąjungos teisės aktų reikalavimais ir, kai esama suderintų kriterijų, būtų jais pagrįsti, kad būtų užtikrintas sklandus vidaus rinkos veikimas; ir

c) neviršytų išlaidų, būtinų teikiant ekonomiškai efektyvias atliekų tvarkymo paslaugas. Tokios išlaidos skaidriai nustatomos susitariant atitinkamiems subjektams.

Kai tai pagrįsta dėl poreikio užtikrinti tinkamą atliekų tvarkymą ir didesnės gamintojo atsakomybės sistemos ekonominį perspektyvumą, valstybės narės gali nukrypti nuo a punkte nustatytų finansinės atsakomybės pasidalijimo nuostatų, jeigu:

i) kai taikomos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, įdiegtos siekiant pagal Sąjungos teisėkūros procedūra priimamus aktus nustatytų atliekų tvarkymo tikslus ir uždavinius, produktų gamintojai padengia bent 80 % būtinų išlaidų;

ii) produktų gamintojai padengia bent 80 % būtinų išlaidų, kai taikomos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, įdiegtos 2018 m. liepos 4 d. arba vėliau, siekiant tik valstybės narės teisės aktuose nustatytų atliekų tvarkymo kiekybinių ir kokybinių tikslų;

iii) produktų gamintojai padengia bent 50 % būtinų išlaidų, kai taikomos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, įdiegtos iki 2018 m. liepos 4 d., siekiant tik valstybės narės teisės aktuose nustatytų atliekų tvarkymo kiekybinių ir kokybinių tikslų,

ir jeigu likusią išlaidų dalį padengia pirminiai atliekų gamintojai arba platintojai.

Šia nukrypti leidžiančia nuostata negalima naudotis siekiant sumažinti išlaidų dalį, kurią produktų gamintojai turi padengti pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas, įdiegtas anksčiau nei 2018 m. liepos 4 d.

5. Valstybės narės įdiegia tinkamą stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemą, siekdamos užtikrinti, kad produktų gamintojai ir organizacijos, jų vardu įgyvendinančios didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus, įgyvendintų jiems nustatytus didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus, įskaitant nuotolinio pardavimo atvejus, kad būtų tinkamai naudojamos finansinės priemonės ir kad visi su didesnės gamintojo atsakomybės sistemos įgyvendinimu susiję subjektai teiktų patikimus duomenis.

Jei valstybės narės teritorijoje didesnės produktų gamintojo atsakomybės įpareigojimus gamintojų vardu įgyvendina daug organizacijų, ta valstybė narė paskiria bent vieną nuo privačiųjų interesų nepriklausomą instituciją arba įgalioja valdžios instituciją prižiūrėti didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimų įgyvendinimą.

Kiekviena valstybė narė leidžia kitose valstybėse narėse įsisteigusiems ir jos teritorijoje produktus rinkai teikiantiems produktų gamintojams paskirti jos teritorijoje įsisteigusį juridinį ar fizinį asmenį įgaliotu atstovu gamintojui taikomų įpareigojimų, susijusių su didesnės gamintojo atsakomybės sistemomis jos teritorijoje, vykdymo tikslais.

Siekdamos stebėti ir tikrinti atitiktį produkto gamintojo įpareigojimams, susijusiems su didesnės gamintojo atsakomybės sistema, valstybės narės gali nustatyti reikalavimus, pvz., registracijos, informacijos ir ataskaitų teikimo reikalavimus, kuriuos turi vykdyti juridinis ar fizinis asmuo, paskirtas įgaliotu atstovu jų teritorijoje.

6. Valstybės narės užtikrina reguliarų dialogą tarp atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, susijusių su didesnės gamintojo atsakomybės sistemų įgyvendinimu, įskaitant gamintojus ir platintojus, privačiuosius ar viešuosius atliekų tvarkymo veiklos vykdytojus, vietos valdžios institucijas, pilietinės visuomenės organizacijas ir, kai taikytina, socialinės ekonomikos subjektus, pakartotinio naudojimo bei taisymo tinklus ir parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojus.

7. Valstybės narės imasi priemonių, siekdamos užtikrinti, kad didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, įdiegtos anksčiau nei 2018 m. liepos 4 d., šio straipsnio reikalavimus įvykdytų ne vėliau kaip 2023 m. sausio 5 d.

8. Informacijos teikimas visuomenei pagal šį straipsnį nedaro poveikio neskelbtinos komercinės informacijos konfidencialumo išsaugojimui pagal atitinkamus Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus.

(*) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).“;

10. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Atliekų prevencija

1. Valstybės narės imasi atliekų susidarymo prevencijos priemonių. Tomis priemonėmis bent:

a) skatinami ir remiami tausios gamybos ir vartojimo modeliai;

b) skatinama projektuoti, gaminti ir naudoti produktus, kuriems tausiai naudojami ištekliai, kurie yra patvarūs (atsižvelgiant, be kita ko, į naudojimo trukmę ir tyčinio suplanuoto nusidėvėjimo nebuvimą), tinkami taisyti, pakartotinai naudoti ir gali būti atnaujinami;

c) apimami tiksliniai produktai, kuriuose yra svarbiausių žaliavų, siekiant, kad tos medžiagos netaptų atliekomis;

d) skatinama produktus naudoti pakartotinai ir kurti taisymo ir pakartotinio naudojimo skatinimo sistemas, visų pirma elektros ir elektroninės įrangos, tekstilės, baldų, pakuočių, statybinių medžiagų ir produktų;

e) kai taikytina ir nedarant poveikio intelektinės nuosavybės teisėms, skatinamas atsarginių dalių, instrukcijų vadovų, techninės informacijos ar kitų priemonių, įrangos ar programinės įrangos, padedančių sutaisyti ir pakartotinai naudoti produktus nepakenkiant jų kokybei ir saugai, prieinamumas;

f) mažinamas su pramonine gamyba, mineralinių išteklių gavyba, gamyba ir statyba bei griovimu susijusių procesų atliekų kiekis, atsižvelgiant į geriausias turimas technologijas (geriausius prieinamus gamybos būdus);

g) mažinamas pirminės gamybos, apdorojimo ir apdirbimo, mažmeninės prekybos ir kitokio maisto skirstymo etapuose, taip pat restoranuose, maitinimo paslaugų įmonėse ir namų ūkiuose susidarančių maisto atliekų kiekis, siekiant prisidėti prie Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslo iki 2030 m. 50 % sumažinti vienam pasaulio gyventojui tenkančių maisto atliekų kiekį mažmeninės prekybos ir vartotojų lygmenyse ir sumažinti maisto nuostolius gamybos ir tiekimo grandinėse;

h) skatinama dovanoti maistą ir kitaip jį perskirstyti žmonėms, pirmenybę teikiant naudojimui žmonėms vartoti, o ne gyvūnų pašarams ar perdirbimui į ne maisto produktus;

i) skatinama mažinti pavojingų medžiagų kiekį medžiagose ir produktuose, nedarant poveikio Sąjungos lygmeniu nustatytų toms medžiagoms ir produktams taikomų suderintų teisinių reikalavimų taikymui, ir užtikrinama, kad bet koks gaminio tiekėjas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 (*) 3 straipsnio 33 punkte, nuo 2021 m. sausio 5 d. teiktų informaciją Europos cheminių medžiagų agentūrai pagal to reglamento 33 straipsnio 1 dalį;

j) mažinamas susidarančių atliekų kiekis, ypač tokių atliekų, kurių negalima parengti pakartotiniam naudojimui ar perdirbti;

k) nustatoma, kurie produktai yra pagrindiniai šiukšlinimo gamtoje ir jūros aplinkoje šaltiniai, ir imamasi tinkamų iš tokių produktų susidarančių šiukšlių prevencijos ir mažinimo priemonių; kai valstybės narės nusprendžia įgyvendinti šį įpareigojimą nustatydamos rinkos apribojimus, jos užtikrina, kad tokie apribojimai būtų proporcingi ir nediskriminaciniai;

l) siekiama nutraukti į jūrą išmetamų šiukšlių susidarymą, siekiant prisidėti prie Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslo vykdyti visų rūšių jūrų taršos prevenciją ir gerokai sumažinti tokią taršą, ir

m) rengiamos ir remiamos informacinės kampanijos, kuriomis siekiama didinti informuotumą apie atliekų prevenciją ir šiukšlinimą.

2. Ne vėliau kaip 2020 m. sausio 5 d. Europos cheminių medžiagų agentūra įdiegia duomenims, kurie turi būti jai teikiami pagal 1 dalies i punktą, skirtą duomenų bazę, ir prižiūri ją. Europos cheminių vaistų agentūra suteikia atliekų tvarkymo veiklos vykdytojams prieigą prie tos duomenų bazės. Ji taip pat suteikia prieigą prie tos duomenų bazės vartotojams, kai jie to paprašo.

3. Valstybės narės stebi ir vertina atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimą. Tuo tikslu jos nustato tinkamus kiekybinius ir kokybinius rodiklius ir tikslus, visų pirma susijusius su susidarančių atliekų kiekiu.

4. Valstybės narės stebi ir vertina savo pakartotinio naudojimo priemonių įgyvendinimą vertindamos pakartotinį naudojimą bendra metodika, nustatyta 7 dalyje nurodytu įgyvendinimo aktu, pradedant nuo pirmųjų nepertrauktų kalendorinių metų, kurie eina po to įgyvendinimo akto.

5. Valstybės narės stebi ir vertina savo maisto atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimą vertindamos maisto atliekų kiekį metodika, nustatyta 8 dalyje nurodytu deleguotuoju aktu, pradedant nuo pirmųjų nepertrauktų kalendorinių metų, kurie eina po deleguotojo akto dienos.

6. Ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja valstybių narių pagal 37 straipsnio 3 dalį pateiktus duomenis apie maisto atliekas, siekdama apsvarstyti galimybę nustatyti Sąjungos lygmens maisto atliekų mažinimo kiekybinį tikslą, kurį reikia pasiekti iki 2030 m., remiantis duomenimis, valstybių narių pateiktais pagal bendrą metodiką, nustatytą pagal šio straipsnio 8 dalį. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

7. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi rodikliai, skirti bendrai atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo pažangai matuoti, ir ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma bendra ataskaitų apie produktų pakartotinį naudojimą metodika. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija, remdamasi ES maisto nuostolių ir švaistymo prevencijos platformos veiklos išvadomis, priima pagal 38a straipsnį deleguotąjį aktą, kuriuo papildoma ši direktyva ir nustatoma bendra metodika ir būtiniausi kokybės reikalavimai, siekiant užtikrinti vienodą maisto atliekų kiekio vertinimą.

9. Ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja valstybių narių pagal 37 straipsnio 3 dalį pateiktus duomenis apie pakartotinį naudojimą, siekdama apsvarstyti galimybę įvesti priemones, kuriomis būtų skatinamas pakartotinis produktų naudojimas, be kita ko, galimybę nustatyti kiekybinius tikslus. Komisija taip pat išnagrinėja galimybę įvesti kitas atliekų prevencijos priemones, be kita ko, galimybę nustatyti atliekų kiekio mažinimo tikslus. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

_____

(*) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).“;

11. 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Atliekų naudojimas

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad atliekos būtų parengiamos pakartotiniam naudojimui, perdirbamos arba kitaip naudojamos pagal 4 ir 13 straipsnius.

2. Prireikus tam, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir siekiant palengvinti ar pagerinti parengimą pakartotiniam naudojimui, perdirbimą ir kitokį naudojimą, atliekos turi būti surenkamos atskirai ir nemaišomos su kitomis atliekomis ar medžiagomis, turinčiomis kitokias savybes.

3. Valstybės narės gali leisti nukrypti nuo 2 dalies nuostatų, jeigu tenkinama bent viena šių sąlygų:

a) tam tikrų tipų atliekų bendras surinkimas nemažina galimybių jas parengti pakartotiniam naudojimui, perdirbti ar kitaip panaudoti pagal 4 straipsnį ir užtikrina tokį visų tų operacijų rezultatą, kuris yra panašios kokybės palyginti su rezultatu, gaunamu tas atliekas surenkant atskirai;

b) atskiras surinkimas neduoda geriausio aplinkosaugos požiūriu bendro rezultato, atsižvelgiant į bendrą atitinkamų atliekų srautų tvarkymo poveikį aplinkai;

c) atskiras surinkimas techniškai neįmanomas, atsižvelgiant į gerosios atliekų surinkimo praktikos pavyzdžius;

d) atskiras surinkimas lemtų neproporcingas ekonomines sąnaudas, atsižvelgiant į mišrių atliekų surinkimo ir tvarkymo daromo neigiamo poveikio aplinkai ir sveikatai sąnaudas, galimybes gerinti atliekų surinkimo ir apdorojimo efektyvumą, pajamas, gaunamas pardavus antrines žaliavas, principo „teršėjas moka“ ir didesnės gamintojo atsakomybės taikymą.

Valstybės narės reguliariai peržiūri leidžiančias nukrypti pagal šią dalį nuostatas, atsižvelgdamos į gerąją atskiro atliekų surinkimo praktiką ir kitus atliekų tvarkymo pokyčius.

4. Valstybės narės imasi priemonių siekdamos užtikrinti, kad atliekos, surinktos atskirai siekiant jas parengti pakartotiniam naudojimui ir perdirbti pagal 11 straipsnio 1 dalį ir 22 straipsnį, nebūtų deginamos, išskyrus atliekas, kurios susidaro vykdant vėlesnes atskirai surinktų atliekų apdorojimo operacijas ir kurių deginimas duoda geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal 4 straipsnį.

5. Prireikus tam, kad būtų laikomasi šio straipsnio 1 dalies, ir siekiant palengvinti ar pagerinti atliekų naudojimą, valstybės narės imasi reikiamų priemonių, taikomų prieš atliekų naudojimą arba jo metu, kad iš pavojingų atliekų būtų atskirtos pavojingos medžiagos, junginiai ir komponentai, siekiant tas atliekas apdoroti pagal 4 ir 13 straipsnius.

6. Ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d. valstybės narės pateikia ataskaitą Komisijai dėl šio straipsnio įgyvendinimo, susijusio su komunalinėmis atliekomis ir biologinėmis atliekomis, įskaitant duomenis apie atskiro surinkimo medžiagų ir teritorinę aprėptį ir informaciją apie visas leidžiančias nukrypti pagal 3 dalį nuostatas.“;

12. 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„*Parengimas pakartotiniam naudojimui ir perdirbimas*“;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų rengti atliekas pakartotinai naudoti, visų pirma skatina kurti ir remia parengimo pakartotiniam naudojimui ir taisymo tinklus, sudaro jiems palankesnes sąlygas, kai tai suderinama su tinkamu atliekų tvarkymu, naudotis atliekomis, kurias kaupia surinkimo sistemos arba įrenginiai ir kurios skirtos parengti pakartotiniam naudojimui, bet kurių neketinama parengti pakartotiniam naudojimui toje pačioje sistemoje arba tuose įrenginiuose, ir skatina taikyti ekonomines priemones, viešųjų pirkimų kriterijus, kiekybinius tikslus ar kitas priemones.

Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų kokybišką perdirbimą, ir šiuo tikslu pagal 10 straipsnio 2 ir 3 dalis įveda atskiro atliekų surinkimo sistemą.

Laikantis 10 straipsnio 2 ir 3 dalių, valstybės narės atskiro surinkimo sistemą įveda bent popieriui, metalui, plastikui ir stiklui, o nuo 2025 m. sausio 1 d. ir tekstilės gaminiams.

Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų rūšiuojamąjį griovimą, siekdamos, kad būtų galima atskirti ir saugiai tvarkyti pavojingas medžiagas, sudaryti palankesnes sąlygas, kai atskiriamos atrinktos medžiagos, pakartotiniam naudojimui ir kokybiškam perdirbimui ir užtikrinti, kad būtų įvestos statybos ir griovimo atliekų rūšiavimo sistemos bent: medienai, mineralinėms frakcijoms (betonui, plytoms, plytelėms ir keramikai, akmeniui), metalui, stiklui, plastikui ir gipsui.“;

c) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė dalis pakeičiama taip:

„2. Siekdamos įgyvendinti šios direktyvos tikslus ir pereiti prie Europos žiedinės ekonomikos, kurioje labai efektyviai naudojami ištekliai, valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kuriomis siekiama šių tikslų:“;

ii) papildoma šiais punktais:

„c) iki 2025 m. padidinti pakartotiniam naudojimui parengiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį tiek, kad jos sudarytų bent 55 % atliekų (pagal svorį);

d) iki 2030 m. padidinti pakartotiniam naudojimui parengiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį tiek, kad jos sudarytų bent 60 % atliekų (pagal svorį);

e) iki 2035 m. padidinti pakartotiniam naudojimui parengiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį tiek, kad jos sudarytų bent 65 % atliekų (pagal svorį)“;

d) 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybė narė gali pratęsti 2 dalies c, d ir e punktuose nurodytų tikslų įgyvendinimo terminus ne daugiau kaip penkeriais metais, jei ta valstybė narė:

a) pagal EBPO ir Eurostato bendrą klausimyną pateiktais duomenimis, 2013 m. parengė pakartotiniam naudojimui ir perdirbo mažiau kaip 20 % arba sąvartynuose pašalino daugiau kaip 60 % savo komunalinių atliekų; ir

b) ne vėliau kaip likus 24 mėnesiams iki 2 dalies c, d arba e punkte nustatyto termino praneša Komisijai apie savo ketinimą pratęsti atitinkamą terminą ir pateikia įgyvendinimo planą pagal IVb priedą.

4. Komisija per tris mėnesius nuo įgyvendinimo plano gavimo dienos gali paprašyti valstybės narės persvarstyti pagal 3 dalies b punktą pateiktą įgyvendinimo planą, jei ji mano, kad planas neatitinka IVb priede nustatytų reikalavimų. Atitinkama valstybė narė persvarstytą planą pateikia per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo dienos.

5. Jeigu pagal 3 dalį tikslų įgyvendinimo terminas pratęsiamas, atitinkama valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad padidintų pakartotiniam naudojimui parengiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį tiek, kad jos sudarytų:

a) bent 50 % atliekų nuo 2025 m., jeigu pratęsiamas 2 dalies c punkte nurodyto tikslo įgyvendinimo terminas;

b) bent 55 % atliekų nuo 2030 m., jeigu pratęsiamas 2 dalies d punkte nurodyto tikslo įgyvendinimo terminas;

c) bent 60 % atliekų nuo 2035 m., jeigu pratęsiamas 2 dalies e punkte nurodyto tikslo įgyvendinimo terminas.“;

e) papildoma šiomis dalimis:

„6. Iki 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija apsvarsto galimybes nustatyti statybos ir griovimo atliekų ir konkrečių jų medžiagų frakcijų, tekstilės atliekų, komercinės veiklos atliekų, nepavojingų pramoninių atliekų ir kitų atliekų srautų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslus, taip pat komunalinių biologinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslus. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

7. Ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri 2 dalies e punkte nustatytą tikslą. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

Komisija įvertina konegeracijos technologiją, kurią taikant galima įtraukti mineralines medžiagas į bendro komunalinių atliekų deginimo procesą. Jeigu atliekant šią peržiūrą nustatoma, kad esama patikimos metodikos, Komisija apsvarsto galimybę tokias mineralines medžiagas įtraukti apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti perdirbimo tikslai.“;

13. įterpiami šie straipsniai:

„11a straipsnis

Tikslų įgyvendinimo pažangos skaičiavimo taisyklės

„1. Skaičiuojant, ar 11 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose bei 11 straipsnio 3 dalyje nustatyti tikslai pasiekti:

a) valstybės narės apskaičiuoja per atitinkamus kalendorinius metus susidariusių ir parengtų pakartotiniam naudojimui arba perdirbtų komunalinių atliekų svorį;

b) pakartotiniam naudojimui parengtų komunalinių atliekų svoris apskaičiuojamas kaip produktų ir produktų komponentų, tapusių komunalinėmis atliekomis ir reikiamai patikrintų, išvalytų ar pataisytų, kad juos būtų galima pakartotinai naudoti be jokio tolesnio rūšiavimo ar apdirbimo, svoris;

c) perdirbtų komunalinių atliekų svoris apskaičiuojamas kaip atliekų, reikiamai patikrintų, išrūšiuotų ir kitaip apdorotų siekiant atskirti atliekų medžiagas, kurios toliau nebus apdirbamos, ir užtikrinti kokybišką perdirbimą, patekusių į perdirbimo operaciją, per kurią atliekų medžiagos faktiškai perdirbamos į produktus, žaliavas ar medžiagas, svoris.

2. Taikant 1 dalies c punktą, perdirbtų komunalinių atliekų svoris matuojamas tada, kai atliekos patenka į perdirbimo operaciją.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, perdirbtų komunalinių atliekų svoris gali būti matuojamas kaip bet kokios rūšiavimo operacijos išeigos svoris, jeigu:

a) tokios išrūšiuotos atliekos bus toliau perdirbamos;

b) per tolesnes operacijas prieš perdirbimo operaciją atskirtų ir toliau neperdirbamų medžiagų svoris neįskaičiuojamas į atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip perdirbtos, svorį.

3. Valstybės narės įveda veiksmingą kokybės kontrolės ir komunalinių atliekų atsekamumo sistemą siekdamos užtikrinti, kad būtų įvykdytos šio straipsnio 1 dalies c punkte ir 2 dalyje nustatytos sąlygos. Siekiant užtikrinti surinktų duomenų apie perdirbtas atliekas patikimumą ir tikslumą, sistemą gali sudaryti elektroniniai registrai, įdiegti pagal 35 straipsnio 4 dalį, išrūšiuotų atliekų kokybės reikalavimų techninės specifikacijos, arba vidutiniai išrūšiuotų atliekų nuostolio koeficientai, atitinkamai taikomi įvairių rūšių atliekoms ir atliekų tvarkymo būdams. Vidutiniai nuostolio koeficientai taikomi tik tais atvejais, kai negalima kitais būdais gauti patikimų duomenų, ir apskaičiuojami pagal apskaičiavimo taisykles, nustatytas pagal šio straipsnio 10 dalį priimtame deleguotajame akte.

4. Siekiant apskaičiuoti, ar buvo pasiekti 11 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose ir 11 straipsnio 3 dalyje nustatyti tikslai, biologiškai skaidžių atliekų, kurios patenka į aerobinio ar anaerobinio apdorojimo įrenginį, kiekis gali būti laikomas perdirbtų atliekų kiekiu, jeigu po apdorojimo gaunamas kompostas, degazuotasis raugas ar kita produkcija, kurios perdirbto turinio kiekis panašus į atliekų, patekusių į įrenginį, kiekį, ir jie po to naudojami kaip perdirbti produktai, žaliavos ar medžiagos. Jeigu apdorojimo operacijos produkcija naudojama žemei, valstybės narės jas gali laikyti perdirbtomis atliekomis tik tada, jeigu tuo apdorojimu pagerinamas žemės ūkis ar ekologinės reikmės.

Nuo 2027 m. sausio 1 d. valstybės narės biologines komunalines atliekas, patekusias į aerobinio ar anaerobinio apdorojimo operaciją, gali laikyti perdirbtomis atliekomis tik tada, jeigu jos pagal 22 straipsnį surinktos atskirai arba atskiriamos jų susidarymo vietoje.

5. Siekiant apskaičiuoti, ar pasiekti 11 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose ir 11 straipsnio 3 dalyje nustatyti tikslai, atliekų medžiagų, kurios po parengimo operacijos, atliekamos prieš perdirbimą, nebelaikomos atliekomis, kiekis gali būti įskaičiuojamas į perdirbtų medžiagų kiekį, jeigu tokios medžiagos skirtos tolesniam perdirbimui į produktus, žaliavas ar medžiagas ir yra tinkamos naudoti pagal savo pirminę paskirtį arba kitais tikslais. Tačiau tų atliekomis nebelaikomų medžiagų, kurios bus naudojamos kaip kuras arba kita energijos gamybos žaliava, bus deginamos, naudojamos užpildymui arba šalinamos sąvartyne, negalima įtraukti vertinant, ar pasiekti perdirbimo tikslai.

6. Skaičiuodamos, ar 11 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose ir 11 straipsnio 3 dalyje nustatyti tikslai yra pasiekti, valstybės narės gali įskaičiuoti perdirbtų metalų, atskirtų sudeginus komunalines atliekas, kiekį, jei perdirbti metalai atitinka tam tikrus kokybės kriterijus, nustatytus pagal šio straipsnio 9 dalį priimtame įgyvendinimo akte.

7. Atliekas, kurios išsiunčiamos į kitą valstybę narę, kad joje būtų parengtos pakartotiniam naudojimui, perdirbtos ar naudojamos užpildymui, apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti tikslai, gali įtraukti tik ta valstybė narė, kurioje tos atliekos surinktos.

8. Atliekų, kurios eksportuojamos iš Sąjungos, kad būtų parengtos pakartotiniam naudojimui arba perdirbtos, kiekį tas atliekas surinkusi valstybė narė gali įtraukti apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti šios direktyvos 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti tikslai, tik jei laikomasi šio straipsnio 3 dalies reikalavimų ir jei pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 eksportuotojas gali įrodyti, kad atliekų siunta atitinka to reglamento reikalavimus ir kad tos atliekos už Sąjungos ribų buvo tvarkomos laikantis reikalavimų, kurie yra iš esmės lygiaverčiai atitinkamuose Sąjungos aplinkos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams.

9. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d., siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo taisyklės, visų pirma:

a) bendra metalų, perdirbtų pagal 6 dalį, svorio apskaičiavimo metodika, įskaitant perdirbtų metalų kokybės kriterijus, ir

b) nuostatos dėl susidarymo vietoje atskiriamų ir perdirbamų biologinių atliekų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

10. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija pagal 38a straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo papildoma ši direktyva ir nustatomos medžiagų, atskirtų po rūšiavimo operacijos ir toliau neperdirbamų, svorio duomenų apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo taisyklės, grindžiamos vidutiniais nuostolio koeficientais, taikomais išrūšiuotoms atliekoms.“;

11b straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, Komisija parengia 11 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose ir 11 straipsnio 3 dalyje nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangos ataskaitą ne vėliau kaip likus trejiems metams iki tose nuostatose nustatytų terminų.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

a) įvertinimas, kokiu mastu kiekviena valstybė narė yra pasiekusi tikslus;

b) valstybių narių, kuriose yra rizikos nepasiekti šių tikslų per atitinkamus terminus, sąrašas, prie kurio pridedamos atitinkamos rekomendacijos toms valstybėms narėms;

c) gerosios praktikos, kuri taikoma visoje Sąjungoje ir kuria remiantis būtų galima sėkmingai siekti tikslų, pavyzdžiai.“;

14. 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Šalinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai atliekos nenaudojamos taip, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalyje, joms būtų taikoma saugaus šalinimo operacija, atitinkanti 13 straipsnio nuostatas dėl žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos.

2. Iki 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija atlieka I priede išvardytų šalinimo operacijų įvertinimą, visų pirma atsižvelgdama į 13 straipsnį, ir pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, Europos Parlamentui ir Tarybai dėl šalinimo operacijų reglamentavimo, įskaitant galimus apribojimus, ir galimybės nustatyti šalinamų kiekių mažinimo tikslą, siekiant užtikrinti, kad atliekos būtų tvarkomos laikantis patikimų aplinkosaugos metodų.“;

15. 14 straipsnis pakeičiamas taip:

„14 straipsnis

Išlaidos

1. Pagal principą „teršėjas moka“ atliekų tvarkymo išlaidas, įskaitant išlaidas reikiamai infrastruktūrai ir jos veiklai, padengia pirminis atliekų gamintojas arba esami ar ankstesni atliekų turėtojai.

2. Nedarant poveikio 8 ir 8a straipsnių taikymui, valstybės narės gali nuspręsti, kad atliekų tvarkymo išlaidas turi iš dalies arba visiškai padengti produkto, iš kurio susidarė atliekos, gamintojas ir kad tokio produkto platintojai gali drauge padengti tas išlaidas.“;

16. 18 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Tais atvejais, kai pavojingos atliekos buvo neteisėtai sumaišytos pažeidžiant šį straipsnį, valstybės narės, nedarant poveikio 36 straipsnio taikymui, užtikrina, kad atliekos būtų atskiriamos, kai tai techniškai įmanoma ir būtina siekiant laikytis 13 straipsnio nuostatų.

Jei nereikalaujama atskirti atliekas pagal šios dalies pirmą pastraipą, valstybės narės užtikrinta, kad mišrios atliekos būtų tvarkomos įrenginyje, kuriam gautas leidimas pagal 23 straipsnį tvarkyti tokį mišinį.“;

17. 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Namų ūkių pagamintos pavojingos atliekos

1. Iki 2025 m. sausio 1 d. valstybės narės įveda atskiro namų ūkiuose susidarančių pavojingų atliekų frakcijų surinkimo sistemą siekdamos užtikrinti, kad pavojingos atliekos būtų tvarkomos laikantis 4 ir 13 straipsnių ir jomis nebūtų užteršti kiti komunalinių atliekų srautai.

2. 17, 18, 19 ir 35 straipsniai netaikomi namų ūkių pagamintoms mišrioms atliekoms.

3. 19 ir 35 straipsniai netaikomi namų ūkių pagamintų pavojingų atliekų atskiroms frakcijoms tol, kol jas priima surinkimą, šalinimą arba naudojimą vykdanti įstaiga ar įmonė, kuri gavo leidimą ar buvo įregistruota pagal 23 ar 26 straipsnį.

4. Ne vėliau kaip 2020 m. sausio 5 d. Komisija parengia gaires, kad padėtų ir sudarytų palankesnes sąlygas valstybėms narėms užtikrinti atskirą pavojingų atliekų iš namų ūkių frakcijų surinkimą.“;

18. 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a, b ir c punktai pakeičiami taip:

„a) alyvų atliekos surenkamos atskirai, nebent atskiras surinkimas yra techniškai neįmanomas, atsižvelgiant į gerosios praktikos pavyzdžius;

b) apdorojant alyvų atliekas pirmenybė teikiama regeneravimui arba kitoms perdirbimo operacijoms, kurios, palyginti su regeneravimu, duoda lygiavertį arba geresnį aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą, laikantis 4 ir 13 straipsnių nuostatų;

c) skirtingų savybių alyvų atliekos nemaišomos ir alyvų atliekos nemaišomos su kitų rūšių atliekomis ar medžiagomis, jeigu toks maišymas trukdo jų regeneravimui arba kitai perdirbimo operacijai, kuri, palyginti su regeneravimu, duoda lygiavertį arba geresnį aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą.“;

b) papildomas šia dalimi:

„4. Iki 2022 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja valstybių narių pagal 37 straipsnio 4 dalį pateiktus duomenis apie alyvų atliekas, siekdama išnagrinėti galimybes patvirtinti alyvų atliekų tvarkymo priemones, įskaitant kiekybinius alyvų atliekų regeneravimo tikslus ir kitas priemones, kuriomis būtų siekiama skatinti alyvų atliekų regeneravimą. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

19. 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„22 straipsnis

Biologinės atliekos

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d., laikantis 10 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų, biologinės atliekos būtų arba atskiriamos ir perdirbamos jų susidarymo vietoje, arba surenkamos atskirai ir nemaišomos su kitų tipų atliekomis.

Valstybės narės gali leisti drauge su biologinėmis atliekomis surinkti panašių biologinio skaidumo ir kompostavimo savybių turinčias atliekas, atitinkančias taikytinus Europos standartus ir bet kokius lygiaverčius nacionalinius standartus, taikomus pakuotėms, kurių atliekas galima panaudoti dėl jų biologinio skaidumo ir kompostavimo galimybių.

2. Valstybės narės imasi priemonių pagal 4 ir 13 straipsnius siekdamos:

a) skatinti perdirbti, įskaitant kompostavimą ir skaidymą, biologines atliekas tokiais būdais, kurie atitinka aukšto lygio aplinkos apsaugą ir užtikrina produkciją, atitinkančią tam tikrus aukštos kokybės standartus,

b) skatinti kompostavimą namų sąlygomis ir

c) skatinti naudoti iš biologinių atliekų pagamintas medžiagas.

3. Ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. Komisija paprašo Europos standartizacijos organizacijų parengti Europos standartus, taikomus į organinio perdirbimo procesų įrenginius patenkančioms biologinėms atliekoms, kompostui ir degazuotajam raugui, remiantis turimais geriausios praktikos pavyzdžiais.“;

20. 27 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija pagal 38a straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva ir nustatomi būtinieji techniniai standartai, taikomi apdorojimo, įskaitant atliekų rūšiavimą ir perdirbimą, veiklai, kuriai reikia gauti leidimą pagal 23 straipsnį, jei esama įrodymų, kad tokie būtinieji standartai būtų naudingi žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija pagal 38a straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva ir nustatomi būtinieji standartai, taikomi veiklai, kurią reikia įregistruoti pagal 26 straipsnio a ir b punktus, jei esama įrodymų, kad tokie būtinieji standartai būtų naudingi žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu ar siekiant išvengti vidaus rinkos sutrikdymo.“;

21. 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) esami pagrindiniai šalinimo ir naudojimo įrenginiai, įskaitant visas specialias priemones, skirtas alyvų atliekoms, pavojingoms atliekoms, atliekoms, kuriose yra daug svarbiausių žaliavų, ar atliekų srautams, kuriems taikomi specialūs Sąjungos teisės aktai;

c) esamų atliekų įrenginių uždarymo ir papildomos atliekų įrenginių infrastruktūros pagal 16 straipsnį poreikio vertinimas.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų atliktas investicijų ir kitų finansinių priemonių, įskaitant finansavimą vietos valdžios institucijoms, reikalingų siekiant patenkinti pagal c punktą nustatytus poreikius, įvertinimas. Šis įvertinimas įtraukiamas į atitinkamus atliekų tvarkymo planus ar kitus strateginius dokumentus, apimančius visą atitinkamos valstybės narės teritoriją.“;

ii) įterpiami šie punktai:

„ca) informacija apie priemones, kuriomis siekiama Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnio 3a dalyje ar kituose strateginiuose dokumentuose, apimančiuose visą atitinkamos valstybės narės teritoriją, nurodytų tikslų;

cb) esamų atliekų surinkimo sistemų, įskaitant medžiagų ir teritorinę atskiro surinkimo aprėptį ir jo veikimo gerinimo priemones, bet kokių nukrypti leidžiančių nuostatų, priimtų pagal 10 straipsnio 3 dalį, ir naujų surinkimo sistemų poreikio vertinimas.“;

iii) papildomas šiais punktais:

„f) kovos su visų rūšių šiukšlinimu, jo prevencijos ir visų rūšių šiukšlių valymo priemonės;

g) atitinkami kiekybiniai ar kokybiniai rodikliai ir tikslai, įskaitant susidarančių komunalinių atliekų kiekį ir jų apdorojimą, taip pat pašalinamų arba energijai gauti panaudojamų komunalinių atliekų kiekį.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Atliekų tvarkymo planai turi atitikti Direktyvos 94/62/EB 14 straipsnyje nustatytus atliekų planavimo reikalavimus, šios direktyvos 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus tikslus, Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir, siekiant užtikrinti šiukšlinimo prevenciją, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/56/EB (*) 13 straipsnyje ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB (**) 11 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

_____

(*) 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

(**) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).“;

22. 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės parengia atliekų prevencijos programas, kuriose pagal 1 ir 4 straipsnius išdėstomos bent atliekų prevencijos priemonės, nurodytos 9 straipsnio 1 dalyje.

Tokios programos įtraukiamos į pagal 28 straipsnį reikalaujamus atliekų tvarkymo planus ar prireikus į kitas aplinkos politikos programas arba vykdomos kaip atskiros programos. Jei bet kuri tokia programa įtraukiama į atliekų tvarkymo planą ar į tas kitas programas, turi būti aiškiai nurodomi atliekų prevencijos tikslai ir priemonės.“;

b) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„2. Kai tinkama, rengdamos tokias programas valstybės narės apibūdina, kaip IVa priede išvardytos priemonės prisideda prie atliekų prevencijos, ir įvertina IV priede nurodytų priemonių pavyzdžių ar kitų atitinkamų priemonių naudingumą. Programose taip pat aprašomos esamos atliekų prevencijos priemonės ir tai, kaip jos prisideda prie atliekų prevencijos.“;

c) įterpiama ši dalis:

„2a. Valstybės narės patvirtina specialias maisto atliekų prevencijos programas, įtraukiamas į atliekų prevencijos programas.“;

d) 3 ir 4 dalys išbraukiamos;

23. 30 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Europos aplinkos agentūra kas dveji metai skelbia ataskaitą, į kurią įtraukiama pažangos, padarytos sukuriant ir įgyvendinant atliekų prevencijos programas, apžvalga, įskaitant pažangos, susijusios su kiekvienos valstybės narės ir visos Sąjungos atliekų susidarymo prevencija, vertinimą ir pažangos, padarytos atliekų susidarymo atsiejimo nuo ekonomikos augimo ir perėjimo prie žiedinės ekonomikos srityje, vertinimą.“;

24. 33 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma forma, kuria teikiama informacija apie atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų priėmimą ir esminius pakeitimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 39 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.“;

25. 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 23 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos ir įmonės, pavojingų atliekų gamintojai ir įstaigos bei įmonės, kurių profesinė veikla yra pavojingų atliekų surinkimas ar vežimas, ar veikiančios kaip prekiautojai jomis ir tarpininkai, chronologine tvarka registruoja:

a) tų atliekų kiekį, pobūdį, kilmę, po jų parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimo arba kitų panaudojimo operacijų gautų produktų ir medžiagų kiekį ir

b) atitinkamais atvejais – tų atliekų paskirties vietą, surinkimo periodiškumą, joms pervežti naudojamą transporto rūšį ir numatytą apdorojimo metodą.

Per elektroninį registrą arba registrus, kurie bus sukurti pagal šio straipsnio 4 dalį, jie tuos duomenis perduoda kompetentingoms institucijoms.“;

b) papildomas šiomis dalimis:

„4. Valstybės narės sukuria visą jų geografinę teritoriją apimantį elektroninį registrą arba koordinuojamus registrus, skirtus 1 dalyje nurodytiems duomenims apie pavojingas atliekas registruoti. Valstybės narės gali sukurti tokius registrus ir kitiems atliekų srautams, ypač tiems, kuriems nustatyti tikslai Sąjungos teisėkūros procedūra priimamuose aktuose. Valstybės narės naudoja duomenis apie atliekas, kuriuos pateikia pramonės veiklos vykdytojai naudodamiesi Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registru, sukurtu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 166/2006 (*).

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos būtinosios šių registrų naudojimo sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 39 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

(*) 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvas 91/689/EEB ir 96/61/EB (OL L 33, 2006 2 4, p. 1).“;

26. 36 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad uždraustų palikti ar išversti atliekas arba nekontroliuojamai jas šalinti, be kita ko, šiukšlinti.“;

27. 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 11 straipsnio 2 dalies a–e punktų ir 11 straipsnio 3 dalies nuostatų įgyvendinimą.

Duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal šio straipsnio 7 dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 7 dalį, priėmimo dienos.

2. Siekdamos, kad būtų galima patikrinti atitiktį 11 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatai, valstybės narės teikia užpildymo ir kitose operacijose medžiagoms gauti panaudotų atliekų kiekio duomenis atskirai nuo pakartotiniam naudojimui parengtų arba perdirbtų atliekų kiekio duomenų. Valstybės narės atliekų apdorojimą, kad jos taptų medžiagomis, kurios bus naudojamos užpildymo operacijose, į ataskaitas įtraukia kaip užpildymą.

Siekdamos, kad būtų galima patikrinti atitiktį 11 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktų ir 11 straipsnio 3 dalies nuostatoms, valstybės narės teikia pakartotiniam naudojimui parengtų atliekų kiekio duomenis atskirai nuo perdirbtų atliekų kiekio duomenų.

3. Valstybės narės kasmet Komisijai teikia 9 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatų įgyvendinimo duomenis.

Duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal šio straipsnio 7 dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 7 dalį, priėmimo dienos.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie rinkai pateiktas mineralines ar sintetines alyvas ir pramonines alyvas, taip pat apie atskirai surinktas ir apdorotas alyvų atliekas.

Duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal 7 dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 7 dalį, priėmimo dienos.

5. Prie duomenų, kuriuos valstybė narė teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir ataskaita apie priemones, kurių imtasi pagal 11a straipsnio 3 ir 8 dalis, įskaitant išsamią informaciją apie vidutinius nuostolio koeficientus, kai taikytina. Ta informacija teikiama Komisijos pagal šio straipsnio 7 dalį nustatyta ataskaitų teikimo forma.

6. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama po to, kai valstybės narės pirmą kartą pateikia duomenis, o vėliau – kas ketverius metus.

7. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokia forma turi būti teikiami duomenys, nurodyti šio straipsnio 1, 3, 4 ir 5 dalyse. Teikdamos ataskaitas apie tai, kaip įgyvendinami 11 straipsnio 2 dalies a ir b punktai, valstybės narės informaciją pateikia formomis, nustatytomis 2012 m. balandžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo sprendime, kuriuo nustatomas klausimynas valstybių narių ataskaitoms dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų įgyvendinimo. Siekiant, kad būtų teikiamos ataskaitos apie maisto atliekas, ir nustatant ataskaitų teikimo formą, atsižvelgiama į pagal 9 straipsnio 8 dalį parengtas metodikas. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal šios direktyvos 39 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.“;

28. 38 straipsnis pakeičiamas taip:

„38 straipsnis

Informacijos mainai ir dalijimasis geriausios praktikos pavyzdžiais, aiškinimas ir prisitaikymas prie technikos pažangos

1. Komisija rengia reguliarius valstybių narių informacijos mainus ir dalijimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais, atitinkamais atvejais įtraukiant regioninės ir vietos valdžios institucijas, susijusiais su praktiniu šios direktyvos reikalavimų įgyvendinimu ir vykdymo užtikrinimu, be kita ko:

a) 11a straipsnyje nustatytų apskaičiavimo taisyklių taikymu ir komunalinių atliekų srautų atsekamumo, pradedant rūšiavimo ir baigiant perdirbimo etapu, priemonių ir sistemų kūrimu;

b) tinkamu valdymu, vykdymo užtikrinimu, tarpvalstybiniu bendradarbiavimu;

c) atliekų tvarkymo inovacijomis;

d) nacionaliniais šalutinių produktų ir atliekomis nebelaikomų medžiagų kriterijais, kaip nurodyta 5 straipsnio 3 dalyje ir 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse, kurių informacijos teikimą palengvina Sąjungos lygmens elektroninis registras, kurį turi sukurti Komisija;

e) ekonominėmis priemonėmis ir kitomis priemonėmis, taikomomis pagal 4 straipsnio 3 dalį, siekiant paskatinti tame straipsnyje nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangą;

f) priemonėmis, nurodytomis 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse;

g) prevencija ir sistemų, skatinančių pakartotinio naudojimo veiklą ir naudojimo trukmės ilginimą, diegimu;

h) atskiro surinkimo įpareigojimų įgyvendinimu;

i) priemonėmis ir paskatomis, kurias taikant siekiama 11 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose nustatytų tikslų.

Komisija viešai skelbia informacijos mainų ir dalijimosi gerosios praktikos pavyzdžiais rezultatus.

2. Komisija gali parengti gaires, nustatančias, kaip aiškinti šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus, įskaitant atliekų, prevencijos, pakartotinio naudojimo, parengimo pakartotiniam naudojimui, atliekų naudojimo, perdirbimo ir šalinimo apibrėžtis, ir kaip taikyti 11a straipsnyje nurodytas apskaičiavimo taisykles.

Komisija parengia gaires dėl komunalinių atliekų ir užpildymo apibrėžčių.

Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, iš dalies keičiančiais šią direktyvą, kuriais nurodoma, kaip taikyti II priedo R1 punkte nurodytą deginimo įrenginių klasės nustatymo formulę. Gali būti atsižvelgiama į vietos klimato sąlygas, tokias kaip didelis šaltis ir šildymo poreikis, jei jos daro poveikį energijos, kuri techniškai gali būti panaudota arba pagaminta elektros energijos, šildymo, aušinimo ar apdirbimo garo forma, kiekiui. Taip pat gali būti atsižvelgiama į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnio trečioje pastraipoje pripažintų atokiausių regionų ir į 1985 m. Stojimo akto 25 straipsnyje minimų teritorijų vietos sąlygas.

3. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami IV ir V priedai atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą.“;

29. įterpiamas šis straipsnis:

„38a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 7 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 8 dalyje, 11a straipsnio 10 dalyje, 27 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 38 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. liepos 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 8 dalyje, 11a straipsnio 10 dalyje, 27 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 38 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais (*).

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 7 straipsnio 1 dalį, 9 straipsnio 8 dalį, 11a straipsnio 10 dalį, 27 straipsnio 1 ir 4 dalis, 38 straipsnio 2 ir 3 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“;

30. 39 straipsnis pakeičiamas taip:

„*39 straipsnis*

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

_____

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

31. II priedo R 3, R 4 ir R 5 operacijų formuluotės pakeičiamos taip:

„R 3 Organinių medžiagų, nenaudojamų kaip tirpikliai, perdirbimas ir (arba) atnaujinimas (įskaitant kompostavimą ir kitus biologinio transformavimo procesus) (**)

R 4 Metalų ir metalų junginių perdirbimas ir (arba) atnaujinimas (***)

R 5 Kitų neorganinių medžiagų perdirbimas ir (arba) atnaujinimas (****)

_____

(**) Apima parengimą pakartotiniam naudojimui, dujinimą ir pirolizę, kai komponentai naudojami kaip cheminės medžiagos, ir organinių medžiagų panaudojimą užpildymui.

(***) Apima parengimą pakartotiniam naudojimui.

(****) Apima parengimą pakartotiniam naudojimui, neorganinių statybos medžiagų perdirbimą, neorganinių medžiagų panaudojimą užpildymui ir dirvožemio valymą, per kurį gaunamas dirvožemis, kurį galima naudoti.“;

32. Šios direktyvos priede pateiktas tekstas įterpiamas kaip IVa ir IVb priedai.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi šios direktyvos ne vėliau kaip nuo 2020 m. liepos 5 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės pagrindinių priemonių tekstus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

PRIEDAS

Įterpiami šie priedai:

„IVa PRIEDAS

EKONOMINIŲ IR KITŲ PRIEMONIŲ, KURIOMIS SKATINAMA TAIKYTI ATLIEKŲ HIERARCHIJĄ, NURODYTĄ 4 STRAIPSNIO 3 DALYJE, PAVYZDŽIAI ([1])

1. Šalinimo sąvartyne ir atliekų deginimo mokesčiai ir apribojimai, skatinantys atliekų prevenciją ir perdirbimą, sykiu užtikrinant, kad šalinimas sąvartyne būtų mažiausiai pageidaujama atliekų tvarkymo galimybė.

2. Susimokėjimo už išmetamą kiekį sistemos, kurias taikant atliekų gamintojai apmokestinami pagal faktinį susidariusių atliekų kiekį ir teikiamos paskatos atliekų susidarymo vietoje atskirti perdirbamas atliekas ir mažinti mišrių atliekų kiekį.

3. Fiskalinės paskatos dovanoti produktus, ypač maistą.

4. Didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, taikomos įvairioms atliekų rūšims, ir priemonės, siekiant gerinti jų efektyvumą, ekonomiškumą ir valdymą.

5. Užstato grąžinimo sistemos ir kitos priemonės, siekiant skatinti efektyvų panaudotų produktų ir medžiagų surinkimą.

6. Patikimas investicijų į atliekų tvarkymo infrastruktūrą, įskaitant investicijas iš Sąjungos fondų, planavimas.

7. Darnus viešasis pirkimas, siekiant skatinti geresnį atliekų tvarkymą ir perdirbtų produktų ar medžiagų naudojimą.

8. Laipsniškas atliekų hierarchijos nuostatų neatitinkančių subsidijų panaikinimas.

9. Fiskalinių ar kitų priemonių panaudojimas, siekiant skatinti naudoti parengtus pakartotiniam naudojimui ar perdirbtus produktus ir medžiagas.

10. Parama pažangių perdirbimo technologijų ir perdarymo moksliniams tyrimams ir inovacijoms.

11. Geriausios turimos atliekų apdorojimo technologijos naudojimas.

12. Ekonominės paskatos regioninės ir vietos valdžios institucijoms, visų pirma siekiant skatinti atliekų prevenciją ir intensyviau taikyti atskiro surinkimo sistemas, sykiu vengiant paramos šalinimui sąvartynuose ir deginimui.

13. Visuomenės informuotumo didinimo kampanijos, ypač informavimas apie atskirą surinkimą, atliekų prevenciją ir šiukšlių kiekio mažinimą, ir šių temų integravimas į švietimo ir mokymo programas.

14. Visų kompetentingų institucijų, susijusių su atliekų tvarkymu, veiklos koordinavimo sistemos, įskaitant elektronines priemones.

15. Visų atliekų tvarkymo suinteresuotųjų subjektų nuolatinio dialogo ir bendradarbiavimo skatinimas ir paskatos sudaryti savanoriškus susitarimus, taip pat įmonių skatinimas teikti ataskaitas apie atliekas.

IVb PRIEDAS

PAGAL 11 STRAIPSNIO 3 DALĮ PATEIKIAMAS ĮGYVENDINIMO PLANAS

Pagal 11 straipsnio 3 dalį pateikiamame įgyvendinimo plane pateikiama:

1. buvusių, esamų ir projektuojamų komunalinių atliekų perdirbimo, šalinimo sąvartynuose ir kitokio apdorojimo rodiklių ir tas atliekas sudarančių srautų įvertinimas;

([1]) Šios sistemos ir priemonės gali skatinti atliekų prevenciją (prevencija yra aukščiausias atliekų hierarchijos lygmuo), o išsamus konkretesnių atliekų prevencijos priemonių pavyzdžių sąrašas pateikiamas IV priede.

2. taikomų atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų pagal 28 ir 29 straipsnius įgyvendinimo įvertinimas;

3. priežastys, dėl kurių, valstybių narių manymu, gali būti neįmanoma per 11 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą pasiekti toje dalyje nustatyto atitinkamo tikslo, ir įvertinimas, kokio reikia papildomo laikotarpio šiam tikslui pasiekti;

4. priemonės, būtinos, kad per papildomą laikotarpį būtų pasiekti valstybei narei taikomi 11 straipsnio 2 ir 5 dalyse nustatyti tikslai, įskaitant tinkamas ekonomines priemones ir kitas priemones, kuriomis skatinama taikyti atliekų hierarchiją, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalyje ir IVa priede;

5. 4 punkte nurodytų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, už jų įgyvendinimą atsakinga institucija ir priemonių atskiro indėlio siekiant tikslų laikotarpio pratęsimo atveju įvertinimas;

6. informacija apie atliekų tvarkymo finansavimą laikantis principo „teršėjas moka“;

7. priemonės, kuriomis atitinkamais atvejais siekiama pagerinti duomenų kokybę, siekiant užtikrinti geresnį atliekų tvarkymo planavimą ir jo rezultatų stebėseną.“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/852

2018 m. gegužės 30 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką, gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti tausų ir efektyvų gamtos išteklių naudojimą, propaguoti žiedinės ekonomikos principus, skatinti atsinaujinančių išteklių energijos sklaidą, didinti energijos vartojimo efektyvumą, mažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuojamų išteklių, suteikti naujų ekonominių galimybių ir prisidėti prie ilgalaikio konkurencingumo. Efektyvesnis išteklių naudojimas taip pat gerokai padidintų Sąjungos įmonių, viešojo sektoriaus institucijų ir vartotojų grynąsias santaupas ir sykiu padėtų sumažinti bendrą kasmet išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį;

(2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB ([4]) nustatyti pakuočių ir pakuočių atliekų naudojimo ir perdirbimo tikslai turėtų būti iš dalies pakeisti – turėtų būti padidintas pakuočių perdirbimo tikslas, kad jis labiau derėtų su Sąjungos siekiu pereiti prie žiedinės ekonomikos;

(3) be to, siekiant užtikrinti didesnį Sąjungos atliekų teisės aktų nuoseklumą, Direktyvoje 94/62/EB vartojamus terminus reikėtų, kai taikytina, suderinti su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB ([5]) terminais, taikomais atliekoms apskritai;

(4) atliekų prevencija – efektyviausias būdas efektyviau naudoti išteklius ir sumažinti atliekų poveikį aplinkai. Todėl svarbu, kad valstybės narės imtųsi atitinkamų priemonių, kad būtų skatinama didinti rinkai pateiktų daugkartinių pakuočių procentinę dalį ir pakartotinį pakuočių naudojimą. Tokios priemonės gali apimti užstato grąžinimo sistemas ir kitas paskatas, pvz., kiekybinių tikslų nustatymą, pakartotinio naudojimo įtraukimą apskaičiuojant perdirbimo tikslų įgyvendinimo pažangą ir diferencijuotus finansinius įnašus už daugkartines pakuotes pagal didesnės gamintojo atsakomybės už pakuotes sistemas. Valstybės narės turėtų imtis priemonių siekdamos skatinti daugkartinių pakuočių naudojimą ir sumažinti neperdirbamų ir perteklinių pakuočių naudojimą;

(5) kadangi užtikrinant pakartotinį naudojimą rinkai nepateikiamos naujos pakuotės ir nedidėja susidarančių pakuočių atliekų kiekiai, siekiant atitinkamų pakuočių perdirbimo tikslų turėtų būti atsižvelgiama į pirmą kartą rinkai pateikiamas daugkartines prekines pakuotes ir medines pakuotes, kurios yra parengtos pakartotiniam naudojimui;

([1]) OL C 264, 2016 7 20, p. 98.
([2]) OL C 17, 2017 1 18, p. 46.
([3]) 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.
([4]) 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).
([5]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

(6) valstybės narės turėtų taikyti tinkamas priemones, įskaitant ekonomines ir kitas, kad būtų skatinama taikyti atliekų hierarchiją. Tokiomis priemonėmis turėtų būti siekiama kuo labiau sumažinti pakuočių ir pakuočių atliekų poveikį aplinkai atsižvelgiant į visą gyvavimo ciklą ir, kai taikytina, atsižvelgiant į biologinių medžiagų ir medžiagų, tinkamų daug kartų perdirbti, naudojimo privalumus. Visuomenės informuotumo apie pakuočių, pagamintų iš perdirbtų medžiagų, privalumus didinimo priemonės gali padėti plėsti pakuočių atliekų perdirbimo sektorių. Jei vienkartinės pakuotės yra būtinos siekiant užtikrinti maisto produktų higieną ir vartotojų sveikatą bei saugą, valstybės narės turėtų imtis priemonių, kad būtų užtikrintas tokių pakuočių perdirbimas;

(7) skatinant tvarią bioekonomiką galima padėti sumažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuojamų žaliavų. Biologinės perdirbamos pakuotės ir biologiškai skaidžios kompostuojamos pakuotės galėtų užtikrinti galimybę skatinti naudoti atsinaujinančiuosius pakuočių gamybos išteklius, jei tai būtų naudinga atsižvelgiant į visą gyvavimo ciklą;

(8) šiukšlės, tiek miestuose, sausumoje, tiek upėse ir jūrose ir kitur, turi tiesioginį ir netiesioginį neigiamą poveikį aplinkai, piliečių gerovei ir ekonomikai, o jų valymo sąnaudos yra nereikalinga ekonominė našta visuomenei. Didelę dažniausiai paplūdimiuose randamų daiktų dalį sudaro pakuočių atliekos ir tai daro ilgalaikį poveikį aplinkai, kartu turizmui ir visuomenės galimybei naudotis šiomis gamtinėmis zonomis. Be to, pakuočių atliekos, patekusios į jūros aplinką, pakeičia prioritetinę atliekų hierarchijos tvarką, pirmiausia išvengiant pakartotinio naudojimo, perdirbimo ir kitokio naudojimo;

(9) Direktyvoje 94/62/EB nustatytų pakuočių atliekų perdirbimo kiekybinių tikslų padidinimas turėtų aiškią aplinkosauginę, ekonominę ir socialinę naudą. Reikėtų užtikrinti, kad ekonomiškai vertingos atliekose esančios medžiagos būtų laipsniškai ir veiksmingai regeneruojamos, tinkamai tvarkant atliekas ir atsižvelgiant į atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvoje 2008/98/EB, ir būtų grąžinamos Europos ekonomikai – taip būtų prisidedama prie 2008 m. lapkričio 4 d. Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai „Žaliavų iniciatyva – įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“ įgyvendinimo ir žiedinės ekonomikos kūrimo;

(10) daug valstybių narių dar nėra sukūrusios visos reikiamos atliekų tvarkymo infrastruktūros,. Todėl labai svarbu nustatyti aiškius ilgalaikius politikos tikslus, kad medžiagos, kurias galima perdirbti, nebūtų paliekamos atliekų hierarchijos žemesniuose lygmenyse;

(11) šioje direktyvoje nustatomi ilgalaikiai Sąjungos atliekų tvarkymo tikslai ir ekonominės veiklos vykdytojams bei valstybėms narėms aiškiai parodoma, kokios investicijos yra būtinos, kad būtų pasiekti tie tikslai. Rengdamos nacionalinius atliekų tvarkymo planus ir planuodamos investicijas į atliekų tvarkymo infrastruktūrą, valstybės narės turėtų tinkamai naudotis investicijomis, įskaitant Sąjungos fondus, teikdamos pirmenybę prevencijai, įskaitant pakartotinį naudojimą ir perdirbimą pagal atliekų hierarchiją;

(12) derinant Direktyvoje 2008/98/EB ir Tarybos direktyvoje 1999/31/EB ([1]) nustatytus perdirbimo tikslus ir šalinimo sąvartynuose apribojimus, naudojimo tikslų ir maksimalių pakuočių atliekų perdirbimo tikslų nustatymas tampa nebereikalingas;

13. reikėtų nustatyti atskirus juodųjų metalų ir aliuminio perdirbimo tikslus – jie būtų labai naudingi ir aplinkai, ir ekonominiu atžvilgiu, nes, perdirbant daugiau aliuminio, sutaupoma daug energijos ir gerokai sumažinamas anglies dioksido išmetimas. Todėl esamą metalo pakuočių parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslą reikėtų išskaidyti į atskirus šių dviejų rūšių atliekoms taikytinus tikslus;

(14) 2030 m. pakuočių perdirbimo tikslai turėtų būti išnagrinėti siekiant juos išlaikyti arba, jei tinkama, padidinti. Atliekant tą peržiūrą taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į specifinius pakuočių atliekų srautus, pvz., namų ūkių, komercinės veiklos ir pramoninių pakuočių atliekas, taip pat kombinuotųjų pakuočių atliekas;

([1]) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

(15) perdirbimo rodikliai turėtų būti apskaičiuojami pagal pakuočių atliekų, patenkančių į perdirbimo operaciją, svorį. Pagal bendrą taisyklę pakuočių atliekų, kurios ataskaitose skaičiuojamos kaip perdirbtos, svoris turėtų būti faktiškai nustatomas toje vietoje, kurioje pakuočių atliekos patenka į perdirbimo operaciją. Vis dėlto, siekiant sumažinti administracinę naštą, laikantis griežtų sąlygų ir nukrypstant nuo bendros taisyklės, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti perdirbtų pakuočių atliekų svorį pagal išmatuotą bet kokios rūšiavimo operacijos produkciją. Medžiagų nuostoliai, atsirandantys prieš atliekoms patenkant į perdirbimo operaciją, pvz., dėl rūšiavimo ar kitų parengiamųjų operacijų, neturėtų būti įtraukti į atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip perdirbtos, kiekius. Šiuos nuostolius galima nustatyti remiantis elektroniniais registrais, techninėmis specifikacijomis, išsamiomis įvairių atliekų srautų vidutinių nuostolių apskaičiavimo taisyklėmis ar kitomis lygiavertėmis priemonėmis. Valstybės narės turėtų pranešti apie tokias priemones, teikdamos kokybės patikrų ataskaitas, pridedamas prie Komisijai teikiamų duomenų apie atliekų perdirbimą. Pageidautina, kad vidutinių nuostolių įverčiai būtų nustatyti kiekvieno rūšiavimo įrenginio lygmeniu ir susieti su skirtingomis pagrindinėmis atliekų rūšimis, skirtingais šaltiniais (pvz., namų ūkiai ar verslo), skirtingomis surinkimo sistemomis ir skirtingais rūšiavimo procesų tipais. Vidutinių nuostolių įverčiai turėtų būti taikomi tik tais atvejais, kai neturima kitų patikimų duomenų, visų pirma atliekų vežimo ir eksporto atvejais. Ataskaitose nurodomas perdirbtų atliekų svoris neturėtų būti mažinamas atsižvelgiant į medžiagų svorio sumažėjimą fiziškai arba chemiškai transformuojant, kas būdinga perdirbimo operacijai, per kurią pakuočių atliekos faktiškai perdirbamos į produktus ar medžiagas;

(16) kai pakuočių atliekų medžiagos, atlikus parengimo operaciją, bet jų faktiškai neperdirbus, nebelaikomos atliekomis, jos gali būti laikomos perdirbtomis medžiagomis, jeigu jos skirtos tolesniam perdirbimui į produktus, žaliavas ar medžiagas ir yra tinkamos naudoti pagal jų pirminę paskirtį arba kitais tikslais. Atliekomis nebelaikomos medžiagos, kurios bus naudojamos kaip kuras ar kita energijos gamybos žaliava, kaip užpildas ar pašalintos arba būtų naudojamos bet kurioje kitoje operacijoje, kurią vykdant siekiama panaudoti atliekas kitais, ne naudojimo medžiagoms gauti ir ne perdirbimo, neturėtų būti įtraukiamos apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti perdirbimo tikslai;

(17) kai apskaičiuojant perdirbimo rodiklį įtraukiamas biologiškai skaidžių pakuočių atliekų aerobinis arba anaerobinis apdorojimas, atliekų kiekis, patekęs į aerobinio ar anaerobinio apdorojimo įrenginį, gali būti įskaičiuojamas į perdirbtų atliekų kiekį, jeigu tokio apdorojimo operacijos produkcija bus naudojama kaip perdirbtas produktas, žaliava ar medžiaga. Nors tokio apdorojimo operacijų produkcija paprastai yra kompostas arba degazuotasis raugas, kita produkcija taip pat gali būti įskaičiuojama, jeigu joje yra panašūs perdirbtų medžiagų kiekiai, palyginti su apdorojamų biologiškai skaidžių pakuočių atliekų kiekiu. Kitais atvejais, laikantis perdirbimo apibrėžties, biologiškai skaidžių pakuočių atliekų, apdorotų tokiu būdu, kad jos taptų medžiagomis, kurios bus naudojamos kaip kuras ar kita energijos gamybos žaliava, kurios bus pašalintos ar kurios bus naudojamos, arba bet kokioje kitoje operacijoje, kurią vykdant siekiama panaudoti atliekas kitais, ne perdirbimo tikslais, neturėtų būti įtraukti apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti perdirbimo tikslai;

(18) tais atvejais, kai pakuočių atliekos iš Sąjungos perdirbimo tikslais, valstybės narės turėtų veiksmingai naudotis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ([1]) 50 straipsnio 4c dalyje numatytais patikros įgaliojimais reikalauti patvirtinančių dokumentų, siekdamos įsitikinti, kad siunta bus gabenama naudojimo operacijoms, atitinkančioms to reglamento 49 straipsnį, todėl bus tvarkoma aplinkai saugiu būdu įrenginyje, kuris atitinka žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus, iš esmės prilygstančius Sąjungos teisės aktuose nustatytiems standartams. Vykdydamos tą užduotį, valstybės narės galėtų bendradarbiauti su kitais atitinkamais subjektais, pvz., kompetentingomis paskirties valstybės institucijomis, nepriklausomais tikrinimą atliekančiais trečiaisiais asmenimis arba organizacijomis, produktų gamintojų vardu įgyvendinančioms didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus, įsteigtomis pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas, kurie galėtų atlikti fizines ar kitokias įrenginių patikras trečiosiose valstybėse. Valstybės narės, teikdamos kokybės patikros ataskaitą, pridedamą prie duomenų apie pažangą siekiant tikslų, turėtų pranešti apie priemones, kuriomis įgyvendina įpareigojimą užtikrinti, kad atliekos eksportuojamos iš Sąjungos būtų tvarkomos sąlygomis, iš esmės lygiavertėmis toms, kurių reikalaujama pagal atitinkamą Sąjungos aplinkosaugos teisę;

(19) siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį šios direktyvos įgyvendinimą ir prognozuoti bet kokius įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo ataskaitų sistemą, kuria naudojantis būtų galima nustatyti trūkumus ir imtis veiksmų dar nesuėjus tikslų įgyvendinimo terminams;

([1]) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

(20) kadangi pakuočių kiekis ir rūšis paprastai priklauso nuo gamintojo, o ne vartotojo pasirinkimo, turėtų būti nustatytos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos. Veiksmingos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos gali turėti teigiamą poveikį aplinkai, nes jas taikant pakuočių atliekų susidaro mažiau ir didėja jų atskiro surinkimo ir perdirbimo mastai. Nors daugumoje valstybių narių jau yra taikomos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, labai skiriasi jų struktūra, veiksmingumas ir gamintojų atsakomybės sritis. Todėl pakuočių gamintojų didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms turėtų būti taikomos Direktyvoje 2008/98/EB nustatytos taisyklės, susijusios su didesnės gamintojo atsakomybės taikymu;

(21) siekiant skatinti pakuočių atliekų prevenciją, mažinti jų poveikį aplinkai ir skatinti naudoti aukštos kokybės perdirbimo medžiagas, sykiu užtikrinti vidaus rinkos veikimą, išvengti prekybos kliūčių, konkurencijos iškraipymo ir varžymo Sąjungoje, reikėtų peržiūrėti esminius reikalavimus, nurodytus Direktyvoje 94/62/EB ir jos II priede, ir prireikus juos iš dalies pakeisti, siekiant sugriežtinti reikalavimus, kad pakuotės būtų projektuojamos taip, kad jas būtų galima pakartotinai naudoti ir labai kokybiškai perdirbti;

(22) valstybių narių teikiami duomenys yra būtini, kad Komisija galėtų įvertinti, kaip valstybėse narėse laikomasi Sąjungos atliekų teisės aktų. Duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų įvesti visų atliekų duomenų teikimo pagal vieno langelio principą sistemą, panaikinti nereikalingų ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas;

(23) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nėra veiksminga atitikties patikros ar gero įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas. Atitikties stebėsena turėtų būti atliekama remiantis vien tik duomenimis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;

(24) siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą ir galimybę palyginti valstybių narių duomenis, ypač svarbu, kad būtų teikiami patikimi atliekų tvarkymo statistiniai duomenys. Todėl valstybės narės, rengdamos Direktyvoje 94/62/EB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nustatytų tikslų įgyvendinimo ataskaitas, turėtų naudotis Komisijos parengtomis naujausiomis taisyklėmis ir atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, parengta metodika;

(25) siekiant papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 94/62/EB, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tos direktyvos su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 11 straipsnio 3 dalies, 19 straipsnio 2 dalies ir 20 straipsnio. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros [1] nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(26) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 94/62/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl tos direktyvos su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 5 straipsnio 4 dalies, 6a straipsnio 9 dalies, 12 straipsnio 3d dalies ir 19 straipsnio 1 dalies. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 [2];

(27) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. pirma, išvengti pakuočių ir pakuočių atliekų poveikio aplinkai arba jį sumažinti ir taip užtikrinti aukšto lygio aplinkos apsaugą, ir, antra, užtikrinti vidaus rinkos veikimą, nesudaryti kliūčių prekybai ir neriboti bei neiškreipti konkurencijos Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomų priemonių masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

[1] OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

[2] 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(28) todėl Direktyva 94/62/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;

(29) pagal 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ([1]) išdėstymo nauja redakcija metodas yra tinkama priemonė nuolat ir visapusiškai užtikrinti Sąjungos teisės aktų aiškumą išvengiant pavienių teisės aktų pakeitimo aktų daugėjimo, dėl kurio teisės aktus dažnai būna sunku suprasti. Be to, 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros trys institucijos patvirtino savo įsipareigojimą iš dalies keičiant galiojančius teisės aktus dažniau naudoti išdėstymo nauja redakcija teisėkūros metodą. Todėl, atsižvelgiant į tai, kad Direktyva 94/62/EB jau buvo iš dalies pakeista šešis kartus, derėtų artimoje ateityje Direktyvą 94/62/EB išdėstyti nauja redakcija;

(30) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ([2]) valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Daliniai pakeitimai

Direktyva 94/62/EB iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Tuo tikslu šioje direktyvoje nustatomos priemonės, skirtos svarbiausia tam, kad nebūtų gaminamos pakuočių atliekos ir būtų taikomi papildomi pagrindiniai principai – pakartotinio pakuočių naudojimas, perdirbimas ir kitos pakuočių atliekų naudojimo formos, ir taip būtų sumažintas galutinis tokių šalinamų atliekų kiekis siekiant prisidėti prie perėjimo prie žiedinės ekonomikos.“;

2) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punkte išbraukiamas šis tekstas:

„Komisija atitinkamai išnagrinėja, o prireikus peržiūri I priede pateikiamus pakuotės sąvoką paaiškinančius pavyzdžius. Pirmiausia nurodomi šie gaminiai: kompaktinių plokštelių ir vaizdo kasečių dėžutės, vazonai gėlėms, vamzdeliai ir ritiniai, apvynioti lanksčia medžiaga, lipnių etikečių popierius ir vyniojimo popierius. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, patvirtinamos pagal 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“;

b) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. pakuočių atliekos – bet kuri pakuotė ar pakuotės medžiaga, kuriai taikoma Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatyta atliekų apibrėžtis, išskyrus gamybos atliekas;“;

c) įterpiami šie punktai:

„2a. daugkartinė pakuotė – pakuotė, kuri buvo sumanyta, sukurta ir pateikta rinkai taip, kad per jos gyvavimo ciklą ją būtų galima ne vieną kartą panaudoti vežant prekes arba iš naujo ją užpildant, arba pakartotinai naudoti tuo pačiu tikslu, kuriuo ji buvo sumanyta;

2b. kombinuotoji pakuotė – pakuotė, pagaminta iš dviejų ar daugiau skirtingų medžiagų sluoksnių, kurių negalima atskirti ranka ir kurie sudaro vieną neatsiejamą visumą, kurią sudaro vidinė talpykla ir išorinis gaubtas ir kuri užpildoma, sandėliuojama, transportuojama ir ištuštinama;

2c. taikomi šie Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje apibrėžti terminai: atliekos, atliekų tvarkymas, surinkimas, atskiras surinkimas, prevencija, pakartotinis naudojimas, apdorojimas, naudojimas, perdirbimas, šalinimas ir didesnės gamintojo atsakomybės sistema;“;

d) 3–10 punktai išbraukiami;

([1]) OL C 77, 2002 3 28, p. 1.
([2]) OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

3) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad, neskaitant priemonių, kurių imtasi pagal 9 straipsnį, būtų įgyvendinamos ir kitos prevencinės priemonės, siekiant užkirsti kelią pakuočių atliekų susidarymui ir kuo labiau sumažinti pakuočių poveikį aplinkai.

Tokios kitos prevencinės priemonės gali būti nacionalinės programos, pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas vykdomos iniciatyvos, kuriomis siekiama kuo labiau sumažinti pakuočių poveikį aplinkai, ar panašūs veiksmai, priimti, jei reikia, pasitarus su ekonominės veiklos vykdytojais ir vartotojų bei aplinkos apsaugos organizacijomis ir skirti gausioms valstybėse narėse vykdomoms prevencijos iniciatyvoms sutelkti ir kuo geriau jomis pasinaudoti.

Valstybės narės ekonominėmis ir kitomis priemonėmis, pvz., Direktyvos 2008/98/EB IVa priede nurodytomis arba kitomis atitinkamomis sistemomis ir priemonėmis, skatina laikytis atliekų hierarchijos.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

4) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Pakartotinis naudojimas

1. Vadovaudamosi Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje nustatyta atliekų hierarchija, valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų didinti rinkai pateiktų daugkartinių pakuočių ir pakartotinio pakuočių naudojimo sistemų procentinę dalį aplinkai saugu būdu ir laikantis Sutarties, tačiau nesukeldamos pavojaus maisto higienai ir vartotojų saugai. Tokios priemonės gali apimti, be kita ko:

a) užstato grąžinimo sistemų naudojimą;

b) kokybinių arba kiekybinių tikslų nustatymą;

c) ekonominių paskatų taikymą;

d) minimalios kasmet į rinką pateikiamų tam pačiam pakuočių srautui priklausančių daugkartinių pakuočių procentinės dalies nustatymą.

2. Valstybė narė gali nuspręsti atitinkamais metais siekti pakoreguotų tikslų, nurodytų 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose, atsižvelgdama į daugkartinių prekinių pakuočių, pirmą kartą pateiktų rinkai ir pakartotinai panaudotų taikant pakuočių pakartotinio naudojimo sistemą per praėjusius trejus metus, vidutinę procentinę dalį.

Pakoreguoti siektini rodikliai apskaičiuojami:

a) iš 6 straipsnio 1 dalies f ir h punktuose nustatytų tikslų atimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms daugkartinėms prekinėms pakuotėms tenkančią visų rinkai pateiktų prekinių pakuočių procentinę dalį, ir

b) iš 6 straipsnio 1 dalies g ir i punktuose nustatytų tikslų atimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms daugkartinėms prekinėms pakuotėms, sudarytoms iš atitinkamos pakavimo medžiagos, tenkančią visų rinkai pateiktų prekinių pakuočių, sudarytų iš tos medžiagos, procentinę dalį.

Apskaičiuojant atitinkamą pakoreguotą siektiną rodiklį atsižvelgiama į ne daugiau kaip penkis procentinius tokios procentinės dalies punktus.

3. Valstybė narė, apskaičiuodama, kokiu mastu pasiekti 6 straipsnio 1 dalies f punkte, g punkto ii papunktyje, h punkte ir i punkto ii papunktyje nustatyti tikslai, gali atsižvelgti į medinių pakuočių, pataisytų pakartotiniam naudojimui, kiekius.

4. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio 2 ir 3 dalių įgyvendinimo sąlygas, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo ir tikslų įgyvendinimo pažangos apskaičiavimo pagal šio straipsnio 3 dalį taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

5. Iki 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja valstybių narių pagal 12 straipsnį ir III priedą pateiktus duomenis apie daugkartines pakuotes, siekdama apsvarstyti galimybes nustatyti kiekybinius pakuočių pakartotinio naudojimo tikslus, įskaitant apskaičiavimo taisykles, ir visas tolesnes pakuočių pakartotinio naudojimo skatinimo priemones. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą ir, jei tikslinga, prie jos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

5) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiais punktais:

„f) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 65 % visų pakuočių atliekų (pagal svorį) turi būti perdirbama;

g) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. turi būti pasiekti šie minimalūs toliau nurodytų pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslai (pagal svorį):

i) 50 % plastiko;

ii) 25 % medienos;

iii) 70 % juodųjų metalų;

iv) 50 % aliuminio;

v) 70 % stiklo;

vi) 75 % popieriaus ir kartono;

h) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 70 % visų pakuočių atliekų (pagal svorį) turi būti perdirbama;

i) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. turi būti pasiekti šie minimalūs toliau nurodytų pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslai (pagal svorį):

i) 55 % plastiko;

ii) 30 % medienos;

iii) 80 % juodųjų metalų;

iv) 60 % aliuminio;

v) 75 % stiklo;

vi) 85 % popieriaus ir kartono.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Nedarant poveikio 1 dalies f ir h punktuose išdėstytoms nuostatoms, valstybė narė gali 1 dalies g punkto i–vi papunkčiuose ir i punkto i–vi papunkčiuose nurodytų tikslų įgyvendinimo terminus pratęsti ne daugiau kaip penkeriais metais šiomis sąlygomis:

a) taikant nukrypti leidžiančią nuostatą apimama ne daugiau kaip vieno tikslo 15 procentinių punktų arba padalijama tarp dviejų tikslų,

b) taikant nukrypti leidžiančią nuostatą vieno tikslo perdirbimo rodiklis nesumažinamas iki žemesnio nei 30 % lygio,

c) taikant nukrypti leidžiančią nuostatą vieno 1 dalies g punkto v ir vi papunkčiuose ir i punkto v ir vi papunkčiuose nurodyto tikslo perdirbimo rodiklis nesumažinamas iki žemesnio nei 60 % lygio, ir

d) ne vėliau kaip likus 24 mėnesiams iki šio straipsnio 1 dalies g ar i punktuose nustatyto atitinkamo termino valstybė narė praneša Komisijai apie savo ketinimą pratęsti įgyvendinimo atitinkamą terminą ir pateikia įgyvendinimo planą pagal šios direktyvos IV priedą. Valstybė narė gali derinti tą planą su įgyvendinimo planu, pateiktu pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 3 dalies b punktą;

1b. Komisija per tris mėnesius nuo plano pateikto pagal 1a dalies d punktą gavimo dienos gali paprašyti valstybės narės planą, jei Komisija mano, kad planas neatitinka IV priede nustatytų reikalavimų. Atitinkama valstybė narė persvarstytą planą pateikia per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo dienos.

1c. Iki 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri 1 dalies h ir i punktuose nustatytus tikslus siekdama juos išlaikyti arba, jei tikslinga, juos padidinti. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą ir, jei tikslinga, prie jos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

c) 2, 3, 5, 8 ir 9 dalys išbraukiamos;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

Tikslų įgyvendinimo pažangos skaičiavimo taisyklės

1. Skaičiuojant, ar 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai pasiekti:

a) valstybės narės apskaičiuoja per atitinkamus kalendorinius metus susidariusių ir perdirbtų pakuočių atliekų svorį. Valstybėje narėje susidariusių pakuočių atliekų kiekis gali būti laikomas lygiu tais pačiais metais toje valstybėje narėje rinkai pateiktų pakuočių kiekiui;

b) perdirbtų pakuočių atliekų svoris – tai pakuočių, tapusių atliekomis, kurios reikiamai patikrintos, išrūšiuotos ir kitaip apdorotos siekiant atskirti pakuočių atliekas, kurios toliau nebus apdirbamos, ir užtikrinti kokybišką perdirbimą, patenka į perdirbimo operaciją, per kurią pakuočių atliekos faktiškai perdirbamos į produktus, žaliavas ar medžiagas, išmatuotas svoris.

2. Taikant 1 dalies a punktą, perdirbtų pakuočių atliekų svoris matuojamas tada, kai atliekos patenka į perdirbimo operaciją.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, po rūšiavimo operacijos perdirbtų atliekų svoris, gali būti išmatuotas, jeigu:

a) tokios išrūšiuotos atliekos bus toliau perdirbamos;

b) per tolesnes operacijas prieš perdirbimo operaciją atskirtų ir toliau neperdirbamų medžiagų svoris neįskaičiuojamas į atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip perdirbtos, svorį.

3. Valstybės narės sukuria veiksmingą kokybės kontrolės ir pakuočių atliekų atsekamumo sistemą siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio 1 dalies a punkte ir šio straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nustatytų sąlygų. Siekiant užtikrinti surinktų duomenų apie perdirbtas pakuočių atliekas patikimumą ir tikslumą, sistemą gali sudaryti pagal Direktyvos 2008/98/EB 35 straipsnio 4 dalį sukurti elektroniniai registrai, rūšiuotų atliekų kokybės reikalavimų techninės specifikacijos arba išrūšiuotų atliekų vidutinių nuostolių įverčiai, taikomi įvairių rūšių atliekoms ir atliekų tvarkymo būdams. Vidutinių nuostolių įverčiai gali būti naudojami tik tais atvejais, kai negalima kitais būdais gauti patikimų duomenų, ir apskaičiuojami pagal apskaičiavimo taisykles, nustatytas pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 10 dalį priimtame deleguotajame akte.

4. Siekiant apskaičiuoti, ar pasiekti 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai, biologiškai skaidžių pakuočių atliekų, kurios patenka į aerobinio ar anaerobinio apdorojimo operaciją, kiekis gali būti laikomas perdirbtų atliekų kiekiu, jeigu po apdorojimo gaunamas kompostas, degazuotasis raugas ar kita produkcija, kurios perdirbto turinio kiekis panašus į atliekų, patekusių į operaciją, kiekį, ir jie po to naudojami kaip perdirbti produktai, žaliavos ar medžiagos. Jeigu po tvarkymo operacijos produkcija naudojama žemei, valstybės narės ją gali skaičiuoti perdirbtomis atliekomis tik tada, jeigu šiuo naudojimu pagerinamas žemės ūkis ar pasiekiama ekologinio pagerinimo.

5. Kai pakuočių atliekų medžiagos, atlikus parengimo operaciją, bet jų neapdorojus, nebelaikomos atliekomis, jos gali būti laikomos perdirbtomis medžiagomis, jeigu jos skirtos tolesniam perdirbimui į produktus, žaliavas ar medžiagas, kurios bus naudojamos pagal savo pirminę paskirtį arba kitais tikslais. Tačiau tų atliekomis nebelaikomų medžiagų, kurios bus naudojamos kaip kuras arba kita energijos gamybos žaliava, ar bus deginamos, naudojamos užpildymui arba šalinamos sąvartyne, negalima įtraukti į perdirbimo tikslų įgyvendinimą.

6. Skaičiuodamos, ar 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai yra įgyvendinti, valstybės narės gali įskaičiuoti perdirbtą atliekas sudeginus atskirtų metalų kiekį, atsižvelgiant į sudegintų pakuočių atliekų procentinę dalį, jei perdirbti metalai atitinka tam tikrus kokybės kriterijus, nustatytus įgyvendinimo akte, priimtame pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 9 dalį.

7. Pakuočių atliekas, kurios išsiunčiamos į kitą valstybę narę, kad joje būtų perdirbamos, į 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo rodiklius gali įskaičiuoti tik tas pakuočių atliekas surinkusi valstybė narė.

8. Iš Sąjungos eksportuojamas pakuočių atliekas surinkusi valstybė narė gali jas įtraukti apskaičiuodama, kokiu mastu pasiekti 6 straipsnio 1 dalyje nustatyti tikslai, tik jei yra įvykdyti šio straipsnio 3 dalies reikalavimai ir jei pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 (*) eksportuotojas gali įrodyti, kad atliekų siunta atitinka to reglamento reikalavimus ir kad pakuočių atliekos už Sąjungos ribų buvo tvarkomos laikantis reikalavimų, kurie yra iš esmės lygiaverčiai atitinkamuose Sąjungos aplinkos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams.

9. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio 1–5 dalių taikymo sąlygas, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų, visų pirma susijusių su susidariusių pakuočių atliekų svoriu, apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

(*) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).“;

7) įterpiamas šis straipsnis:

„6b straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Likus ne mažiau kaip trejiems metams iki kiekvieno tose nuostatose nustatyto termino, Komisija, bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, parengia 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangos ataskaitą.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

a) vertinimas, kokiu mastu kiekviena valstybė narė yra įgyvendinusi tikslus;

b) valstybių narių, kuriose yra rizikos neįgyvendinti šių tikslų per atitinkamą terminą, sąrašas, prie kurio pridedamos atitinkamos rekomendacijos toms valstybėms narėms;

c) geriausios praktikos, kuri taikoma visoje Sąjungoje ir kuria remiantis būtų galima sėkmingai siekti tikslų, pavyzdžiai.“;

8) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Grąžinimo, surinkimo ir naudojimo sistemos

1. Kad pasiektų šioje direktyvoje nustatytus tikslus, valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad būtų įdiegtos sistemos, kurias taikant:

a) panaudotos pakuotės ir (arba) pakuočių atliekos grąžinamos ir (arba) surenkamos iš vartotojų, kitų galutinių naudotojų ar atliekų srauto, kad jas būtų galima nukreipti į tinkamiausias atliekų tvarkymo operacijas;

b) pakuotės ir (arba) surinktos pakuočių atliekos naudojamos, pakartotinai naudojamos ir perdirbamos.

Tos sistemos turi būti atviros, kad jose galėtų dalyvauti atitinkamų sektorių ekonominės veiklos vykdytojai ir kompetentingos institucijos. Jos taip pat turi būti taikomos importuotiems produktams nenustatant jokių diskriminacinių sąlygų, tokių kaip išsamios taisyklės ar mokesčiai už naudojimąsi tomis sistemomis, ir suprojektuotos taip, kad, laikantis Sutarties, būtų išvengta prekybos kliūčių ir konkurencijos iškraipymo.

2. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. būtų įdiegtos visoms pakuotėms taikomos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos pagal Direktyvos 2008/98/EB 8 ir 8a straipsnius.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos priemonės yra politikos, apimančios visas pakuotes ir pakuočių atliekas, dalis, ir jas taikant visų pirma turi būti atsižvelgiama į aplinkos ir vartotojų sveikatos apsaugos, saugos ir higienos, kokybės apsaugos, supakuotų prekių ir naudotų medžiagų autentiškumo ir techninių charakteristikų, pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsaugos reikalavimus.

4. Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų kokybišką pakuočių atliekų perdirbimą ir užtikrintų reikiamus atitinkamų perdirbimo sektorių kokybės standartus. Tuo tikslu pakuočių atliekoms, įskaitant kombinuotųjų pakuočių atliekas, taikoma Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 1 dalis.“;

9) 9 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja galimybę sugriežtinti esminius reikalavimus siekiant, be kita ko, pagerinti pakartotiniam naudojimui tinkamų pakuočių projektavimą ir skatinti kokybišką perdirbimą, taip pat geriau užtikrinti tų reikalavimų vykdymą. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

10) 11 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva ir nustatomos sąlygos, kurioms esant šio straipsnio 1 dalyje nurodyti koncentracijos lygiai netaikomi perdirbtoms medžiagoms ir uždarosios ir kontroliuojamos grandinės gaminiams, taip pat nustatomos pakuočių rūšys, kurioms netaikomas šio straipsnio 1 dalies trečioje įtraukoje nustatytas reikalavimas.“;

11) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas žodžių junginiu „*Informacinės sistemos ir ataskaitų teikimas*“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodytose duomenų bazėse kaupiami duomenys pagal III priedą ir jie visų pirma suteikia informacijos apie atskirose valstybėse narėse stebimą pakuočių ir pakuočių atliekų srautų dydį, ypatybes ir pokyčius, įskaitant informaciją apie pakuočių medžiagų ir jų gamybai naudotų komponentų toksiškumą ir pavojingumą.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

d) įterpiamos šios dalys:

„3a. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 6 straipsnio 1 dalies a–i punktų įgyvendinimo pažangą ir duomenis apie daugkartines pakuotes.

Duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami remiantis III priedu Komisijos pagal šio straipsnio 3d dalį nustatyta forma.

Pirmasis 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatytas tikslų įgyvendinimo ataskaitinis laikotarpis prasideda ir daugkartinių pakuočių duomenys pradedami teikti už pirmuosius nepertrauktus kalendorinius metus, einančius po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 3d dalį, priėmimo dienos, ir apima to ataskaitinio laikotarpio duomenis.

3b. Prie duomenų, kuriuos valstybė narė teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir ataskaita apie pagal 6a straipsnio 3 ir 8 dalis priimtas priemones, įskaitant išsamią informaciją apie vidutinių nuostolių įverčius, kai taikytina.

3c. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita parengiama po pirmųjų valstybių narių duomenų ataskaitų, o vėliau – kas ketverius metus.

3 d. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatoma duomenų teikimo pagal šio straipsnio 3a dalį forma. Teikdamos ataskaitas apie šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a–e punktų įgyvendinimą, valstybės narės duomenis teikia Komisijos įgyvendinimo sprendime 2005/270/EB (*) nustatyta forma. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šios direktyvos 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

(*) 2005 m. kovo 22 d. Komisijos sprendimas 2005/270/EB, nustatantis duomenų bazės sistemos formas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 86, 2005 4 5, p. 6).“;

e) 5 dalis išbraukiama;

12) 17 straipsnis išbraukiamas;

13) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Pritaikymas prie mokslo ir technikos pažangos

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, būtinus 8 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio antros pastraipos šeštos įtraukoje nurodytai identifikavimo sistemai pritaikyti prie mokslo ir technikos pažangos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami I priede pateikti pakuotės sąvokos aiškinamieji pavyzdžiai.“;

14) 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Specifinės priemonės

Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus tam, kad būtų papildyta ši direktyva, kai yra būtina įveikti bet kokius sunkumus, išskilusius taikant šios direktyvos nuostatas, ypač inertinėms pakuočių medžiagoms, pateiktoms Sąjungoje į rinką labai mažais kiekiais (t. y. apie 0,1 % svorio), medicinos priemonių ir farmacijos produktų pirminėms pakuotėms, mažoms pakuotėms ir prabangioms pakuotėms.“;

15) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

16) įterpiamas šis straipsnis:

„21a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. liepos 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais (*).

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 11 straipsnio 3 dalį, 19 straipsnio 2 dalį ir 20 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

_____

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“;

17) Direktyvos 94/62/EB II ir III priedai iš dalies keičiami taip, kaip išdėstyta šios direktyvos priede;

18) Papildoma IV priedu, kuris pateikiamas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2020 m. liepos 5 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

PRIEDAS

1. II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punkto antra įtrauka pakeičiama taip:

„— Pakuotės turi būti projektuojamos, gaminamos ir parduodamos taip, kad būtų galima jas pakartotinai ar kitaip panaudoti, taip pat perdirbti, vadovaujantis atliekų hierarchija, ir kuo labiau sumažinti jų poveikį aplinkai, kai pakuočių atliekos ar pakuočių atliekų tvarkymo operacijų liekanos yra šalinamos.“;

b) 3 punkto c ir d papunkčiai pakeičiami taip:

„c) *Pakuotės, kurias galima panaudoti kompostui*

Pakuočių atliekos, kurios apdorojamos jas kompostuojant, turi biologiškai skaidytis taip, kad jas būtų galima atskirai surinkti ir jos netrukdytų kompostavimo procesui arba veiklai, kuriems jos panaudojamos.

d) *Biologiškai skaidžios pakuotės*

Biologiškai skaidžių pakuočių atliekos turi būti tokios, kad galėtų fiziškai, chemiškai, termiškai ir biologiškai irti taip, kad dauguma pasigaminusio komposto galiausiai suskiltų į anglies dioksidą, biomasę ir vandenį. Aerobiškai skaidžios plastikinės pakuotės nelaikomos biologiškai skaidžiomis.“

2. III priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 lentelėse eilutės „Metalinės“ pakeičiamos tokiomis dviem eilutėmis – „Juodojo metalo“ ir „Aliuminės“;

b) 2 lentelė iš dalies keičiama taip:

i) antrosios skilties pavadinimas „Sunaudotos pakuotės“ pakeičiamas į pavadinimą „Pirmą kartą rinkai pateiktos pakuotės“;

ii) trečia skiltis pavadinimu „Pakartotinai naudojamos pakuotės“ pakeičiama pavadinimu „Daugkartinės pakuotės“;

iii) po trečios skilties pridedama:

„Daugkartinės prekinės pakuotės	
Tonos	Procentas“

c) 3 ir 4 lentelėse eilutės „Metalinės pakuotės“ pakeičiamos tokiomis dviem eilutėmis – „Juodojo metalo pakuotės“ ir „Aliuminės pakuotės“.

3. Papildoma šiuo priedu:

„*IV PRIEDAS*

PAGAL 6 STRAIPSNIO 1A DALIES D PUNKTĄ PATEIKIAMAS ĮGYVENDINIMO PLANAS

Pagal 6 straipsnio 1a dalies d punktą pateikiamame įgyvendinimo plane pateikiama:

1. buvusių, esamų ir projektuojamų pakuočių atliekų perdirbimo, šalinimo sąvartynuose ir kitokio tvarkymo rodiklių ir atliekas sudarančių srautų įvertinimas;

2. taikomų atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų pagal Direktyvos 2008/98/EB 28 ir 29 straipsnius įgyvendinimo įvertinimas;

3. priežastys, dėl kurių, valstybių narių manymu, galėtų būti neįmanoma per 6 straipsnio 1 dalies g ir i punktuose nustatytą terminą pasiekti tuose pačiuose punktuose nustatyto atitinkamo tikslo, ir įvertinimas, kokio reikia papildomo laikotarpio, tam tikslui pasiekti;

4. priemonės, būtinos, kad per papildomą laikotarpį būtų įgyvendinti valstybei narei taikomi šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies g ir i punktuose nustatyti tikslai, įskaitant atitinkamas ekonomines priemones ir kitas priemones, kuriomis skatinama taikyti atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnio 1 dalyje ir IVa priede;

5. 4 punkte nustatytų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, už jų įgyvendinimą atsakinga kompetentingos institucijos paskyrimas ir atskiro tų priemonių indėlio siekiant įgyvendinti laikotarpio pratęsimo atveju taikomus tikslus įvertinimas;

6. informacija apie atliekų tvarkymo finansavimą laikantis principo „teršėjas moka“;

7. priemonės, kuriomis atitinkamais atvejais siekiama pagerinti duomenų kokybę siekiant užtikrinti geresnį atliekų tvarkymo planavimą ir jo rezultatų stebėseną.“

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2018/853

2018 m. gegužės 30 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1257/2013, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 94/63/EB ir 2009/31/EB bei Tarybos direktyvų 86/278/EEB ir 87/217/EEB nuostatos dėl aplinkos srities ataskaitų teikimo procedūrinių taisyklių ir panaikinama Tarybos direktyva 91/692/EEB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [1],

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [2],

kadangi:

(1) Tarybos direktyvų 86/278/EEB [3] ir 87/217/EEB [4] pagrindas – Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 100 ir 235 straipsniai, o dabar – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 115 ir 352 straipsniai. Šių direktyvų pakeitimai šiame sprendime yra susiję su Sąjungos aplinkos politika ir yra tiesioginė Tarybos direktyvos 91/692/EEB [5] panaikinimo remiantis SESV 192 straipsnio 1 dalimi pasekmė. Todėl tikslinga daryti tuos pakeitimus remiantis SESV 192 straipsnio 1 dalimi;

(2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/63/EB [6] pagrindas – Europos bendrijos steigimo sutarties 100a straipsnis, o dabar – SESV 114 straipsnis. Tos direktyvos pakeitimai šiame sprendime yra susiję su Sąjungos aplinkos politika ir yra tiesioginė Direktyvos 91/692/EEB panaikinimo remiantis SESV 192 straipsnio 1 dalimi pasekmė. Todėl tikslinga daryti tuos pakeitimus remiantis SESV 192 straipsnio 1 dalimi;

(3) Direktyva 91/692/EEB buvo priimta siekiant racionalizuoti ir patobulinti nuostatas dėl informacijos perdavimo pagal sektorius ir ataskaitų dėl tam tikrų aplinkos apsaugos direktyvų skelbimą. Siekiant to tikslo, Direktyva 91/692/EEB buvo padaryta kelių direktyvų pakeitimų, nustatant vienodus ataskaitų teikimo reikalavimus;

---

[1] OL C 173, 2017 5 31, p. 82.
[2] 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija(dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 14 d. Tarybos sprendimas.
[3] 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotėkų dumblą (OL L 181, 1986 7 4, p. 6).
[4] 1987 m. kovo 19 d. Tarybos direktyva 87/217/EEB dėl aplinkos taršos asbestu prevencijos ir mažinimo (OL L 85, 1987 3 28, p. 40).
[5] 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyva 91/692/EEB, standartizuojanti ir racionalizuojanti ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).
[6] 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/63/EB dėl lakiųjų organinių junginių išsiskyrimo į aplinką laikant benziną ir tiekiant jį iš terminalų į degalines kontrolės (OL L 365, 1994 12 31, p. 24).

(4) Direktyva 91/692/EEB nustatytų ataskaitų teikimo reikalavimų įgyvendinimas pasidarė sudėtingas ir neveiksmingas. Be to, daug Direktyva 91/692/EEB iš dalies pakeistų Sąjungos aktų buvo pakeista ir juose nebėra ta direktyva nustatytų ataskaitų teikimo reikalavimų. Pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB ([1]) buvo panaikinti septyni vandens politikos srities Sąjungos aktai ir neperimta Direktyva 91/692/EEB nustatyta ataskaitų teikimo sistema. Be to, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2010/75/ES ([2]) nėra nuorodų į Direktyvą 91/692/EEB ir vietoj to nustatyta atskira ataskaitų teikimo sistema;

(5) Direktyvoje 91/692/EEB nenumatyta galimybės naudoti elektronines priemones. Europos aplinkos agentūrai sėkmingai sukūrus sistemą ReportNet ir įgyvendinant sektorines ataskaitų teikimo reikalavimų supaprastinimo iniciatyvas, pavyzdžiui, plėtojant Europos vandens informacinės sistemos iniciatyvą, kilo vis daugiau abejonių, ar reikalingos ir veiksmingos horizontaliosios priemonės dėl ataskaitų teikimo. Galiausiai priėmus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/2/EB ([3]) ir atsižvelgiant į susijusį tolesnį bendros informacijos apie aplinką sistemos veikimą, suformuotas pažangesnis ir veiksmingesnis horizontalusis požiūris į Sąjungos aplinkos politikos srities informacijos valdymą ir ataskaitų teikimą;

(6) todėl Direktyva 91/692/EEB turėtų būti panaikinta;

(7) dauguma direktyvų, kurios buvo iš dalies pakeistos Direktyva 91/692/EEB, nebegalioja. Tačiau direktyvos 86/278/EEB ir 87/217/EEB tebegalioja;

(8) Direktyvoje 86/278/EEB įtvirtintas reikalavimas valstybėms narėms, laikantis Direktyvoje 91/692/EEB nustatytos procedūros, pateikti Komisijos sudaryto klausimyno arba gairių pagrindu parengtą tos direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Siekiant išvengti teisinio vakuumo, kuris atsirastų panaikinus Direktyvą 91/692/EEB, būtina nuorodą į Direktyvą 91/692/EEB pakeisti nuoroda į Direktyvoje 86/278/EEB nurodytą procedūrą;

(9) priėmus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 ([4]), kuriuo numatyta laipsniškai nutraukti asbesto žaliavos bei produktų, kurių sudėtyje yra asbesto, gamybą ir naudojimą Sąjungoje, teikti ataskaitas pagal Direktyvą 87/217/EEB valstybėms narėms nebėra būtina. Todėl tikslinga išbraukti toje direktyvoje nustatytus tuos ataskaitų teikimo reikalavimus;

(10) po Direktyvos 91/692/EEB įsigaliojimo dienos nuorodų į ją buvo šiuose reglamentuose ir direktyvose: Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB ([5]), Direktyvoje 94/63/EB, Tarybos direktyvoje 1999/31/EB ([6]), Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/53/EB ([7]), Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/87/EB ([8]), Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB ([9]), Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/31/EB ([10]) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1257/2013 ([11]);

(11) ES žiedinės ekonomikos veiksmų plane Komisija pasiūlė iš dalies pakeisti direktyvas 94/62/EB, 1999/31/EB, 2000/53/EB ir 2008/98/EB, siekiant pakeisti jose esančias nuorodas į Direktyvą 91/692/EEB;

([1]) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).
([2]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).
([3]) 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, 2007 4 25, p. 1).
([4]) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).
([5]) 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).
([6]) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).
([7]) 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).
([8]) 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Sąjungoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).
([9]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).
([10]) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/31/EB dėl anglies dioksido geologinio saugojimo, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 85/337/EEB, direktyvas 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 (OL L 140, 2009 6 5, p. 114).
([11]) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB (OL L 330, 2013 12 10, p. 1).

(12) siekiant užtikrinti, kad tam tikros Direktyvos 86/278/EEB priedų nuostatos būtų atnaujintos, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tų nuostatų suderinimo su mokslo ir technikos pažanga. Taip pat, siekiant užtikrinti, kad Direktyvos 2009/31/EB priedai būtų atnaujinti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tų priedų suderinimo su mokslo ir technikos pažanga. Dėl Direktyvos 2009/31/EB priedų derinimo neturėtų būti mažinamas saugumo lygis ar silpninami stebėsenos principai, nustatyti pagal tuose prieduose pateiktus kriterijus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([1]) nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentui ir Tarybai visi dokumentai turėtų būti pateikiami tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertams, be to, jų ekspertams sistemingai turėtų būti suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(13) Reglamento (ES) Nr. 1257/2013 21 straipsnio 2 dalies antra pastraipa remiasi Direktyva 91/692/EEB, kuri bus panaikinta. Pagal tą nuostatą pirmosios ataskaitos teikimo procedūra turi būti pradėta Reglamento (ES) Nr. 1257/2013 taikymo pradžios dieną. 2016 m. gruodžio 19 d. Įgyvendinimo sprendimu (ES) 2016/2323 ([2]) Komisija pateikė pirmąją Laivų perdirbimo kompleksų europinio sąrašo (toliau – Europinis sąrašas) redakciją. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1257/2013 26 straipsniu, valstybės narės gali leisti perdirbti laivus į Europinį sąrašą įtrauktuose laivų perdirbimo kompleksuose prieš pradedant taikyti šį reglamentą. Tokiu atveju Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1013/2006 ([3]) netaikomas. Siekiant išvengti laiko spragos, kai informacija nerenkama pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 ir Reglamentą (ES) Nr. 1257/2013, būtų tinkama nustatyti pereinamąjį ataskaitų teikimo laikotarpį nuo pirmojo numatyto leidimo pagal (ES) Nr. 1257/2013 26 straipsnį atitinkamoje valstybėje narėje dienos iki to reglamento taikymo pradžios kiekvienoje valstybėje narėje, kuri nusprendžia pasinaudoti tame straipsnyje numatytu pereinamuoju laikotarpiu, dienos. Siekiant sumažinti kiekvienos valstybės narės administracinę naštą, nėra būtina, kad per tą pereinamąjį laikotarpį surinkta informacija sudarytų atskiros ataskaitos pagrindą. Vietoj to turėtų pakakti įtraukti tokią informaciją į pirmą reguliariąją ataskaitą, apimančią trejų metų laikotarpį nuo Reglamento (ES) Nr. 1257/2013 taikymo pradžios dienos;

(14) vykdant Direktyvos 94/63/EB įgyvendinimo stebėseną, toje direktyvoje nustatytas ataskaitų teikimo reikalavimas nebėra būtinas. Todėl atitinkama nuostata turėtų būti išbraukta;

(15) kadangi šio sprendimo tikslo, t. y. pakeisti arba panaikinti nebetaikomus ar nebeaktualius Sąjungos teisės aktus aplinkosaugos ataskaitų teikimo srityje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo pobūdžio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(16) todėl Reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 ir direktyvos 94/63/EB, 2009/31/EB, 86/278/EEB ir 87/217/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2009/31/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/31/EB iš dalies keičiama taip:

1. 27 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės kas trejus metus pateikia Komisijai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą, įskaitant 25 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą registrą. Pirmoji ataskaita Komisijai turi būti nusiųsta ne vėliau kaip 2011 m. birželio 30 d. Ataskaita rengiama remiantis klausimynu arba gairėmis; juos Komisija patvirtina priimdama įgyvendinimo aktus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 30 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Tas klausimynas arba gairės valstybėms narėms nusiunčiami likus ne mažiau kaip šešiems mėnesiams iki ataskaitos pateikimo termino“;

([1]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.
([2]) 2016 m. gruodžio 19 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2323, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo sudaromas Laivų perdirbimo kompleksų europinis sąrašas (OL L 345, 2016 12 20, p. 119).
([3]) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

2. 29 straipsnis pakeičiamas taip:

„29 straipsnis

Priedų pakeitimai

Komisijai pagal 29a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami priedai, siekiant juos suderinti su mokslo ir technikos pažanga. Dėl tokio suderinimo negali būti mažinamas saugumo lygis, nustatytas pagal I priede nurodytus kriterijus, ar silpninami stebėsenos principai, nurodyti II priede.“;

3. Įterpiamas šis straipsnis:

„29a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 29 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. liepos 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Ataskaita pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 29 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais, vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros (*) nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 29 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

_____

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“;

4. 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Klimato kaitos komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 525/2013 (*) 26 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

_____

(*) 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

2 straipsnis

Direktyvos 86/278/EEB pakeitimai

Direktyva 86/278/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„*13 straipsnis*

Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami priedai, siekiant juos suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Pirma pastraipa netaikoma I A, I B ir I C prieduose išvardytiems parametrams ir vertėms, visiems veiksniams, galintiems paveikti tų verčių nustatymą, ir II A ir II B prieduose nurodytiems analizės parametrams.“;

2. 14 straipsnis išbraukiamas;

3. 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„*15 straipsnis*

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB (*) 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

4. Įterpiamas šis straipsnis:

„*15a straipsnis*

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 13 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. liepos 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Ataskaita pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 13 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais, vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros (*) nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 13 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“;

5. 17 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Kas trejus metus valstybės narės siunčia Komisijai informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą pagal sektorius, kuri taip pat apima ir kitas su aplinkos apsauga susijusias Bendrijos direktyvas. Sektorių ataskaitos rengiamos remiantis klausimynu arba gairėmis; juos Komisija patvirtina priimdama įgyvendinimo aktą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Klausimynas arba gairės valstybėms narėms atsiunčiami prieš šešis mėnesius iki prasidedant ataskaitoje nurodytam ataskaitiniam laikotarpiui. Ataskaita Komisijai nusiunčiama per devynis mėnesius nuo joje apžvelgiamo trejų metų ataskaitinio laikotarpio pabaigos.“

3 straipsnis

Direktyvos 87/217/EEB daliniai pakeitimai

Direktyvos 87/217/EEB 13 straipsnio 1 dalis išbraukiama.

4 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1257/2013 pakeitimai

Reglamento (ES) Nr. 1257/2013 21 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kiekvienoje ataskaitoje apžvelgiami trejų metų duomenys ir ta ataskaita elektroninėmis priemonėmis pateikiama Komisijai ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo joje apžvelgiamo trejų metų laikotarpio pabaigos.

Pirmoje elektroninėje ataskaitoje apžvelgiami trejų metų laikotarpio, prasidedančio šio reglamento taikymo pradžios dieną, kaip nurodyta 32 straipsnio 1 dalyje, duomenys. Jei valstybė narė pagal 26 straipsnį leidžia perdirbti laivus į Europinį sąrašą įtrauktuose laivų perdirbimo kompleksuose prieš pradedant taikyti šį reglamentą, pirmoje tos valstybės narės elektroninėje ataskaitoje taip pat apžvelgiamas laikotarpis nuo tokio leidimo suteikimo dienos iki šio reglamento taikymo pradžios dienos.

Komisija, gavusi valstybių narių ataskaitas, ne vėliau kaip per devynis mėnesius paskelbia šio reglamento taikymo ataskaitą.“

5 straipsnis

Direktyvos 94/63/EB pakeitimai

Direktyva 94/63/EB iš dalies keičiama taip:

1. 4 straipsnio 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės praneša Komisijai apie terminalus, kuriems taikomos šios išimtys.“;

2. 6 straipsnio 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės praneša Komisijai išsamius duomenis apie tas vietoves, kurioms jos numato taikyti šią išimtį, ir vėliau informuoja apie visus su tomis vietovėmis susijusius pasikeitimus.“;

3. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„*9 straipsnis*

Stebėsena ir ataskaitų teikimas

Komisija raginama prireikus kartu su savo ataskaitomis pateikti pasiūlymus dėl šios direktyvos pakeitimų, įskaitant visų pirma jos taikymo srities išplėtimą, siekiant į ją įtraukti garų sulaikymą bei regeneravimo sistemas pripildymo įrenginiuose ir laivuose.“

6 straipsnis

Direktyvos 91/692/EB panaikinimas

Direktyva 91/692/EEB panaikinama.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT